

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

ΟΜΗΡΟΣ

Ίλιάδος Α'

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀΐδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

5

Τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἑριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὄρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,
οὐνεκα τὸν Χρῦσιν ἠτίμασεν ἀρητῆρα
Ἀτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν·

10

15

«Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὕμιν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι,
ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.» 20

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαί θ' ἱερῇα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· 25

«Μὴ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο·
τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
ἰστὸν ἐποικομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσαν·
ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νέηαι.» 30

Ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπείθετο μύθῳ·
βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιῶν ἡρᾶθ' ὁ γεραῖος
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκε Λητώ· 35

«Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας
Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πῖονα μηρί' ἔκηα
ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήνην ἐέλδωρ·
τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.» 40

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην· 45
ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἷστοι ἐπ' ὤμων χωόμενοιο,
αὐτοῦ κινήθέντος· ὁ δ' ἦϊε νυκτὶ ἐοικώς.
ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο·

οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφίεις
βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

50

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὥχετο κῆλα θεοῖο,
τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορὴν δὲ καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥά θνήσκοντας ὄρατο.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἠγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο,
τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

55

«Ἄτρεΐδη νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἷω
ἄψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοῦς·
ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείοιμεν ἢ ἱερῆα
ἢ καὶ ὄνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν,
ὅς κ' εἴποι ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
εἴτ' ἄρ' ὅ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται ἡδ' ἐκατόμβης,
αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.»

60
65

Ἦτοι ὅ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
ὃς ἦδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω
ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

70

«ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι
μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβέλεταο ἀνακτος·
τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοοσον
ἢ μὲν μοι πρόφρων ἔπεις καὶ χερσὶν ἀρήξειν·
ἢ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί·
κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη·
εἴ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,

75
80

ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
ἐν στήθεσιν ἑοῖσι· σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.»

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

«Θαρσῆσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὃ τι οἴσθα·
οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ᾧ τε σὺ Κάλχαν
εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει
σμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἵπης,
ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι.»

85
90

Καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἤϋδα μάντις ἀμύμων·

«Οὐ τ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐδ' ἐκατόμβης,
ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα,
τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἡδ' ἔτι δώσει·
οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει
πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.»

95
100

Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
ἦρως Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαινα
πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην·
Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε·

105

«Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτ' ἐτέλεσσας·
καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα

110

οὐκ ἔθελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα
κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθέν ἐστι χερσίων,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν εἰ τό γ' ἄμεινον·
βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι·
αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ' ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.» 120

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

«Ἄτρεΐδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·
ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125
λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτείσομεν, αἶ κέ ποθι Ζεὺς
δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.»

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130

«Μὴ δ' οὕτως ἀγαθὸς περ ἐὼν, θεοεΐκελ' Ἀχιλλεῦ,
κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
ἢ ἐθέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτως
ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ 135
ἄρσαντες κατὰ θυμὸν ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
εἰ δέ κε μὴ δώωσιν ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
ἄξω ἐλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὃν κεν ἴκωμαι.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, 140
νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
ἐν δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρηον

βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,
ἢ Αἴας ἢ Ἴδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς
ἢ ἐ σὺ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
ὄφρ' ἤμιν ἐκάεργον ἰλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.»

145

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

«ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν
ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἱφί μάχεσθαι;
οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοί εἰσιν·
οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξὺ
οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα·
ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἐσπόμεθ' ὄφρα σὺ χαίρης,
τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνῶπα,
πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις·
καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ὦ ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας ὁππότε Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὖ ναιόμενον πτολίεθρον·
ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἵκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
νῦν δ' εἴμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἶω
ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.»

150

155

160

165

170

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

«Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσεται, οὐδέ σ' ἔγωγε
λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι
οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.

175

ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλῶν·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε·
 εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκεν·
 οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισι
 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
 ὥς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδ', τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' ἐὺ εἰδῆς 185
 ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
 ἶσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.»

Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
 ἣ ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 ἦος δ' ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
 στῆ δ' ὀπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα
 οἶω φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο·
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὴ δέ οἱ ὅσσε φάανθεν· 200
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

«Τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
 ἦσ' ὑπεροπλήισι τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσση.» 205

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

«Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθειαι,

οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ·
ἀλλ' ἦτοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσον ὥς ἔσεται περ·
ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
ὑβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.»

210

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

215

«Χρὴ μὲν σφωῖτερον γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι
καὶ μάλα περ θυμῷ κεχωλομένον· ὥς γὰρ ἄμεινον·
ὅς κε θεοῖσ' ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.»

Ἥη καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σκέθε χεῖρα βαρεῖαν,
ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ᾧσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
μύθῳ Ἀθηναίης· ἣ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκει
δῶματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

220

Πηλεΐδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πῶ λῆγε χόλοιο·

«Οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφιοι,
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
οὔτε λόχον δ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

225

ἦ πολὺν λῳΐόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἶπη·
δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

230

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε
φύλλά τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας

235

πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται νῆας Ἀχαιῶν 240
 σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
 χραϊσμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χωόμενος ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.»

Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
 χρυσεῖοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
 ἠδυεπὴς ἀνόρουσε λιγυρὰς Πυλίων ἀγορητὴς,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή·
 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 ἐφθίαθ', οἳ οἳ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἡδ' ἐγένοντο
 ἐν Πύλῳ ἡγαθήῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσαν·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

«ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοισιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμείο·
 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν ἡέ περ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀθέριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειριθόον τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
 Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν· 265
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο
 φηρσὶν ὀρεσκάοισι καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
 τῶν οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·

καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μύθῳ·
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
 μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, 275
 ἀλλ' ἔα ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
 μήτε σὺ Πηλεΐδῃ ἔθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτουῆχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὅ γε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.»

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285

«Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω·
 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες 290
 τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι;»

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·

«Ἥ γάρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι ὅττι κεν εἵπης·
 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε 295
 σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶω.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 χερσὶ μὲν οὐ τοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης
 οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
 τῶν δ' ἄλλων ἃ μοί ἐστι θοῇ παρὰ νηϊ μελαίνῃ 300
 τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελών ἀέκοντος ἐμεῖο·
 εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
 αἵψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρί.»

Ὡς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν· 305
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἵσας
 ἦϊε σύν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδὲ προέρυσσεν,
 ἐν δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον 310
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν·
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας 315
 ταύρων ἡδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλὸς ἀτρυγέτοιο·
 κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλίσσομένη περὶ καπνῶ.

Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος τὴν πρῶτον ἐπηπείλῃσ' Ἀχιλῆϊ,
 ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε, 320
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρυνῶ θεράποντε·

«Ἐρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθὼν σύν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.» 325

Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην,
 τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 ἦμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330
 τῷ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

«Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,

ἄσπον ἴτ'· οὐ τί μοι ὑμμες ἐπαίτιοι ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
ὁ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεες, ἔξαγε κούρην
καί σφῶϊν δὲς ἄγειν· τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος εἴ ποτε δ' αὐτε 340
χρεῖῳ ἐμείο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὁ γ' ὀλοῖησι φρεσὶ θύει,
οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοὶ μαχέοιντο Ἀχαιοί.»

Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ, 345
ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
δῶκε δ' ἄγειν· τῷ δ' αὖτις ἵτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἦ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς,
θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς, ὀρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον· 350
πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·

«Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίσσαι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν·
ἦ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων 355
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.»

Ὡς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
ἡμένῃ ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
καρπαλίμως δ' ἀνέδυστο πολιῆς ἀλὸς ἡϋτ' ὀμίχλῃ,
καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

«Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.»

Τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

«Οἷσθα· τί ἤ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;	365
ὥχόμεθ' ἐς Θῆβην ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος, τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα· καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν, ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρηον.	
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος	370
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα, στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ λίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς, Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.	375
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα· ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ, ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὥχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ θνησκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπ' ὥχετο κῆλα θεοῖο πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο.	380
αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι· Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς ἠπείλησεν μῦθον ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί· τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες κούρην Βρισηῖος, τὴν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σὺ εἰ δύνασαι γε περισχέο παιδὸς ἐῆος· ἐλθοῦς· Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι ἢ ἔπει ὠνησας κραδίην Διὸς ἦε καὶ ἔργῳ.	385
πολλάκι γὰρ σεο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα εὐχομένης ὅτ' ἔφησθα κελαINEφεί Κρονίωνι οἷῃ ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι, ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι Ἥρῃ τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνῃ·	390
	395
	400

ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν,
 ὧχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρόν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων', ὃ γὰρ αὐτε βίην οὐ πατρὸς ἀμείνων
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίων· 405
 τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδ' ἔτ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἵ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.»

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·

«ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 αἶθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ οὐ τι μάλα δὴν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἷζυρός περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον αἶ κε πίθηται. 420
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι
 μῆνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὐλυμπον δέ, 425
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γουνάσομαι καὶ μιν πείσεσθαι οἷω.»

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χῳόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνιοιο γυναικὸς
 τήν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἰερὴν ἑκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο
 ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ,

ἰστὸν δ' ἰστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἐρετμοῖς. 435
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσηΐς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμόν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει καὶ μιν προσέειπεν·

«ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν ὄφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
 ὅς νῦν Ἀργεῖοισι πολύστονα κήδε' ἐφήκεν.» 445

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
 παῖδα φίλῃν· τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἐξεΐης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
 χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχών· 450

«Κλῦθί μευ ἀργυρότοξ', ὅς Χρῦσὴν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις·
 ἧ μὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.» 455

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κἀκὴ καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465

ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο
 καλὸν ἀεῖδοντες παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν
 μέλποντες ἐκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 475
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς·
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἵκμενον οὖρον ἱεὶ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν, 480
 ἐν δ' ἄνεμος προῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 στεῖρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 νῆα μὲν οἳ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν 485
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

Αὐτὰρ ὃ μῆνιε νηυσὶ παρήμενος ὦκυπόροισι
 διογενὴς Πηλῆος υἱὸς πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς·
 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἠώς,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες
 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθητ' ἐφετμέων 495
 παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης.
 ἠερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλυμπόν τε.
 εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·

καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
λίσσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·

500

«Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
τίμησόν μοι υἱὸν ὃς ὠκυμορῶτατος ἄλλων
ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
τόφρα δ' ἐπὶ Τρῶεσσι τίθει κράτος ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλλωσιν τέ ἐ τιμῇ.»

505
510

ὣς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο· Θέτις δ' ὥς ἤψατο γούνων
ὥς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὖτις·

«Νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον
ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' εὖ εἰδέω
ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη θεὸς εἰμι.»

515

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

«Ἥ δὴ λοίγια ἔργ' ὃ τέ μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρη ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·
ἢ δὲ καὶ αὖτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
νικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρῶεσσι ἀρήγειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε μή τι νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσσω·
εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανέυσομαι ὄφρα πεποίθῃς·
τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
οὐδ' ἀτελεύτητον ὃ τί κεν κεφαλῇ κατανέυσω.»

520
525

Ἥ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος

κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπον. 530

Τῷ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Ζεὺς δὲ ἔδον πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
ἐξ ἐδέων σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535
ὥς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
ἠγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα·

«Τίς δ' αὖ τοι δολομῆτα θεῶν συμφράσσατο βουλὰς;
αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἔοντα
κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὅττι νοήσης.» 540

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

«Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ ἐούσῃ·
ἀλλ' ὄν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν οὐ τις ἔπειτα
οὔτε θεῶν πρότερος τὸν εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι
μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.» 545 550

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·

«Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
ἀλλὰ μάλα· εὐκηλος τὰ φράζεαι ἄσσοι ἐθέλησθα.
νῦν δ' αἰνῶς δειδοίκα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ
ἀργυρόπεζα Θέτις θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
ἤερή γάρ σοι γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλῆα
τιμῆσης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.» 555

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

560

«Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οὔτε σέ λήθω
πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεται· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστὶν ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι·
ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ,
μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς ἑν' Ὀλύμπῳ
ἄσπον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.»

565

Ὡς ἔφατ' ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες·
τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν
μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἥρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρη·

570

«Ἥ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,
ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
ἐσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἥρα φέρειν Δίι, ὄφρα μὴ αὖτε
νεικεῖσι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
εἰ περ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
ἀλλὰ σὺ τὸν ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.»

575

580

Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει καὶ μιν προσέειπε·

585

«Τέτλαθι μήτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μή σε φίλην περ εὐῶσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
θεινομένην, τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραιομεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεισθαι·

ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
ῥῖψε ποδὸς τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίῳ,
πᾶν δ' ἤμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
ἐνθά με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.»

Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595
μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον·
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἶνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων·
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν
ὥς ἶδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600

Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ' αἰ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυστο λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 600
οἳ μὲν κακκεῖοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος,
ἦχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι·
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,
ἐνθα πάρος κοιμᾶτο ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· 610
ἐνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Β

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
εὖδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
ἀλλ' ὅ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὡς Ἀχιλῆα
τιμῆσιν, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, 5
πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον ὄνειρον·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
βάσκ' ἴθι οὐλε ὄνειρε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὡς ἐπιτέλλω· 10
θωρῆξαι ἔ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἦρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται. 15
Ὡς φάτο, βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε·
καρπαλίμως δ' ἴκανε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
εὖδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ υἱ ἐοικώς 20
Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων·
τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος·
εὖδεις Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
οὐ χρεὶ παννύχιον εὖδεν βουληφόρον ἄνδρα
ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλε· 25
νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὃς σεῦ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἦδ' ἐλεαίρει.
Θωρῆξαι σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς

πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
 αἰρείτω εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον·
 φῆ γὰρ ὃ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ
 νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη ἃ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 40
 Ἐγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεΐη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή·
 ἔζετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· 45
 εἶλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 ἤως μὲν ῥα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν Ὀλυμπον
 Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε 50
 κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
 οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα·
 βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων
 Νεστορέη παρὰ νηϊ Πυλοιογενέος βασιλῆος·
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλὴν· 55
 κλῦτε φίλοι· θεΐός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω
 εἰδός τε μέγεθός τε φυὴν τ' ἄγχιστα ἐώκει·
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 εὐδεις Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο· 60
 οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουλευφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλε·
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σεῦ ἀνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει·
 θωρηξαί σε κέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 65
 πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὥς ὁ μὲν εἰπὼν 70
 ὥχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 Ἀλλ' ἄγετ' αἶ κέν πως θωρήσομεν υἷας Ἀχαιῶν·
 πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστί,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν. 75
 Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἡμαθόεντος,
 ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε 80
 ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν ὅς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὖχεται εἶναι·
 ἀλλ' ἄγετ' αἶ κέν πως θωρήσομεν υἷας Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι,
 οἳ δ' ἐπανεστήσαν πεῖθοντό τε ποιμένι λαῶν 85
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 Ἦϋτε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἶ μὲν τ' ἔνθα ἄλις πεποτήγεται, αἶ δέ τε ἔνθα· 90
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἡϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν ὅσσα δεδήει
 ὀτρύνουσι· ἰέναι Διὸς ἄγγελος· οἳ δ' ἀγέροντο.
 Τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 Σπουδῇ δ' ἔξετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεΐ ποιμένι λαῶν, 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνη Θυέστη,

αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
Τῷ ὃ γ' ἐρεισάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἀρης 110
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη,
σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἀργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115
Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλὰν πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι
μὰ ψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται·
εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε
ὄρκια πιστὰ ταμόντες ἀριθμηθῆμεναι ἄμφω,
Τρῳᾶς μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν, 125
ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἶνοχοεύειν,
πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο οἶνοχόοιο.
Τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἄλλ' ἐπίκουροι 130
πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
Ἴλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· 135
αἱ δὲ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
εἶατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
αὐτῶς ἀκράαντον οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
Ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 140
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆρινε
πᾶσι μετὰ πληθὺν ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν·
κινήθη δ' ἀγορῇ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης
πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε 145

ὥρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελᾶων.
 Ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῷ ἀσταχύεσσιν,
 ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθῃ· τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερχε κονίη 150
 ἴστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 ἄπτεσθαι νηῶν ἢ δ' ἐλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθειρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.
 Ἐνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη 155
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
 οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 καὶ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρῳσὶ λίποιεν 160
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης·
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλα δ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας. 165
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἵξασα·
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 ἑσταότ'· οὐδ' ὅ γε νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης 170
 ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανε·
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες, 175
 καὶ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρῳσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης;
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδ' ἔτ' ἐρώει,
 σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλα δ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 Ὡς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσε
 κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος ὅς οἱ ὀπήδει·

αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθὼν 185
δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ
σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἑξοχὸν ἄνδρα κιχείη
τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
δαιμόνι' οὐ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι, 190
ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρue λαούς·
οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ' οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἵψεται υἱᾶς Ἀχαιῶν.
Ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἷον ἔειπε.
μῆ τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἱᾶς Ἀχαιῶν· 195
θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων,
τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς.
Ὅν δ' αὖ δῆμου τ' ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,
τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
δαιμόνι' ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200
οἱ σέο φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις
οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ·
οὐ μὲν πῶς πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ· εἷς κοίρανος ἔστω,
εἷς βασιλεύς, ᾧ δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω 205
σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύησι.
Ὡς ὃ γε κοιρανέων δῖεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορὴν δὲ
αὐτίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
ἡχῇ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210
Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἑδρας·
Θερσίτης δ' ἔτι μούνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
ὃς ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ἦδη
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
ἀλλ' ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν 215
ἔμμεναι· αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
φολκὸς ἔην, χῶλός δ' ἔτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὦμῳ
κυρτῷ ἐπὶ στήθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθε
φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
Ἐχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆϊ· 220
τῷ γὰρ νεικέεσκε· τότε αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ
ὀξέα κεκλήγων λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.

Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ·
 Ἀτρεΐδῃ τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις; 225
 πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναιῖκες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 Ἥ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οἴσει
 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἱὸς ἄποινα, 230
 ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἢ γυναιῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῃτι,
 ἢν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι; οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκόμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Ὡ πέπονες κάκ' ἐλέγχε' Ἀχαιῖδες οὐκέτ' Ἀχαιοὶ 235
 οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῷμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται
 ἢ ῥά τί οἱ χῆμεῖς προσαμύνομεν ἢ καὶ οὐκί·
 ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας. 240
 Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·
 ἢ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδῃ νῦν ὕστατα λωβήσαιο·
 ὥς φάτο νεικεῖων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· 245
 Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χειριότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσοι ἅμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 Τὼ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύεις, 250
 καὶ σφιν ὀνειδέα τε προφέρεις, νόστον τε φυλάσσοις.
 Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ εὖ ἢ κακῶς νοστήσομεν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 Τὼ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὦδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἡδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,

αὐτὸν δὲ κλαίοντα θαῶς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
πεπλήγων ἀγορήθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν.
Ὡς ἄρ' ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἡδὲ καὶ ὦμῳ
πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
σκήπτρου ὑπο χρυσεύου· ὁ δ' ἄρ' ἔζετο τάρβησέν τε,
ἀλγήσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ.
Οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν· 270
ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ὦ πόποι ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε
βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
ὅς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
Οὐ θὴν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
νεικεῖν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ὡς φάσαν ἡ πληθὺς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
ἔστη σκήπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
εἰδομένη κήρυκε σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἱὲς Ἀχαιῶν
μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν·
ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρεΐδῃ νῦν δὴ σε ἄναξ ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἣν περ ὑπέσταν
ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
Ὡς τε γὰρ ἡ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι. 290
Ἥ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνηθέντα νέεσθαι·
καὶ γὰρ τίς θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
ἀσχαλάα σὺν νηϊ πολυζύγῳ, ὃν περ ἄελλαι
χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς 295
ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τὼ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν κενεὸν τε νέεσθαι.
Τλῆτε φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν
ἢ ἔτεον Κάλχας μαντεύεται ἦε καὶ οὐκί. 300
Εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες

μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι
 χθιζά τε καὶ πρωῒζ' ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι,
 ἡμεῖς δ' ἄμφι περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμούς
 305 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόως δέ,
 βωμοῦ ὑπαῖξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν.
 310 Ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ πετάλοις ὑποπεπτηῶτες
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα·
 ἔνθ' ὅ γε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 315 τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς ὅς περ ἔφηνε·
 λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
 ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν οἶον ἐτύχθη.
 320 Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
 τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς
 ὄψιμον ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
 325 Ὡς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν ἣ τέκε τέκνα,
 ὥς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὖθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.
 Κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 330 Ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 αὐτοῦ εἰς ὃ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.
 Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο·
 335 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ πόποι ἦ δὴ παισὶν εἰκότες ἀγοράασθε
 νηπιάχοις οἷς οὐ τι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
 Πῇ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 340 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν

σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν·
 αὐτως γὰρ ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ἀτρεΐδῃ σὺ δ' ἔθ' ὥς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν
 ἄρχεν' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 345
 τούσδε δ' ἔα φθινύθειν ἓνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ'· ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν·
 πρὶν Ἄργος δ' ἰέναι πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 γνόμεναι εἴ τε ψεύδος ὑπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί.
 Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
 ἥματι τῷ ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες
 ἀστράπτων ἐπιδέξι' ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 Τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι
 πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκον δὲ νέεσθαι
 ἀπτέσθω ἧς νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη.
 Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ' εὖ μῆδεο πείθεό τ' ἄλλω· 360
 οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται ὅττι κεν εἴπω·
 κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα κατὰ φρήτρας Ἀγάμεμνον,
 ὥς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις.
 Εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 γνῶσθαι ἔπειθ' ὅς θ' ἠγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν 365
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται.
 Γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἧ ἄνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἧ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾶς γέρον υἱᾶς Ἀχαιῶν. 370
 Αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τώ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 Ἀλλὰ μοι αἰγιόχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχεσσάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα

Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται οὐδ' ἡβαιόν. 380
 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηα.
 Εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἀρηϊ. 385
 Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται οὐδ' ἡβαιὸν
 εἰ μὴ νῦξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 Ἴδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφιν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος ἐϋξοον ἄρμα τιταίνων. 390
 Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἔσσεϊται φυγέειν κύνας ἡδ' οἰωνούς.
 Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον ὥς ὅτε κῦμα
 ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν, 395
 προβλῆτι σκοπέλω· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
 Ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 Ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεξε θεῶν αἰειγενετᾶων 400
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἀρης.
 Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα πενταέτηρον ὑπερμενείῃ Κρονίωνι,
 κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 Νέστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα, 405
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δῶω καὶ Τυδέος υἱόν,
 ἕκτον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
 Αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
 Βοῦν δὲ περιστήσαντο καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο· 410
 τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ζεῦ κύδιστε μέγιστε κελαϊνεφές αἰθέρι ναίων
 μὴ πρὶν ἐπ' ἥελιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν
 πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα, 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 χαλκῶ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 πρηγνέες ἐν κονίησιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραΐαινε Κρονίων,
 ἀλλ' ὃ γε δέκτο μὲν ἱρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν. 420
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὖξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἥφαιστοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρε κἀη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 Ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 ἴομεν ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα. 440
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
 κηρύσσειν πόλεμον δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
 θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγῆρων ἀθανάτην τε,
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθονται,
 πάντες εὐπλεκέες, ἐκατόμβοιός δὲ ἕκαστος·
 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσι· ἵεναι· ἐν δὲ σθένος ὥρσεν ἑκάστῳ
 καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ἦῤτε πῦρ αἵδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
 οὐρεὸς ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή,
 ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ

αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε.
 Τῶν δ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων 460
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι
 κλαγγῆδόν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών,
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθών 465
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 Ἔσαν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυρῖοι, ὅσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.
 Ἦϋτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ
 αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν 470
 ὥρη ἐν εἰαρινῇ ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 Τοὺς δ' ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 ῥεῖα διακρίνωσιν ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
 ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὑσμίνην δ' ἰέναι, μετὰ δέ κρείων Ἀγαμέμνων
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
 Ἦϋτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480
 ταῦρος· ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησι·
 τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ
 ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσιν.
 Ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
 ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστε πάρεστε τε ἴστε τε πάντα, 485
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν·
 οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖραν οἵσαν·
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, 490
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆάς τε προπάσας.
 Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον
 Ἀρκεσίλαός τε Προθοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
 οἳ θ' Ὑρῖην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσαν

Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραῖαν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
 οἳ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρυθράς,
 οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἥδ' Ὑλῆν καὶ Πετεῶνα, 500
 Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ' ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτρησίν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλάρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἥδ' οἳ Γλισᾶντ' ἐνέμοντο,
 οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, 505
 Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἀρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νίσαν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510
 Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος υἱὲς Ἀρηος
 οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἀκτορος Ἀζεΐδαο,
 παρθένος αἰδοίῃ ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
 Ἀρηϊ κρατερῶ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
 υἱὲς Ἴφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσιν
 Κριῶν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπηῆα, 520
 οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν διὸν ἔναιον,
 οἳ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπι Κηφισοῖο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 Οἳ μὲν Φωκῆων στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες, 525
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
 Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 μείων, οὗ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας
 ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν λινοθώρηξ,
 ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
 οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπότεντά τε Καλλιάρων τε
 Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς
 Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο
 Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεῖοντες Ἀβαντες
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαιαν
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὸν πτολίεθρον,
 οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἡδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἄρηος 540
 Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 Τῷ δ' ἄμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοὶ ὄπιθεν κομόωντες
 αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελίησι
 θώρηκας ῥήξιν δηῖων ἀμφὶ στήθεσσι·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο. 545
 Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον
 δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα,
 καδ δ' ἐν Ἀθήνης εἶσεν ἑῷ ἐν πίοι νηῶ·
 ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάονται 550
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
 Τῷ δ' οὐ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
 κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
 Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν· 555
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
 στήσε δ' ἄγων ἴν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.
 Οἱ δ' Ἀργὸς τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν
 Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560
 Τροίζην' Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδauρον,
 οἳ τ' ἔχον Αἰγίναν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθένηςλος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φῶς 565
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος·
 συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Οἱ δὲ Μυκήνας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον
 ἀφνειὸν τε Κόρινθον ἐϋκτιμένας τε Κλεωνάς, 570
 Ὅρνειάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστός πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἳ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον ἡδ' Αἰγίον ἀμφενέμοντο

Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν, 575
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
 κυδιόων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν
 οὐνεκ' ἄριστος ἔην πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς. 580
 Οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 Φᾶριν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
 Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς,
 οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἑλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
 οἳ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, 585
 τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο·
 ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίῃσι πεποιθῶς
 ὀτρύνων πόλεμον δέ· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε. 590
 Οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
 καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ εὐκτιτον Αἰπὺν
 καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον, ἔνθά τε Μοῦσαι
 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρηῖκα παῦσαν ἀοιδῆς 595
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν εἴ περ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι ἀείδοιεν κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· 600
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπὺν
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον Ἴν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
 οἱ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
 Ῥίπην τε Στρατὶν τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἦρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηϊ ἑκάστη 610
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 Αὐτὸς γὰρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐϋσέλμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον

Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφί θαλάσσια ἔργα μεμήλει.
 Οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναιον 615
 ὅσον ἐφ' Ὑρμίνῃ καὶ Μύρσινοσ' ἐσχατόωσα
 πέτρῃ τ' Ὠλενίῃ καὶ Ἀλήσιον ἐντὸς ἐέργει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστω
 νῆες ἔποντο θααί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην 620
 υἷες ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκεΐδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδῆς
 υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηϊάδαο ἀνακτος.
 Οἳ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων 625
 νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἀλὸς Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἀρηϊ
 Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότη Φυλεύς,
 ὅς ποτε Δουλίχιον δ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθεῖς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630
 Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τροχεῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἠπειρον ἔχον ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο· 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δώδεκα μιλοπάροιοι.
 Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
 οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλήνην
 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσαν· 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀναστέμεν Αἰτωλοῖσι·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν, 645
 οἳ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσαν,
 Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετοώσας,
 ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευε 650
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλεΐδης ἥϋς τε μέγας τε
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες 655
 Λίνδον Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληεΐη,
 τὴν ἄγεται ἔξ' Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος
 πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτω,
 αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα
 ἥδη γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον Ἄρηος·
 αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπεΐλησαν γάρ οἱ ἄλλοι 665
 υἱέες υἰωνοὶ τε βίης Ἡρακληεΐης.
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν, ἥδ' ἐφίληθεν
 ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει,
 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. 670
 Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἵσας
 Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἀνακτος
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός. 675
 Οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
 καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
 τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην
 Θεσσαλοῦ υἱὲ δῦω Ἡρακλεΐδαο ἀνακτος·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο. 680
 Νῦν αὖ τοὺς ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
 οἳ τ' Ἄλον οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχίνα νέμοντο,
 οἳ τ' εἶχον Φθίην ἥδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685
 Ἀλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
 οὐ γὰρ ἔην ὅς τις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο·
 κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠὲ κόμοιο,
 τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας 690
 Λυρνησσοῦν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,

καδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,
 υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·
 τῆς ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
 Οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα 695
 Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
 ἀγχιάλόν τ' Ἀντρῶνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποῖην,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
 ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
 Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο 700
 καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
 νηὸς ἀποθρῶσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος
 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο 705
 αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου
 ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων
 ἦρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710
 Οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παρὰ Βοιβηΐδα λίμνην
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκόν,
 τῶν ἦρχ' Ἀδμήτιο φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
 Ἀλκηστις Πελῖαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715
 Οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
 τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν τόξων εὖ εἰδὼς
 ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστη πεντήκοντα
 ἐμβέβασαν τόξων εὖ εἰδότες Ἴφι μάχεσθαι. 720
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων
 Λήμνῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἱῆς Ἀχαιῶν
 ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἔνθ' ὅ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος. 725
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν Ὀϊλῆος νόθος υἱός,
 τὸν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.
 Οἱ δ' εἶχον Τρίκκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
 οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730

τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε
 ἱητῆρ' ἀγαθῷ Ποδαλείριος ἥδ' Ἐμαχάων·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
 οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα, 735
 τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἱ δ' Ἀργίσσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 Ὀρθὴν Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης 740
 υἱὸς Πειριθόοιο τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·
 τὸν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
 ἥματι τῷ ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίκεςσι πέλασσαν·
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος 745
 υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινειῖδας·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοὶ
 οἳ περὶ Δωδώνην δυσχεῖμερον οἰκί' ἔθεντο, 750
 οἳ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρησσὸν ἔργα νέμοντο
 ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
 οὐδ' ὅ γε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
 ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει ἥϊτ' ἔλαιον·
 ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ. 755
 Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος Τενθρηδόνο υἱός,
 οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
 ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἡγεμόνευε,
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν· 760
 τίς τὰρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἦν σύ μοι ἐννεπε Μοῦσα
 αὐτῶν ἥδ' ἱππῶν, οἳ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.
 Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς
 ὄτριχας οἶετας σταφύλῃ| ἐπὶ νῶτον εἴσας· 765
 τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
 Ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἦν Τελαμώνιος Αἴας
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,

ἵπποι θ' οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 Ἀτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες
 τόξοισιν θ' ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος 775
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς· οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηϊφίλον ποθέοντες
 φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.
 Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὥς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο· 780
 γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὥς τερπικεραύνῳ
 χωομένῳ ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἰμάσση
 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο. 785
 Τρῳσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
 οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
 πάντες ὁμηγερέες ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες·
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 790
 εἶσατο δὲ φθογγὴν υἱὶ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε ποδωκείῃσι πεποιθὼς
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήτῳ γέροντος,
 δέγμενος ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 τῷ μιν ἐεισαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 795
 ὦ γέρον αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοὶ εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄρωρεν.
 Ἦδη μὲν μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοσόνδ' ἐτε λαὸν ὅπωπα·
 λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν 800
 ἐρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστυ.
 Ἐκτορ σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι, ὦδε δὲ ῥέξαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω οἷσί περ ἄρχει, 805
 τῶν δ' ἐξηγεῖσθω κοσμησάμενος πολιήτας.
 Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν,
 αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορὴν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο·

παῖσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαὸς
 πεζοί θ' ἰππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. 810
 Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη
 ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε περὶδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθοιο Μυρίνης·
 ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι. 815
 Τρῶσιν μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείησι.
 Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν ἔϋς πάϊς Ἀγχίσαιος
 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δι' Ἀφροδίτη 820
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δὺν Ἀντήνορος υἱέ
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναϊον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης
 ἀφνειοὶ πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσῆποιο 825
 Τρῶες, τῶν αὖτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
 Οἱ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
 καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρεΐης ὄρος αἰπύ,
 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφίος λινωθώρηξ 830
 υἱέ δὺν Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκε
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὐ τι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 Οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο 835
 καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσβην,
 τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἄσιος Ὑρτακίδης ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος.
 Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων 840
 τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβόλακα ναιετάασκον·
 τῶν ἦρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ' ὄζος Ἄρης,
 υἱέ δὺν Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
 Αὐτὰρ Θρηϊκάς ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως
 ὅσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει 845
 Εὐφρημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν
 υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.

Αὐτὰρ Πυραΐχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ρέοντος,
 Ἀξιοῦ οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν. 850
 Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
 ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
 οἳ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο
 ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον
 Κρῶμνάν τ' Αἰγιαλὸν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἑρυθίνους. 855
 Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
 Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἐννομος οἰωνιστής·
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους.
 Φόρκυς αὖ Φρυγας ἦγε καὶ Ἀσκανῖος θεοειδής
 τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
 Μήοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἠγησάσθην
 υἷε Ταλαιμένεος τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
 οἳ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρώλῳ γεγαῶτας.
 Νάσσης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,
 οἳ Μίλητον ἔχον Φθιωῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
 Μαιάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλης τ' αἰπρινὰ κάρηνα·
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάσσης ἠγησάσθην, 870
 Νάσσης Ἀμφίμαχός τε Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ' ἱέν ἤϋτε κούρη
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875
 Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίας, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Γ

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς
ἢ ὅτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό·
αἶ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων 5
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσai·
ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται.
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
Εὖ τ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην 10
ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
τόσσόν τις τ' ἐπιλεύσσει ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἦσιν·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
Τρῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
παρδαλέην ὥμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος· αὐτὰρ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι. 20
Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὀμίλου μακρὰ βιβάντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας
εὐρών ἢ ἔλαφον κεραδὸν ἢ ἄγριον αἶγα
πεινᾶων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν 25
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοί·
ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.
Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 30
ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ὡς δ' ὅτε τις τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυνῖα,
ἅψ δ' ἀνεχώρησεν, ὥχρός τέ μιν εἶλε παρειάς, 35
ὥς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδου Τρώων ἀγερώχων

δείσας Ἀτρεΐος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.
 Τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 Δύσπαρι εἶδος ἄριστε γυναιμανὲς ἠπεροπευτὰ
 αἶθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι· 40
 καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
 ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 Ἦ που καγχαλώωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
 εἶδος ἔπ', ἄλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδὲ τις ἀλκή. 45
 Ἦ τοιόσδε ἔων ἐν ποντοπόροισι νέεσσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρήρηας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἄλλοδαποῖσι γυναικ' εὐεידέ' ἀνήγες
 ἐξ ἀπίης γαίης νυδὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν
 πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόλῃ τε παντί τε δήμῳ, 50
 δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῶ;
 οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηϊφίλον Μενέλαον;
 γνοίης χ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν·
 οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης
 ἢ τε κόμη τό τε εἶδος ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης. 55
 Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἢ τέ κεν ἦδη
 λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἐκτορ ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν·
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστιν ἀτειρής 60
 ὅς τ' εἴσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος ὅς ῥά τε τέχνη
 νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς σοὶ ἐνὶ στήθεσσι νόος ἐστὶν ἀτάρβητος νόος ἐστὶ
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 65
 ὅσσά κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο·
 νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι· 70
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναικὰ τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἳ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
 Ἄργος ἐς ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα. 75
 Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἰοισὶν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον· 80
 αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὖσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κοῦροι Ἀχαιῶν·
 στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεῶ τ' ἐγένοντο
 ἐσσυμένως· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε· 85
 κέκλυτέ μεν Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.

Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. Ὅππότερος δέ κε νίκησιν κρείσσων τε γένηται κτῆμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναιῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω· οἱ δ' ἄλλοι φιλότιτα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν. Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει θυμὸν ἐμόν, φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἤδη Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπασθε εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς· ἡμέων δ' ὅπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα. Οἴσετε ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἐτέρην δὲ μέλαιναν, Γῇ τε καὶ Ἑλίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον· ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκια τάμνη αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι, μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσεται. Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται· οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται. Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε ἐλπόμενοι παύσασθαι οἷζυροῦ πολέμοιο. Καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί, τεύχεά τ' ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα· Ἐκτῶρ δὲ προτὶ ἄστρ' οὐρανὸν κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἄρνᾶς τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι· αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἡδ' ἄρν' ἐκέλευεν οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίῳ. Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν εἰδομένη γαλόῳ Ἀντηνορίδαο δάμαρτι, τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην. Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ ἦ δὲ μέγαν ἰστὸν ὕφαινε δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρῶων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρης παλαμᾶων· ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι Τρῶων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα ἐν πεδίῳ ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο· οἱ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται, ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείῳ· τῷ δέ κε νίκησαντι φίλην κεκλήσῃ ἄκοιτις.	90 95 100 105 110 115 120 125 130 135
--	---

Ὡς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ
 ἀνδρὸς τε προτέρου καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων· 140
 αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνησιν
 ὀρμαῖτ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα
 οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
 Αἴθρη Πιθῆρος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις· 145
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
 Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
 Λάμπόν τε Κλυτίον θ' Ἴκετάονά τ' ὄζον Ἄρης
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ πεπνυμένω ἄμφω
 ἦατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι, 150
 γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
 ἐσθλοί, τεττίγεσσι ἐοικότες οἳ τε καθ' ὕλην
 δεινὰ ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσιν αἰῶσι·
 τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 Οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰοῦσαν,
 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 155
 οὐ νέμεσις Τρώας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇς εἰς ὧπα ἔοικεν·
 ἀλλὰ καὶ ὥς τοίη περ ἐοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 μῆδ' ἡμῖν τεκέεσσιν ὅπισσώ πῆμα λίποιτο. 160
 Ὡς ἄρ' ἔφην, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
 δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα φίλον τέκος ἵζευ ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε·
 οὐ τί μοι αἰτὶ ἐσσί, θεοὶ νῦ μοι αἰτιοὶ εἰσιν
 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν· 165
 ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης
 ὅς τις ὁδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὲς τε μέγας τε.
 Ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι,
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πῶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε. 170
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο διὰ γυναικῶν·
 αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι φίλε ἔκυρὲ δεινός τε·
 ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἄδεῖν κακὸς ὅππότε δεῦρο
 υἱεῖ σῶ ἐπόμεν θάλαμον γνωτοὺς τε λιποῦσα
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν. 175
 Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
 Τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς·
 οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἀμφότερον βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
 δαῖρ' αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε. 180
 Ὡς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο φώνησέν τε·
 ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ μοιρηγενὲς ὀλβιόδαιμον,
 ἦ ῥά νῦ τοι πολλοὶ δεδμηῆατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 Ἦδη καὶ Φρυγὴν εἰσήλυθον ἀμπελόεσσιν,
 ἐνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπῶλους 185
 λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥά τότε ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 ἥματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·

ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί. Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραῖός· εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε φίλον τέκος ὅς τις ὄδ' ἐστί· μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο, εὐρύτερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.	190
Τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν· ἀρνειῷ μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμάλλω, ὅς τ' οἶων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων. Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα· οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,	195
ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά. Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἠϋδα· ὦ γύναι ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς εἶπες· ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε διὸς Ὀδυσσεύς	200
σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ· τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα, ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά. Ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὦμους,	205
ἄμφω δ' ἐζομένῳ γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς· ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, παῦρα μὲν ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος οὐδ' ἀφαρματοεπής· ἦ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.	210
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεὺς στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, σκήπτρον δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγνὲς ἐνώμα, ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν αἰδρεῖ φωτὶ ἐοικώς· φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως.	215
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μέγαν ἐκ στήθεος εἷη καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν, οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος· οὐ τότε γ' ὥδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες. Τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραῖός· τίς τὰρ ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε	220
ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὦμους; τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο διὰ γυναικῶν· οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος ἕρκος Ἀχαιῶν· Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς ἔστηκε, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.	225
Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ ὅποτε Κρήτηθεν ἴκοιτο. Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς, οὓς κεν εὔ γνοιὴν καὶ τ' οὔνομα μυθησαίμην· δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα	230
αὐτοκασιγνήτῳ, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ. Ἥ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς, ἢ δεύρῳ μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,	235
	240

νῦν αὐτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν
 αἰσχεα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἅ μοι ἔστιν.
 ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα
 ἐν Λακεδαίμονι αὖθι φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ 245
 ἄρνε δῶκα καὶ οἶνον ἐϋφρονα καρπὸν ἀρούρης
 ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὄτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν· 250
 ὄρσεο Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι
 Τρῶων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐς πεδῖον καταβῆναι ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχείῃσι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί· 255
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἵπποβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα.
 ὣς φάτο ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους 260
 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο.
 Ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πριάμος, κατὰ δ' ἡνία τείνεν ὀπίσσω·
 παρ δὲ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον·
 τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδῖον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 265
 ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
 ἐς μέσσον Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
 Ὅρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον 270
 μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἢ οἱ παρ ξίφεος μέγα κουλεόν αἰὲν ἄωρτο,
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 Τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο χεῖρας ἀνασχών· 275
 Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε,
 Ἥελιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσσον ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστὰ· 280
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνει ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἢν τιν' ἔοικεν,
 ἢ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποινῆς 290
 αὖθι μένων, ἥός κε τέλος πολέμοιο κιχέω.

Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῶ
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός. 295
 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν
 ἔκχεον, ἡδ' εὖχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.
 Ὡδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν
 ὦδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος 300
 αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.
 Ὡς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
 Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
 κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν 305
 ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
 Ἦ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς, 310
 ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
 παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
 Ἐκτῶρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ διὸς Ὀδυσσεὺς
 χώρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
 κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 Λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χειρὰς ἀνέσχον,
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
 Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε 320
 ὀππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
 τὸν δὲ ἀποφθίμενον δύναι δόμον Αἴδος εἰσῶ,
 ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτῶρ
 ἄψ ὀρώων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κληρὸς ὄρουσεν. 325
 Οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστω
 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
 αὐτὰρ ὁ γ' ἀμφ' ὥμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
 διὸς Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἡὔκόμοιο.
 Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε 330
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεῦτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι δυνεν
 οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ' αὐτῷ.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 Ὡς δ' αὐτῶς Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας

Τρῳάς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 Καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ' ἐγχείας ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345
 Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερον ὄρνυτο χαλκῶ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 350
 Ζεῦ ἄνα δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργε
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη. 355
 Ἥ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν·
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πληξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὦμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ οὐ τις σείῃ θεῶν ὀλωότερος ἄλλος· 365
 ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἠΐχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
 Ἥ καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασειῆς,
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς· 370
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἰμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῇν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
 Καὶ νῦν κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἣ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοῶς ἱφὶ κταμένοιο· 375
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχεΐῃ.
 Τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ῥίψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρήρες ἐταῖροι·
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 ἔγχει χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380
 ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 καὶ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηῶεντι.
 Αὐτὴ δ' αὖ Ἑλένην καλέουσ' ἔειπεν· τὴν δὲ κίχανε
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρῳαὶ ἄλις ἦσαν·
 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385
 γρη῏ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν
 εἰροκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδαίμονι ναιετοώσῃ
 ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
 τῇ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι. 390
 Κεῖνος ὃ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι
 κάλλεῖ τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορὸν δὲ

ἔρχεσθ', ἥ ἐ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
 Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε· 395
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
 στήθεά θ' ἰμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἡπεροπεύειν;
 ἦ πῆ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων 400
 ἄξεις, ἦ Φρυγίης ἦ Μηονίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων·
 οὐνεκα δὴ νῦν διὸν Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης; 405
 ἦσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
 μῆδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὄϊζυε καὶ ἐ φύλασσε,
 εἰς ὃ κέ σ' ἡ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὃ γε δούλην.
 Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἴμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη· 410
 κείνου πορσανέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
 Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ·
 μή μ' ἔρεθε σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
 τῶς δέ σ' ἀπεχθήρῳ ὥς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθρα λυγρὰ
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὀληαι.
 Ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 βῆ δὲ κατασχομένη ἐάνῳ ἀργῇτι φαιινῷ
 σιγῇ, πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420
 Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 ἦ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
 Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425
 ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
 ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
 ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὥφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι
 ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 Ἥ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου 430
 σῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔγχρῃ φέρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 ἐξαυτὶς μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἔγωγε
 παύεσθαι κέλομαι, μῆδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι 435
 ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆης.
 Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 μή με γύναι χαλεποῖσιν ὄνειδεσι θυμὸν ἐνιπτε·
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Αἰθύνῃ,
 κεῖνον δ' αὖτις ἐγὼ· πάρα γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
 Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπεῖομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ὦδέ γ' ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,

νήσω δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ, 445
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.
 Ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.
 Τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
 Ἀτρεΐδης δ' ἂν' ὄμιλον ἐφοῖτα θηρὶ ἐοικώς 450
 εἷ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
 Ἀλλ' οὐ τις δύνάτο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἄρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃτι γ' ἐκεύθανον εἰ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455
 κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἄρηϊφίλου Μενελάου,
 ὑμεῖς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἣν τιν' ἔοικεν,
 ἢ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται. 460
 Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Δ

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο 4
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἐοινοχόει· τοὶ δὲ χρυσεῖς δεπάεσσι
δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες·
αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην 5
κερτομίῳ ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·
δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηΐς Ἀθήνη.
Ἄλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι 10
τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἴομενον θανέεσθαι.
Ἄλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἧ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15
ὄροσμεν, ἧ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
Εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
αὖτις δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη 20
πλησῖαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε
σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει·
Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες· 25
πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢ δ' ἀτέλεστον,
ἰδρῶ θ' ὄν ἰδρῶσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
λαὸν ἀγειρούση, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
Ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30
δαιμονίη τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὃ τ' ἀσπερχές μενεαίνεις
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;
εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
ὦμόν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας 35
ἄλλους τε Τρώας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
Ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω

σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40
 τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάασι,
 μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἐᾶσαι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45
 τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἰρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 Οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσῃς
 λοιβῆς τε κνίσῃς τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 50
 ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες
 Ἀργὸς τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκλήνη·
 τὰς διαπέρσαι ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
 τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
 Εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ' ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὅθεν σοί,
 καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφότερον γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 60
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
 σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι
 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθέ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70
 πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
 Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴξασα.
 Οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω 75
 ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐστρατῶν εὐρέϊ λαῶν
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἴενται·
 τῷ εἵκυτ' ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καδ' δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῶας θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς· 80
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85
 Ἥ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη εἴ που ἐφεύροι.

Εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμυμόνᾳ τε κρατερόν τε
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστῶν
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆποιο ῥοάων·
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον.
 Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κύδος ἄροιο,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἷ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρεὺς υἱόν
 σὼ βέλει δμηθέντα πυρὸς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 Ἀλλ' ἄγ' οἷστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,
 εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειπὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστρ' Ἰουλιεῖς.
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν·
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὖξοον ἰξάλου αἰγὸς
 ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
 Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἥραρε τέκτων,
 πᾶν δ' εὖ λειψάνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἱῆς Ἀχαιῶν
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρεὺς υἱόν.
 Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 ἀβλήτα πτερόεντα μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμιε πικρὸν οἷστόν,
 εὖχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειπὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστρ' Ἰουλιεῖς.
 Ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερεὺς μέγα τόξον ἔτεινε,
 λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἵαχεν, ἄλτο δ' οἷστός
 ὀξυβελῆς καθ' ὁμίλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
 Οὐδὲ σέθεν Μενέλαε θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ Ἀγγελείη,
 ἣ τοι πρόσθε σταῖσα βέλος ἔχεπευκὲς ἄμυνεν.
 Ἦ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς ὥς ὅτε μήτηρ
 παιδὸς ἐέργῃ μυῖαν ὅθ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ,
 αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὄθι ζωστήρος ὀχῆες
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦντετο θώρηξ.
 Ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἷστός·
 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἡρήρειστο
 μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς ἔρκος ἀκόντων,
 ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ εἷσατο καὶ τῆς.
 Ἀκρότατον δ' ἄρ' οἷστός ἐπέγραψε χροά φωτός·

αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.	140
Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μῆνη Μηονίς ἢ Κάλειρα παρήϊον ἔμμεναι ἵππων· κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο ἵππῃς φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα, ἀμφότερον κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος·	145
τοῖοι τοι Μενέλαε μιάνθην αἵματι μηροὶ εὐφύες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε. Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων ὥς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς· ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηϊφίλος Μενέλαος.	150
Ὡς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας ἄψορόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη. Τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων χειρὸς ἔχων Μενέλαον, ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι· φίλε κασίγνητε θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον	155
οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι, ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν. Οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἶμά τε ἀρνῶν σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαὶ ἧς ἐπέπιθμεν.	160
Εἴ περ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, ἔκ τε καὶ ὁπὲρ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν. Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· ἔσσεται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο,	165
Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων αὐτὸς ἐπισσεύησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα· ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται ὦ Μενέλαε αἶ κε θάνῃς καὶ πότμον ἀναπλήσης βίοτιο.	170
Καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην· αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἰῆς· καδ' δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν Ἀργεῖν Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.	175
Καὶ κέ τις ὦδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο· αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων, ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν, καὶ δὴ ἔβη οἶκον δὲ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν	180
σὺν κεινῇσιν νηυσὶ λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον. Ὡς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών. Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος· θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν· οὐκ ἐν καιρίῳ ὅξ' ἀπάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν	185
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἦδ' ὑπένερθε ζῶμά τε καὶ μίτρῃ, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη φίλος ὦ Μενέλαε· ἔλκος δ' ἡγήτηρ ἐπιμάσσεται ἦδ' ἐπιθήσει	190

φάρμαχ' ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
 Ἦ καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·
 Ταλθύβι' ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον
 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἷον ἀμύμονος ἱητήρος,
 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρεΐος υἷον,
 ὃν τις οἷστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐϋ εἰδῶς
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δὲ νόησεν
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραί στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρῳίης ἐξ ἵπποβότοιο.
 Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὄρσ' Ἀσκληπιάδῃ, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις οἷστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐϋ εἰδῶς
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε·
 βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
 βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι
 κυκλός', ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἷστόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
 Λῦσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθε
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἷστός,
 αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδῶς
 πάσσε, τὰ οἳ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
 Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
 οἳ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον
 οὐδὲ καταπτώσσοντ' οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
 Ἴππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
 Εὐρυμέδων υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδης·
 τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρὶσχέμεν ὀππότε κέν μιν
 γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα·
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
 καὶ ῥ' οὐς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παρὶστάμενος ἐπέεσσιν·
 Ἀργεῖοι μὴ πῶ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
 οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός,
 ἀλλ' οἳ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο
 τῶν ἥτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γυῖπες ἔδονται,
 ἡμεῖς αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὶν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 Οὐς τινὰς αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
 τοὺς μάλα νεκείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἐλεγχέες οὐ νυ σέβεσθε;
 τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἢ ὅτε νεβροί,
 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι
 ἐστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
 ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες οὐδὲ μάχεσθε. 245
 Ἥ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν ἔνθα τε νῆες
 εἰρύατ' εὐπρυμνοὶ πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἴδῃτ' αἶ κ' ὕμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;
 ὥς ὃ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν· 250
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συῖ εἵκελος ἀλκὴν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὄτρυνε φάλαγγας.
 Τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν·
 Ἰδομενεῦ περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπῶλων
 ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἡδ' ἄλλοιῳ ἐπὶ ἔργῳ
 ἡδ' ἐν δαίθῳ, ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται. 260
 Εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἔστηχ', ὥς περ ἐμοί, πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
 Ἀλλ' ὄρσεν πόλεμον δ' οἷος πάρος εὔχεαι εἶναι.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἡῦδα· 265
 Ἀτρεΐδῃ μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήϊρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σύν γ' ὄρκι ἔχευαν
 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω 270
 ἔσσετ' ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.
 Ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ·
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 275
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
 τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἐόντι μελάντερον ἢ ὅτε πίσσα
 φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
 ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280
 δῆϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285
 σφῶϊ μὲν· οὐ γὰρ ἔοικ' ὄτρυνέμεν· οὐ τι κελεύω
 αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
 Αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλόνι
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος 290
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·

ἐνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν
 οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι
 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
 Αἴμονά τε κρείοντα Βιάντά τε ποιμένα λαών·
 ἵππηας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
 πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300
 Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
 σφοδρὺς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
 μηδὲ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἡνορέηφι πεποιθῶς
 οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305
 Ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἔτερ' ἄρμαθ' ἵκηται
 ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρετρον οὕτω.
 Ὡδὲ καὶ οἱ πρότεροι πόλεας καὶ τείχε' ἐπόρθεον
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.
 Ὅς ὁ γέρων ὀτρυνε πάλαι πολέμων ἐϋ εἰδώς· 310
 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ γέρον εἴθ' ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη·
 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις 315
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἐπεὶτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἔμεν ὥς ὅτε δῖον Ἑρευθαλίωνα κατέκταν.
 Ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320
 εἰ τότε κοῦρος ἔα νῦν αὐτὲ με γῆρας ὀπάζει.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἵππεῦσι μετέσσομαι ἡδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 Αἰχμᾶς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἔμεῖο
 ὀπλότεροι γεγάσι πεποιθασίν τε βίηφιν. 325
 Ὅς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
 Εὖρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πληξίππον
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι μῆστωρες αὐτῆς·
 αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 παρὰ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330
 ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
 ἔστασαν ὀππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335
 Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσαν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ υἱὲ Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,
 καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε κερδαλεόφρον
 τίπτε καταπτύσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340
 σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἐόντας
 ἐστάμεν ἡδὲ μάχης καυστείου ἀντιβολῆσαι·
 πρῶτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,

ὁππότε δαῖτα γέρουνσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 Ἐνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἡδὲ κύπελλα 345
 οἶνου πινέμεναι μελιιδέος ὄφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόωτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῷ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδῃ ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; 350
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν ὁππότε Ἀχαιοὶ
 Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα;
 ὄψεαι αἱ κ' ἐθέλησθα καὶ αἱ κέν τοι τὰ μεμήλη
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις. 355
 Τὸν δ' ἐπιμειδίσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 ὥς γνῶ χωρόμενοις· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον·
 διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
 οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω
 οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἤπια δῆνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
 Ἀλλ' ἴθι ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ' εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμώνια θεῖεν.
 Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 Εὖρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα 365
 ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
 παρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος Καπανηῖος υἱός.
 Καὶ τὸν μὲν νείκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο 370
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδεΐ γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηῖοισι μάχεσθαι,
 ὥς φάσαν οἱ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
 Ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξεῖνος ἄμ' ἀντιθέω Πολυνείκεϊ λαὸν ἀγείρων·
 οἱ δὲ τότε ἑστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
 οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὥς ἐκέλευον· 380
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἀσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖν,
 ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν Ἀχαιοί.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμεῖωνας 385
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλείης.
 Ἐνθ' οὐδὲ ξεινός περ ἑὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μοῦνος ἑὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὅ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390
 Οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι κέντορες ἵππων
 ἅψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες
 κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,

υἱός τ' Αὐτοφόνιοιο μενεπτόλεμος Πολυφόντης. Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκε· πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἱεὶ οἶκον δὲ νέεσθαι· Μαῖον' ἄρα προέηκε θεῶν τεράεσσι πιθήσας. Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν γείνατο εἶο χέρεια μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.	395
Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερός Διομήδης αἰδεσθεῖς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο· τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο· Ἀτρεΐδῃ μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν· ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν ἑπταπύλοιο	400
παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τείχος ἄρειον, πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ· κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο· τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.	405
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης· τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθω· οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν ὀτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς· τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται εἴ κεν Ἀχαιοὶ Τρῶας δηώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,	410
τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων. Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς. Ἥ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε· δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι νῆακος ὀρνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.	415
Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης ὀρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑποκινήσαντος· πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα χέρσῳ ῥηγνύμενον μέγала βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας κυρτὸν ἐὼν κορυφούται, ἀποπτύει δ' ἄλὸς ἄχνην· ὥς τότε' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες νωλεμέως πόλεμον δέ· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος ἡγεμόνων· οἳ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδήν,	420
σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοντες ἐστιχόωντο. Τρῶες δ', ὥς τ' οἷες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ μυρίαί ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν ἄζηχες μεμακυῖαι ἀκούουσαι ὅπα ἄρῶν, ὥς Τρῶων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει· οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς, ἀλλὰ γλῶσσα μέμικτο, πολὺκλητοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες.	425
Ὅρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα, Ἄρεος ἀνδροφόνιοιο κασιγνήτη ἐτάρῃ τε, ἢ τ' ὀλίγῃ μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει· ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω ἐρχομένη καθ' ὅμιλον ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.	430
	435
	440
	445

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σύν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληγντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολή πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἷματι γαῖα.
 Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὐρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὥς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.
 Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὅστέον εἶσω 460
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν,
 ἤριπε δ' ὥς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινι.
 Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
 Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 ἔλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων, λελημένος ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὀρμή.
 Νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ
 πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 Ὡς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
 ἠϊθεον θαλερὸν Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰῶν
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Πρῶτον γὰρ μιν ἰόντα βάλε στήθος παρὰ μαζὸν 480
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν· ὃ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν αἷγιρος ὥς
 ἢ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκει
 λείῃ, ἀτὰρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνι σιδήρῳ 485
 ἐξέταμ', ὄφρα ἵτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἢ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἀντιφός αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξεῖ δουρί.
 Τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν ἑταῖρον
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἤριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ, 495
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα
 ὅς οἱ Αβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκείων. 500
 Τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρσην· ἥ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἵθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκκατιδών, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 ὄρνυσθ' ἵππόδαμοι Τρῶες μὴδ' εἴκετε χάρμης
 Ἀργεῖοις, ἐπεὶ οὐ σφί λίθος χρώς οὐδὲ σίδηρος 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν·
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος παῖς ἡὔκομοιο
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια 515
 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
 Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρα πέδησε·
 χειρμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόνετι
 κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
 Πείρως Ἰμβρασίδης ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520
 Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδῆς
 ἄχρῃς ἀπηλοίησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι
 κάππεσεν ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας
 θυμὸν ἀποπνεύων· ὃ δ' ἐπέδραμεν ὅς ῥ' ἔβαλέν περ
 Πείρωος, οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525
 χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
 ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530
 τῷ ὃ γε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι
 Θρηῖκες ἀκρόκομοι δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔμεγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανὸν
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη. 535
 Ὡς τῷ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὃ δ' Ἑπειῶν χαλκοχιτώνων
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.
 Ἐνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθών,
 ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξεῖ χαλκῷ 540
 δινεύει κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
 πολλοὶ γὰρ Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
 πρηγνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Ε

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

Ἔνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο·
δαϊέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ
ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα 5
λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος ὠκεανοῖο·
τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
ᾧρσε δέ μιν κατὰ μέσσον ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων
ἱρεὺς Ἥφαιστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦσθην 10
Φηγεὺς Ἰδαῖός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίῳ ὀρμηθήτην·
τῷ μὲν ἀφ' ἵπποιον, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὄρνυτο πεζός.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
Φηγεὺς ῥά πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
Τυδεΐδῃ δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκὴ
ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῷ
Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρός,
ἀλλ' ἔβαλε στήθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπῶν περικαλλέα δίφρον, 20
οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχήμενος εἶη.
Ἴππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱός 25
δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος
τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχρεσφι,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
χειρὸς ἐλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θεοῦρον Ἄρηα· 30
Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ μαιφόνε τειχεσιπλῆτα
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;
ὥς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θεοῦρον Ἄρηα· 35
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἡϊόεντι Σκαμάνδρῳ,

Τρώας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίων μέγαν ἔκβαλε δίφρου·
 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν 40
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο Μήονος υἱὸν
 Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβόλακος εἰληλούθει.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχει μακρῷ 45
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
 υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον αἴμονα θήρης
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχει ὀξυόεντι 50
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτὴ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη·
 ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραιῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολίαί ἦσιν τὸ πρὶν γε κέκαστο·
 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος 55
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν,
 ἤριπε δὲ πρηγῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
 τεύχειν· ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἵσας
 ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο
 οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.
 Τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων 65
 βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἦ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκῇ·
 γνύξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε.
 Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης Ἀντήνορος υἱὸν
 ὃς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ 70
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι χαριζομένη πόσει ᾧ.
 Τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῳ δουρί·
 ἀντικρὺ δ' ἂν ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75
 Εὐρύπυλος δ' Εὐαϊμονίδης Ὑψήνορα δῖον
 υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
 ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δήμῳ,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον 80
 φασγάνῳ αἵξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
 αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετεῖη 85
 ἢ μετὰ Τρώεσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 Θῦνε γὰρ ἅμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικώς

χειμάρρω, ὅς τ' ὤκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἰσχει ἀλωάων ἐριθιλέων 90
ἐλθόντ' ἐξαπίνης ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν·
ὥς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἐόντες.
Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς 95
θύνοντ' ἄμ πεδίον πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
καὶ βάλλ' ἐπαῖσσοντα τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον
θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἴστος,
ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ. 100
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
ὄρνυσθε Τρώες μεγάθυμοι κέντορες ἵππων·
βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔφημι
δήθ' ἀνσχέσεσθαι κρατερόν βέλος, εἰ ἐτεόν με
ᾠρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν. 105
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὦκ' δάμασσεν,
ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιν καὶ ὄχεσφιν
ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανηΐον υἱόν·
ὄρσο πέπον Καπανηϊάδῃ, καταβήσσο δίφρου,
ὄφρα μοι ἐξ ὦμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἴστον. 110
Ὡς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
πὰρ δὲ στὰς βέλος ὦκ' διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὦμον·
αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
Δὴ τότε ἔπειτ' ἡρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
κλυθὶ μέν αἰγίοχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη, 115
εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέσσης
δηῖω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι Ἀθήνη·
δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὀρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν
ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μέ φησι
δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο. 120
ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν·
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
θαρσῶν νῦν Διόμηδες ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα 125
ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵππότης Τυδεύς·
ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον ἢ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
τῶ νῦν αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται
μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἐλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τυδεΐδης δ' ἐξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη
καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι· 135
δὴ τότε μιν τρεῖς τόσσον ἔλεν μένος ὥς τε Λέοντα
Ὀν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἶεσσι
χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσῃ·

τοῦ μέν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται· 140
 αἱ μέν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
 ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μίγη κρατερός Διομήδης.
 Ἐνθ' ἔλεν Ἀστυνοὸν καὶ Ὑπεύρονα ποιμένα λαῶν,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί, 145
 τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
 πληξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
 Τοὺς μὲν ἕασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετῴχετο καὶ Πολύειδον
 υἱέας Εὐρυδάμαντος ὄνειροπόλοιο γέροντος·
 τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνειίρους, 150
 ἀλλὰ σφεας κρατερός Διομήδης ἐξενάριξε·
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθόν τε Θόωνά τε Φαίνοπος υἱέ
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 Ἐνθ' ὁ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν 155
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκνοστήσαντε
 δέξατο· χηρωσται δὲ διὰ κτήσιν δατέοντο.
 Ἐνθ' υἱᾶς Πριάμοιο δὺν λάβε Δαρδανίδαο
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160
 Ὡς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
 πόρτιος ἢ ἐβοὸς ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
 ὥς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
 βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
 ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165
 Τὸν δ' ἶδεν Αἰνείας ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν,
 βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος εἴ που ἐφεύροι·
 εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 στή δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἠῦδα· 170
 Πάνδαρε ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἷστοι
 καὶ κλέος; ᾧ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
 οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
 Ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος Διὶ χειρᾶς ἀνασχών
 ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε 175
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
 εἰ μή τις θεὸς ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν
 ἰρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπιμήνις.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Αἰνεία Τρώων βουλευφόρε χαλκοχιτώνων 180
 Τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα ἐῷσκω,
 ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
 ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεὸς ἐστίν.
 Εἰ δ' ὁ γ' ἀνὴρ ὃν φημι δαΐφρων Τυδέος υἱός
 οὐχ ὁ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
 ἔσθηκ' ἀθανάτων νεφέλῃ εἰλυμένος ὦμος,
 ὅς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 Ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὦμον
 δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·

καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Αἰδωνῇι προΐαψεν,	190
ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.	
Ἴπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα τῶν κ' ἐπιβαίην·	
ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι	
καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχές· ἀμφὶ δὲ πέπλοι	195
πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι	
ἑστᾶσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.	
Ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων	
ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν·	
ἵπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα	
ἀρχεῦεν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·	200
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·	
ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς	
ἀνδρῶν εἰλομένων εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.	
Ὡς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα	
τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.	205
Ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστῆεσσιν ἐφῆκα	
Τυδεΐδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν	
ἀτρεκὲς αἶμ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγαιρα δὲ μᾶλλον.	
Τὼ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα	
ἤματι τῷ ἐλόμην ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν	210
ἡγεόμην Τρώεσσι φέρων χάριν Ἑκτορι δίω.	
Εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι	
πατρὶδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,	
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμείο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς	
εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην	215
χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.	
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·	
μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,	
πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν	
ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.	220
Ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι	
οἴοι Τρώϊοι ἵπποι ἐπιστάμενοι πεδίοιο	
κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι·	
τῶ καὶ νῶϊ πόλιν δὲ σαώσετον, εἴ περ ἂν αὐτε	
Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.	225
Ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα	
δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι ὄφρα μάχωμαι·	
ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.	
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·	
Αἰνεία σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππῳ·	230
μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα	
οἴσετον, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·	
μὴ τῷ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον	
ἐκφερέμεν πολέμοιο τεὸν φθόγγον ποθέοντε,	
νῶϊ δ' ἐπαῖξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός	235
αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.	
Ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,	
τὸν δὲ δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξεί δουρί.	
Ὡς ἄρα φωνήσαντες ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες	
ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.	240

Τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος Καπανηΐος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τυδεΐδη Διομήδης ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἄνδρ' ὀρώω κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι
 ἵν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων ἐϋ εἰδώς 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
 Αἰνείας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαιο
 εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτω 250
 θῦνε διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 μή τι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἶω.
 Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν· 255
 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔα Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν· 260
 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
 ἀμφοτέρω κτείνειν, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκακέειν ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνείαιο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς. 265
 Τῆς γάρ τοι γενεῆς ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς
 δῶχ' υἱὸς ποιήνῃ Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων ὅσσοι ἕασιν ὑπ' ἥῳ τ' ἠελίον τε,
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης
 λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχῶν θήλεας ἵππους· 270
 τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη.
 Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
 τῶ δὲ δὴ Αἰνεία δῶκεν μήστρωρε φόβοιο.
 Εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τῶ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275
 Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 καρτερόθυμε δαΐφρον ἄγαυοῦ Τυδέος υἱέ
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο πικρὸς οἷστός·
 νῦν αὖτ' ἐγχεΐη πειρήσομαι αἶ κε τύχωμι.
 Ἥ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος 280
 καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη·
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
 δηρὸν ἔτ' ἀνσχῆσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκας. 285
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 ἡμβροτες οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἶω
 πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολέμιστήν.
 Ὡς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἵθυνεν Ἀθήνη 290
 ῥίνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.

Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρήs,
 αἰχμὴ δ' ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα·
 ἤριπτε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 295
 Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ
 δείσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσσαίετο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκί πεποιθώς,
 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη, 300
 τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδεΐδης μέγα ἔργον ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος. 305
 Τῷ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἰσχίον ἔνθά τε μηρὸς
 ἰσχύϊ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
 θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 ὥσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 ἔστη γνῦξ ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε. 310
 Καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγκίστη τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆχυν λευκῷ,
 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυψεν 315
 ἔρκος ἔμην βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἦ μὲν ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιῶν
 τάων ἅς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 320
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν εὐὸς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνείαιο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἐτάρω φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 τίεν ὀμηλικίης ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 ὦν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερῶνυχας ἵππους
 ἐμμεμαῶς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπώχετο νηλεῖ χαλκῷ 330
 γιγνώσκων ὅ τ' ἀναλκίς ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
 τάων αἶ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 335
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξείῃ δουρὶ
 ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίῳ διὰ πέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὕπερ θένερος· ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο
 ἰχώρ, οἶός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν 340
 οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον,
 τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.

Ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἱόν·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων 345
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 εἶκε Διὸς θύγατερ πολέμου καὶ δηϊότητος·
 ἥ οὐχ ἄλλης ὅττι γυναικας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἥ τέ σ' ὄϊω 350
 ῥιγῇσιν πόλεμόν γε καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθεται.
 Ὡς ἔφαθ', ἥ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσето, τείρετο δ' αἰνῶς·
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλουῖσα ποδὴννεμος ἔξαγ' ὀμίλου
 ἀχθομένην ὁδύνησι, μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.
 Εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα 355
 ἤμενον· ἥ ἐρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππων·
 ἥ δὲ γνύξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
 πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·
 φίλε κασίγνητε κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί. 360
 Λήην ἄχθομαι ἔλκος ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνὴρ
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.
 Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
 ἥ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ,
 παρ δὲ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσί, 365
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 Αἰψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος αἰπὺν Ὀλυμπον·
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις
 λύσας· ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
 ἥ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη 370
 μητρὸς ἑῆς· ἥ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος Οὐρανιῶνων
 μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομειδὴς Ἀφροδίτη· 375
 οὐτά με Τυδεὸς υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ,
 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται. 380
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη, διὰ θεάων·
 τέτλαθι τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 Τλῆ μὲν Ἄρης ὅτε μιν ὦτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης 385
 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
 χαλκῆφ δ' ἐν κεράμφω δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·
 καὶ νῦν κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητρυνὴ περικαλλὴς Ἡερίβοια
 Ἑρμέα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐδεσμός ἐδάμνα.
 Τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός πάϊς Ἀμφιτρύωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἷστῶ τριγλώχινι

βεβλήκει· τότε καί μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 Τλῆ δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν οἴστον, 395
 εὖτέ μιν ωντὸς ἀνὴρ υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο
 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν·
 αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἀχέων ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἴστος
 ὦμῳ ἐνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400
 Τῷ δ' ἐπὶ Παιῶν ὀδυνήφατα φάρμακα πάσων
 ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
 Σχέτλιος ὀβριμοεργὸς ὃς οὐκ ὄθρετ' αἴσυλα ῥέζων,
 ὃς τόξοισιν ἔκιδε θεοὺς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι.
 Σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 405
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱὸς
 ὅττι μάλ' οὐ δηναῖος ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 Τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι, 410
 φραζέσθω μὴ τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται,
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστήνη
 ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη
 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν
 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο. 415
 Ἥ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὁμόργνυ·
 ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
 Αἰ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Αθηναίη τε καὶ Ἥρη
 κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
 Ζεῦ πάτερ ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται ὅττι κεν εἴπω;
 ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Αἰακίδων ἀνιείσα
 Τρῶσιν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησε,
 τῶν τινα καρρέζουσα Αἰακίδων εὐπέπλων
 πρὸς χρυσῇ περὶ ῥῆνι καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν. 425
 Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην·
 οὐ τοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμήϊα ἔργα,
 ἀλλὰ σύ γ' ἰμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
 ταῦτα δ' Ἀρηϊθοῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει. 430
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γινώσκων ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἴετο δ' αἰεὶ
 Αἰνεΐαν κτείνειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435
 Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 τρεῖς δὲ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 φράζεο Τυδεΐδῃ καὶ χάζεο, μὴδὲ θεοῖσιν 440
 ἴσ' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
 Ὡς φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω
 μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων	445
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο.	
Ἦτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα	
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε·	
αὐτὰρ ὁ εἶδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων	
αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,	450
ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ	
δήρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας	
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισιήϊά τε πτερόεντα.	
Δὴ τότε θοῦρον Ἄρρη προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·	
Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ μαιφόνε τειχεσιπλῆτα,	455
οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν	
Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;	
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὐτάσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,	
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.	
Ὡς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ,	460
Τρῶας δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὄτρυνε μετελθὼν	
εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῶ ἡγήτορι Θρηκῶν·	
υἷάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·	
ὦ υἱεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος	
ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;	465
ἢ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὖ ποιητῆσι μάχωνται;	
κεῖται ἀνὴρ ὃν ἴσον ἐτίομεν Ἔκτορι δίῳ	
Αἰνεΐας υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο·	
ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.	
Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.	470
Ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἔκτορα δῖον·	
Ἔκτορ πῇ δὴ τοι μένος οἷχεται ὁ πρὶν ἔχεςκες;	
φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἡδ' ἐπικούρων	
οἷος σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσι.	
Τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι,	475
ἀλλὰ καταπτώσσουσι κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·	
ἡμεῖς δὲ μαχόμεσθ' οἳ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.	
Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἦκω·	
τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ Ξάνθῳ ἐπὶ δινῆεντι,	
ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλῃν ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,	480
καὶ δὲ κτήματα πολλά, τὰ ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής.	
Ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς	
ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον	
οἶόν κ' ἡὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν·	
τύνῃ δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις	485
λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὥρεσσι.	
Μὴ πως ὥς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου	
ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·	
οἳ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.	
Σοὶ δὲ χρή τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ	490
ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων	
νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν.	
Ὡς φάτο Σαρπηδὼν, δάκε δὲ φρένας Ἔκτορι μῦθος·	
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,	
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη	495

ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
 Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἄλωας
 ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας,
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισάλω, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων
 ἅψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἥνιοχῆες. 505
 Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρῶεσσιν ἀρήγων
 πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκράϊαιεν ἐφετμάς
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
 Τρῶσιν θυμὸν ἐγείρει, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510
 οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 Αὐτὸς δ' Αἰνεΐαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνεΐας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι.
 Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἕρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
 Τοὺς δ' Αἰάντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 ὀτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
 οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,
 ἀλλ' ἔμμενον νεφέλῃσιν ἐοικότες ἅς τε Κρονίων
 νηγεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
 ἀτρέμας, ὃφρ' εὖδησι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 ζαχρειῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιόεντα 525
 πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾷσιν ἀέντες·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὅμιλον ἐφοῖτα πολλὰ κελεύων·
 ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 530
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ ἐπέφανται·
 φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.
 Ἥ καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα
 Αἰνεΐω ἔταρον μεγαθύμου Δηϊκόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
 τίον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
 Τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἥ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἷσατο χαλκός,
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσε·
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540
 Ἐνθ' αὐτ' Αἰνεΐας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους
 υἱὲ Διοκλῆος Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ
 ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545
 ὃς τέκετ' Ὀρτίλοχον πολέεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτα·

Ὀρτίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μέγαθυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρηθῶν Ὀρσίλοχός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 ἀρνυμένῳ· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 Οἷω τῷ γε λέοντε δῦω ὄρεος κορυφῇσιν
 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης· 555
 τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶν
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξεῖ χαλκῷ·
 τοίῳ τῷ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
 καππεσέτην, ἐλάτησιν ἐοικότες ὑψηλῇσι. 560
 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθιοπὶ χαλκῷ
 σείων ἐγχεῖν· τοῦ δ' ὄτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
 Τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν
 μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
 Τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε θοός περ ἑὼν πολεμιστὴς
 ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τῷ μὲν ἄρα δειλὴν βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων,
 αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην. 575
 Ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἀρηϊ
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ἔσταότ' ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληῖδα τυχήσας·
 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον θεράποντα 580
 ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην· ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους·
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαῖξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
 Δηθὰ μάλ' ἐστήκει· τύχε γὰρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης·
 ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίῃσι·
 τοὺς ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαιῶν.
 Τοὺς δ' Ἐκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς 590
 κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνυώ,
 ἧ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊότητος,
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοτ' ὀπισθε. 595
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος ἰὼν πολέος πεδίοιο

στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλλα δὲ προρέοντι
 ἀφρῶ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
 ὥς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπε τε λαῷ· 600
 ὦ φίλοι οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἴκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
 Ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
 εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 Ἐνθ' Ἴκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
 ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος· ἀλλὰ ἑ μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμόν τε καὶ υἱας.
 Τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 νειαῖρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
 ὀξέα παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 Αὐτὰρ ὃ λὰξ προσβάς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620
 ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὦμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
 Δεῖσε δ' ὃ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
 οἱ ἑ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανὸν 625
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλεΐδην ἦν τε μέγαν τε
 ὥρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες 630
 υἱὸς θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Σαρπηδὸν Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
 οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 ἀλλ' οἷόν τινά φασὶ βῆναι Ἡρακληεῖν
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμονα θυμολέοντα·
 ὃς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
 ἐξ οἷς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
 Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς·
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 Οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὄϊμαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι
 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίας, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δηθὲντα πύλας Αἴδαο περήσειν.
 Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα·
 Τληπόλεμ' ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρήν

ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
 ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.
 ὣς φάτο Σαρπηδὼν, ὃ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος 655
 Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῇ δούρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἦϊξαν· ὃ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινὴ·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μῆρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ 660
 βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα
 ὁστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδὼνα δῖοι ἑταῖροι
 ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
 ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησε 665
 μῆρου ἐξερύσαι δόρυ μείλινον ὄφρ' ἐπιβαίῃ
 σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ· 670
 μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἢ προτέρῳ Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 ἢ ὃ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν
 ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὁξέϊ χαλκῷ· 675
 τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
 Ἐνθ' ὃ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
 Καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς
 εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ· 680
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ
 δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·
 Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
 κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον· ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε
 νοστήσας οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
 ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαῖολος Ἔκτωρ,
 ἀλλὰ παρήϊξεν λελημένος ὄφρα τάχιστα 690
 ὥσαιτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδὼνα δῖοι ἑταῖροι
 εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
 ἐκ δ' ἄρα οἱ μῆρου δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε
 ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος. 695
 Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
 αὐτὶς δ' ἐμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέας
 ζώγρει ἐπιπνεῖουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηϊ καὶ Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ

οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν	700
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχη, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω	
χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.	
Ἐνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν	
Ἐκτῶρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;	
ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,	705
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,	
Οἰνοπίδην θ' Ἑλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,	
ὅς ῥ' ἐν Ὑλῇ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,	
λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι	
ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δήμον ἔχοντες.	710
Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη	
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,	
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	
ὦ πόποι αἰγίοχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,	
ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ	715
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,	
εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὗλον Ἄρηα.	
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.	
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.	
Ἥ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους	720
Ἥρη πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·	
Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα	
χάλκεα ὀκτάκνημα σιδηρέῳ ἄξονι ἁμφίς.	
Τῶν ἦτοι χρυσὴ ἵτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθε	
χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ιδέσθαι·	725
πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περὶδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν·	
δίφρος δὲ χρυσεῖοις καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν	
ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περὶδρομοὶ ἄντυγές εἰσι.	
Τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ	
δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα	730
κάλ' ἔβαλε χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἦγαγεν Ἥρη	
ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.	
Αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγίοχοιο	
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρός ἐπ' οὐδὲι	
ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·	735
ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο	
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.	
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν	
δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντῃ Φόβος ἐστεφάνωται,	
ἐν δ' Ἑρις, ἐν δ' Ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκὴ,	740
ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου	
δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγίοχοιο.	
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον	
χρυσείην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν·	
ἐς δ' ὄχρεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος	745
βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν	
ἡρώων, οἷσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.	
Ἥρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·	
αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ ἅς ἔχον Ὠραι,	
τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε	750

ἤμην ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθεῖναι.
 Τῇ ῥά δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους·
 εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἤμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο. 755
 Ἐνθ' ἵππους στήσασα θεὰ Λευκώλενος Ἥρη
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
 Ζεῦ πάτερ οὐ νεμεσίζῃ Ἄρη τάδε καρτερὰ ἔργα
 ὅσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μὰψ ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκηλοι 760
 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὐ τίνα οἶδε θέμιστα;
 Ζεῦ πάτερ ἢ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 765
 ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελεῖν,
 ἢ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὁδύνῃσι πελάζειν.
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Λευκώλενος Ἥρη,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 μεσσηγγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος. 770
 Ὅσσον δ' ἡεροειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 ἤμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπιθρόσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
 ἦχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ Λευκώλενος Ἥρη 775
 λύσας· ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι 780
 ἔστασαν ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἐνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ Λευκώλενος Ἥρη
 Στέντορι εἰσαμένη μεγάλητορι χαλκεοφώνῳ, 785
 ὃς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 αἰδῶς Ἀργεῖοι κάκ' ἐλέγχεα εἶδος ἀγητοί·
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος· 790
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
 Ὡς εἰποῦς' ὅτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὖρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔλκος ἀναψύχοντα τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ. 795
 Ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἄν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαϊνεφές αἶμ' ἀπομόργνυ.
 Ἰππείου δὲ θεὰ Ζυγοῦ ἦψατο φώνησέν τε·
 ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. 800
 Τυδεὺς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητής·

καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἶασκον
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας·
δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον· 805
αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν ὥς τὸ πάρος περ
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.
Σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρὰ θ' ἴσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810
ἀλλὰ σευ ἡ κάματος πολυᾷϊξ γυῖα δέδυκεν
ἢ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρωνος Οἰνεΐδαο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·
γινώσκω σε θεὰ θυγάτηρ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
Οὐτέ τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὐτέ τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων ἅς ἐπέτειλας·
οὐ μ' εἰας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
Τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
γινώσκω γὰρ Ἀρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 825
Τυδεΐδῃ Διομήδεσσι ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ
μήτε σύ γ' Ἀρηα τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων, τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι·
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἀρηί πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύψον δὲ σχεδὴν μηδ' ἄζοο θοῦρον Ἀρηα 830
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,
ὃς πρῶην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων
Τρώσι μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
Ὡς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμαῖζε, 835
χειρὶ πάλιν ἐρύσας, ὃ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν·
ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγιμος ἄξων
βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρά τ' ἄριστον.
Λάξετο δὲ μᾶστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840
αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηί πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν
Αἰτωλῶν ὃχ' ἄριστον Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
δῦν' Αἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης. 845
Ὡς δὲ ἶδε βροτολογιγὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
κεῖσθαι ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850
πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
ἐγχεῖ χαλκεῖω μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·

καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ὤσεν ὑπέκ δίφροιο ἐτώσιον ἀΐχθῆναι.
 Δεύτερος αὖθ' ὥρματο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 855
 ἔγχρ' ἡ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νεΐατον ἐς κενεῶνα ὅθι ζωννύσκετο μήτηρ·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχών, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν,
 ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτὶς· ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης
 ὅσόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.
 Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
 δαΐσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.
 Οἷον δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ
 καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσσεύς ὀρνυμένοιο, 865
 τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
 φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὀλύμπον,
 παρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς, 870
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ζεῦ πάτερ οὐ νεμεσίζῃ ὀρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
 αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεςσι φέροντες.
 Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην 875
 οὐλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμνηεν.
 Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ
 σοὶ τ' ἐπιπείθονται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
 ταύτην δ' οὔτ' ἔπει προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
 ἀλλ' ἀνιείς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγγείαιο παῖδ' αἰδῆλον· 880
 ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα
 μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέεσσυτο δαίμονι ἴσος·
 ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἣ τέ κε δηρὸν 885
 αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
 ἣ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Μὴ τί μοι ἄλλοπρόσαλλε παρεζόμενος μινύριζε.
 Ἐχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν οἱ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν· 890
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀσχετον οὐκ ἐπιεκτὸν
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσι·
 τῷ σ' οἷω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
 Ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ·
 εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένεω ὦδ' αἰδῆλος
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρετος Οὐρανίωνων.
 Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.
 Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων 900
 ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
 Ὡς δ' ὅτ' ὁπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
 ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιτρέφεται κυκώωντι,

ὥς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
Τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἔσσε·
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθεζέτο κύδεϊ γαίων.
Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο
Ἥρη τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαλκομενῆϊς Ἀθήνη
παύσασαι βροτολογιγὸν Ἄρη' ἀνδροκτασιάων.

905

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Ζ

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσσε μάχη πεδίοιο
ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα
μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
Αἶας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἔρκος Ἀχαιῶν 5
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο
υἱὸν Εὐσσώρου Ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε.
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 10
αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
ἀφνειὸς βίοτιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι.
Πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῶ ἔπι οἰκία ναίων. 15
Ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τότε ἦρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα
αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥά τόθ' ἵππων
ἔσκεν ὑψηνίохος· τὰ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε· 20
βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
νῆϊς Ἀβαρβαρέῃ τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος
πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δὲ ἐγείνατο μήτηρ·
ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ, 25
ἦ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Ἀστυάalon δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30
ἔγχρῃ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης, ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ναῖε δὲ Σατνιόεντος εὐρρεῖταιο παρ' ὄχθας
Πήδασον αἰπεινὴν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως 35
φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

ζῶν ἔλ' ἵππῳ γάρ οἱ ἀνυζομένῳ πεδίοιο
 ὄζῳ ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ ἀγκύλον ἄρμα
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην
 πρὸς πόλιν, ἣ περ οἱ ἄλλοι ἀνυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηνῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· παρ δέ οἱ ἔστη
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλίσσετο γούνων·
 ζώγρει Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται
 χαλκός τε χρυσός τε πολὺκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε·
 καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 δῶσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἄλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε θεῶν, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ηὔδα·
 ᾧ πέπον ᾧ Μενέλαε, τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως
 ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
 πρὸς Τρώων; τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
 χεῖράς θ' ἡμετέρας, μῆδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
 κοῦρον ἐόντα φέροι, μῆδ' ὅς φύγοι, ἄλλ' ἅμα πάντες
 Ἰλίου ἔξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.
 Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωος
 αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χειρὶ
 ἥρῳ Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
 λάξ ἐν στήθεσι βᾶς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 ᾧ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρης
 μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
 μιμνέτω ὥς κε πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
 ἄλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι
 νεκροὺς ἅμ πεδὶον συλήσετε τεθνηῶτας.
 Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Ἐνθά κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἰλίον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἑκτορὶ εἶπε παραστάς
 Πριαμίδης Ἑλένος οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
 Αἰνεΐα τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα
 Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὔνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαί τε φρονέειν τε,
 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλῶν
 πάντῃ ἐποικόμενοι πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δηϊοῖσι δὲ χάρμα γενέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·
 Ἑκτορ ἀτὰρ σὺ πόλιν δὲ μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἦ δὲ ξυνάγουσα γεραίας
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ

οἷξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο
πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος 90
εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
θεῖναι Αθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠὲ κόμοιο,
καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῶ
ἦνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
ὥς κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἱρῆς
ἄγριον αἰχμητὴν κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο,
ὄν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
Οὐδ' Ἀχιλλῆα ποθ' ὥδέ γ' ἐδείδιμεν ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὄν πέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
᾽Ως ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν. 105
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρῳσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὥς ἐλέλιχθεν.
Ἐκτωρ δὲ Τρῳέσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας· 110
Τρῳῆες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
ἄνδρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἡδὲ γέρουσιν
εἵπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισι
δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας. 115
᾽Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινὸν
ἄντυξ ἡ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱὸς
ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντε,
τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ' ὅπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125
σῶ θάρσει, ὅ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας·
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος 130
δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·
ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
σεῦε κατ' ἡγάθεον Νυσηΐον· αἶ δ' ἅμα πᾶσαι
θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς 135
δύσεθ' ἄλδος κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν

ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν·	140
οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.	
Εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,	
ἄσπον ἴθ' ὥς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.	
Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·	
Τυδεΐδῃ μεγάθυμῃ τί ἦ γενεὴν ἐρεΐνεις;	145
οἷη περ φύλλων γενεὴ τοίῃ δὲ καὶ ἀνδρῶν.	
Φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη	
τηλεθώωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρῃ·	
ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύει ἢ δ' ἀπολήγει.	
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι ὄφρ' εὖ εἰδῆς	150
ἡμετέρεην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·	
ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἀργεὸς ἵπποβότοιο,	
ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκειν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,	
Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,	
αὐτὰρ Γλαῦκος τίκτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·	155
τῷ δὲ θεοὶ κάλλός τε καὶ ἡνορέην ἐρατεινὴν	
ᾠπασαν· αὐτὰρ οἱ Προΐτος κακὰ μήσατο θυμῷ,	
ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσε, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,	
Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ ἐδάμασσε.	
Τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο δι' Ἀντεια	160
κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι	
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.	
Ἥ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·	
τεθναίης ὦ Προΐτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,	
ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.	165
Ὡς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν οἷον ἄκουσε·	
κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,	
πέμπε δέ μιν Λυκίην δέ, πόρεν δ' ὃ γε σήματα λυγρὰ	
γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,	
δειῖξαι δ' ἡνώγειν ᾧ πενθερῷ ὄφρ' ἀπόλοιτο.	170
Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίην δὲ θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.	
Ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἔξε Ξάνθόν τε ῥέοντα,	
προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·	
ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν.	
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως	175
καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ιδέσθαι	
ὅττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιτο.	
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,	
πρῶτον μὲν ῥά Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε	
πεφνέμεν· ἢ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων,	180
πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,	
δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο,	
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.	
Δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·	
καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.	185
Τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.	
Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·	
κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους	
εἶσε λόχον· τοῖ δ' οὐ τι πάλιν οἶκον δὲ νέοντο·	
πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.	190

ΑΛΛ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἧῦν ἐόντα
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἡμισυ πάσης·
 καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. 195
 Ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ
 Ἰσανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἧ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ΑΛΛ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦτοι ὁ κάπ πεδίον τὸ Ἀλῆϊον οἶος ἀλᾶτο
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
 Ἰσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205
 Ἱππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μῆδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἱ μέγ' ἀριστοὶ
 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210
 Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
 ἦ ῥά νύ μοι ξείνος πατρῴος ἐσσι παλαιός· 215
 Οἶνεὺς γάρ ποτε διὸς ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
 οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον 220
 καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
 κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 Ἐγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 κτείνειν ὃν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω,
 πολλοὶ δ' αὖ σοι Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν ὃν κε δύνῃαι.
 Τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε 230
 γνῶσιν ὅτι ξεῖνοι πατρῴοι εὐχόμεθ' εἶναι.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντε καθ' ἵππων ἀΐξαντε
 χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο·
 ἐνθ' αὐτὲ Γλαύκῳ Κρονίδῃς φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε 235
 χρύσεια χαλκείων, ἐκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
 Ἐκτῶρ δ' ὥς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν,
 ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρες
 εἰρόμεναι παῖδ' αἰ κασιγνήτους τε ἔτας τε
 καὶ πόσι' αἰ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει 240
 πάσας ἐξεῖναι· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

ΑΛΛ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε
 ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἔνυσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο 245
 πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι, ἔνθα δὲ παῖδες
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι,
 κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο
 πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι, ἔνθα δὲ γαμβροὶ 250
 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν·
 ἐνθά οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἦλυθε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τέκνον τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι νῆες Ἀχαιῶν 255
 μαρνάμενοι περὶ ἄστν· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 Ἀλλὰ μὲν' ὄφρα κέ τοι μελιδέα οἶνον ἐνεῖκω,
 ὥς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσῃαι αἶ κε πῖσθαι. 260
 Ἄνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 ὥς τύνῃ κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησι.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα πότνια μήτηρ,
 μή μ' ἀπογυῖωσῃς μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
 αἶματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν ἀολλίσσασα γεραίας· 270
 πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἤδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θεὸς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαῖδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ 275
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἱρῆς
 ἄγριον αἰχμητὴν κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι ὄφρα καλέσω 280
 αἶ κ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
 Εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἀἴδος εἴσω
 φαῖν κε φρέν' ἀτέρπου οἴζυος ἐκλελαθέσθαι. 285
 Ὡς ἔφαθ', ἥ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστν γεραίας.
 Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶντα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποῖκιλα ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 290
 ἤγαγε Σιδονίηθεν ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν·

τῶν ἔν' αἰετομένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστήρ δ' ὧς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων. 295
 Βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
 Αἰ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ὥϊξε Θεανῶ καλλιπάρῃος
 Κισσηῖς ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρεϊαν. 300
 Αἰ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον·
 ἦ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἡρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ·
 πότνι' Ἀθηναίη ἐρυσίπτολι διὰ θεάων 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρ' αὖ τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσης
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα. 310
 Ὡς ἔφατ'· εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνῃ.
 Ὡς αἰ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ,
 Ἐκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τότε ἄριστοι 315
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες,
 οἳ οἳ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος ἐν πόλει ἄκρῃ.
 Ἐνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. 320
 Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα
 ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα·
 Ἀργεῖν δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξίν
 ἦστο καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
 Τὸν δ' Ἐκτωρ νεῖκεσσαν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν 325
 δαιμόνι' οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ,
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε
 ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδη· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 ὃν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330
 Ἀλλ' ἄνα μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηῖοιο θέρηται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἐκτορ ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μευ ἄκουσον· 335
 οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσιν
 ἤμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.
 Νῦν δέ με παρειποῦς ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὄρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας. 340
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, Ἀρήϊα τεύχεα δύω·
 ἦ ἴθι, ἐγὼ δὲ μέτειμι· κινήσεσθαι δέ σ' οἴω.
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισι·

δᾶερ ἐμεῖο κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυοέσσης,
 ὥς μ' ὄφελ' ἥματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ 345
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὄρος ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 ἔνθά με κύμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὦφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἤδη νέμεσίν τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 Τούτῳ δ' οὐτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε καὶ ἕξεο τῷδ' ἐπὶ δίφῳ
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισι.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ
 μή με κάθιζ' Ἑλένη φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις· 360
 ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
 Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἑόντα.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκον δὲ ἐλεύσομαι ὄφρα ἴδωμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
 Οὐ γὰρ οἶδ' εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὖτις,
 ἢ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐ ναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἦ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
 Ἴκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν
 ἔσθῃ ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῇσιν ἔειπεν· 375
 εἰ δ' ἄγε μοι δμῳαὶ νημερτέα μυθήσασθε·
 πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἢ πῇ ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθά περ ἄλλαι 380
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;
 τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἴκτωρ ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 οὐτέ πῃ ἐς γαλόων οὐτ' εἰνατέρων εὐπέπλων
 οὐτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθά περ ἄλλαι 385
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται,
 ἀλλ' ἐπὶ πύργῳ ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὐνεκ' ἄκουσε
 τείρεσθαι Τρώας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 Ἦ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει
 μαινομένη ἑἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη. 390
 Ἦ ῥα γυνὴ ταμίη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἴκτωρ
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις εὐκτιμένας κατ' ἀγυῖας.
 Εὖτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ
 Σκαιάς, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίον δέ,
 ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα

Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος	395
Ἡετίων δς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση	
Θήβῃ Ὑποπλακίῃ Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·	
τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ.	
Ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ	400
παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα νήπιον αὐτῶς	
Ἑκτορίδην ἀγαπητὸν ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ,	
τόν ῥ' Ἑκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι	
Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἑκτωρ.	
Ἦτοι ὁ μὲν μείδῃσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·	
Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,	405
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·	
δαιμόνιε φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις	
παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἦ τάχα χήρῃ	
σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ	
πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη	410
σεῦ ἀφάμαρτούση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη	
ἔσται θαλπωρὴ ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπης	
ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.	
Ἦτοι γὰρ πατέρ' ἀμὸν ἀπέκτανε διὸς Ἀχιλλεύς,	
ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὐ ναιετάουσιν	415
Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,	
οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,	
ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε συν ἔντεσι δαιδαλέοισιν	
ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν	
νύμφαι ὀρεστιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.	420
Οἱ δέ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν	
οἱ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἤματι Αἴδος εἴσω·	
πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς	
βουσὶν ἐπ' ἐλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἶεσσι.	
Μητέρα δ' ἦ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση,	425
τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,	
ἅψ' ὅ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,	
πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.	
Ἑκτορ ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ	
ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης·	430
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,	
μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃς χήρῃν τε γυναῖκα·	
λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα	
ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.	
Τρεῖς γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι	435
ἄμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα	
ἠδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδης καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·	
ἦ πού τίς σφιν ἐνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,	
ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.	
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·	440
ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς	
αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,	
αἷ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·	
οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς	
αἰεὶ καὶ πρόωτοι μετὰ Τρῳέεσσι μάχεσθαι	445

ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο. 450
 Ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
 οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 455
 δακρυόεσσαν ἄγῃται ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας·
 καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἰσθὸν ὑφαίνοις,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊδος ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·
 καὶ ποτέ τις εἴπησιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσας· 460
 Ἔκτορος ἦδε γυνὴ ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
 Τρώων ἵπποδάμων ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 Ὡς ποτέ τις ἐρέει σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.
 Ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει 465
 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἔλκηθμοιο πυθέσθαι.
 Ὡς εἰπὼν οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
 ἅψ δ' ὃ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων πατρός φίλου ὅψιν ἀτυχθεὶς
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἵππιοχαίτην, 470
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
 Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ·
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
 αὐτὰρ ὃ γ' ὄν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλὲ τε χερσὶν 475
 εἶπε δ' ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι·
 Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμὸν ὥς καὶ ἐγὼ περ ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὣδε βίην τ' ἀγαθόν, καὶ Ἰλίου Ἰφι ἀνάσσειν·
 καὶ ποτέ τις εἴποι πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων 480
 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα
 κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεΐη δὲ φρένα μήτηρ.
 Ὡς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
 παῖδ' ἑόν· ἦ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ
 δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας, 485
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξε νῆπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 δαιμονίη μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
 οὐ γὰρ τίς μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Ἀἴδι προΐαψει·
 μοῖραν δ' οὐ τίνα φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 οὐ κακὸν οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται. 490
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε
 ἰσθὸν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί, τοὶ Ἰλῖω ἐγγεγάασιν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ 495
 ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἶκον δὲ βεβήκει
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.

Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
 Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
 Αἶ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἑκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ· 500
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 ἵξεσθαι προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ Πάρις δῆθ' οὐκ ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
 ἀλλ' ὁ γ', ἐπεὶ κατέδ' οὐκ ἐκ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
 σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς. 505
 Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων
 εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
 κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαῖῃφι πεποιθώς 510
 ῥίμφα ἔγχευ φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ ἐβεβήκει
 καρχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Ἑκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν εὖτ' ἄρ' ἔμελλε 515
 στρέψουσθ' ἐκ χώρης ὅθι ἡ ὀάριζε γυναικί.
 Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 ἦθεῖ ἢ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον ὥς ἐκέλευες;
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ· 520
 δαιμόνι' οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ ὅς ἐναΐσιμος εἴη
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθιῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο. 525
 Ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπίσθεν ἀρεσσόμεθ', αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶη ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰετιγενέτησι
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Η

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

ὥς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἴκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐϋξέστης ἐλάτῃσι 5
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὥς ἄρα τῷ Τρῳέεσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
ἐνθ' ἐλέτην ὃ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος
Ἄρνη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γείνατ' Ἀρηϊθοὸς καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις· 10
Ἴκτωρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἔγχρ' ὀξυόεντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃς εὐχάλκου, λύντο δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν
Ἴφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμινην
Δεξιὰδην ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων 15
ᾧμον· ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἵξασα
Ἴλιον εἰς ἱερὴν· τῇ δ' ἀντίος ὄρνυτ' Ἀπόλλων 20
Περγάμου ἐκκατιδὼν, Τρῳέεσσι δὲ βούλετο νίκην·
ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέσθην παρὰ φηγῶ.
τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα Διὸς θυγάτερ μεγάλοιο
ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25
ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
δῶς; ἐπεὶ οὐ τι Τρῳᾶς ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
ἀλλ' εἰ μοί τι πίθοιο τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊότητα
σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσονται εἰς ὃ κε τέκμωρ 30
Ἰλίου εὖρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὕμιν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ᾧδ' ἔστω ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῳᾶς καὶ Ἀχαιοῦς. 35
ἀλλ' ἄγε πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;

τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Ἔκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἷος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι, 40
 οἳ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἷον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἑλένος Πριάμοιο φίλος παῖς σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσι· 45
 στῇ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐκτορ υἱὲ Πριάμοιο Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε
 ἣ ῥα νύ μοι τι πίθοιο, κασίγνητος δέ τοί εἰμι·
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς,
 αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι·
 οὐ γάρ πώ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
 ὣς γὰρ ἐγὼ ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.
 ὣς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλῶν· οἳ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 καδ' δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἐὺκνήμιδας Ἀχαιούς·
 καδ' δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι
 φηγῶ ἔφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο 60
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναὶ
 ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φριξ
 ὄρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
 ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
 κέκλυτέ μεν Τρῶες καὶ ἐὺκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν 70
 εἰς ὃ κεν ἡ ὑμεῖς Τροίην εὖπυργον ἔλῃτε
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 τῶν νῦν ὃν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ. 75
 ὦδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἔλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
 τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρὸς με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶη δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα σύλησας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 καὶ κρεμῶ προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὖσσελμους ἀποδώσω,
 ὄφρ' ἂν ἐταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, 85
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.
 καὶ ποτὲ τις εἴπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων

νηϊ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον·
ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
ὄν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ. 90
ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
αἶδεσθην μὲν ἀνήγασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι·
ὁψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπε
νεῖκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ· 95
ὦ μοι ἀπειλητῆρες Ἀχαιῶδες οὐκέτ' Ἀχαιοί·
ἦ μὲν δὴ λῶβῃ τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς
εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἕκτορος ἀντίος εἴσιν.
ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε
ἤμενοι αὖθι ἐκαστοὶ ἀκήριοι ἀκλεές αὖτως· 100
τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθε
νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ὥς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
ἐνθά κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτῇ
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν, 105
εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
ἀφραίνεις Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ
ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σχέο κηδόμενός περ, 110
μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι
Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων, 115
τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
εἴ περ ἀδειῆς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ κε φύγησι
δηϊοῦ ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος. 120
ὥς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωες
αἴσιμα παρειπών, ὃ δ' ἐπείθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
ὦ πόποι ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
ἦ κε μέγ' οἰμῶξετε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς 125
ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ' ἀγορητής,
ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὕφ' Ἕκτορι πάντας ἀκούσαι,
πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείρειν 130
θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Ἀἴδος εἴσω.
αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι
ἠβῶμ' ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι
Φειᾶς παρ τείχεσσι· Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135
τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἴστατο ἰσόθεος φῶς
τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊόοιο ἄνακτος
δίου Ἀρηϊόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην

ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες
 οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ, 140
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὐ τι κράτεϊ γε,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὄλεθρον
 χροῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὐδεὶς ἐρείσθη· 145
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ φίλῳ θεράποντι φορῆναι
 τοῦ ὅ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους. 150
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδειδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσσει ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα· 155
 πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·
 τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἴκτωρ.
 ὕμέων δ' οἱ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἴκτορος ἀντίον ἐλθεῖν. 160
 ὥς νεέκεσσ' ὃ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδῃς ὦρτο κρατερός Διομήδης,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρην ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος 165
 Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ διὸς Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἱ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἴκτορι δίῳ.
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ· 170
 κλῆρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερές ὅς κε λάχησιν·
 οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 καὶ δ' αὐτὸς ὄν θυμὸν ὀνήσεται αἶ κε φύγησι
 δῆϊοι ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος. 175
 ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεὺ πάτερ ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδέος υἱόν,
 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκῆνης. 180
 ὥς ἄρ' ἔφην, πάλλεν δὲ Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης ὃν ἄρ' ἠθέλον αὐτοὶ
 Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνῆναντο ἕκαστος. 185
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε φαίδιμος Αἴας,
 ἦτοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.

τὸν μὲν παρ πόδ' ἔδον χαμάδις βάλε φώνησέν τε·	190
ὦ φίλοι ἦτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς	
θυμῶ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.	
ἀλλ' ἄγετ' ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,	
τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι	195
σιγῇ ἐφ' ὑμείων ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται,	
ἢ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐ τίνα δείδιμεν ἔμπης·	
οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται	
οὐδὲ τι ἰδρεῖη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆϊδά γ' οὕτως	
ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.	200
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι·	
ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·	
Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε	
δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·	
εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,	205
ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.	
ὥς ἄρ' ἔφην, Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῶ.	
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσσατο τεύχεα,	
σεύατ' ἔπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,	
ὅς τ' εἴσιν πόλεμον δὲ μετ' ἀνέρας οὓς τε Κρονίῳν	210
θυμοβόρου ἔριδος μένῃ ξυνέηκε μάχεσθαι.	
τοῖος ἄρ' Αἴας ᾧρτο πελώριος ἔρκος Ἀχαιῶν	
μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν	
ἦε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.	
τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,	215
Τρῳᾶς δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,	
Ἑκτορί τ' αὐτῶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·	
ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι	
ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.	
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἢ ὅτε πύργον	220
χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων	
σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος Ὑλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων,	
ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον	
ταύρων ζατρεφῶν, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.	
τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας	
στήθεα μάλ' Ἑκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·	225
Ἑκτορ νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἷος	
οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι	
καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.	
ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν ποντοπόροισι	230
κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·	
ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οἱ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν	
καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἢ δὲ πτολέμοιο.	
τὸν δ' αὐτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·	
Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν	
μή τί μεν ἢ ὅτε παιδὸς ἀφαιροῦ πειρήτιζε	235
ἢ γυναικός, ἢ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα.	
αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·	
οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν	
ἄζαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·	
οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὠκείων·	240

οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖω μέλπεσθαι Ἄρηι.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔοντα
 λάθρη ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχωμι.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο· δεύτερος αὖτε
 Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη. 250
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἡρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκσπασσάμενῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 255
 σὺν ῥ' ἔπεσον λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὐτάσε δουρί,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἦ δὲ διαπρὸ 260
 ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
 τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆκιν αἶμα,
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἶλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα τρηχύν τε μέγαν τε· 265
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λαῶν ἀείρας
 ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἱν' ἀπέλεθρον,
 εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270
 βλάψε δὲ οἱ φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
 ἀσπίδι ἐγχριμφθείς· τὸν δ' αἰψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
 καὶ νῦ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 ἦλθον, ὃ μὲν Τρώων, ὃ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων, 275
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος πεπνυμένῳ ἄμφω·
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον, εἰπέ τε μῦθον
 κῆρυξ Ἰδαῖος πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·
 μηκέτι παῖδε φίλῳ πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς, 280
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 Ἰδαί' Ἔκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
 αὐτὸς γὰρ χάρμη προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους. 285
 ἀρχέτω αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἢ περ ἂν οὗτος.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Αἴαν ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊότητος 290
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων

ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἑτέροισί γε νίκην.
 νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
 ὥς σύ τ' ἑὺφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιούς,
 σούς τε μάλιστα ἕτας καὶ ἑταίρους, οἳ τοι ἕασιν· 295
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστρῳ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 Τρῶας ἐϋφρονέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἳ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.
 δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
 ὄφρα τις ὧδ' εἵπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 300
 ἡμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἡδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.
 ὥς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον
 σὺν κολῶν τε φέρον καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι·
 Αἴας δὲ ζωστήρα δίδου φοίνικι φαεινόν. 305
 τῷ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦϊ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαδον κίε· τοὶ δὲ χάρησαν,
 ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἴαντος προφυγόντα μένος καὶ χειρὰς ἀάπτους·
 καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστρῳ ἀελπτέοντες σόον εἶναι. 310
 Αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκη.
 οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδῃσιν γέγοντο,
 τοῖσι δὲ βούνῃ ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἄρσενά πενταέτηρον ὑπερμενείῳ Κρονίῳνι. 315
 τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὀπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης· 320
 νῶτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
 ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή· 325
 ὁ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν ἐϋρροὸν ἀμφὶ Σκάμανδρον
 ἐσκέδασ' ὅξυς Ἀρης, ψυχαὶ δ' Αἴδος δὲ κατῆλθον· 330
 τῷ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἄμ' ἡοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτοὺς
 τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅστέα παισὶν ἕκαστος
 οἴκαδ' ἄγῃ ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν. 335
 τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα
 πύργους ὑψηλοὺς εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη· 340
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἥ χ' ἵππον καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα,

μή ποτ' ἐπιβρίση πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρη 345
 δεινὴ τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι·
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἦδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 δεῦτ' ἄγετ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
 ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
 ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
 ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη 355
 δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠὔκομοιο,
 ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντήνωρ σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεόν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. 360
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω·
 ἀντικρὺ δ' ἀπόφῃμι γυναιῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
 κτήματα δ' ὅσσ' ἀγόμεν ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ οἰκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι. 365
 ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Δαρδανίδης Πριάμος, θεόφιν μῆστῳ ἀτάλαντος,
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἦδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν ὥς τὸ πάρος περ, 370
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
 εἰπέμεν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλωσι 375
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
 κήομεν· ὕστερον αὐτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων
 ἅμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπίθοντο·
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν· 380
 ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας·
 τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς θεράποντας Ἄρηος
 νῆϊ πάρα πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι
 στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν 385
 ἠνώγει Πριάμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ
 εἰπεῖν, αἶ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἥδὺ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
 κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἠγάγετο Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὥφελ' ἀπολέσθαι· 390
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ οἰκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
 κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησιν δώσειν· ἢ μὴν Τρῶές γε κέλονται.

καὶ δὲ τόδ' ἠνώγεον εἰπεῖν ἔπος αἶ κ' ἐθέλητε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος εἰς ὃ κε νεκροὺς 395
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δώη δ' ἐτέροισί γε νίκην.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω 400
 μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν
 ὥς ἦδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἴες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο·
 καὶ τότε ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405
 Ἰδαῖ' ἦτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις
 ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως
 ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὐ τι μεγάριω·
 οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνηώτων
 γίγνεται· ἐπεὶ κε θάνωσι πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα. 410
 ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
 ὥς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
 ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 οἳ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
 πάντες ὀμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότε ἄρ' ἔλθοι 415
 Ἰδαῖος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε
 σταῖς ἐν μέσσοισιν· τοῖ δ' ὀπλίζοντο μάλ' ὦκα,
 ἀμφότερον νέκυάς τ' ἀγέμεν ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐσσέλμων ἀπὸ νηῶν
 ὀτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420
 Ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας
 ἐξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἳ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.
 ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἵματόεντα 425
 δάκρυα θερμὰ χέοντες ἀμαξάων ἐπάειραν.
 οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἳ δὲ σιωπῇ
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήγεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 ὥς δ' αὐτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπινήγεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 ἦμος δ' οὐτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες 435
 ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτάων ἵππηλασίη ὁδὸς εἴη·
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν 440
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
 ὥς οἳ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
 οἳ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
 θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
 οὐχ ὁράας ὅτι δ' αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον 450
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας;
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 455
 ὦ πόποι ἐνοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες.
 ἄλλός κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
 ὅς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χειρὰς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς.
 ἄγρει μὰν ὅτ' ἂν αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 460
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχεῦαι,
 αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 465
 δύσετο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν,
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέεσαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλάί, τὰς προσέηκεν Ἰησονίδης Εὐνηος,
 τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσони ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ 470
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.
 ἔνθεν οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει·
 οἶνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
 πρὶν πιεῖν πρὶν λείψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Ε

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
φράζεο διέ Μαχᾶον ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον
εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη
θερμήνῃ καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἵματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περὶωπὴν.
ὥς εἰπὼν σάκος εἴλε τετυγμένον υἱὸς ἑοῖο
κείμενον ἐν κλισίῃ Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο
χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθε
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ
ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
αὖτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσσε,
πρὶν τίνα κεκρμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρον,
ὥς ὃ γέρων ὄρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμόν
διχθᾶδι, ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπάλων,
ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
ᾧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρῆς
νυσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
παρ νηῶν ἀνιόντες ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ
Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
θὶν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίον δὲ
εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης
ἡϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.

τώ ρ' οἳ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο
 ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχυντο δέ σφι
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Αἰακῶν. 40
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ μέγα κῦδος Αἰακῶν
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δεῖδω μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἔκτωρ,
 ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρῳέσσ' ἀγορεύων 45
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
 κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Αἰαετοὶ
 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον ὥς περ Ἀχιλλεὺς 50
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.
 τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ὦ ἐπέπιθμεν 55
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
 οἳ δ' ἐπὶ νηυσὶ θεῶσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσι
 νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης μάλα περ σκοπιάζων
 ὅπποτέρωθεν Αἰαετοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται,
 ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει. 60
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα
 εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
 δύνειν· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Νέστορ ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῆσι μάχονται, 65
 τεῖχος δ' οὐκ ἔχραιοιμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
 ἦ ἔτι πολλὰ πάθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Αἰακίδης. 70
 ἦδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
 οἶδα δὲ νῦν ὅτε τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
 κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω πειθόμεθα πάντες.
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης 75
 ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διαν,
 ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
 νῦξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῳεες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.
 οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80
 βέλτερον ὅς φεύγων προφύγῃ κακόν ἢ ἐάλωῃ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδῃ ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
 οὐλόμεν' αἰθ' ὥφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
 σημαίνειν, μὴ δ' ἄμμιν ἀνασσεύμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85
 ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
 ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.

οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
 καλλείψειν, ἧς εἶνεκ' οἷζύομεν κακὰ πολλά·
 σίγα, μή τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90
 μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο
 ὅς τις ἐπίσταιτο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
 σκηπτοῦχος τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
 τοσσοῖδ' ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
 νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες· 95
 ὃς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς
 νῆας εὐσσέλμους ἅλαδ' ἐλκέμεν, ὅφρ' ἔτι μάλλον
 Τρῶσι μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσὶ περ ἔμπης,
 ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
 σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἅλα δ' ἐλκομενάων, 100
 ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρώησουσι δὲ χάρμης.
 ἔνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται ὄρχαμε λαῶν.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Ὀδυσσεῦ μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
 ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105
 νῆας εὐσσέλμους ἅλα δ' ἐλκέμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 νῦν δ' εἴη ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι
 ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἐγγὺς ἀνὴρ· οὐ δηθὰ ματεύσομεν· αἶ κ' ἐθέλητε 110
 πείθεσθαι, καὶ μή τι κότῳ ἀγάσῃσθε ἕκαστος
 οὔνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
 Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.
 πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115
 οἴκεον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἵππότης Οἰνεὺς
 πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ· ἀρετὴ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μείνει, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη
 πλαγχθεῖς· ὥς γὰρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120
 Ἀδρήστοιο δ' ἔγχευ θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
 πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐγχεῖν· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἑτερόν περ. 125
 τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
 μῦθον ἀτιμήσατε πεφασμένον ὃν κ' εὔ εἶπω.
 δεῦτ' ἴομεν πόλεμον δὲ καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκη.
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊότητος
 ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἑλκεῖ ἑλκος ἄρηται· 130
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἱ τὸ πάρος περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
 βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρ' αὖ σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 135
 ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἑοικώς,
 δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀτρεΐδῃ νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν 140
 δερκομένῳ, ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ φρένες οὐδ' ἡβαιαί.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐ σιφλώσειε·
 σοὶ δ' οὐ πῶ μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
 ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες 145
 εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὸς
 φεύγοντας προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 ὥς εἰπὼν μέγ' ἄϋσεν ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
 ὅσσόν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης, 150
 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων ἐνοσίχθων
 ἤκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι
 στᾶσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 155
 αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
 ἤμενον εἰσεῖδε, στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
 ὅπως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο· 160
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή
 ἐλθεῖν εἰς Ἴδην εὐ ἐντύνασαν ἔαυτήν,
 εἴ πως ἰμείραιτο παραδραθέειν φιλόττη
 ἢ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
 χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησι. 165
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
 κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν·
 ἐνθ' ἢ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροῦς ἰμερόεντος 170
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ ἐδανῶ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
 τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
 ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 τῷ ῥ' ἢ γε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας 175
 πεξαμένη χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς
 καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
 χρυσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθος περονᾶτο. 180
 ζώσατο δὲ ζώνῃ ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυίῃ,
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἤκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι
 τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο διὰ θεάων
 καλῷ νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν ἠέλιος ὥς· 185
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπε·

ἤ ῥά νύ μοί τι πίθοιο φίλον τέκος ὅττι κεν εἴπω,	190
ἤέ κεν ἀρνήσαιο κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,	
οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρῳέεσσιν ἀρήγεις;	
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·	
Ἥρη πρέσβα θεὰ θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο	195
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,	
εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.	
τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·	
δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἥμερον, ὥ τε σὺ πάντας	
δαμνᾷ ἀθανάτους ἡδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.	
εἴμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,	200
Ὠκεανὸν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,	
οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον	
δεξάμενοι Ῥείας, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς	
γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·	
τοὺς εἴμι ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·	205
ἡδὲ γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται	
εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.	
εἰ κείνῳ ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ	
εἰς εὐνήν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,	
αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.	210
τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·	
οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεδὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·	
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.	
ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα	
ποικίλον, ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·	215
ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἥμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς	
πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.	
τόν ῥα οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·	
τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἑγκάτθεο κόλπῳ	
ποικίλον, ὥ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι	220
ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.	
ὥς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,	
μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐῶ ἑγκάτθετο κόλπῳ.	
ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,	
Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,	225
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἡμαθίην ἐρατεινήν	
σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα	
ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·	
ἐξ Ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα,	
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε πόλιν θείοιο Θόαντος.	230
ἐνθ' ὕπνω ξύμβλητο κασιγνήτῳ Θανάτοιο,	
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·	
ὕπνε ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,	
ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἡδ' ἔτι καὶ νῦν	
πεῖθεις· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἡματα πάντα.	235
κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῶ	
αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.	
δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον ἄφθιτον αἰεὶ	
χρύσεον· Ἠφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις	
τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρηῖνυν ποσὶν ἥσει,	240

τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
 Ἥρη πρέσβα θεὰ θυγάτερ μεγάλοιο Κρόνιοιο
 ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετῶν
 245 ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
 Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίουνοσ ἄσπον ἰκοίμην
 οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσσεν ἐφετμή
 250 ἥματι τῷ ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
 ἔπλεεν Ἰλιόθεν Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μῆσαο θυμῷ
 ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
 255 καὶ μιν ἔπειτα Κόων δ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε
 ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ' αἴιστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νῦξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 260 τὴν ἰκοίμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ.
 ἄζετο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Ὕπνε τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
 265 ἦ φῆς ὥς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν
 ὥς Ἡρακλῆος περιχώσατο παῖδος ἑοῖο;
 ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπιέμεναι καὶ σὴν κεκλησθαι ἄκοιτιν.
 270 ὥς φάτο, χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 ἄγρει νῦν μοι ὁμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβοτείραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μάρτυροι ᾧσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 275 ἦ μὲν ἐμοὶ δώσιν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 Πασιθέην, ἥς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ὄμνυε δ' ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους οἱ Τιτῆνες καλέονται.
 280 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελευτήσέν τε τὸν ὄρκον,
 τῷ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστν λιπόντε
 ἠέρα ἐσσαμένῳ ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
 Ἰδὴν δ' ἰκέσθην πολυπίδακα μητέρα θηρῶν
 Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
 285 βήτην, ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη.
 ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι
 εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἦ τότ' ἐν Ἰδῇ
 μακροτάτῃ πεφυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἴκανεν·
 290 ἔνθ' ἦστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν
 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.
 Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον

Ἰδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ὥς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃτι 295
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
 στή δ' αὐτῆς προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Ἥρη πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα τῶν κ' ἐπιβαίης.
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 300
 ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὡκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ με σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἢ δ' ἀτίταλλον·
 τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
 ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305
 εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρεΐῃ πολυπίδακος Ἰδης
 ἐστᾶσ', οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερῇν τε καὶ ὕγρην.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
 μὴ πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κε σιωπῇ 310
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὡκεανοῖο.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη κείσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃτι τραπέιομεν εὐνηθέντε.
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὦδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
 οὐδ' ὁπότε ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 ἢ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
 ἢ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν· 320
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἢ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἢ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε χάρμα βροτοῖσιν· 325
 οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
 οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,
 ὥς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἰρεῖ.
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 330
 εἰ νῦν ἐν φιλότῃτι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
 Ἰδης ἐν κορυφήσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·
 πῶς κ' ἔοι εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
 εὖδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθῶν
 πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην 335
 ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 ἐνθ' ἵομεν κείμεντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐαδεν εὐνή. 340
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη μήτε θεῶν τό γε δείδιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν
 ὄψεσθαι τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω

χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἡέλιός περ,
 οὐ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσορᾶσθαι. 345
 ἦ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·
 τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν διὰ φύεν νεοθηλέα ποίην,
 λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψός' ἔεργε.
 τῷ ἔνι Λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσσαντο 350
 καλὴν χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.
 ὥς ὁ μὲν ἀτρέμας εὐδὲ πατὴρ ἀνὰ Γαργάρω ἄκρῳ,
 ὕπνῳ καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν·
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος
 ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ· 355
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσειδάων ἐπάμυνε,
 καὶ σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὐδῇ
 Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψα·
 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃτι παρήπαφεν εὐνηθῆναι. 360
 ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ὥχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·
 Ἀργεῖοι καὶ δ' αὐτὲ μεθίεμεν Ἑκτορι νίκην
 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται· 365
 ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
 κείνου δ' οὐ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες· 370
 ἀσπίδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται
 ἐσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθησιν κορύθεοσι
 κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες
 ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
 Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα. 375
 ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμῳ,
 χεῖρονι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
 τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ
 Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380
 οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον·
 ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χεῖρονι δόσκειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκὸν
 βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρ' αὖ σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ 385
 εἵκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 ἐν δαΐ Λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
 Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμει φαίδιμος Ἑκτωρ.
 δῆ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ, 390
 ἦτοι ὁ μὲν Τρῶεσσιν, ὃ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶα ποτὶ χέρσον

ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ·	395
οὔτε πυρὸς τόσσός γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο	
οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίεμεν ὕλην·	
οὔτ' ἄνεμος τόσσόν γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισι	
ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,	400
όσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνῇ	
δεινὸν αὐσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.	
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ	
ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθὺ οἴ, οὐδ' ἀφάμαρτε,	
τῇ ῥά δ' ὡς τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,	
ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·	405
τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροά. χῶσατο δ' Ἴκτωρ,	
ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,	
ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.	
τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας	
χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν	410
παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἐν αἰέρας	
στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος ἀγχόθι δειρῆς,	
στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.	
ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυς	
πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεεῖου γίγνεται ὁδμή	415
ἐξ αὐτῆς, τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδῃται	
ἐγγὺς ἑὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγалоιο κεραυνός,	
ὥς ἔπεσ' Ἴκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·	
χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη	
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.	420
οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν	
ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειᾶς	
αἰχμᾶς· ἀλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν	
οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περιβῆσαν ἄριστοι	
Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγῆνωρ	425
Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.	
τῶν δ' ἄλλων οὐ τίς εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν	
ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι	
χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους	
ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο	430
ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·	
οἱ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.	
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο	
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,	
ἐνθά μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καδ δὲ οἱ ὕδωρ	435
χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,	
ἐζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφές αἶμ' ἀπέμεσσε·	
αὐτὶς δ' ἐξοπίσω πλητὸ χθονί, τῷ δὲ οἱ ὅσσε	
νῦξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.	
Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν ἴδον Ἴκτορα νόσφι κιόντα	440
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.	
ἐνθα πολὺ πρῶτιστος Οἰλῆος ταχὺς Αἴας	
Σάτνιον οὐτάσε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι	
Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηῖς ἀμύμων	
Ἥνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.	445

τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 οὐτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοΐδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον 450
 υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο, δι' ὦμου δ' ὄβριμον ἐγχος
 ἔσχεν, ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστώ.
 Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὖσας·
 οὐ μὰν αὐτ' οἴω μεγαθύμου Πανθοΐδαο
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καί μιν οἴω
 αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἶσω.
 ὥς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἶαντι δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινε
 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
 λικριφίς αἵξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
 Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὀλεθρον.
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ, 465
 νεύατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλὴ στόμα τε ῥῖνές τε
 οὐδεὶ πλῆντ' ἢ περ κνήμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
 Αἶας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
 φράζεο Πουλυδάμα καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες 470
 ἢ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο
 ἢ πάϊς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐφείκει.
 ἢ ῥ' εὖ γινώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475
 ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον οὐτασε δουρὶ
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.
 τῷ δ' Ἀκάμας ἐκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὖσας·
 Ἀργεῖοι ἰόμωροι ἀπειλάων ἀκόρητοι
 οὐ θιν οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἰζὺς 480
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτενέεσθε καὶ ὕμμες.
 φράζεσθ' ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὐδαι
 ἐγχει ἐμῷ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιο γε ποινὴ
 δηρὸν ἄτιτος ἔῃ· τῷ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνὴρ
 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι. 485
 ὥς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινεν·
 ὀρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν
 Πηνελέω ἀνακτος· ὁ δ' οὐτασεν Ἰλιονῆα
 υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα 490
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μούνον τέκεν Ἰλιονῆα.
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὐτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρό
 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας 495
 ἄμφω· Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ

αὐχένα μέσσον ἔλασσαν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
 αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῶ· ὃ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχών
 πέφραδ' ἐπεὶ Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠύδα· 500
 εἰπέμεναί μοι Τρῶες ἀγαυοῦ Ἴλιονῆος
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 οὐδὲ γὰρ ἦ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηορίδαο
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅππότε κεν δῆ
 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν. 505
 ὥς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν
 ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
 ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὔτα
 Γυρτιάδην Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάλκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
 Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην· 515
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
 οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
 δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
 ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520
 οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπένθαι ποσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς I

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

ὥς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
θεσπεσίη ἔχε φύζα φόβου κρυόεντος ἑταίρη,
πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον 5
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κύμα κελαινὸν
κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲς ἄλα φύκος ἔχευεν·
ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων 10
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
μὴ δὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.
ἶζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιχότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
ἴστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος
ἣ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ· 15
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη
σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Ἰλίον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι, 20
νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον. 25
ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες·
φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
ὥς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιχότες υἱῆς Ἀχαιῶν 30
ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀτρεΐδη σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
ἢ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἀγορῇ· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.
ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίσας ἐν Δαναοῖσι
φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35
ἴσας· Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.

σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
 σκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 δαιμόνι' οὕτω που μάλα ἔλπει υἱὰς Ἀχαιῶν 40
 ἀπτολέμους τ' ἔμμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις;
 εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσεται ὡς τε νέεσθαι
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐστᾶσ', αἷ τοι ἔποντο Μυκλήνηθεν μάλα πολλάι.
 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 45
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δέ καὶ αὐτοὶ
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 νῶϊ δ' ἐγὼ Σθένελός τε μαχησόμεθ' εἰς ὃ κε τέκμωρ
 Ἰλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱὲς Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότη Νέστωρ·
 Τυδεΐδῃ περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὀμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μύθων.
 ἦ μὲν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης
 ὀπλότατος γενεῇφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
 ἐξείπω καὶ πάντα διῆξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 Λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τεῖχος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἀτρεΐδῃ σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὐ τοι ἀεικές. 70
 πλεῖαί τοι οἶνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτια Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·
 πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεαι ὅς κεν ἀρίστην
 βουλήν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆϊοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
 νῦξ δ' ἦδ' ἠὲ διαρραΐσει στρατὸν ἠὲ σαώσει.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο 80
 ἀμφὶ τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα ποιμένα λαῶν,
 ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον υἱὰς Ἄρηος
 ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε,
 ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱὸν Λυκομήδεα δῖον.
 ἔπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάστῳ 85
 κοῦροι ἅμα στεῖχον δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 καδὲ δὲ μέσον τάφρου καὶ τεῖχος ἴζον ἰόντες·

ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.
 Ἀτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
 ἐς κλισίην, παρὰ δὲ σφί τιθι μενοεικέα δαῖτα. 90
 οἳ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 95
 Ἀτρεΐδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἐσσι ἄναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφισι βουλεύησθα.
 τῷ σε χρή περὶ μὲν φάσθαι ἔπος ἠδ' ἐπακοῦσαι, 100
 κρηῖναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
 εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεται ὅττι κεν ἄρχῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει
 οἷον ἐγὼ νοέω ἡμὲν πάλαι ἠδ' ἔτι καὶ νῦν 105
 ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε διογενὲς Βρισηΐδα κούρην
 χωομένου Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθην ἀπούρας
 οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
 πόλλ' ἀπεμυθέομην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
 εἷξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοὶ περ ἔτισαν, 110
 ἠτίμησας, ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζόμεσθ' ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπύθωμεν
 δώροισιν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσι τε μελιχίοισι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ γέρον οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας· 115
 ἀσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
 ἅψ' ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα. 120
 ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο, 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσά μοι ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἐπτὰ γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας
 Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτὸς
 ἐξελόμεν, αἱ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν. 130
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότε ἀπηύρων
 κούρῃ Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε 135
 ἄστνυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νησάσθω
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,

Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶκόν οὔθαυ ἀρούρης
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτῳ
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα, 145
 τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πώ τις ἐῖ ἐπέδωκε θυγατρὶ·
 ἐπτὰ δέ οἱ δώσω εὐ ναιόμενα πτολίεθρα
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσαν 150
 Φηράς τε Ζαθέας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
 καλήν τ' Αἰπείαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσιν.
 πᾶσαι δ' ἐγγυὲς ἁλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες πολυβοῦται,
 οἳ κέ ἐδωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσι 155
 καὶ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο.
 δμηθήτω· Αἴδης τοι ἀμείλιχος ἥδ' ἀδάμαστος,
 τοῦνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων·
 καὶ μοι ὑποστήτω ὅσπον βασιλεύτερός εἰμι 160
 ἥδ' ὅσπον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστ' ἀδιδούς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
 ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
 εἰ δ' ἄγε τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι οἳ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα Διὶ φίλος ἡγησάσθω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἄμ' ἐπέσθων. 170
 φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἶ κ' ἐλεήσῃ.
 ὥς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 175
 νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιόνθ' ὅσον ἤθελε θυμός,
 ὀρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 δεινδύλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα, 180
 πειρᾶν ὥς πεπιθοῖεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 τῷ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 πολλὰ μάλ' εὐχομένῳ γαιήχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ῥῆϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185
 τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ
 καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν,
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν, αἶειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

Πάτροκλος δέ οί οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῇ, δέγμενος Αἰακίδην ὅποτε λήξειεν αἰείδων, τῷ δὲ βήτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ διὸς Ὀδυσσεύς, στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπὼν ἔδος ἐνθα θάασσεν. ὥς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη. τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον ἦ τι μάλα χρεώ, οἳ μοι σκυζομένω περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστων. ὥς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε διὸς Ἀχιλλεύς, εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν. αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα· μείζονα δὴ κρητῆρα Μενoitίου νιὲ καθίστα, ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἐντυνον ἐκάστω· οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ. ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ. αὐτὰρ ὃ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ, ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγός, ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ. τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα διὸς Ἀχιλλεύς. καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα ἰσόθεος φῶς. αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἐμαράνθη, ἀνθρακὴν στορέσας ὀβελούς ἐφύπερθε τάνυσσε, πάσσε δ' ἄλὸς θείοιο κρατευτάων ἐπαείρας. αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευε, Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ καλοῖς ἐν κανέοισιν, αὐτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς. αὐτὸς δ' ἀντίον ἔζεν Ὀδυσσῆος θείοιο τοίχου τοῦ ἐτέρουιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει Πάτροκλον ὃν ἐταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς, πλησάμενος δ' οἶνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα· χαῖρ' Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν ἔϊσης οὐκ ἐπιδευεῖς ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο ἡδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν, πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν, ἀλλὰ λῆην μέγα πῆμα διοτρεφὲς εἰσορόωντες δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι νῆας εὐσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκὴν. ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὐλὴν ἔθεντο Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶ σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων ἀστράπτει· Ἔκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων μαίνεται ἐκπάγλως πίσυνος Δίῃ, οὐδέ τι τίει ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν. ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἥῳ δῖαν·	190 195 200 205 210 215 220 225 230 235 240
---	---

στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηώσειν παρὰ τῆσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δείδουκα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἶη
 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἐκάς Ἀργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 250
 φράζεω ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμαρ.
 ὦ πέπον ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
 τέκνον ἐμὸν κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 255
 δώσουσ' αἶκ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 260
 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δὲ σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω
 ὅσά τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 265
 αἶθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήϊος εἶη ἀνὴρ ᾧ τόσσα γένοιτο
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 270
 δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας
 Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἔλες αὐτὸς
 ἐξέλεθ', αἷ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότε ἀπηύρα
 κούρη Βρισηῖος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμεῖται
 275
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι
 ἢ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἦτ' ἀνδρῶν ἢτε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστνυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 280
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἀργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιῶκόν οὔθαυρ ἀρούρης
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 285
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δὲ οἱ εἰσι θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπῆκτω
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα,
 τάων ἦν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὃ δ' αὐτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 290
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πῶ τις ἐῖη ἐπέδωκε θυγατρὶ·
 ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὐναίόμενα πτολίεθρα

Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσαν
 Φηράς τε ζαθέας ἥδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον
 καλήν τ' Αἰπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν. 295
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὥς τιμήσουσι
 καὶ τοι ὑπὸ σκίηπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον 300
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τίσουσ'· ἦ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο·
 νῦν γὰρ χ' Ἑκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐκ τινά φησιν ὁμοῖον 305
 οἷ ἔμεναι Δαναῶν οὐς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
 χρή μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
 ἦ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται, 310
 ὥς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁμῶς Αἴδαο πύλησιν
 ὅς χ' ἔτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἵπη.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 οὐτ' ἔμεγ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω 315
 οὐτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηῖοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ.
 ἴση μοῖρα μένοντι καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει·
 ἐν δὲ ἱὴ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἦδ' ἐκὼν καὶ ἐσθλός·
 κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργῶς. 320
 οὐδέ τί μοι περὶκείται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὥς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
 μάστακ' ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὖπνους νύκτας ἵανον, 325
 ἡμᾶτα δ' αἵματόεντα διέπρησσον πολεμίζων
 ἀνδράσι μαρνάμενος ὀάρων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὀπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσι·
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἦ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠὲ κῆκοιο;
 ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων
 τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν

ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτητὴν περ ἐοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησε
 μή μεν πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ' Ὀδυσσεῦ σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο
 ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν·
 ἔνθά ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγισ δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν. 355
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίῳ
 αὖριον ἰρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι
 νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλλα δὲ προερούσσω,
 ὄψαι, αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας 360
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοίην δῶη κλυτὸς ἐννοσίγαιος
 ἡματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν 365
 ἠδὲ γυναικάς ἐϋζώνους πολίων τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσσο' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν ὥς ἐπιτέλλω
 ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοὶ 370
 εἴ τινα που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσιν
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιεμένος· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
 τετλαίη κύνεός περ ἐὼν εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλάς συμφράσσομαι, οὐδέ μὲν ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτὶς 375
 ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἔκηλος
 ἐρρέτω· ἐκ γὰρ εὐφρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίῃ
 ὅσσά τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 αἶθ' ἐκατόμυλοὶ εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν ἐκάστας
 ἄνδρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 οὐδ' εἰ χρυσεὴ Ἀφροδίτη κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι· 390
 οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὃ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅς τις οἱ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σαῶσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,

Πηλεὺς θὴν μοι ἔπειτα γυναικὰ γε μάσσεται αὐτός.
 395
 πολλὰ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἂν Ἑλλάδα τε Φθίην τε
 κοῦραι ἀριστών, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται,
 τῶν ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσοιμ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντα μνηστῆν ἄλοχον εἰκυῖαν ἄκοιτιν
 400
 κτήμασι τέρπεσθαι τὰ γέρων ἐκτῆσατο Πηλεὺς·
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λαῖνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔεργει
 405
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνι πετρῆεσσι.
 ληῖστοι μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα,
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λείψτη
 οὔθ' ἐλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὁδόντων.
 410
 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλος δέ.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 415
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
 ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχεῖ.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ
 Ἴλιου αἰπείνης· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 420
 χεῖρα ἐὴν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
 ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἥ κέ σφιν νῆας τε σαῶ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 425
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδέ γ' ἐτοίμη
 ἦν νῦν ἐφράσαντο ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος·
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὐριον ἦν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.
 430
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν·
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεὺ
 435
 βάλλεται, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι
 πῦρ ἐθέλεις αἰδῆλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην
 οἷος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἤματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
 440
 νήπιον οὐ πῶ εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
 τοῦνεκά με προέηκε διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι προηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος οὐκ ἐθέλοιμι

λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς 445
 γῆρας ἀποξύσας θήσιν νέον ἡβώνοντα,
 οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο, 450
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν
 μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἷσθεις
 πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλετ' Ἑρινῦς, 455
 μὴ ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνεια.
 ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς 462
 πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρὰ στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι, 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἱανον· 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότε ἔγώ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναικας.
 φεύγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα μητέρα μῆλων
 ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὃ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480
 καὶ μ' ἐφίλησ' ὥς εἴ τε πατήρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μούνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὥπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης Δολόπεσσιν ἀνάσσω.
 καὶ σε τοσοῦτον ἔθηκα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἵεναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δῆ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχών.
 πολλὰκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἶνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
 τὰ φρονέων ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγρὸν ἀμύνης. 495
 ἀλλ' Ἀχιλλεῦ δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχῶλῃς ἀγανῆσι

λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι	500
λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῇ καὶ ἀμάρτη.	
καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο	
χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῷ,	
αἶ ῥά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγουσι κιούσαι.	
ἦ δ' ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας	505
πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν	
βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἶ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.	
ὅς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ιούσας,	
τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καὶ τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·	
ὅς δέ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη,	510
λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιούσαι	
τῷ ἄτην ἅμ' ἔπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.	
ἀλλ' Ἀχιλεῦ πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἔπεσθαι	
τιμὴν, ἣ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.	
εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι τὰ δ' ὀπισθ' ὀνομάζοι	515
Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,	
οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀπορρίψαντα κελοίμην	
Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέουσ' περ ἔμπης·	
νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ τὰ δ' ὀπισθεν ὑπέστη,	
ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους	520
κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ	
φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης	
μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.	
οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν	
ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι·	525
δωρητοὶ τε πέλοντο παρὰρρητοὶ τ' ἐπέεσσι.	
μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι οὐ τι νέον γε	
ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.	
Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι	
ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,	530
Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,	
Κουρήτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηι.	
καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὥρσε	
χωσαμένη ὃ οἱ οὐ τι θαλύσια γουνῶ ἁλωῆς	
Οἶνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας,	535
οἷη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μέγαλοιο.	
ἦ λάθετ' ἦ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.	
ἦ δὲ χολωσαμένη διὸν γένος ἰοχέαιρα	
ὥρσεν ἐπὶ χλούνῃν σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,	
ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν·	540
πολλὰ δ' ὃ γε προθέλυμα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ	
αὐτῇσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μῆλων.	
τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος	
πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας	
καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσι·	545
τόσσος ἦεν, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.	
ἦ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν	
ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,	
Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.	
ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἄρηι φίλος πολέμιζε,	550

τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἐόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 555 ἦτοι ὁ μητρὶ φίλη Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ
 κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ καλῇ Κλεοπάτρῃ
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηνίνης
 Ἰδεῶ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε· καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 560 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης,
 τὴν δὲ τότε ἔν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνῃν καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ Ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖεν ὃ μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 565 τῇ ὃ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσω
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέουσ' ἡρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα
 κικλήσκουσ' Ἀἴδην καὶ ἐπαινήν Περσεφόνειαν
 570 πρόχην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοῖτις Ἑρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἑρέβεσφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 575 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
 ἐξελεῖν καὶ ἀμῦναι ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 ὀππόθι πῖότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 ἔνθά μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἥμισυ οἶνοπέδοιο,
 580 ἥμισυ δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
 πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνέυς
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηρεφέος θαλάμοιο
 σείων κολλητὰς σανίδας γουνούμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 585 ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 οἳ οἳ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοῖ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρήτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστν.
 590 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐϋζωνος παράκοιτις
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἳ κατέλεξεν ἅπαντα
 κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστν ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δὲ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 595 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα,
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ὥς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἥμαρ
 εἷξας ὦ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
 600 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἥμυνε καὶ αὐτως.
 ἀλλὰ σὺ μὴ μοι ταῦτα νόει φρεσί, μὴ δέ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψειε φίλος· κάκιον δὲ κεν εἴῃ

νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώρων
ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί.
εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύης
οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι πόλεμόν περ ἀλαλκών, 605
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Φοῖνιξ ἄττα γεραῖε διοτρεφές οὐ τί με ταύτης
χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴση,
ἦ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν εἰς ὃ κ' αὐτμῇ
ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 610
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
Ἀτρεΐδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρή
τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κ' ἐμὲ κήδῃ· 615
ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἡμῖσιν μείρεο τιμῆς.
οὗτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
εὖνῃ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηφι
φρασσόμεθ' ἥ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ' ἥ κε μένωμεν.
ἦ καὶ Πατρόκλῳ ὃ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ 620
Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο· τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκεῖ μῦθοιο τελευτῇ 625
τῇδ' γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἐόντα
οἳ που νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν
σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότιτος ἐταίρων 630
τῆς ἥ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων
νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆρος
ποινήν ἢ οὐ παίδος ἐδέξατο τεθνηῶτος·
καὶ ῥ' ὃ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίῃ καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 635
ποινήν δεξαμένῳ· σοὶ δ' ἄληκτόν τε κακὸν τε
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἷης· νῦν δέ τοι ἐπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
ἄλλὰ τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἴλαον ἔνθεο θυμόν,
αἰδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμεν 640
πληθὺς ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
κῆδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι ὅσσοι Ἀχαιοί.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν
πάντ' αἵ μοι κατὰ θυμὸν εἰσαο μυθήσασθαι· 645
ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίῃ χόλῳ ὅππότε κείνων
μνήσομαι ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρεΐδης ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἵματόεντος 650
πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἑκτορα δῖον
Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι

κτείνοντ' Ἀργείους, κατά τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.
 ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 Ἔκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι οἶω. 655
 ὥς ἔφαθ', οἳ δὲ ἕκαστος ἑλών δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσε
 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὥς ἐκέλευσε 660
 κώεά τε ῥῆγός τε λίνιοί τε λεπτὸν ἄωτον.
 ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ ἡῶ διαν ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὔδε μυχῶ κλισίης εὐπῆκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
 Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρης. 665
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφιδ' ἐϋζωνος, τὴν οἱ πόρε διος Ἀχιλλεὺς
 Σκύρον ἑλών αἰπειῖαν Ἐνυῆος πτολίεθρον.
 οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαι γενοντο.
 τοὺς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοις νῖες Ἀχαιῶν 670
 δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἕκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 εἶπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
 ἧ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊον πῦρ,
 ἧ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν· 675
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἡδὲ σὰ δῶρα.
 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν 680
 ὅππως κεν νῆάς τε σαφῶς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπεύλησεν ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφι
 νῆας ἐϋστέλμους ἅλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ 685
 Ἰλίου αἰπείνης· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὴν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκας δὲ λαοί.
 ὥς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο, ὥς γὰρ ἀνώγει, 690
 ὄφρα οἳ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὖριον, ἣν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξει.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῖες Ἀχαιῶν· 695
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 μὴ ὄφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηροῖσιν ἐνῆκας. 700
 ἀλλ' ἦτοι κεῖνον μὲν ἔασομεν ἢ κεν ἴησιν
 ἧ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται ὁππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγη καὶ θεὸς ὄρση.

ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω πειθώμεθα πάντες·
νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισι μάχεσθαι.
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίην δὲ ἕκαστος,
ἐνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

705

710

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Κ

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
εὖδον παννύχιοι μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠὺκόμοιο
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἢ ἐποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὥς πυκὶν' ἐν στήθεσσι νῆστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίας, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
ἦτοι ὅτ' ἐς πεδὶον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ τὰ καίετο Ἰλιόθι πρὸ
αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὁμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας
ὑψόθ' ἐόντι Διί, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή
Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηληϊῶν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
ἢ τις Ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσί δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
ὥς δ' αὐτῶς Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῶ
ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε· μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὲ ἔθεν εἵνεκα πούλυν ἐφ' ὕγρην
ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῆφιν αἰείρας
θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχεΐ.
βῆ δ' ἵμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὥμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
νηϊ πάρα πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπᾶσιος γένετ' ἐλθῶν.
τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·

τίφθ' οὕτως ἤθεϊε κορύσσεαι; ἤ τιν' ἑταίρων
 ὀτρυνέεις Τρώεσσι ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δείδω μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον
 40 ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθὼν
 νύκτα δι' ἄμβροσίνην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε
 κερδαλέης, ἣ τίς κεν ἐρύσσεται ἡδὲ σαώσει
 45 Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
 Ἐκτορέϊσι ἄρα μάλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
 οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἥματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος υἱᾶς Ἀχαιῶν
 50 αὐτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο.
 ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
 δηθὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μῆσατ' Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
 ῥίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἵμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλησιν
 55 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνῳ γὰρ κε μάλιστα πιθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 60 πῶς γὰρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεται ἡδὲ κελεύεις;
 αὐθι μένω μετὰ τοῖσι δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
 ἦε θέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὶν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;
 τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐθι μένειν, μὴ πῶς ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιν
 65 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ' ἣ κεν ἦσθα καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι
 70 Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἱεὶ κακότητα βαρεῖαν.
 ὥς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτείλας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 75 εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο
 ἀσπίς καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.
 πὰρ δὲ ζωστήρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
 ζώννυθ' ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γῆραϊ λυγρῷ.
 80 ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν ἐπαείρας
 Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεΐνετο μύθῳ·
 τίς δ' οὔτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἷος
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι,
 ἢ εἰν' οὐρήων διζήμενος, ἢ τιν' ἑταίρων;
 85 φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν

γνώσεαι Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές εἰς ὃ κ' αὐτμῇ
 ἐν στήθεσσι μένη καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90
 πλάζομαι ὧδ' ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. 95
 ἀλλ' εἴ τι δρᾷνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὄφρα ἴδωμεν
 μὴ τοι μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἶαται· οὐδέ τι ἴδμεν 100
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 οὐ θιν' ἔκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
 ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105
 κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγὼ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους
 ἡμὲν Τυδεΐδην δουρὶ κλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα
 ἦδ' Αἴαντα ταχύν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἐκαστάτῳ, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
 ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσῃ, οὐδ' ἐπικεύσω 115
 ὥς εὐδῇ, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστείας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρεῖώ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ γέρον ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 120
 πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι
 οὔτ' ὄκνῳ εἴκων οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὀρμήν.
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καί μοι ἐπέστη·
 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὐς σὺ μεταλλάς. 125
 ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκεσσ', ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέθεσθαι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 οὕτως οὐ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ. 130
 ὥς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν
 διπλῆν ἐκταδίην, οὐλῇ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ, 135
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ

φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 ἐκ δ' ἤλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε· 140
 τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἷοι ἀλᾶσθε
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅ τι δὴ χρειῶ τόσον ἵκει·
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
 μὴ νεμέσῃ· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοὺς. 145
 ἀλλ' ἔπε', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν ὃν τ' ἐπέοικε
 βουλὰς βουλευεῖν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.
 ὥς φάθ', ὁ δὲ κλισίην δὲ κιῶν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἄμφ' ὥμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 βᾶν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον 150
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἄμφι δ' ἑταῖροι
 εὗδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς· αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως 155
 εὗδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοδὸς ἀγραύλοιο,
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
 τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 λάξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε νείκεσέ τ' ἄντην·
 ἔγρεο Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἄωτεῖς;
 οὐκ αἶεις ὥς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο 160
 εἶται ἀγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει·
 ὥς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 σχέτλιός ἐσσι γεραῖέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.
 οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱῆς Ἀχαιῶν 165
 οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
 πάντῃ ἐποικόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραῖέ.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
 καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποικόμενος καλέσειεν·
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειῶ βεβίηκεν Ἀχαιοὺς.
 νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
 ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ βιῶναι.
 ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
 ἄνστησον· σὺ γὰρ ἐσσι νεώτερος· εἴ μ' ἐλεαίρεις.
 ὥς φάθ', ὁ δ' ἄμφ' ὥμοισιν ἐέσματο δέρμα λέοντος
 αἶθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
 βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἦρως.
 οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180
 οὐδὲ μὲν εὗδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὔρον,
 ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
 ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωνται ἐν αὐλῇ
 θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην 185
 ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
 ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὀλώλει
 νύκτα φυλασσομένοισι κακὴν· πεδίοι δὲ γὰρ αἰεὶ
 τετράφαθ', ὁππότε ἐπὶ Τρώων αἰοῖεν ἰόντων.

τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· οὕτω νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος αἰρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν. ὥς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοῖ δ' ἄμ' ἔποντο Ἀργείων βασιλῆες ὅσοι κεκλήατο βουλήν.	190 195
τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσθαι. τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριόωντο ἐν καθαρχῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἑκτωρ ὁλλύς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν. ἐνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφασκον· τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· ὦ φίλοι οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἑῷ αὐτοῦ θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρώας μεγαθύμους	200 205
ἐλθεῖν, εἴ τινά που δηῖων ἔλοι ἐσχατόωντα, ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο, ἄσσά τε μητιώσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δὲ ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς. ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή· ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἷν δώσουσι μέλαιναν	210 215
θῆλυν ὑπόρρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον, αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέεσται. ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· Νέστορ ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν ἐγγυὺς ἐόντων Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.	220
σύν τε δύ' ἐρχομένῳ καὶ τε πρὸ ὁ τοῦ ἐνόησεν ὅππως κέρδος ἔη· μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις. ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι. ἠθέλετην Αἴαντες δύο θεράποντες Ἄρηος, ἠθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἠθελε Νέστορος υἱός, ἠθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος,	225 230
ἠθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὄμιλον Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα. τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· Τυδεΐδῃ Διομήδεσσι ἐμῷ κεχαρισμένῳ θυμῷ τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται ὃν κ' ἐθέλησθα, φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί. μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείῳ καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσειαι αἰδοῖ εἰκῶν ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.	235
ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.	240

τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
 οὐ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη. 245
 τούτου γ' ἔσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περιόιδε νοῆσαι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς·
 Τυδεΐδῃ μῆτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε μῆτέ τι νείκει·
 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νῦν ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ἄστρον δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νῦν
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
 ὥς εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
 Τυδεΐδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255
 φάσγανον ἄμφηκες· τὸ δ' ἐὸν παρὰ νηϊ λέλειπτο·
 καὶ σάκος· ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
 ταυρεῖν, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἣ τε καταῖτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην 260
 καὶ ξίφος, ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὕος θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. 265
 τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήϊον εἶναι,
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδί φορῆναι· 270
 δὴ τότε Ὀδυσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἶδον ὀφθαλμοῖσι 275
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·
 κλυθὶ μεν αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἣ τέ μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι Ἀθήνη, 280
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσῃ.
 δεῦτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη·
 σπεῖό μοι ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδεΐ δίῳ 285
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μελίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
 κεῖσ'· ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μῆσατο ἔργα
 σὺν σοὶ διὰ θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290
 ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καὶ με φύλασσε.

σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον
 ἀδμήτην, ἦν οὐ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας. 295
 ὥς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἳ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 βάν ῥ' ἴμεν ὥς τελέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἄμ φόνον, ἄν νέκυας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶασεν Ἔκτωρ
 εὐδύνειν, ἀλλ' ἄμυδις κυκλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλὴν·
 τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
 δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους 305
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν
 ὅς τίς κε τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες 310
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Εὐμήδεος υἱὸς
 κήρυκος θείοιο πολύχρυσος πολύχαλκος, 315
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μῶνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ῥα τότε Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν·
 Ἑκτορ ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι. 320
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὁμοσσον
 ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ
 δώσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἴμι διαμπερὲς ὄφρ' ἂν ἴκωμαι 325
 νῇ Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
 βουλὰς βουλεύειν ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.
 ὥς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἳ ὁμοσσαν·
 ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης
 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330
 Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαΐεῖσθαι.
 ὥς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
 αὐτίκα δ' ἄμφ' ὥμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὀξὺν ἄκοντα, 335
 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἄψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἂν ὁδὸν μεμαῶς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
 διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340
 οὗτός τις Διόμηδες ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν,

ἥ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
 ἀλλ' ἐωμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιελεῖν
 ἔγχει ἐπαΐσσω, μὴ πως προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.
 ὥς ἄρα φωνήσαντε παρὲς ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
 κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν. 350
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὅσσόν τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται
 ἡμιόνων· αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραὶ εἰσιν
 ἐλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον·
 τῷ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἐταίρους 355
 ἐκ Τρώων ἰέναι πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
 γνῶ ῥ' ἄνδρας δηῖους, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὀρμήθησαν.
 ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δῦω κύνε εἰδότε θήρης 360
 ἢ κεμάδ' ἢ ἐλαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
 χώρον ἀν' ὑλήενθ', ὃ δέ τε προθέησι μεμηκώς,
 ὥς τὸν Τυδεΐδης ἦδ' ὃ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι 365
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδεΐδῃ, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσω προσέφη κρατερός Διομήδης·
 ἢ ἐμὲν ἢ ἐ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι 370
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὀλεθρον.
 ἦ ῥα καὶ ἔγχος ἀφήκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός·
 δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον εὖξου δουρὸς ἀκωκὴ
 ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
 βαμβαίνων· ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων· 375
 χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἠΐδα·
 ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κ' ὕμιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα 380
 εἶ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 πῇ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος 385
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὖδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 ἥ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων;
 ἦ σ' Ἑκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἔπι γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα· 390
 πολλῇσιν μ' ἄτησι παρὲκ νόον ἦγαγεν Ἑκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ,

ἡνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι 395
 ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.
 τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400
 ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι
 ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405
 ποῦ νῦν δεῦρο κιῶν λίπες Ἴκτορα ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
 ἄσσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἢ πόλιν δέ 410
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοῦς.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Εὐμήδεος υἱός·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἴκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶ,
 βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου 415
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἅς εἴρει ἥρως
 οὐ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάροι, οἷσιν ἀνάγκη
 οἱ δ' ἐργηγόρθασι φυλασσέμεναί τε κέλονται 420
 ἀλλήλοισ· ἀτὰρ αὖτε πολὺκλητοὶ ἐπίκουροι
 εὐδουσι· Τρῳσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
 οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἴαται οὐδὲ γυναῖκες.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πῶς γὰρ νῦν Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν 425
 εὐδουσ' ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι ὄφρα δαείω.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων Εὐμήδεος υἱός·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλὸς Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες διοὶ τε Πελασγοί,
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι 430
 καὶ Φρύγες ἵππομαχοὶ καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον
 Θρηῖκες οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες ἔσχατοι ἄλλων·
 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς πάϊς Ἡϊονῆος. 435
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοί·
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια θαῦμα ιδέσθαι 440
 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἢ με δήσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλέϊ δεσμῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον καὶ πειρηθῇτον ἐμεῖο

ἤε κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί. 445
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 μὴ δὴ μοι φύξιν γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ·
 ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἢ μεθώμεν,
 ἦ τε καὶ ὕστερον εἴσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 450
 ἢ δὲ διοπτρεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.
 ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ 455
 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε
 φασγάνῳ αἷξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν· 460
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Ὀδυσσεὺς
 ὑψὸς' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠῦδα·
 χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρῶτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὗτις
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.
 ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψὸς' αἶρας 465
 θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε
 συμμαρψας δόνακας μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὗτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῷ δὲ βήτην προτέρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες. 470
 οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δὲ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο εὖ κατὰ κόσμον
 τριστοιχί· παρὰ δὲ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὔδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο. 475
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάρκοιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν·
 οὗτός τοι Διόμηδες ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὓς νῶϊν πίφαισκε Δόλων ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους· 480
 ἢ ἐσὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 ὥς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἶματι γαῖα.
 ὥς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν 485
 αἶγεςιν ἢ οἷεσσι κακὰ φρονέων ἐνορούση,
 ὥς μὲν Θρηϊκάς ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱὸς
 ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ὃν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε, 490
 τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μῆδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσαν γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα 495

ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη
 τὴν νύκτ' Οἰνεΐδαο παῖς διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λυέ μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου
 500
 τόξῳ ἐπιπλήσσω, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.
 αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅ τι κύντατον ἔρδοι,
 ἢ ὅ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 505
 ῥυμοῦ ἐξερύοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰείρας,
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 νόστου δὴ μνήσαι μεγαθύμου Τυδέος νιέ
 510
 νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης,
 μὴ πού τις καὶ Τρώας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.
 ὥς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
 τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θαὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 515
 ὥς ἰδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
 τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὄμιλον,
 ὥρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα
 Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας
 520
 ὥς ἶδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι,
 ἀνδράς τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὥρτο κυδοιμὸς
 θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα
 525
 ὅσσ' ἀνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι σκοπὸν Ἑκτορος ἔκταν,
 ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυνξε Διὶ φίλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἑναρὰ βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων·
 530
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 535
 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει.
 αἰ γὰρ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 οὐ πῶ πάν εἰρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
 540
 καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
 δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχίοισι·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 εἶπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
 545
 ὅπως τοῦσδ' ἵππους λάβετον καταδύντες ὄμιλον
 Τρώων, ἢ τίς σφωε πόρρεν θεὸς ἀντιβολήσας.

αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.
 αἰεὶ μὲν Τρῶεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ γέρον περ ἑὼν πολεμιστῆς·
 ἀλλ' οὐ πω τοίους ἵππους ἶδον οὐδὲ νόησα. 550
 ἀλλὰ τιν' ὕμῃ δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν 555
 ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἡέ περ οἶδε
 ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 ἵπποι δ' οἶδε γεραῖε νεήλυδες οὓς ἐρεεῖνεις
 Θρηῖκιον τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους. 560
 τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
 τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
 Ἔκτωρ τε προσέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.
 ὥς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
 καρχαλῶν· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
 οἳ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυκτον ἵκοντο,
 ἵππους μὲν κατέδησαν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι
 φάτνη ἐφ' ἵππεϊν, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
 ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
 νηϊ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἕναρα βροτόεντα Δόλωνος 570
 θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὄφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαῖατ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
 ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575
 ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
 δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείου ἀφυσσόμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Λ

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο
ὄρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·
Ζεὺς δ' Ἑρίδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
στή δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακῆτεϊ νηϊ μελαίνῃ, 5
ἧ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσιν,
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
εἴρυσαν ἠνορέῃ πῖσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν
ἐνθα στᾶσ' ἦϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
καρδίῃ ἄληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἥ νέεσθαι
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15
Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε,
τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι. 20
πεύθετο γὰρ Κύπρον δὲ μέγα κλέος οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
τοῦνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.
τοῦ δ' ἦτοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο· 25
κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
τρεῖς ἑκάτερθ' ἴρισιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
χρῦσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
ἀργύρεον χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν
καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο
λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο. 35
τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἔστεφάνωτο

δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἐξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλυκτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστρεφέες ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυῖαι. 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
 ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἶσω
 λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη 45
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶντ'· ἄσβεστος δὲ βοή γένητ' ἠῶθι πρό. 50
 φθάν δὲ μέγ' ἱππῶν ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἐέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὔνεκ' ἔμελλε
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἀἰδὶ προΐάψειν. 55
 Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο
 Ἔκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη,
 οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλῖος ἀστήρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυνέφεα σκιόεντα,
 ὥς Ἔκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ 65
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 οἱ δ', ὥς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
 δῆρουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὥς
 θύνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθήατο, ἦχι ἐκάστω
 δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
 πάντες δ' ἠτιόνωντο κελαινεφέα Κρονίωνα
 οὔνεκ' ἄρα Τρῶεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς 80
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίῳ
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντάς τ' ὀλλυμένους τε.
 ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός· 85
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὀπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας

τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἔκετο θυμόν,
σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἰρεῖ,
τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας 90
κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιάνορα ποιμένα λαῶν
αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Οἰλῆα πλῆξιππον.
ἦτοι ὃ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔστη·
τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξείῃ δουρὶ 95
νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περὶδυσσε χιτῶνας· 100
αὐτὰρ ὁ βῆ Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων
υἷε δὺω Πριάμοιο νόθον καὶ γνήσιον ἄμφω
εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἡνιόχευεν,
Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεύς
Ἰδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι, 105
ποιμαίνοντ' ἐπ' ὅεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί,
Ἀντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλὰ 110
γινώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς.
ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
ῥηϊδίως συνέαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν
ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα· 115
ἦ δ' εἰ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφι
χραιομεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
καρπαλίμως δ' ἥϊξε διὰ δρυμὰ πικνὰ καὶ ὕλην
σπεύδουσ' ἰδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὕφ' ὀρμῆς·
ὥς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραιομεῖσαι ὀλεθρον 120
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἴππόλοχον μενεχάρμην
υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα
οὐκ εἶασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο λέων ὥς
Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην· 130
ζώγρει Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται
χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος,
τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 135
ὥς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
μειλιχίους ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·
εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστών,

ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν
 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῇ 140
 αὐθι κατακτεῖναι μηδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.
 ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη.
 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε 145
 χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
 ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.
 τοὺς μὲν ἔασ'· ὃ δ' ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150
 ἵππεῖς δ' ἵππηας· ὑπὸ δέ σφισιν ὤρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὤρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων
 χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ' Ἀργείοισι κελεύων.
 ὥς δ' ὅτε πῦρ αἶδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ, 155
 πάντῃ τ' εἰλυφῶν ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·
 ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 κεῖν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας 160
 ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.
 Ἔκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἔκ τε κονίης
 ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ·
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165
 οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο
 μέσσον κάπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἔσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὃ δὲ κεκλήγων ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο, 170
 ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι καμ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὥς,
 ἅς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰὴ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὀλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὥς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσὶ· περὶ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν. 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 ἵξεσθαι, τότε δὴ ῥά πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδιέσσης
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴρι δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν· 185
 βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἔκτορι μῦθον ἐνίσπες·
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω

μάρνασθαι δηϊοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμινην.	190
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶ εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω κτείνειν εἰς ὃ κε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη.	
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδὴν νειμὸς ὠκέα Ἴρις, βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.	195
εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἴκτορα δῖον ἔσταότ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν· ἀγχού δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· Ἴκτορ υἱὲ Πριάμοιο Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε	200
Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τέϊν τάδε μυθήσασθαι. ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρᾳς Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν, τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνωχθὶ μάρνασθαι δηϊοισι κατὰ κρατερὴν ὕσμινην.	205
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶ εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη.	
ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, Ἴκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε, πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντη ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.	210
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν, Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. ἀρτύνθη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι ἐν δ' Ἀγαμέμνων πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.	215
ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλειτῶν ἐπικούρων.	220
Ἴφιδάμας Ἀντηνορίδης ἥϊς τε μέγας τε ὅς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι μητέρι μήλων· Κισσῆς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα μητροπάτωρ, ὅς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηρον· αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,	225
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἦν· γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο. τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἵσας, αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐς Ἴλιον εἰληλούθει	230
ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίον ἦλθεν. οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος, Ἴφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην θώρηκος ἐνερθε νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖν χεὶρὶ πιθήσας·	235
οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβος ὥς ἐτράπετ' αἰχμή. καὶ τό γε χεὶρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὥς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς σπάσσαντο· τὸν δ' ἄορι πληῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.	240

ὥς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτρὸς ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδῆς, ἥς οὐ τι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη
 αἶγας ὁμοῦ καὶ οἷς, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν
 πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἐ πένθος
 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος. 250
 στῇ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν Ἀγαμέμνονα διόν,
 νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην ἀγκῶνος ἔνερθε,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο, 255
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 ἦτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὖτει πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 οὕτησε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 260
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἔνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀΐδος εἴσω.
 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν, 265
 ὄφρα οἱ αἶμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
 ὀξεῖαι δ' ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσιν ἔχη βέλος ὀξὺ γυναιῖκα
 δριμύ, τό τε προῖεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι 270
 Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
 ὥς ὀξεῖ' ὀδύναι δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλε
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦχθετο γὰρ κῆρ.
 ἦῤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 275
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
 φύλοπιν ἀργαλήην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἶασε Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
 ὥς ἔφαθ', ἠνιόχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους 280
 νῆας ἔπι γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίη
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.
 Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα
 Τρῳσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας· 285
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ
 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἶχετ' ἀνήρ ὦριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
 Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε. 290
 ὥς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσπου.

ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συῖ καπρίῳ ἢ ἔλεοντι,
 ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεύῃ Τρῶας μεγαθύμους
 Ἐκτωρ Πριαμίδης βροτολοιγῶ ἴσος Ἄρηϊ. 295
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπεραεῖ ἴσος ἀέλλῃ,
 ἢ τε καταλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
 ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300
 Ἀσαῖον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην
 καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἠδ' Ἀγέλαον
 Αἴσυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἰππόνοον μενεχάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν, ὥς ὅποτε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305
 ἀργεστᾶο Νότοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
 πολλὸν δὲ τροφὴ κύμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
 ὥς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.
 ἐνθά κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο, 310
 καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
 Τυδεΐδῃ τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον, παρ' ἔμ' ἴσταο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
 ἔσσεται εἰ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ. 315
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 ἦτοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρῶσιν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἢ ἐπερ ἡμῖν.
 ἦ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε 320
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
 τῷ δ' ἂν ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρῳ
 ἐν κυσὶ θηρευτῇσι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325
 ὥς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένῳ· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἐκτορα δῖον.
 ἐνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δήμου ἀρίστῳ
 υἱε δὴ Μέροπος Περικωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἦδε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔασκε 330
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὐ τι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδεΐδης δουρικλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν. 335
 ἐνθά σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἐξ Ἰδῆς καθορῶν· τοῖ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦτοι Τυδεὸς υἱὸς Ἀγαστροφον οὐτάσε δουρὶ
 Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐδέ οἱ ἵπποι
 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὁ πεζὸς
 θῦνε διὰ προμάχων, εἷος φίλον ὤλεσε θυμόν.

Ἔκτωρ δ' ὅξ' ὃ νόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκλήγων· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
 αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
 νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἔκτωρ·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῇφιν, 350
 ἄκρην κακὴν κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
 οὐδ' ἵκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρίπτυχος αὐλῶπις, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἔκτωρ δ' ὥκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 στήθεϊ γυνὴν ἐριπὼν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 355
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυπεν.
 ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὥχετ' ἐρωήν
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης
 τόφρ' Ἔκτωρ ἔμπνυτο, καὶ ἄψ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 δουρὶ δ' ἐπαῖσσω προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 ὦ μέλλεις εὖχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
 εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχέω.
 ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάριζεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο
 Τυδεΐδῃ ἐπιτόξα τιταίνετο ποιμένι λαῶν, 370
 στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστροφίου ἰφθίμοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
 καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκε 375
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἡδὺν γελάσας
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤνδα·
 βέβληαι οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι 380
 νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἳ τέ σε πεφρίκασιν ἰέονθ' ὥς μηκάδες αἶγες.
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 τοξότα λωβητὴρ κέρρα ἀγλαὰ παρθενοπῖπα 385
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἂν τοι χραίσμησι βίος καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὖχεαι αὐτως.
 οὐκ ἀλέγω, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐ τιδανοῖο. 390
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὅξ' ὃ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι.
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοὶ εἰσι παρειαί,

παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
 πύθεται, οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἤν' ἔγνυναι. 395
 ὥς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἔλθων
 ἔσθη πρόσθ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὦκ' ἔκ
 ποδὸς ἔλκε', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ. 400
 οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἀργείων παρέμεινε, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν αἶ κε φέβωμαι
 πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον αἶ κεν ἀλώω 405
 μούνο· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τί ἡ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 οἶδα γὰρ ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 ὃς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἐνὶ τὸν δὲ μάλα χρεὼ
 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἔβλητ' ἢ τ' ἔβαλ' ἄλλον. 410
 εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
 ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 ὥς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
 σεύωνται, ὁ δέ τ' εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν,
 ἀμφὶ δέ τ' αἴσονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται, οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἐόντα,
 ὥς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον ἐσσεύοντο
 Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην 420
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθεὺς ἐπάλμενος ὀξεῖ δουρί,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἐννομον ἐξενάριξε.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἵξαντα
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 425
 τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ
 αὐτοκασίγνητον εὐηφενέος Σῶκοιο.
 τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν ἰσόθεος φῶς,
 στή δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε δόλων ἅτ' ἠδὲ πόνοιο 430
 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἴππασίδησι
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.
 ὥς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσθη.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἡρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροά ἐργαθεν, οὐδ' ἔτ' ἔασε
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὅ οἱ οὐ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
 ἅψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440
 ἄ δεῖλ' ἢ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὀλεθρος.
 ἦτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἐπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἥματι τῷδ' ἐσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα

εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ. 445
 ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε,
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς· 450
 ὦ Σῶχ' Ἰππάσου νιὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο
 φθῇ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἃ δεῖλ' οὐ μὲν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
 ὠμησται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί. 455
 ὥς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δὲ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάλθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἐταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος ἄρηι φίλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
 Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν 465
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτὴ
 τῷ ἱκέλῃ ὥς εἴ ἐ βιώατο μῦνον ἐόντα
 Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινι.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 δεῖδω μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῳέεσσι μονωθεὶς 470
 ἐσθλὸς ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.
 ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ' ὥς εἴ τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνήρ 475
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσι
 φεύγων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκὺς οἰστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν
 ἐν νέμει σκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἤγαγε δαίμων 480
 σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὥς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως
 αἰσῶν ὧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἥμαρ.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠϋτε πύργον, 485
 στῆ δὲ παρῆξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὀμίλου
 χειρὸς ἔχων, εἶος θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους.
 Αἴας δὲ Τρῳέεσσιν ἐπάλμενος εἴλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα, 490
 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
 ὥς δ' ὅποτε πλήθων ποταμὸς πεδίον δὲ κάτεισι
 χεϊμάρρους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
 πολλὰς δὲ δρυὺς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
 ἐσφέρειται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει, 495

ὥς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἴκτωρ
 πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης
 ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
 500 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήϊον Ἰδομενῆα.
 Ἴκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
 ἔγχει θ' ἵπποσύνῃ τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
 οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοὶ
 505 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠὲ κόμοιο
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν,
 ἰὼ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 τῷ ῥα περιδείσαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοὶ
 μὴ πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 510 αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν
 ἄγρει σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 515 ἱητρός γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων
 ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
 βαῖν' Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἱητῆρος·
 520 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
 Ἴκτορι παρβεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἴκτορ νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὁμιλούμεν Δαναοῖσιν
 525 ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσσχέος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμιξ ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
 Αἴας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
 εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὥμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 530 κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοὶ τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῇ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 535 μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς ἀΐοντες
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
 στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἶ περὶ δίφρον,
 540 ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἔετο δύναι ὄμιλον
 ἀνδρόμορον ῥῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
 545 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχει τ' ἄορί τε μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν,
 Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
 544 Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσε·
 545 στή δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον,
 τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὀμίλου θηρὶ ἐοικῶς
 ἐντροπαλιζόμενος ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.

ὥς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροιώται, 550
 οἳ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι
 πάννυχτοι ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον ἄϊσσουνσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 καϊόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
 ὥς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβίησατο παῖδας
 νωθής, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἳ δέ τε παιῖδες 560
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·
 σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὥς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν
 Τρώες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι 565
 νύσσουντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἵπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
 πάντα δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ 570
 ἰστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρῶα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο λιλαιόμενα χρὸς ἄσαι.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθα δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν οἷστῳ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585
 ἦῤυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 στήτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ ἔφημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν.
 ὥς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἳ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν σάκε' ὥμοισι κλίναντες
 δούρατ' ἀνασχόμενοι τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας.
 στή δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων. 595
 ὥς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληϊαὶ ἵπποι
 ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.

τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἐσθήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακῆτεϊ νηϊ 600
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰωκά τε δακρυόεσσαν.
 αἶψα δ' ἑταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπε
 φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
 ἔκμολεν ἴσος Ἄρηϊ, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός· 605
 τίπτέ με κικλήσκεις Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεὼ ἐμείο;
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 διε Μενoitιάδῃ τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ
 νῦν οἷω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσσεσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεῖά γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός. 610
 ἀλλ' ἴθι νῦν Πάτροκλε Διὶ φίλε Νέστορ' ἔρειο
 ὄν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
 ἦτοι μὲν τά γ' ὀπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι. 615
 ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620
 ἐξ ὀχέων· τοῖ δ' ἰδρῷ ἀπεψύχοντο χιτώνων
 στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θιν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
 τοῖσι δὲ τεῦχε κυκλιῶ εὐπλόκαμος Ἑκαμήδῃ,
 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἦ σφωῖν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν ἐϋξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάνειον, ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον, 630
 ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,
 παρὰ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
 χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο, δῶ δ' ὑπὸ πυθμένεσσι ἦσαν. 635
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπεζῆς
 πλεῖον ἐὼν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ ἑῴκυῖα θεῆσιν
 οἶνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἶγειον κνή τυρόν
 κνήσῃ χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε, 640
 πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὥπλισσε κυκλιῶ.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν
 μῦθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἰπέ τε μῦθον·
 οὐχ ἔδος ἐστὶ γεραῖε διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι

ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γινώσκω, ὁρώω δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλῆϊ.
 εὖ δὲ σὺ οἶσθα γεραῖε διοτρεφές, οἷος ἐκεῖνος
 δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ· 655
 τίπτε τὰρ ᾧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήηται; οὐδέ τι οἶδε
 πένθεος, ὅσπον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέεσσι βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 660
 οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων·
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρόν οἷστω·
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 665
 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεσσι οὐδ' ἐλεαίρει.
 ἦ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης
 Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἴς
 ἐσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι. 670
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη
 ὥς ὅπῳτ' Ἥλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάασκε,
 ῥῦσι' ἐλαυνόμενος· ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν 675
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 καὶ δ' ἔπρεσεν, λαοὶ δὲ περὶτρεσαν ἀγροῖῳται.
 Ληϊδὰ δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἰῶν,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα 680
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηληϊῶν εἴσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστρ'· γεγῆθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμον δὲ κιόντι.
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφι 685
 τοὺς ἵμεν οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῆ·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευνον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἤμεν·
 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληεῖη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι·
 δώδεκα γὰρ Νηληϊὸς ἀμύμονος υἱέες ἤμεν·
 τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες 695
 ἡμέας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἰῶν
 εἶλετο κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῆ
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν
 ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700

θεύσεσθαι τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἡδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
 δαιτρεῦειν, μὴ τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης. 705
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστν
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἥματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
 πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
 ἔστι δέ τις Θρῳόεσσα πόλις αἰπεῖα κολώνῃ
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦς' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
 ἐννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἵππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι 720
 καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἄλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἡῶ δι' ἄν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 ἔνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι, 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφέσταν δὴ ἄστν διαρραῖσαι μεμαῶτες·
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρης·
 εὔτε γὰρ ἡέλιος φάέθων ὑπερέσχεθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχη Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείας,
 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε Ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740
 ἡ τόσα φάρμακα ἤδη ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί,
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἡγεμόν' ἱππῶν, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι Ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδὰξ ἔλον οὐδας ἐμῷ ὑπὸ δουρί δαμέντες.
 καὶ νῦν κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μή σφωε πατήρ εὐρὺν κρείων ἐνοσίχθων

ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἡέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὀλενίης, καὶ Ἀλησίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄψ' ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορι τ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 ὦ πέπον ἦ μὲν σοί γε Μενόιτιος ὦδ' ἐπέτελλεν 765
 ἡματι τῷ ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε,
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν ὥς ἐπέτελλε.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὐ ναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαῖδα πουλυβότειραν. 770
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἥρωα Μενόιτιον εὐρομεν ἔνδον
 ἡδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρία καίε βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλειςον
 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι. 775
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στήμεν ἐνὶ προθύροισι ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε,
 ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος, 780
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὕμμ' ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἅμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ὦδ' ἐπέτελλε Μενόιτιος Ἄκτορος υἱός· 785
 τέκνον ἐμὸν γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίη δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἄλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἡδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεται· ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν 790
 ταῦτ' εἵποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι αἶ κε πίθηται.
 τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναις
 παρειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
 εἰ δὲ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπίην ἀλεείνει
 καὶ τινά οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηται·
 καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμον δὲ φέρεσθαι,
 αἶ κέ σε τῷ εἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ

ὥσαισθε προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θεῖοιο
 ἶξε θεῶν Πάτροκλος, ἵν' αὖ σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦν, τῇ δὴ καὶ σφί θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,
 ἐνθά οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε
 διογενὴς Εὐαιμονίδης κατὰ μηρὸν οἰστῶ 810
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἶμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815
 ἅ δειλοὶ Δαναῶν ἡγήτορες ἦδ' ἐμέδοντες
 ὥς ἄρ' ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἰῆς
 ἄσσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
 ἦ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί, 820
 ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;
 τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἦῶδα·
 οὐκέτι διογενὲς Πατρόκλεες ἄλκαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι σὺτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπὸ Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἰστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε 830
 ἐσθλά, τά σε προτὶ φασιν Ἀχιλλεύς δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἱητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἦδ' Ἰφιδάμαν
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα
 χρηῖζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱητῆρος 835
 κεῖσθαι· ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὁξὺν Ἄρηα.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 πῶς τὰρ ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἥρως;
 ἔρχομαι ὄφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφροσι μῦθον ἐνίσπω
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν· 840
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.
 ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἐνθά μιν ἐκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὁξὺ βέλος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν 845
 νίζ' ὕδατι λιαρῷ, ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Μ

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

ὥς δ' ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν· οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
τάφρος ἔτι σχῆσιν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὕπερθεν
εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
ἤλασαν· οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας·
ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληϊδα πολλήν
ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
ἀθανάτων· τὸ καὶ οὐ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
ὄφρα μὲν Ἑκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μήνι' Ἀχιλλεὺς
καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρρητος πόλις ἔπλεν,
τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνατον ὅσσοι ἄριστοι,
πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἑνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
τεῖχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες.
ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλα δὲ προρέουσι,
Ῥῆσός θ' Ἑπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδῖος τε
Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος διός τε Σκάμανδρος
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς
συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρῖαιναν
ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμεῖλια κύμασι πέμπε
φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον,
αὐτὶς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε
τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
κὰρ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἴεν καλλίρροον ὕδωρ.
ὥς ἄρ' ἔμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει
τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
βαλλόμεν· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μᾶστιγι δαμέντες

νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο
 Ἔκτορα δειδιότες, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο· 40
 αὐτὰρ ὃ γ' ὥς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἴσος ἄλλη·
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι
 κάπριος ἢ ἑλὼν στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
 οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίον ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
 αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ 45
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηροῖή δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὅππῃ τ' ἰθύσῃ τῇ εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
 ὥς Ἐκτωρ ἂν ὄμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἐταίρους
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι 50
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφές περὶ πᾶσαν
 ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν 55
 ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἴστασαν νῆες Ἀχαιῶν
 πυκνοὺς καὶ μεγάλους δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
 ἔνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίῃ, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσι.
 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστάς· 60
 Ἔκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἦδ' ἐπικούρων
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
 ἦ δὲ μάλ' ἀργαλήη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν,
 ἔνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεῦσι· στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι οἴω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἴετ' ἀρήγειν,
 ἦ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς· 70
 εἰ δὲ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἴω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄψορρον προτὶ ἄστρ' ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες· 75
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἐκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ' εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.
 ὥς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἐκτορι μῦθος ἀπήμων, 80
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρώες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἶδον Ἐκτορα δῖον.
 ἠγνίσχων μὲν ἔπειτα ἑὼ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85
 οἱ δὲ διαστάντες σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
 οἱ μὲν ἅμ' Ἐκτορ ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,

οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἐκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἑλένος καὶ Δηϊφοβος θεοειδής
 υἷε δὴ Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρως 95
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαιος
 Αἰνείας, ἅμα τῷ γε δὴ Ἀντήνορος υἷε
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης. 100
 Σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὃ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι 105
 βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν 110
 αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
 ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν· 115
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔγχει Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδας.
 εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·
 τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχημα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἄνδρες, εἴ τιν' ἐταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκ ἔτ' Ἀχαιοὺς 125
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἄνδρας εὖρον ἀρίστους
 υἷας ὑπερθύμους Λαπιθῶν αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου υἷα κρατερόν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντῆα βροτολοιγῷ ἴσον Ἀρηϊ. 130
 τῷ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλῶν
 ἕστασαν ὥς ὅτε τε δρῦες οὖρεσιν ὑψικάρηνοι,
 αἳ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἥματα πάντα
 ῥίζησιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
 ὥς ἄρα τῷ χεῖρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμητον βόας αὖας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην

Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον ἐπαΐξας δι' ὀμίλου
 πληξ' αὐτοσχεδίην· ὃ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδὲ ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 195 ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
 τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κοῦροι ἔποντο,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,
 οἳ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
 200 ὄρνις γὰρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν
 αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων
 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
 ζῶν ἔτ' ἀσπαίροντα, καὶ οὐ πῶ λήθετο χάρμης,
 κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρὴν
 205 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμᾶζε
 ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὀμίλῳ,
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
 κείμενον ἐν μέσσοισι Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 210 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς·
 Ἑκτορ ἀεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήσιν
 ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε
 δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὐτ' ἐνὶ βουλῇ
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν·
 215 νῦν αὖτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 ὦδε γὰρ ἐκτελέεσθαι οἶομαι, εἰ ἐτεὸν γε
 Τρῶσιν ὄδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν
 αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων
 220 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
 ζῶν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.
 ὥς ἡμεῖς, εἴ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μέγαλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 225 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηώσωσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὦδε χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἰδέειν τεράων καὶ οἱ πειθοίατο λαοί.
 230 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 235 ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι
 βουλέων, ἃς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·
 τύνῃ δ' οἰωνοῖσι τανυπτερυγέσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω
 240 εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἠελιόν τε,
 εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
 ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθόμεθα βουλῇ,

ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δαΐδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτήτα;
 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεται, ἢ τί ν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις. 250
 ὥς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραunos
 ὥρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἣ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζε. 255
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφι
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων. 260
 τὰς οἱ γ' αὐέρον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν· οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἱ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηῖους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
 ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων 265
 πάντοσε φοιτήτην μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μελιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
 νείκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήεις
 ὅς τε χειριώτερος, ἐπεὶ οὐ πω πάντες ὁμοῖοι 270
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γιγνώσκετε. μή τις ὀπίσσω
 τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
 ἀλλὰ πρόσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 αἶ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
 νεῖκος ἀπώσαμένους δηῖους προτὶ ἄστρῳ διέσθαι.
 ὥς τῷ γε προβοῶντε μάχην ὀτρυνον Ἀχαιῶν.
 τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὥρετο μητίετα Ζεὺς
 νιφέμεν ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ ἅ κῆλα· 280
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρόονας ἄκρους
 καὶ πεδία λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἀλλὰ τε πάντα 285
 εἴλυνται καθύπερθ'· ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσιν λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρῶων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.
 οὐδ' ἂν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ 290
 τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἐὼν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς

ὥρσεν ἐπ' Ἀργείοισι Λέονθ' ὥς βουσὶν ἔλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἔϊσθη
 καλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
 ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειᾶς
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.
 τὴν ἄρ' ὅ γε πρόσθε σχόμενος δύο δοῦρε τινάσσων
 βῆ ῥ' ἵμεν ὥς τε Λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
 δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ 300
 μῆλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 εἷ περ γάρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
 σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δῖεσθαι,
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἡ ἥρπαξε μετάλμενος, ἥε καὶ αὐτὸς 305
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 ὥς ῥα τότε ἄντίθεον Σαρπηδὸνα θυμὸς ἀνῆκε
 τεῖχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη παῖδ' Ἴππολόχοιο·
 Γλαῦκε τί ἡ δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα 310
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείους δεπάεσσιν
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσορόωσι,
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
 τῶ νῦν χρὴ Λυκίοισι μέτα πρώτοισιν ἐόντας 315
 ἐστάμεν ἡδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
 ὄφρα τις ὦδ' εἴπη Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
 οὐ μὰν ἀκλεέες Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
 ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα
 οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἱς 320
 ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.
 ὦ πέπον εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρω τ' ἀθανάτω τε
 ἔσσεσθ', οὐτέ κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
 οὐτέ κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν· 325
 νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφeskτᾶσιν θανάτοιο
 μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
 ἴομεν ἥε τῷ εὖχος ὀρέξομεν ἥε τις ἡμῖν.
 ὥς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε·
 τῶ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330
 τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετewο Μενεσεθεύς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
 πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν εἴ τιν' ἴδοιτο
 ἡγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δὴ πολέμου ἀκορήτω 335
 ἐσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίῃθεν ἰόντα
 ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσοι γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκε,
 βαλλομένων σακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν
 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς 340
 ἰστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἰψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θωῶτην·
 ἔρχεο δῖε Θωῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,

ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος. 345
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὺ εἰδώς. 350
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
 Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων
 ἡνώγει Πετewο διοτρεφέος φίλος υἱός 355
 κεῖσ' ἵμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὦδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἱ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 360
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἵτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐὺ εἰδώς.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 365
 Αἴαν σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερός Λυκομήδης,
 ἔσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἴφι μάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
 αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
 τεῖχος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκοντο,
 οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσοι 375
 ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' αὐτή.
 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
 Σαρπηδόντος ἐταῖρον Ἐπικλῆα μεγάθυμον
 μαρμάρῳ ὀκρίοντι βαλὼν, ὃ ῥα τεῖχος ἐντὸς 380
 κεῖτο μέγας παρ' ἑπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρης ἔχοι ἀνὴρ οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰείρας,
 θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστέ' ἄραξε
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικώς 385
 κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστέα θυμός.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο
 ἰὼ ἐπεσσύμενον βάλε τεῖχος ὑψηλοῖο,
 ἧ ῥ' ἶδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
 ἅψ δ' ἀπὸ τεῖχος ἄλτο λαθὼν, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν 390
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσι.
 Σαρπηδόντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπιόντος
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
 ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχῆσας

νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἔσπόμενος πέσε δουρὶ πρηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ, Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν ἔλχ', ἣ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὕπερθε τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον. τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὃ μὲν ἰὼ βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινὸν ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρύμνησι δαμείη· Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διὰ πρὸ ἦλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὃ γε πάμπαν χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι. κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν· ὦ Λύκιοι τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς; ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ καὶ ἰφθίμω περ ἐόντι μούνῳ ῥηξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον· ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τι ἔργον ἄμεινον. ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα. Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον· οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο τείχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον, οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο τείχεος ἂψ ὥσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάασθον μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρη, ὦ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης, ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξεις· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆϊά τε πτερόεντα. πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροῶα νηλεῖ χαλκῶ, ἡμὲν ὅτεω στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθεῖη μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερές ἀσπίδος αὐτῆς. πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν. ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν, ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής, ἣ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται· ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε, πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἑκτορὶ δῶκε Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν. ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς· ὄρνυσθ' ἱππόδαμοι Τρῶες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ. ὥς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον, ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες, Ἑκτώρ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρεν, ὃς ῥα πυλάων	395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445
---	---

ἐοστήκει πρόσθε πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὕπερθεν
ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δὴ ἄνερε δήμου ἀρίστῳ
ῥήϊδίῳς ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδ' εὐοχλίσσειαν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.
ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρεϊ πόκον ἄρσενος οἶδς
χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπέγειν,
ὥς Ἔκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λαῶν ἀείρας,
αἷ ῥα πύλας εἵρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας
δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες
εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῖς ἐπαρήρει.
στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρυσάμενος βάλε μέσσας
εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἴη,
ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες
ἔσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
λαῶς ὑπὸ ῥιπῆς· ὃ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἔκτωρ
νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῶ
σμερδαλέῳ, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶ
δοῦρ' ἔχεν· οὐ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας
νόσφι θεῶν ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
κέκλετο δὲ Τρῳέεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὅμιλον
τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δὲ φόβηθεν
νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Ν

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασσε,
τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζυν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῷ
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν ἵππημολγῶν
γλακτοφάγων Ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαεινῷ
οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τινα ἔλπετο ὄν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.
οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὕληέσσης
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἐνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἁλὸς ἔζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρῳσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσето παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὐρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ
Αἰγᾶς, ἔνθα δὲ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης
χρῦσεα μαρμαίροντα τετεύχεται ἄφθιτα αἰεὶ.
ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ
ᾠκυπέτα χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἰμάσθλην
χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσето δίφρου,
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
γηθοσύνη δὲ θάλασσα διίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο
ρίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.
ἔστι δὲ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης
μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας
ἀρρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν

νοστήσαντα ἄνακτα· ὃ δ' ἐς στρατὸν ὥχετ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ἢ ἐθυέλλη
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο 40
 ἄβρομοι αὐτῶχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 Ἀργείους ὄτρυνε βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθῶν
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 45
 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
 Αἴαντε σφῶ μέν τε σώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένῳ, μὴ δὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεΐδια χεῖρας ἀάπτους
 Τρῶων, οἳ μέγα τείχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ· 50
 ἔξουσιν γὰρ πάντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
 τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδεΐδια μὴ τι πάθωμεν,
 ἦ ῥ' ὅ γ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἡγεμονεύει
 Ἔκτωρ, ὃς Διὸς εὐχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
 σφῶν δ' ὦδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν 55
 αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
 ἦ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ἀμφοτέρῳ κεκόπων πλησεν μένεος κρατεροῖο, 60
 γυνὴ δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε.
 αὐτὸς δ' ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὥρτο πέτεσθαι,
 ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
 ὀρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
 ὥς ἀπὸ τῶν ἦϊξε Ποσειδάων ἐννοσίχτων. 65
 τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Οἴλῃος ταχὺς Αἴας,
 αἰψὰ δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 Αἴαν ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι
 μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
 οὐδ' ὅ γε Κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιστής· 70
 ἵχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἡδὲ κνημῶν
 ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ·
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι,
 μαιμῶωσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθε. 75
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
 μαιμῶωσιν, καὶ μοι μένος ὥρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶ δὲ καὶ οἶος
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι. 80
 ὥς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 χάρμῃ γηθόσυνοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
 τόφρα δὲ τοὺς ὀπιθεν γαιήοχος ὥρσεν Ἀχαιοὺς,
 οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
 τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυνὴ λέλυντο, 85
 καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισι
 Τρῶας, τοὶ μέγα τείχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
 τοὺς οἳ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·

οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' ἐνοσίχθων
 ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὄτρυνε φάλαγγας. 90
 Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Ληϊτόν ἦλθε κελεύων
 Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηϊπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον μῆστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 αἰδῶς Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι ὕμιν ἔγωγε 95
 μαρναμένοισι πέποιθα σωσέμεναι νέας ἀμάς·
 εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 νῦν δὴ εἵδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρῳέσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι
 δεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100
 Τρῳᾶς ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
 φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰοίκεσαν, αἶ τε καθ' ὕλην
 θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἥϊα πέλονται
 αὐτῶς ἡλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἔπι χάρμη·
 ὥς Τρῳᾶς τὸ πρῖν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἡβαιόν·
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησιν τε λαῶν,
 οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἅν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίος ἐστίν
 ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
 ἡμέας γ' οὐ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκεῶμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. 115
 ὑμεῖς δ' οὐκ ἔτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
 πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε
 ἀνδρὶ μαχεσσαίμην ὅς τις πολέμοιο μεθεῖη
 λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι περὶ κῆρι.
 ὦ πέπονες τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον 120
 τῆδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἔκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα.
 ὥς ῥα κελευτιῶν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς. 125
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ἅς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἳ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳᾶς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον,
 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνω· 130
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 νευόντων, ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 σειόμεν'· οἳ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι. 135
 Τρῳᾶς δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἥρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ
 ἀντικρὺ μεμαῶς, ὀλοοίτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
 ὃν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὥση
 ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·

ὑψι δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ	140
ῥλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, εἶος ἵκηται	
ἰσόπεδον, τότε δ' οὐ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·	
ὥς Ἴκτωρ εἶος μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης	
ῥέα διελύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν	
κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι	145
στῇ ῥα μάλ' ἐγχριμφθεῖς· οἱ δ' ἀντίοι νῆες Ἀχαιῶν	
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν	
ᾤσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη.	
ῥῦσεν δὲ διαπρύσιον Τρῶεσσι γεγωνῶς·	
Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ	150
παρμένετ'· οὐ τοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοὶ	
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,	
ἀλλ' οἷω χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με	
ᾤρσε θεῶν ᾠριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.	
ὥς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.	155
Δηϊφობος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει	
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθιν	
κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.	
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ	
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσθιν	160
ταυρεῖν· τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν	
ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηϊφობος δὲ	
ἀσπίδα ταυρεῖν σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ	
ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅ γ' ἦρως	
ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς	165
ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος ὁ ξυνέαξε.	
βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν	
οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.	
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.	
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμῶνιος ἄνδρα κατέκτα	170
Ἴμβριον αἰχμητὴν πολυῖππου Μέντορος υἱόν·	
ναῖε δὲ Πηδαιὸν πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,	
κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·	
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,	
ἄψ ἐς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρῶεσσι,	175
ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι.	
τόν γ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὐατος ἔγχεϊ μακρῷ	
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὐτ' ἔπεσεν μελίῃ ὥς	
ἦ τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο	
χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση·	180
ὥς πέσεν, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.	
Τεῦκρος δ' ὀρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·	
Ἴκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.	
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος	
τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος	185
νισόμενον πόλεμον δὲ κατὰ στήθος βάλε δουρὶ·	
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.	
Ἴκτωρ δ' ὀρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν	
κροτὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·	
Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ	190

Ἑκτορος· ἀλλ' οὐ πη χροὸς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέω κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὐτα,
 ὥσε δέ μιν σθένει μέγαλα· ὁ δὲ χάσσαντ' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί.
 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος διός τε Μενεσθεὺς 195
 ἀρχοὶ Ἀθηναίων κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε μεμαότε θούριδος ἀλκῆς
 ὥς τε δύ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόντων
 ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ
 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε, 200
 ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
 τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Οἰλιάδης κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
 ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλου·
 Ἑκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι. 205
 καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
 υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὀτρυνέων Δαναοὺς, Τρώεσσι δὲ κήδεα τεῦχεν.
 Ἴδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν 210
 ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξείῃ χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἱητροῖς ἐπιτείλας
 ἦεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
 ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων 215
 εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὶ Θόαντι
 ὅς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμω·
 Ἴδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρῃ ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 οἴχονται, τὰς Τρῶσιν ἀπείλεον υἱὲς Ἀχαιῶν; 220
 τὸν δ' αὐτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὼς ἀντίον ἠΐδ'·
 ὦ Θόαν οὐ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσπον ἔγωγε
 γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
 οὔτε τινα δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνω
 εἰκὼν ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὕτω 225
 μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
 ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα,
 ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·
 τῶ νῦν μήτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστω. 230
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἴδομενεῦ μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
 ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὐθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
 ὅς τις ἐπ' ἥματι τῷδε ἐκὼν μεθήισι μάχεσθαι.
 ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρή 235
 σπεύδειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
 συμφερετὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν,
 νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
 ὥς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς ἅμ' ὀνόνοισιν ἀνδρῶν·
 Ἴδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἵκανε 240
 δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,

βῆ δ' ἵμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἦν τε Κρονίων
 χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
 δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἔϋς ἀντεβόλησεν
 ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει
 οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενῆος·
 Μηριόνη Μόλου υἱὲ πόδας ταχὺ φίλταθ' ἐταίρων
 τίπτ' ἤλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊότητα; 250
 ἦέ τι βέβληται, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή,
 ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·
 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 255
 ἔρχομαι εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν ὁ πρὶν ἔχεσκον
 ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
 τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
 δούρατα δ' αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ ἐν καὶ εἴκοσι δῆεις 260
 ἔσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα
 Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ οἴω
 ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν.
 τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες. 265
 τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα·
 καὶ τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270
 ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 ἄλλόν πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἰδμεναι αὐτὸν οἴω.
 τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
 οἷδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι; 275
 εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
 ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
 ἔνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφάνθη·
 τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρώς ἄλλυδις ἄλλη,
 οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός, 280
 ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,
 ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
 κῆρας οἰομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὐτ' ἄρ' τρέπεται χρώς οὐτέ τι λήην
 ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαΐ λυγρῇ·
 οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
 εἶ περ γὰρ κε βλεῖο πονεύμενος ἠὲ τυπείης
 οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειε 290
 πρόσσω ἰεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς

ἔσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
 ἀλλὰ σύ γε κλισίῃν δὲ κιών ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.
 ὥς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ 295
 καρπαλίμως κλισίῃθην ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἀρης πόλεμον δὲ μέτεισι,
 τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβής
 ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν· 300
 τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θορήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
 ἠὲ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
 ἦϊσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἰθοπι χαλκῷ. 305
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δευκαλίδῃ πῇ τὰρ μέμονας καταδῦναι ὅμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὕτω
 δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιούς. 310
 τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
 νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
 Αἰαντές τε δὺν Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
 οἱ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο 315
 Ἔκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστίν.
 αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι
 κείνων νικήσαντι μένος καὶ χειρὰς ἀάπτους
 νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
 ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν. 320
 ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὃς θνητός τ' εἴῃ καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν
 χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν.
 οὐδ' ἂν Ἀχιλλεὺς ῥηξήνορι χωρήσειεν
 ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐ πῶς ἔστιν ἐρίζειν. 325
 νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερὸν ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
 εἶδομεν ἢ τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἢ ἐτις ἡμῖν.
 ὥς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ
 ἦρχ' ἵμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν ἢ μιν ἀνώγει,
 οἱ δ' ὥς Ἰδομενῆα ἴδον φλογὶ εἵκελον ἀλκὴν 330
 αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
 ἥματι τῷ ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335
 οἱ τ' ἄμυδις κόνις μεγάλην ἰστάσιν ὁμίχλην,
 ὥς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησι
 μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340
 αὐγὴ χαλκείῃ κορυθῶν ἀπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴῃ

ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.
 τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δὴ Κρόνου υἱὲ κραταιῷ 345
 ἀνδράσιν ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.
 Ζεὺς μὲν ῥα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην
 κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ τι πάμπαν
 ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιῶν Ἰλίοθι πρό, 350
 ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον.
 Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν
 λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἤχθετο γάρ ῥα
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἱὰ πάτρη,
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἦδη. 355
 τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
 λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν ἀνδρὶ ἑοικώς.
 τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖου πτολέμοιο
 πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν
 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν. 360
 ἐνθα μεσαιπόλιός περ ἔων Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὥρσε.
 πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει,
 ἦτε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην 365
 Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρων Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσε
 δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχέσῃσι πιθήσας.
 Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέυξατο φώνησέν τε·
 Ὀθρυονεὺ περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων
 εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης 375
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
 Ἄργεος ἐξαγαγόντες ὀπιούμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
 Ἰλίου ἐκπέρσης εὖ ναιόμενον πτολίεθρον. 380
 ἀλλ' ἔπε', ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὐ τοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἰμεν.
 ὥς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 ἦρως Ἰδομενεὺς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθ' ἐπαμύντωρ
 πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνεύοντε κατ' ὤμων 385
 αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἔτεο θυμῷ
 Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 ἦριπε δ' ὥς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν ἢ ἀχερωῖς
 ἢ πίτυς βλωθρῇ, τήν τ' οὐρεσι τέκτονες ἄνδρες 390
 ἐξέταμον πελέκεσσι νήκεσι νήϊον εἶναι·
 ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς
 βεβρυχῶς κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἐκ δὲ οἱ ἡνίοχος πλήγῃ φρένας ἄς πάρος εἶχεν,

οὐδ' ὃ γ' ἐτόλμησεν δηῖων ὑπὸ χειρᾶς ἀλύξας
 395
 ἄψ ἵππους στρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἦρκεσε θώρηξ
 χάλκεος ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 αὐτὰρ ὁ ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 ἵππους δ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 400
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 Δηϊφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος
 Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 405
 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἵσῃ,
 τὴν ἄρ' ὃ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἑάλῃ, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 410
 καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος αὔσεν
 ἔγχεος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρέϊς χειρὸς ἀφῆκεν,
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἴππασίδην Ὑψήνορα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
 Δηϊφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·
 οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος, ἀλλὰ ἔφημι
 415
 εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
 γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὦπασα πομπόν.
 ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐδαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρινεν·
 ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἐοῦ ἀμέλησεν ἑταῖρου,
 420
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρήϊρες ἑταῖροι
 Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ διὸς Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἔτετο δ' αἰεὶ
 425
 ἢ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
 ἦρω Ἀλκάθοον, γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο,
 πρᾶσβυτάτην δ' ὥπυιε θυγατρῶν Ἴπποδάμειαν
 430
 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ τοῦνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε
 435
 θέλξας ὅσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα·
 οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
 ἀτρέμας ἐσταότα στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἥρως Ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 440
 χάλκεον, ὃς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκει ὀλεθρον·
 δὴ τότε γ' αὖτον αὔσεν ἐρειακόμενος περὶ δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπίγηι,
 ἣ ῥά οἱ ἀσπείρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 445
 Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας

Δηΐφοβ' ἢ ἄρα δὴ τι ἔϊσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι· ἐπεὶ σύ περ εὐχεται οὕτω.
 δαιμόνι' ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον· 450
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἄνακτα
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν
 σοὶ τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
 ὥς φάτο, Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν 455
 ἢ τινά που Τρώων ἐταρίσσαιο μεγαθύμων
 ἅψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιο καὶ οἷος.
 ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
 βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὀμίλου
 ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ 460
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν οὐ τι τίεσκεν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεία Τρώων βουληφόρε νῦν σε μάλα χρὴ
 γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔπευ Ἀλκαθῷ ἐπαμύνομεν, ὃς σε πάρος γε 465
 γαμβρὸς ἑὼν ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἔοντα·
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
 ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
 ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς, 470
 ἀλλ' ἔμεν' ὥς ὅτε τις σὺς οὖρεσιν ἀλκὴ πεποιθὼς,
 ὃς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεν·
 ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας· 475
 ὥς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ' ὑπεχώρει,
 Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθόν· αὖτε δ' ἐταίρους
 Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηΐπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον μῆστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480
 δεῦτε φίλοι, καί μ' οἷω ἀμύνετε· δεΐδια δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὃς μοι ἔπεισιν,
 ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὀμηλική γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ 485
 αἰψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φερούμεν.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὦμοισι κλίναντες.
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισι
 Δηΐφοβὸν τε Πάριν τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον, 490
 οἳ οἳ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὥς εἴ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πióμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 ὥς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει
 ὥς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἐοῖ αὐτῷ. 495
 οἳ δ' ἀμφ' Ἀλκαθῷ αὐτοσχεδὸν ὀρμήθησαν

μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
 ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι ἔξοχον ἄλλων
 Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀτάλαντοι Ἀρηϊ 500
 ἱέντ' ἀλλήλων ταμέειν χροῖα νηλεῖ χαλκῶ.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ᾤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν. 505
 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστώ.
 Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
 ἐσπάσας, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510
 ὦμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
 οὐτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐόν· βέλος οὐτ' ἀλέασθαι.
 τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἡμᾶρ,
 τρέσσαι δ' οὐκ ἔτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515
 τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 Δηϊφοβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεῖ.
 ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ
 υἱὸν Ἐνυαλίοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστώ. 520
 οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἀρης
 υἱὸς ἐοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινι,
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσι
 ἦστο Διὸς βουλήσιν ἐελμένος, ἐνθά περ ἄλλοι 525
 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὀρμήθησαν·
 Δηϊφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πῆληκα φαεινὴν
 ἤρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ
 δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530
 Μηριόνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐπάλμενος αἰγυπιὸς ὦς
 ἐξέρυσσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
 αὐτοκασίγνητος περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας
 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους 535
 ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τὸν γε προτὶ ἄστρ' ἔφρον βαρέα στενάχοντα
 τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρρεε χειρὸς.
 οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει. 540
 ἐνθ' Αἰνέας Αφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαιμὸν τύψ' ἐπὶ οἷ τετραμμένον ὀξέϊ δουρὶ
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545
 οὔτασ' ἐπαῖξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἰκάνει·

τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων 550
 παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν. 555
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηῖων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 στρωφᾷτ'· οὐδὲ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν
 ἢ τευ ἀκοντίσσαι, ἢ ἐσχεδὸν ὀρμηθῆναι.
 ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον 560
 Ἀσιάδην, ὃ οἱ οὔτα μέσον σάκος ὀξεῖ χαλκῷ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήνωσεν δὲ οἱ αἰχμὴν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων βιότοιο μεγῆρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος
 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης· 565
 ἂψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.
 ἐνθά οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ 570
 ἦσπαιρ' ὥς ὅτε βούς τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἱλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγουσιν·
 ὥς ὁ τυπεῖς ἦσπαιρε μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δῆν,
 ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσας ἐγγύθεν ἐλθῶν
 ἦρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε. 575
 Δηῖπυρον δ' Ἑλένος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
 Θρηϊκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
 ἦ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν. 580
 Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένω ἥρωϊ ἄνακτι
 ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε.
 τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήδην ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
 ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἷστῳ. 585
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
 θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ, 590
 ὥς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς οἰστός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 τὴν βάλεν ἥ ῥ' ἔχε τόξον ἐϋξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 595
 ἂψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μέγαθυμος Ἀγήνωρ,

αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὖστρεφεὶ οἷος ἄωτῳ
 σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλος δὲ
 σοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊότητι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος, 605
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐτάσεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλετο νίκην.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610
 ἄλτ' ἐπὶ Πείσανδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 ἀξίνην εὐχαλκον ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ
 μακρῷ ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδασειῆς
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσίοντα μέτωπον 615
 ῥινὸς ὕπερ πυμάτης· λάκε δ' ὅστέα, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 παρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
 ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠὔδα·
 λείψετε θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς,
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν
 ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν· 625
 οἷ μιν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μὰ ψοῖχθεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
 πῦρ ὁλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 ἀλλὰ ποθὶ σχήσεσθε καὶ ἐσσύμενοί περ Ἄρης. 630
 Ζεῦ πάτερ ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
 οἷον δὴ ἀνδρεσσι χαρίζεται ὕβριστησι
 Τρῳσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοῖου πτολέμοιο. 635
 πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
 ὥς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροῶς αἱματόεντα 640
 συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξ αὐτῆς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 ἐνθά οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
 Ἀρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίσκων
 ἐς τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645
 ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὐτάσε δουρὶ
 ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων
 πάντοσε παπταίνων μή τις χροῶ χαλκῷ ἐπαύρη.

Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἔει χαλκήρε' οἷστόν, 650
 καί ῥ' ἔβαλε γλουτόν κατά δεξιόν· αὐτὰρ οἷστος
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
 ἐζόμενος δὲ κατ' αὐθι φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 θυμὸν ἀποπνεύων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ 655
 κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
 ποινὴ δ' οὐ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.
 τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη· 660
 ξεῖνος γάρ οἱ ἦν πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·
 τοῦ ὅ γε χωόμενος προΐει χαλκήρε' οἷστόν.
 ἦν δέ τις Εὐχὴνῳρ Πολυῖδου μάντιος υἱὸς
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε Κορινθόθι οἰκία ναίων,
 ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε· 665
 πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολύιδος
 νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἄμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
 νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο. καὶ οὐατος ὦκα δὲ θυμὸς
 ὥχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἔκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ἦδη
 ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο 675
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων. τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ὄτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν ἢ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο
 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων, 680
 ἐνθ' ἔσαν Αἰάντος τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
 ζαχρηεῖς γίνοντο μάχη αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες 685
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
 σπουδῇ ἐπαῖσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
 ὤσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἵκελον Ἐκτορα δῖον
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἄμ' ἔποντο 690
 Φεΐδας τε Στιχίος τε Βίας τ' ἐϋς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
 πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλήρος θείοιο
 ἔσκε Μέδων Αἰάντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν 695
 ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος ἄνδρα κατακτὰς
 γνωτὸν μητρυνῆς Ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' Οἰλεύς·
 αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο.
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο· 700

Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς
 ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου οὐδ' ἠβαιόν,
 ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὖ σφι
 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρῶς· 705
 τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον ἐϋξοον ἀμφὶς ἐέργει
 ἰεμένω κατὰ ὦλκα· τέμει δέ τε τέλος ἀρούρης·
 ὥς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλουιν.
 ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο 710
 ὅππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρῶς γούναθ' ἴκοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδὴ ὕσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα, 715
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρεφεῖ οἶος ἰώτῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας·
 δὴ ῥά τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
 μάρναντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ, 720
 οἳ δ' ὀπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἷστοί.
 ἐνθά κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς· 725
 Ἑκτορ ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
 οὐνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα
 τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιιδμεναι ἄλλων·
 ἀλλ' οὐ πῶς ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι. 730
 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
 ἄλλω δ' ὄρχηστύν, ἐτέρω κίθαριν καὶ αἰοιδήν,
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα· 735
 πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηκε·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν
 οἳ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους· 740
 ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσάιμεθα βουλήν
 ἢ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν
 αἳ κ' ἐθέλησι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα
 παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἢ γὰρ ἔγωγε
 δεῖδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745
 χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
 μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι οἶω.
 ὥς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἑκτορι μῦθος ἀπήμων,
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 750
 Πουλυδάμα σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,

αὐτὰρ ἐγὼ κείῳ· εἴμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
 αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις ἐπὶν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
 ἦ ῥα, καὶ ὀρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικῶς
 κεκλήγων, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἦδ' ἐπικούρων. 755
 οἳ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
 πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἴκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
 αὐτὰρ ὁ Δηϊφοβὸν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν
 φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760
 τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους·
 ἀλλ' οἳ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
 οἳ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσεως 765
 δῖον Ἀλέξανδρον Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι,
 ἀγχουῶ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 Δύσπαρι εἶδος ἄριστε γυναιμανὲς ἠπεροπευτὰ
 ποῦ τοι Δηϊφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος 770
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἦδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινὴ· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἴκτορ ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι, 775
 ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
 ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἠγείρας ἐταίρων,
 ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσι
 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν οὓς σὺ μεταλλᾷς. 780
 οἷω Δηϊφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
 οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ' ὀππῇ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστι.
 παρὰ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
 ὥς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως·
 βᾶν δ' ἵμεν ἔνθα μάλιστα μάχῃ καὶ φύλοπις ἦεν
 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα 790
 Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
 Πάλμυν τ' Ἀσκάνιον τε Μόρυν θ' υἱ' Ἴπποτίωνος,
 οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἠοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
 οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη,
 ἦ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδον δέ, 795
 θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 ὥς Τρώες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800
 χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
 Ἴκτωρ δ' ἠγεῖτο βροτολοιγῷ ἴσος Ἀρηϊ

Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη
 ῥινοῖσιν πυκινήν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ. 805
 πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 εἴ πώσ οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
 ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο μακρὰ βιβιάσθων·
 δαιμόνιε σχεδὸν ἐλθέ· τί ἦ δειδίσσειαι αὐτως 810
 Ἀργεῖους; οὐ τοί τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν,
 ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμνημεν Ἀχαιοί.
 ἦ θὴν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 ἦ κε πολὺ φθαίῃ εὐ ναιομένη πόλις ὑμῆ 815
 χειρσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι ὅπποτε φεύγων
 ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 θάσσοντας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 οἳ σε πόλιν δ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο. 820
 ὥς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις
 αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἵαχε λαὸς Ἀχαιῶν
 θάρσυνος οἰωνῷ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἑκτωρ·
 Αἴαν ἀμαρτοεπέες βουγάϊε ποῖον ξειπες·
 εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς αἰγίοχοιο 825
 εἶην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 τιόμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
 πᾶσι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεται, αἶ κε ταλάσσης
 μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χρὸα λειριόεντα 830
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἦδ' οἰωνοὺς
 δημῷ καὶ σάρκεσσι πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἵαχε λαὸς ὀπισθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο 835
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἠχῇ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγὰς.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Θ

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην
πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσι
πληγῆς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλύμπον δέ·
ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἡερόεντα
τῆλε μάλ', ἢ χι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
ἐνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
τόσσον ἔνερθ' Αἴδεω ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσεται ἔπειθ' ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε θεοὶ ἵνα εἴδετε πάντες·
σειρὴν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
πάντες τ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι·
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίον δὲ
Ζῆν' ὕπατον μῆστωρ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμι αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
δησαίμην, τὰ δέ κ' αὐτὲ μετήορα πάντα γένοιτο.
τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη ὕπατε κρειόντων
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεκτόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὀλῶνται.
ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ' ὥς σὺ κελεύεις·
βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ' ἢ τις ὀνήσει,

ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
 τὴν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρὸφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι. 40
 ὥς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ
 ὠκυπέτα χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἰμάσθλην
 χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου,
 μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 45
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα μητέρα θηρῶν
 Γάργαραν, ἔνθα τέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν. 50
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίῳν
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 Τρώες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὀπλίζοντο 55
 παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὕσμῖνι μάχεσθαι
 χρεοῖ ἀναγκαίῃ, πρὸ τε παιδῶν καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠῆγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεζοὶ θ' ἵππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χώρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο 60
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολή πέλεν ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65
 ὄφρα μὲν ἡὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατήρ ἐτίταινε τάλαντα·
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο 70
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' αἰσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
 αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν·
 αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
 θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.
 ἔνθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῇ μίμνειν οὐτ' Ἀγαμέμνων,
 οὔτε δὴ Αἴαντες μενέτην θεράποντες Ἄρηος·
 Νέστωρ οἷος ἔμιμνε Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν 80
 οὐ τι ἐκῶν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰῶ
 δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις ἠὔκόμοιο
 ἄκρην κακὴν κορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν. 85
 ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνε

φασγάνῳ αἵσσω, τόφρ' Ἑκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
 Ἑκτορα· καὶ νῦ κεν ἔνθ' ὁ γέρον ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν 90
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
 διογενὲς Λαερτιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
 πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ;
 μὴ τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξῃ· 95
 ἀλλὰ μὲν ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδεΐδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
 στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος, 100
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ γέρον ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
 σὴ δὲ βίῃ λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει,
 ἠπεδανὸς δέ νῦ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι 105
 οἷοι Τρώϊοι ἵπποι ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
 οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην μῆστωρὲ φόβοιο.
 τούτῳ μὲν θεράποντε κομείτων, τῷδε δὲ νῶϊ
 Τρῳσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἑκτωρ 110
 εἴσεται εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
 ἴφθιμοι Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρῳ Διομήδεος ἄρματα βήτην· 115
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἑκτορος ἄγχι γένοντο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα
 υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἡνιοπῆα 120
 ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε στήθος παρὰ μαζόν.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερῶησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἑκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἐταίρου 125
 κεῖσθαι, ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵππῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
 Ἴφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.
 ἐνθά κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 130
 καὶ νῦ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἡῦτε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατήρ ἄνδρῶν τε θεῶν τε·
 βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφήκ' ἀργήτα κεραυνόν,
 καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
 δεινὴ δὲ φλόξ ὦρτο θεείου καιομένοιο, 135
 τῷ δ' ἵππῳ δέισαντε καταπτῆτην ὑπ' ὄχεσφι·
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα,
 δεῖσε δ' ὁ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·

Τυδεΐδῃ ἄγε δ' αὖτε φόβον δ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἢ οὐ γινώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπετ' ἀλκῇ;
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει
 σήμερον· ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλησι,
 δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἔκτωρ γὰρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρῳέσσ' ἀγορεύων·
 Τυδεΐδης ὑπ' ἐμείο φοβεύμενος ἵκετο νῆας.
 ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες.
 εἰ περ γὰρ σ' Ἔκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
 καὶ Τρῶων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
 τάων ἐν κονίησι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
 ὥς ἄρα φωνήσας φύγαδε τράπε μώνυχας ἵππους
 αὐτίς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ
 ἤχῃ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Τυδεΐδῃ περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείους δεπάεσσι·
 νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.
 ἔρρε κακὴ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἷξαντος ἐμείο
 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναικάς
 ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.
 ὥς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν
 ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς
 σῆμα τιθεὶς Τρῳέσσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
 Ἔκτωρ δὲ Τρῳέσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀϋσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δαρδανοὶ ἀγχιμαχηταὶ
 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
 νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·
 νήπιοι οἱ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο
 ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμὸν ἐρύξει·
 ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτὴν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσι γένωμαι,
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
 ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
 Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 Ξάνθέ τε καὶ σὺ Πόδαργε καὶ Αἴθων Λάμπέ τε διέ
 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
 Ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος
 ὑμῖν παρ' προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
 οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,

ἤ ἔμοι, ὅς περ οἱ θαλερὸς πόσις εὖχομαι εἶναι.	190
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὄφρα λάβωμεν	
ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει	
πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,	
αὐτὰρ ἅπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο	195
δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.	
εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελοίμην κεν Ἀχαιοὺς	
αὐτονυχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.	
ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,	
σεῖσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,	200
καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἦῤῥα·	
ὦ πόποι ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοὶ περ	
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.	
οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγουσι	
πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.	205
εἷ περ γάρ κ' ἐθέλοισιν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,	
Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,	
αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ.	
τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·	
Ἥρη ἀπτοεπέες ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.	210
οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι	
ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστιν.	
ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·	
τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε	
πλήθην ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστῶν	215
εἰλομένων· εἴλει δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ	
Ἐκτώρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.	
καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας εἵσας,	
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη	
αὐτῷ ποιπνύσαντι θοῶς ὀτρύνει Ἀχαιοὺς.	220
βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν	
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχεΐῃ,	
στή δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μεγακῆτεϊ νηϊ μελαίνῃ,	
ἣ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσιν,	
ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο	225
ἣ δ' ἐπ' Ἀχιλλεύῃ, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἵσας	
εἵρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·	
ἦῤῥα δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·	
αἰδῶς Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·	
πῇ ἔβαν εὐχῶλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,	230
ἄς ὁπότεν ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε,	
ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιρῶν	
πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἶνοιο,	
Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος	
στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἰμεν	235
Ἐκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.	
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων	
τῇδ' ἄτῃ ἄσας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;	
οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμόν	
νηϊ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων,	
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημόν καὶ μηρί' ἔκηρα	240

ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
 ἀλλὰ Ζεῦ τόδε πέρ μοι ἐπικρήνην ἐέλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μῆδ' οὐτῶ Τρώεσσιν ἕα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς. 245
 ὥς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
 νεῦσε δὲ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρόν,
 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί. 250
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' ὅ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἔνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν πολλῶν περ ἐόντων
 εὖξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
 τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260
 τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκίην,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
 Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντη,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός· 265
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε παλίντονα τόξα τιταίνων,
 στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὁ γ' ἥρως
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἷστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 βεβλήκοι, ὁ μὲν αὖθι πεσῶν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν, 270
 αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν πάϊς ὥς ὑπὸ μητέρα δύσκεν
 εἰς Αἴανθ'· ὁ δὲ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
 ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὅρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἠδ' Ὀφελέστην
 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275
 καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον,
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 280
 Τεῦκρε φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε κοίρανε λαῶν
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
 καὶ σε νόθον περ ἐόντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα εὐκλείης ἐπίβησον. 285
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν μοι δώῃ Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐὺκτίμενον πτολίεθρον,
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χειρὶ θήσω,
 ἢ τρίποδ' ἢ δὺ ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν 290
 ἢ ἐ γυναιχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι ὅση δύναμίς γε πάρεστι
 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτοὺς
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω. 295
 ὀκτῶ δὴ προέηκα τανυγλώχινας οἷστους,
 πάντες δ' ἐν χρῶνι πῆχθεν ἀρηϊθόων ἀῤῥητῶν·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
 ἦ ῥα καὶ ἄλλον οἷστον ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλεν 300
 Ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐΐετο θυμός·
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα
 υἱὸν ἐὺν Πριάμοιο κατὰ στήθος βάλεν ἄῶ,
 τὸν ῥ' ἐξ Αἰσχύμηθεν ὀπιούμενη τέκε μήτηρ
 καλὴ Καστιάνειρα δέμας εἰκυῖα θεῆσι. 305
 μήκων δ' ὥς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἦ τ' ἐνὶ κήπῳ
 καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῇσιν,
 ὥς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷστον ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλεν
 Ἔκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐΐετο θυμός. 310
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον θρασὺν Ἔκτορος ἠνιοχῆα
 ἰέμενον πόλεμον δὲ βάλε στήθος παρὰ μαζόν·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315
 Ἔκτορα δ' αἶνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρου,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγυς ἐόντα
 ἵππων ἠνί· ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανώωντος 320
 σμερδαλέα ἄάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ,
 βῆ δ' ἄθυς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἐΐετο θυμός ἀνώγει.
 ἦτοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἷστον,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐερύοντα παρ' ὤμον, ὅθι κληῆς ἀποέργει 325
 αὐχένα τε στήθος τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρῖόνετι,
 ῥῆξε δέ οἱ νευρὴν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ,
 στή δὲ γνύξ ἐριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἶας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330
 ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶω ἐρήρες ἑταῖροι
 Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν· 335
 οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιοὺς·
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρῶτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου ἢ ἐλέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε ποσὶν ταχέεσσι διώκων
 ἰσχίᾳ τε γλουτοῦς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει, 340
 ὥς Ἔκτωρ ὥπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δὲ φέβοντο.

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 οἳ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστρῶφα καλλίτριχας ἵππους
 Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων ἠδὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.
 τοὺς δὲ ἰδοῦς ἑλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 350
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι αἰγίοχοιο Διὸς τέκος οὐκέτι νῶϊ
 ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς 355
 Ἔκτωρ Πριάμιδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε
 χερσίν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 ἀλλὰ πατήρ οὐμός φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι 360
 σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερσεύς·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἳ μάλα πολλάκις υἱὸν
 τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
 ἦτοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365
 εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν
 εὖτέ μιν εἰς Αἴδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
 ἐξ Ἑρέβους ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἴδαο,
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς, 370
 ἣ οἳ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 ἔσται μὰν ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα εἵπῃ.
 ἀλλὰ σὰ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῶσα Διὸς δόμον αἰγίοχοιο 375
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἰδῶμαι
 ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἔκτωρ
 γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 380
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἢ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
 αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγίοχοιο
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδὲι 385
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδῶσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 390
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ ἅς ἔχον Ὠραι,

τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθεῖναι. 395
 τῇ ῥά δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδῃθεν ἐπεὶ ἶδε χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσιν·
 βάσκει' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μῆδ' ἔα ἄντην
 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμον δέ. 400
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γνιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτησι κεραυνός· 405
 ὄφρα ἰδῇ γλαυκῶπις ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχῃται.
 Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
 αἰεὶ γὰρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπω.
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον. 410
 πρῶτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἐννεπε μῦθον·
 πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 οὐκ ἑὰ Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργεῖοισιν.
 ὦδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου πάϊς, ἥ τελέει περ, 415
 γνιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτησι κεραυνός·
 ὄφρα ἰδῇς γλαυκῶπι ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχῃται. 420
 Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
 αἰεὶ γὰρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπῃ·
 ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτῃ κύον ἄδεες εἰ ἐτεόν γε
 τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425
 αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
 νῶϊ ἐὼ Διὸς ἅντα βροτῶν ἐνεκα πτολεμίζειν·
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 ὅς κε τύχη· κείνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικές.
 ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους·
 τῇσιν δ' Ὀρᾷ μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησιν,
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435
 αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιμῆναι ἦτορ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδῃθεν ἐϋτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Οὐλυμπον δὲ δίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θῶκος.
 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440
 ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει κατὰ λίτα πετάσσας·
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.
 αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ

ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 445
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 τίφθ' οὕτω τετίησθον Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
 οὐ μέν θην κάμετόν γε μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, 450
 οὐκ ἂν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ.
 σφῶϊν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα
 πρὶν πόλεμόν τε ἰδεῖν πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν·
 οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ 455
 ἅψ' ἐς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἴν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.
 ὥς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησῖαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει· 460
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὃ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. 465
 ἀλλ' ἦτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλήν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ' ἢ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
 ὄψεαι, αἱ κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδῶκεα Πηλεΐωνα,
 ἥματι τῷ ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρύμνησι μάχωνται 475
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ περὶ Πατρόκλοιο θανόντος·
 ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰάπετός τε Κρόνος τε
 ἥμενοι οὔτ' αὐγῆς Ὑπερίονος Ἡελίοιο 480
 τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·
 οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σευ ἔγωγε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
 ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
 ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο 485
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 Τρῶσιν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδω φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 ἀσπασίη τρίλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.
 Τρώων αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ
 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι, 490
 ἐν καθαρῷ ὅθι δὴ νεκῶν διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης, 495

τῷ ὅ γ' ἐρεισάμενος ἔπεα Τρῶεσσι μετηύδα·
 κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἦδ' ἐπίκουροι·
 νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἅψ' ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλιτρίχας ἵππους
 λύσασθ' ὑπέξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε
 σίτον τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἦοὺς ἠριγενεΐης
 καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,
 μὴ πῶς καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν ὀρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσση
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι
 νηὸς ἐπιθρόσκων, ἵνα τις στυγέησι καὶ ἄλλος 515
 Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διὶ φίλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρῶθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δὲ τις ἔμπεδος ἔστω
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ὦδ' ἔστω Τρῶες μεγαλήτορες ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ' ὅς μὲν νῦν ὑγιῆς εἰρημένος ἔστω,
 τὸν δ' ἦοὺς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 ἔλπομαι εὐχόμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθὲνδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
 οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
 ἀλλ' ἦτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτοὺς,
 πρῶτ' ὃ δ' ὑπηῶοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
 εἴσομαι εἰ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 αὖριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχος 535
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὅτ' ὦ
 κείσεται οὐτηθεῖς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὖριον· εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήρω ἥματα πάντα,
 τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
 ὥς Ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἴφια μῆλα 545
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,

οἷτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλά λέγοντο.	
κνίσῃν δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω.	549
οἷ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας	553
εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.	
ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρο φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην	555
φαίνεται ἄριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·	
ἐκ τ' ἔφανε πασαι σκοπιαὶ καὶ πρόνες ἄκροι	
καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,	
πάντα δὲ εἶδεται ἄστρο, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·	
τόσσα μεσηγνὺ νεῶν ἡδὲ Ξάνθοιο ῥοάων	560
Τρώων καίωντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.	
χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, παρ δὲ ἐκάστῳ	
εἶατο πεντήκοντα σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.	
ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας	
ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν εὐθρονον Ἡῶ μίμνον.	565

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Ο

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἳ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες
χλωροὶ ὑπαὶ δείους πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης,
στή δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα·
Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
εἶαθ', ὃ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων
αἴμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαυρότατος βάλλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ἦ μάλα δὴ κακότεχνος ἀμήχανε σὸς δόλος Ἥρη
Ἔκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
οὐ μὰν οἶδ' εἰ αὐτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπαύρηαι καὶ σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
ἦ οὐ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
ἄκμονας ἤκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα
χρύσεον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
ἐκρέμω· ἤλαστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι
ρίπτασκον τεταγών ἀπὸ βηλοῦ ὄφρ' ἂν ἵκηται
γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
ἀζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιόωσα,
καί μιν ἔπειτα Κόων δ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὐτὶς
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ πολλὰ περ ἄθλησαντα.
τῶν σ' αὐτὶς μνήσω ἴν' ἀπολλήξεῖς ἀπατάων,
ὄφρα ἴδῃ ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἅπο καὶ μ' ἀπάτησας.
ὥς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε

καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὄρκος δεινότητός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωῖτερον λέχος αὐτῶν
κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μάψ' ὁμόσαιμι· 40
μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πημαίνει Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοῦς.
αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην 45
τῇ ἴμιν ἢ κεν δὴ σὺ κελαïneφές ἡγεμονεύης.
ὥς φάτο, μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις, 50
τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
αἶψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἴρην τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55
ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ εἴπησι Ποσειδάωνι ἄνακτι
παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἅ πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι,
Ἑκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, Λελάθη δ' ὀδυνάων 60
αἰ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὐτίς ἀποστρέψῃσιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας,
φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλεΐδew Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἀνστήσει δὴν ἑταῖρον
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχρ' αἰδῖμος Ἑκτωρ 65
Ἰλίου προπάροιθε πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα διον.
τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἑκτορα διὸς Ἀχιλλεύς.
ἐκ τοῦ δ' ἂν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς εἰς ὅ κ' Ἀχαιοὶ 70
Ἰλιον αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
τὸ πρὶν δ' οὐτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὐτέ τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω
πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75
ἥματι τῷ ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων,
λίσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Λευκώλενος Ἥρη,
βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
ὥς δ' ὅτ' ἂν αἵξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν 80
γαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
ἐνθ' εἶπνεν ἢ ἐνθα, μενοινήσῃ τε πολλά,
ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπήλθεν
ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες 85
πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ

δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θεούσα,
 καί μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥρη τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ ἔοικας· 90
 ἢ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Λευκώλενος Ἥρη·
 μὴ με θεὰ Θέμι ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ
 οἷος κείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἵσης· 95
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἴ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὖφρων.
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100
 ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἦ δ' ἐγέλασσε
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
 νήπιοι οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες·
 ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσπον ἰόντες 105
 ἦ ἔπει ἡὲ βίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
 οὐδ' ὀθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
 τῷ ἔχεθ' ὅττι κεν ὕμμι κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.
 ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρηϊ γέ πῆμα τετύχθαι· 110
 υἱὸς γὰρ οἱ ὀλωλε μάχῃ ἐνὶ φίλτατος ἀνδρῶν
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησιν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἀρης.
 ὥς ἔφατ', αὐτὰρ Ἀρης θαλερῷ πεπλήγετο μηρῷ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠύδα·
 μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 115
 τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
 κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.
 ὥς φάτο, καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120
 ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
 ὦρτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἐνθα θάασσε,
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὦμων, 125
 ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
 χάλκεον· ἦ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἀρηα·
 μαινόμενε φρένας ἤλ' ἐδιέφθορας· ἦ νύ τοι αὐτῶς
 οὔατ' ἀκουέμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
 οὐκ αἶεις ἅ τέ φησι θεὰ Λευκώλενος Ἥρη 130
 ἦ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
 ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἄψ ἵμεν Οὐλύμπον δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,
 αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135
 λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλύμπον,
 μάρψει δ' ἐξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἐῆος·

ἤδη γάρ τις τοῦ γε βίην καὶ χειρὰς ἀμείνων
 ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 140
 πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεὴν τε τόκον τε.
 ὥς εἰποῦσ' ἴδρυσεν θρόνῳ ἐνὶ θοῦρον Ἄρηα.
 Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσασατο δώματος ἐκτὸς
 Ἴριν θ', ἣ τε θεοῖσι μετὰγγελος ἀθανάτοισι,
 καὶ σφεας φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 145
 Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθητε, Διὸς τ' εἰς ὧπα ἴδησθε,
 ἔρδειν ὅττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
 ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
 ἔζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῷ δ' αἵξαντε πετέσθην. 150
 Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα μητέρα θηρῶν,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
 ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
 τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
 στήτην· οὐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ, 155
 ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
 Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μὴ δὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἡδὲ πτολέμοιο 160
 ἔρχεσθαι μετὰ φύλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα διᾶν.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσση
 μεῖναι, ἐπεὶ εὖ φημὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι 165
 καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὀθεταὶ φίλον ἦτορ
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ποδὴν ἔμμος ὠκέα Ἴρις,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτήται νιφὰς ἡὲ χάλαζα 170
 ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο,
 ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις,
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
 ἀγγελίην τινά τοι γαῖόρχε κυανοχαῖτα
 ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο. 175
 παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φύλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα διᾶν.
 εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσειαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 ἡπεῖλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἄνωγε 180
 χειρὰς, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὀθεταὶ φίλον ἦτορ
 ἴσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 ὦ πόποι ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ὑπέρροπλον ἔειπεν 185
 εἰ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίη ἀέκοντα καθεῖξει.
 τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ οὐς τέκετο Ῥέα
 Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἰδὴς ἐνέροισιν ἀνάσσω.
 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορρε τιμῆς·

ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολλὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ
 παλλομένων, Αἴδης δ' ἔλαχε ζόφον ἡερόεντα,
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ἔκμηλος
 καὶ κρατερός περ ἐὼν μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 χερσὶ δὲ μὴ τί με πάγχυ κακὸν ὥς δειδισσέσθω·
 θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἷαςί βέλτερον εἶη
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν οὓς τέκεν αὐτός,
 οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.
 τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις·
 οὕτω γὰρ δὴ τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα
 τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
 ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
 οἴσθ' ὥς πρεσβυτέροισιν Ἑρινύες αἰὲν ἔπονται.
 τὴν δ' αὐτὴ προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἴρι θεὰ μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.
 ἀλλὰ τὸδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει
 ὅππότε ἄν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
 νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποεἴξω·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
 αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης
 Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος
 Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
 ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
 ἵστω τοῦθ' ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
 ὥς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιῶκὸν ἐννοσίγαιος,
 δύνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί.
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἔρχεο νῦν φίλε Φοῖβε μεθ' Ἑκτορα χαλκοκορυστήν·
 ἦδη μὲν γὰρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 οἴχεται εἰς ἄλα διὰν ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
 ἡμέτερον· μάλα γὰρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
 οἳ περ ἐνέρετροί εἰσι θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες.
 ἀλλὰ τὸδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δέ οἱ αὐτῷ
 ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
 χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνδρωτὶ γ' ἐτελέσθη.
 ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 τῇ μάλ' ἐπισσεῖων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιοὺς·
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω ἑκατηβόλε φαίδιμος Ἑκτωρ·
 τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἄν Ἀχαιοὶ
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
 κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἱρῆκι ἑοικώς
 ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὤκιστος πετεηνῶν.
 εὖρ' υἷὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἑκτορα δῖον
 ἤμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν,
 ἥντιν' ἔπειτα φρεσὶν ἐπὶ θυμῷ ἔκταντο δῖοι

ἀμφὶ ἔ γινώσκων ἐτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρώς
 παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
 ἀγχού δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἔκτορ υἱέ Πριάμοιο, τί ἡ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἢ ποῦ τί σε κῆδος ἰκάνει; 245
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 τίς δὲ σὺ ἐσσι φέριστε θεῶν ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
 οὐκ αἶεις ὃ με νηυσὶν ἐπι πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
 οὐς ἐτάρους ὀλέκοντα βοῆν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 χερμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς; 250
 καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἴδαο
 ἦματι τῷδ' ἵξεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
 ἐξ Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν 255
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
 ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπαινὸν πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἵππεῦσιν ἐπὶ τρυνον πολέεσσι
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροικε κιῶν ἵπποισι κέλευθον 260
 πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 ὥς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 ὥς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ
 δεσμὸν ἀπορρήξας θεῖῃ πεδίῳ κροαίνων
 εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρείος ποταμοῖο 265
 κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὦμοις αἴσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς
 ῥίμφα ἔ γούνα φέρει μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὥς Ἔκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
 ὀτρύνων ἵππηας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν. 270
 οἱ δ' ὥς τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιώται·
 τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
 τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠϋγένειος 275
 εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 ὥς Δαναοὶ εἶος μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδον Ἔκτορ ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν
 τάβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός. 280
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι
 ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἐ παῦροι Ἀχαιῶν
 νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν 285
 ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
 οἷον δ' αὖτ' ἐξαυτὶς ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
 Ἔκτωρ· ἢ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
 χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν 290
 Ἔκτορ, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,

ὥς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὁῖομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται ὧδε μενοινῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω πειθώμεθα πάντες.
 πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295
 αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 στήομεν, εἴ κεν πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
 θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὄμιλον.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο· 300
 οἳ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα
 Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἀρηϊ
 ὑσμίνην ἥρτυνον ἀριστῆας καλέσαντες
 Ἕκτορι καὶ Τρῶεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
 μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
 εἰμένος ὥμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν
 δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἦν ἄρα χαλκεὺς
 Ἕφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 310
 τὴν ἄρ' ὃ γ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὥρτο δ' αὐτὴ
 ὄξεϊ ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' οἴστοι
 θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηϊθῶν αἰζηῶν, 315
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ πάρος χροά λευκὸν ἐπαυρεῖν
 ἐν γαίῃ ἴσταντο λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
 ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπῶλων 320
 σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἳ δ' ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μέγ' οἶων
 θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος, 325
 ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
 Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων, 330
 τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
 Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἰασον ἐξενάριξεν.
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἴλῃος θεΐοιο
 ἔσκε Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 ἐν Φυλάκῃ γαίης ἀπο πατρίδος ἄνδρα κατακτὰς 335
 γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' Οἴλεός·
 Ἰασος αὖτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
 Μηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγῆνωρ. 340
 Δηϊόχον δὲ Πάρις βάλε νεΐατον ὦμον ὀπισθε
 φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ
 ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκη. 345
 Ἔκτωρ δὲ Τρῶεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας
 νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔαν δ' ἔναρα βροτόεντα·
 ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
 αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
 γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350
 ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
 ὥς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους
 κεκλόμενος Τρῶεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
 πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματα ἵππους
 ἤχῃ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Απόλλων 355
 ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
 ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
 μακρὴν ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή
 γίγνεται, ὅππότε ἄνῃρ σθένεος πειρώμενος ἦσι.
 τῇ ῥ' οἱ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Απόλλων 360
 αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
 ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν
 ἄψ αὐτὶς συνέχευε ποσσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
 ὥς ῥα σὺν ἦϊε Φοῖβε πολὺν κάματον καὶ οἷζυν 365
 σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
 ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν 370
 εὐχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 Ζεῦ πάτερ εἰ ποτέ τις τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
 ἦ βοὸς ἦ οἶδς κατὰ πίονα μηρία καίων
 εὐχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
 τῶν μνήσαι καὶ ἄμυνον Ὀλύμπιε νηλεὲς ἡμᾶρ, 375
 μῆδ' οὕτω Τρῶεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 ἀράων αἷων Νηληϊάδαο γέροντος.
 Τρῶες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις. 380
 οἱ δ' ὥς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε ἑπείγῃ
 ἰς ἀνέμου· ἦ γὰρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
 ὥς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
 ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο 385
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες
 μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥα σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 ναῦμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.
 Πάτροκλος δ' εἶος μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε 390
 τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
 ἦστο τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκεϊ λυγρῷ

φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε 395
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΐδα·
 Εὐρύπυλ' οὐκ ἔτι τοι δύναιμι χατέοντί περ' ἔμψης 400
 ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
 ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἔγωγε
 σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 τίς δ' οἶδ' εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
 παρειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
 τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405
 Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο
 παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
 οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἡδὲ νέεσσιν.
 ἀλλ' ὥς τε στάθμη δόρου νῆϊον ἐξιθύνει 410
 τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσῃς
 εὖ εἰδῆ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν,
 Ἐκτώρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἰείσατο κυδαλίμοιο. 415
 τῷ δὲ μιῇς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
 οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα
 οὔθ' ὁ τὸν ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθος βάλε δουρί. 420
 δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἐκτώρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρῶσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ 425
 μὴ δὴ πῶ χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε,
 ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 ὥς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱὸν 430
 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῶ
 ναϊ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὀξείῃ χαλκῷ
 ἔσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυνῖα. 435
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 Τεῦκρε πέπον δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
 Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα
 ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
 τὸν δ' Ἐκτώρ μέγαθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440
 ὠκύμοροι καὶ τόξον ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
 ὥς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἡδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρῶεσσιν ἐφίει.

καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν
 Πουλυδάμαντος ἐταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοῖδαο
 ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
 τῇ γὰρ ἔχ' ἡ ῥά πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἰεμένων περ.
 αὐχένι γάρ οἱ ὀπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 κεῖν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὃ γ' Ἀστυνώφ Προτιάονος υἱεῖ δῶκε,
 πολλὰ δ' ἐπότηρνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷστον ἐφ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
 Ἔκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ εὖστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξω
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 ὦ πόποι ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κεῖρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
 πρῶϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἷστούς.
 τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ πέπον ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγῆρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμφ
 μάρναο τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε δαμασσάμενοί περ ἔλοιεν
 νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρις.
 ὥς φάθ', ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἄμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξεῖ χαλκῷ,
 βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.
 Ἔκτωρ δ' ὥς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται
 ἄνδρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἄνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
 ἡμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίζη,
 ἦδ' ὅτινας μινύθη τε καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν,
 ὥς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
 ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
 βλήμενος ἦε τυπεῖς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη

τεθνάτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
 τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ὥς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 500
 Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·
 αἰδῶς Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι
 ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
 ἢ ἔλπεσθ' ἦν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἴκτωρ
 ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἦν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος; 505
 ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
 Ἴκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
 οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 ἡμῖν δ' οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων
 ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε. 510
 βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ βιώναι
 ἢ δηθὰ στρεῦγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι
 ὣδ' αὐτῶς παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
 ὥς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἔνθ' Ἴκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίων Περιμήδεος υἱὸν 515
 ἀρχὸν Φωκίων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
 ἡγεμόνα πρυλέων Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' Ὀτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε
 Φυλεΐδew ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἑπειῶν.
 τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὃ δ' ὕπαιθα λιᾶσθη 520
 Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
 εἷα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὃ γε Κροΐσμου στήθος μέσον οὐτάσε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς εὖ εἰδώς 525
 Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατον υἱὸν
 Λαομεδοντιάδης εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς,
 ὃς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὐτάσε δουρὶ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἦρκεσε θώρηξ,
 τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530
 ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης
 ἐς πόλεμον φορέειν δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 ὃς οἱ καὶ τότε παῖδὸς ἀπὸ χροὸς ἦρκεσ' ὀλεθρον.
 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασειῆς 535
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἐγχεῖ ὀξυόεντι,
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίησι νέον φοῖνικι φαεινός.
 εἶος ὃ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540
 στή δ' εὐρὰς σὺν δουρὶ λαθών, βάλε δ' ὦμον ὀπισθεν·
 αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμῶσα
 πρὸσσω ἰεμένη· ὃ δ' ἄρα πρηγῆς ἐλιάσθη.
 τῷ μὲν ἐεισάσθη χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 συλήσειν· Ἴκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσε 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπεν

ἴφθιμον Μελάνιππον. ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βούς
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ δηῖων ἀπὸ νόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι, 550
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 οὕτω δὴ Μελάνιππε μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
 οὐχ ὀράας οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν; 555
 ἀλλ' ἔπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.
 ὥς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·
 Ἀργείους δ' ὄτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 560
 ὦ φίλοι ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὕσμινας.
 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ πέφανται·
 φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὐτέ τις ἀλκή.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
 ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὄτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ' οὐ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 οὔτε ποσὶν θάσσω· οὐτ' ἄλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι· 570
 εἴ τινα που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.
 ὥς εἰπὼν ὃ μὲν αὐτίς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
 ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν, 575
 ἀλλ' Ἴκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
 νισόμενον πόλεμον δὲ βάλε στήθος παρὰ μαζόν.
 δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
 βλημένῳ ἀΐξῃ, τὸν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα 580
 θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 ὥς ἐπὶ σοὶ Μελάνιππε θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἔκτορα δῖον,
 ὅς ῥα οἱ ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊοτήτα.
 Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε θεὸς περ ἐὼν πολεμιστής, 585
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
 ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
 φεύγει πρὶν περ ὄμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
 ὥς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ
 ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο· 590
 στή δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.
 Τρῶες δὲ λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν. 595
 Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεσπιδαῆς πῦρ

ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
 πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς
 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι. 600
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ μέλλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
 τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
 Ἕκτορα Πριαμίδην μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 μαίνεται δ' ὥς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ 605
 οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 Ἕκτορος· αὐτὸς γὰρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 610
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῦνον ἐόντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἤδη γὰρ οἱ ἐπὶ ὀρνυε μόρσιμον ἥμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν.
 καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν πειρητιζών, 615
 ἢ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἡὔτε πέτρῃ
 ἠλίβατος μεγάλη πολιῆς ἀλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
 ἢ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620
 κύματά τε τροφόεντα, τὰ τε προσερεύγεται αὐτήν·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ' ὥς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηϊ πέσῃσι
 λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἢ δέ τε πᾶσα 625
 ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τε Λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθών, 630
 αἶρά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο νέμονται
 μυρία, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὐ πω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχέσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρῶτησι καὶ ὑστατίησι βόεσσιν
 αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635
 βοῦν ἔδει, αἶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφῆτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθέης ἄνακτος
 ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακλεΐῃ. 640
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετάς, ἡμὲν πόδας ἡδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρῶτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τότε Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
 στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο, 645
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηγεκ' ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ ὁ γ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.

Ἐκτωρ δ' ὁζὺν νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
 στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
 κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου
 χροισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἐκτορα δῖον.
 εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 ἄθροοι, οὐδὲ κέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.
 Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος οὔρος Ἀχαιῶν
 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον·
 ὦ φίλοι ἄνδρες ἔστε καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 παίδων ἢ δ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἢ δὲ τοκῆων,
 ἡμὲν ὅτεω ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασι
 τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων
 ἐστάμεναι κρατερῶς, μὴ δὲ τρωπᾶσθε φόβον δέ.
 ὥς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
 τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὥσεν Ἀθήνη
 θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν
 ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοῖου πολέμοιο.
 Ἐκτορα δὲ φράσσαντο βοῆν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
 ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
 ἢ δ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγάλῃτορι ἦνδανε θυμῷ
 ἐστάμεν ἐνθά περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἱὲς Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἱκρί' ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,
 νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι
 κολλητὸν βλήτροισι δυωκαεικοσίπηχυ.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδῶς,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναείρεται ἵππους,
 σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστρῳ δίηται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ ε' θηήσαντο
 ἄνδρες ἢ δὲ γυναῖκες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
 ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκρία νηῶν
 φοίτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἴκανε,
 αἰεὶ δὲ σμερδὸν βροόων Δαναοῖσι κέλευε
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
 ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθῶν
 ἔθνος ἐφορμᾶται ποταμὸν πάρα βοσκομενάων
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 ὥς Ἐκτωρ ἵθυσσε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἀντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὥσεν ὀπισθε
 χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
 αὐτὶς δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ, ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ

οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι,	700
Τρῳσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου	
νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.	
οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·	
Ἔκτωρ δὲ πρυμνῆς νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο	
καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν	705
ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.	
τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε	
δήουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε	
τόξων αἰκὰς ἀμφὶς μένον οὐδ' ἔτ' ἀκόντων,	
ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες	710
ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο	
καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.	
πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα	
ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων	
ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.	715
Ἔκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν οὐχὶ μεθίει	
ἄφλαστον μετὰ χειρὶν ἔχων, Τρῳσὶν δὲ κέλευεν·	
οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·	
νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε	
νῆας ἔλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι	720
ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,	
οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσιν	
αὐτόν τ' ἰσχανάσκειν ἐρητύοντό τε λαόν·	
ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς	
ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.	725
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.	
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·	
ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἷόμενος θανέεσθαι	
θρηῖν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἱκρία νηὸς εἵσης.	
ἐνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ	730
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·	
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε·	
ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρηος	
ἄνδρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.	
ἢ τίνας φαμεν εἶναι ἀοσητῆρας ὀπίσσω,	735
ἢ τί τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λαιγὸν ἀμύναι;	
οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,	
ἢ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·	
ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτῶν	
πόντῳ κεκλιμένοι ἑκάς ἡμεθα πατρίδος αἵης·	740
τῷ ἐν χειρὶ φόως, οὐ μειλιχίη πολέμοιο.	
ἦ, καὶ μαιμώνων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.	
ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο	
σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἔκτορος ὀτρύναντος,	
τὸν δ' Αἴας οὐτάσκει δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷ·	745
δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὐτά.	

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Π

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

ὥς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο ποιμένι λαῶν
δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾠκτιρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεες, ἥ ῥ' ἔτι κούρη
νηπίη, ἥ θ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει
εἰανοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέσκεται, ὄφρ' ἀνέληται·
τῇ ἵκελος Πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἵβεις.
ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάυσκεαι, ἦ ἔμοι αὐτῶ,
ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
ζῶειν μὲν ἔτι φασὶ Μενoitίον Ἀκτορος υἱόν,
ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι;
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
ἦε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
ἐξαύδα, μὴ κεῖθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ Πατρόκλεες ἵππεῦ·
ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν
μὴ νεμέσσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
βεβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης,
οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων,
βεβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷστῶ.
τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται
ἔλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις
αἰναρέτη· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ
αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατήρ ἦν ἵππότα Πηλεὺς,
οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπὴν ἀλεείνεις

καί τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλ' ἐμὲ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
40 δὸς δέ μοι ὦμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
αἶ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀργεῖοι νῆες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ῥεῖα δέ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
45 ὥσαιμεν προτὶ ἄστρ' νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων.
ὥς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ὦ μοι διογενὲς Πατρόκλεες οἷον ἔειπες·
50 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι ἣν τινα οἶδα,
οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὅππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι
καὶ γέρας ἅψ ἀφελέσθαι, ὅ τε κράτεϊ προβεβήκη·
55 αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
κούρην ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
τὴν ἅψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
60 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
οὐ πρὶν μνηιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπότε ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε πτόλεμός τε.
τύνη δ' ὦμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
65 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες
Ἀργεῖοι, Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
70 θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
οὐ γὰρ Τυδεΐδew Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
75 μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἀπὸ λoιγὸν ἀμῦναι·
οὐδέ πω Ἀτρεΐδew ὁπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἔκτορος ἀνδροφόνoιο
Τρῶσι κελεύοντος περιάγνυται, οἱ δ' ἀλαλητῷ
πᾶν πεδίοιον κατέχουσιν μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.
80 ἀλλὰ καὶ ὥς Πάτροκλε νεῶν ἅπο λoιγὸν ἀμῦνων
ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
πεῖθεο δ' ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θεῖω,
ὥς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
85 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
ἅψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι

δώη κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύ γ' ἀνευθεν ἐμείο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρῶσι φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις· 90
 μὴ δ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτήτι
 Τρῶας ἐναιρόμενος προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
 ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι 95
 θήῃς, τοὺς δ' ἔτ' ἔαν πεδῖον κάτα δηριάσθαι.
 αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι
 μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι ὅσσοι ἔασι,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον,
 ὄφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν. 100
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκ ἔτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι
 δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 κάπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὃ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνε
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζαι ἐρεῖδοντες βελέεσσι.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, καὶ δὲ οἱ ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πῃ εἶχεν 110
 ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
 ἔσπετε νῦν μοι Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἐκτῶρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παρὰστας
 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ αἰχμῇ παρὰ καυλὸν ὀπισθεν, 115
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείῃ χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
 γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα ῥίγησέν τε
 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρε 120
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρῶεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηϊθοῇ· τῆς δ' αἵψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
 ὥς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μηρῷ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν· 125
 ὄρσεο διογενὲς Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε·
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊοιοιῶν·
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
 δύσειο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
 ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ. 130
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνε
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθε ἐννευεν.

εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο 140
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλιν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίν, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγε, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα,
 πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχη ἔνι μείναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδάργη 150
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ωκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἶει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς 155
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὡς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἷ τ' ἔλαφον κεραδὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·
 καὶ τ' ἀγέληδὸν ἱᾶσιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
 λάψοντες γλώσσησιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον ἐρευρόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165
 ῥώνοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἴστατ' Ἀχιλλεύς,
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
 πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
 ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δὲ ἐκάστη
 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι 170
 πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο τοῖς ἐπεποίθει
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσε.
 τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ
 υἱὸς Σπερχειοῖο διυπετέος ποταμοῖο·
 ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδῶρη 175
 Σπερχειῷ ἀκάμαντι γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησὶν Βῶρῳ Περγίρεος υἱί,
 ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε πορῶν ἀπερτεῖσια ἔδνα.
 τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλῇ Πολυμήλῃ 180
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεῖφόντης
 ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς παρελέξατο λάθρη
 Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρην δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν 185
 Εὐδωρον πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φόως δὲ καὶ ἡελίου ἴδεν αὐγὰς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερόν μένος Ἀκτορίδαο

ἡγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα, τὸν δ' ὃ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν ἀμφαγαπαζόμενος ὥς εἴ θ' ἔδν υἷον ἔοντα. τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν ἔγχεϊ μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον. τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ, πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεύς στήσεν εὖ κρίνας, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε· Μυρμιδόνες μὴ τίς μοι ἀπειλῶν λελαθέσθω, ἅς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρῶεσσι πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν, καί μ' ἠτιάσθε ἕκαστος· σχέτλιε Πηλέος υἱὲ χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ, νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους· οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὦδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ. ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἥς τὸ πρὶν γ' ἐράασθε. ἐνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρῶεσσι μαχέσθω. ὥς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν. ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκινοῖσι λίθοισι δώματος ὑψηλοῖο βίας ἀνέμων ἀλεείνων, ὥς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι. ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ· ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι νευόντων, ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι. πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσοντο Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων ἓνα θυμὸν ἔχοντες πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε καλῆς δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα θήκε· ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι εὖ πλήσασα χιτῶνων χλαινῶν τ' ἀνεμοσκεπέων οὐλῶν τε ταπήτων. ἐνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον, οὔτε τῶ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί. τό ῥα τότε· ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖῳ πρῶτον, ἔπειτα δ' ἐνὶ ψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι, νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον. εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον· Ζεῦ ἄνα Δωδωναίῃ Πελασγικὴ τηλόθι ναίων Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου, ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι, ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο, τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν, ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι, ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι	190 195 200 205 210 215 220 225 230 235 240
---	---

μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἑκτωρ
 εἴσεται ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπίσταιται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
 μαίνονθ', ὅππότε ἔγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἀρης. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θεὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
 τεύχεσσι τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε· 250
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σὸν δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
 ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῶ,
 στῇ δὲ πάροιθ' ἔλθων κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ 255
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
 οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
 εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες 260
 αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας
 νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθείσι.
 τοὺς δ' εἴ περ παρὰ τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὀδίτης
 κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι. 265
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 Μυρμιδόνες ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270
 ὥς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχεμάχοι θεράποντες,
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
 ὥς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου, 275
 ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν αὖσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Τρώες δ' ὥς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες 280
 ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μηνιθμὸν μὲν ἀπορριψαί, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο, 285
 νηϊ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυστὰς
 ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ρέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὃ δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσι
 κάππεσεν οἰμώξας, ἔταροι δὲ μιν ἀμφεφόβηθεν 290
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν

ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
 ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.
 ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
 ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρῶνες ἄκροι
 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ, 300
 ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπώσάμενοι δῆϊον πῦρ
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή·
 οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη. 305
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύκου βάλε μῆρον
 ἔγχρ' ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ 310
 κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρῆϊός οὐτα θόαντα
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλεΐδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιος
 μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχος αἰχμῇ 315
 νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 Νεστορίδαι δ' ὃ μὲν οὐτασ' Ἀτύμνιον ὀξείῃ δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἥριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθεὶς 320
 στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῇ
 δρῦψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε·
 δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν. 325
 ὥς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 βήτην εἰς Ἑρεβος Σαρπηδόνης ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 υἱὲς ἀκοντιστὰι Ἀμισωδάρου, ὃς ῥα Χίμαιραν
 θρέψεν ἀμειμακέτην πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Οἰλιάδης ἐπορούσας 330
 ζῶν ἐλε βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
 λῦσε μένος πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχρ' ἐπὶ μὲν γὰρ 335
 ἡμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 τῷ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
 ἵπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
 φάσανον ἐρραίσθη· ὃ δ' ὑπ' οὐατος αὐχένα θείνε
 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδω ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
 δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισι

νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
 Ἴδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ 345
 νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
 νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο, κέασσε δ' ἄρ' ὅστέα λευκά·
 ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
 αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
 πρῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 350
 οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
 ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι
 σίνται ὑπ' ἐκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἶ τ' ἐν ὄρεσσι
 ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
 αἰψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355
 ὥς Δαναοὶ Τρῶεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο
 ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὦμους 360
 σκέπτει· οἷστων τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεροαλκέα νίκην·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρήφρας ἐταίρους.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
 αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ, 365
 ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἑκτορα δ' ἵπποι
 ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λείπε δὲ λαὸν
 Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
 πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι 370
 ἄξαντ' ἐν πρῶτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων,
 Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων
 Τρῶσι κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχὴ τε φόβῳ τε
 πάσας πλησαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὕψι δ' ἀέλλη
 σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι 375
 ἄψορρον προτὶ ἄστρ' νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Πάτροκλος δ' ἦ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
 τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
 προηέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνακυμβαλίζον.
 ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι 380
 ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 πρόσσῳ ἰέμενοι, ἐπὶ δ' Ἑκτορι κέκλετο θυμός·
 ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθῶν
 ἦματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ 385
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἄνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
 οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσῃσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότε ἄποτμήγουσι χαράδραι, 390
 ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσai
 ἐξ ὀρέων ἐπικάρῳ, μινύθει δὲ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 ὥς ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσai.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἄψ' ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόλῃος 395
 εἷα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
 νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 κτεῖνε μεταῖσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποινήν.
 ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα· 400
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέστορα Ἵννοπος υἱὸν
 δεύτερον ὀρμηθεῖς· ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠνία ἠἴχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὥς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἔπι προβλήτῃ καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἥνοπι χαλκῷ·
 ὥς ἔλκε' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
 καδ' δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός. 410
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 μέσσην κακ' κεφαλὴν· ἥ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεᾶσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην 415
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἑχίον τε Πύριν τε
 Ἰφέα τ' Εὐπιπόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 Σαρπηδὼν δ' ὥς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
 χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420
 κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
 αἰδῶς ᾧ Λύκιοι· πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε.
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω
 ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν. 425
 ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν ἔκθορε δίφρου.
 οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 430
 τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
 Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 ᾧ μοι ἐγών, ὅ τέ μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
 μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι, 435
 ἥ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
 θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίνονι δήμῳ,
 ἥ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην·
 αἰνότατε Κρονίδην ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 440
 ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἶσῃ
 ἄψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

αἶ κε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα ὄν δὲ δόμον δέ, 445
φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
πέμπειν ὄν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἷες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἶνὸν ἐνήσεις.
ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450
ἦτοι μὲν μιν ἕασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
πέμπειν μιν θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον
εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται, 455
ἐνθά ἐ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστί θανόντων.
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε 460
φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι τηλόθι πάτρης.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
ἐνθ' ἦτοι Πάτροκλος ἀγκαλειτὸν Θρασύμηλον,
ὅς ῥ' ἦς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα. 465
Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
δεύτερον ὀρμηθεὶς, ὃ δὲ Πήδασον οὐτασεν ἵππον
ἔγχρ' ἐδεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθων,
καδ' δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τῷ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἥνία δὲ σφι 470
σύγχυτ', ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήγορος ἐν κονίῃσι.
τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὖρετο τέκμωρ·
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
αἵξας ἀπέκοψε παρήγορον οὐδ' ἐμάτησε·
τῷ δ' ἰθὺνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν· 475
τῷ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκῇ
ἔγχρ' οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός, 480
ἀλλ' ἔβαλ' ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
ἦριπε δ' ὥς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν ἢ ἀχερωῖς
ἢ ἐ πίτυς βλωθρῇ, τήν τ' οὐρεσι τέκτονες ἄνδρες
ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήϊον εἶναι·
ὥς ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς 485
βεβρυχῶς κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
ἦ ὅτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν
αἰθωνα μεγάλθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσι,
ᾧλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος,
ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν 490
κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Γλαῦκε πέπον πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι νῦν σε μάλα χρὴ
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐστι.
πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας 495

πάντη ἐποιχόμενος Σαρπηδόνης ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῶ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσομαι ἡματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
 ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
 ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λαὸς ἐν στήθεσι βαίνων
 ἐκ χροῶς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῶ ἔποντο·
 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν. 505
 Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσίωοντας
 ἰεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
 Γλαυκῶ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς αἰῶντι·
 ὠρίνθη δὲ οἱ ἦτορ ὅ τ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 χεῖρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 κλυθὶ ἄναξ ὅς που Λυκίης ἐν πίοιι δῆμῳ
 εἷς ἧ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξεῖης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
 τερσῆναι δύναται, βαρύνθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι 520
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὠριστος ὄλωλε
 Σαρπηδῶν Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐ οὐ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι ἄναξ τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισι
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῃ πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.
 ὥς ἔφατ'· εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δὲ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ γήθησέν τε 530
 ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας
 πάντη ἐποιχόμενος Σαρπηδόνης ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων
 Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοῖδην καὶ Ἀγήνορα διον, 535
 βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἑκτορ νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
 οἱ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἷης
 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν. 540
 κεῖται Σαρπηδῶν Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ὃς Λυκίην εἵρυστο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
 ἀλλὰ φίλοι πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἑλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν 545
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο,

τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.
 ὥς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατὰ κρῆθεν λάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος
 ἔσκε καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐὼν· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ 550
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
 βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι ἦρχε δ' ἄρ' αὖ σφιν
 Ἔκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνοιο. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Μενoitιάδεω Πατροκλῆος Λάσιον κῆρ·
 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτῷ 555
 Αἴαντε νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 οἰοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν ἢ καὶ ἀρείους.
 κεῖται ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν
 Σαρπηδῶν· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
 τεύχεά τ' ὥμοισιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων 560
 αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασσίμεθα νηλεῖ χαλκῷ.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
 σύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι 565
 δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοῃν τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
 ὥσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 βλήτο γὰρ οὐ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 570
 υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου διὸς Ἐπειγεύς,
 ὃς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὖ ναιομένῳ ἦνασσε
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίζας
 ἐς Πηλῆ' ἰκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ῥήξήνορι πέμπον ἔπεσθαι 575
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
 τὸν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἔκτωρ
 χερμαδίῳ κεφαλῇ· ἢ δ' ἀνδριχὰ πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής. 580
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάριοιο,
 ἵθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἱρῆκι ἐοικῶς
 ὠκέϊ, ὃς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
 ὥς ἰθὺς Λυκίων Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε
 ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάριοιο. 585
 καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν
 αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
 ἦν ῥα τ' ἀνὴρ ἀφείη πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ 590
 ἢ καὶ ἐν πολέμῳ δηῖων ὑπο θυμοραϊστέων,
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστῶν
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάλθυμον
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων 595
 ὀλβῷ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθεος μέσον οὐτάσε δουρὶ

στρεφθεῖς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοῦς,
 ὡς ἔπεισ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο, 600
 στάν δ' ἄμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρῶων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
 Λαόγονον θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ. 605
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὥχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος. 610
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὐδὲ ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ὥχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν. 615
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε·
 Μηριόνη τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
 τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἠὔδα·
 Αἰνεία χαλεπὸν σε καὶ ἰφθιμὸν περ ἐόντα 620
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὃς κέ σευ ἄντα
 ἔλθη ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὃξέϊ χαλκῷ,
 αἰψὰ κε καὶ κρατερός περ ἑὼν καὶ χερσὶ πεποισθῶς
 εὐχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Αἴδι κλυτοπόλῳ. 625
 ὥς φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 Μηριόνη τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἑὼν ἀγορεύεις;
 ὦ πέπον οὐ τοι Τρῶες ὄνειδείοις ἐπέεσσι
 νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ· 630
 τῷ οὐ τι χρεὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 τῶν δ' ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρει
 οὖρεος ἐν βήσσης, ἔκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκουή,
 ὥς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης 635
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιοιτῶν,
 νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα διὸν
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
 ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερές ἐς πόδας ἄκρους. 640
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον, ὥς ὅτε μυῖαι
 σταθμῷ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
 ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 ὥς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
 τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαεινῶ, 645
 ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα καὶ φράζετο θυμῷ,
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
 ἧ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδὸνι φαίδιμος Ἔκτωρ
χαλκῷ δηῶση, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔλγεται, 650
ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
ὄφρ' ἡϋς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
ἐξαῦτις Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν
ὥσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655
Ἑκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνήκεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῳας φευγέμεναι γυνῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα.
ἐνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ 660
κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνοσ' ἔντε' ἔλοντο
χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός. 665
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
εἰ δ' ἄγε νῦν φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἶμα κάθηρον
ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων λουῖσον ποταμοῖο ῥοῇσι
χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἴματα ἔσπον· 670
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι
ὑπνῶ καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πίοιι δῆμῳ,
ἐνθά ἐταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων. 675
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνὴν,
αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα διὸν αἰείρας
πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων λουῖσεν ποταμοῖο ῥοῇσι
χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἴματα ἔσσε· 680
πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
ὑπνῶ καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίοιι δῆμῳ.
Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας
Τρῳας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν
ἢ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἢ περ ἀνδρῶν·
ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι· 690
ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
ἐνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας
Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατον δὲ κάλεσαν;
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἑχέκλον
καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον, 695
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑλάσον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
τοὺς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.
ἐνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἱὲς Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχρ' ἔθεν,

εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργου ἔσθῃ τῷ ὅλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων. τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων χείρεσσ' ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.	700
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος, δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· χάζεο διογενὲς Πατρόκλεες· οὐ νύ τοι αἶσα σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων, οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.	705
ὥς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος. Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους· δίξε γὰρ ἡὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας, ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.	710
ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος, ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο·	715
τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· Ἐκτορ τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρὴ. αἶθ' ὅσον ἦσσω εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἶην· τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμου ἀπερωήσειας.	720
ἀλλ' ἄγε Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους, αἱ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶη δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων. ὥς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν, Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροني φαίδιμος Ἐκτωρ ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν	725
ἦκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν. Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνάριζεν· αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους. Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε σκαίῃ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον μάρμαρον ὀκριόεντα τόν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυπεν,	730
ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδέ δὴν χάζετο φωτός, οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἐκτορος ἡνιοχῆα Κεβριόνην νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο ἵππων ἡνί' ἔχοντα μετώπιον ὀξείῃ λαῖ. ἀμφοτέρως δ' ὀφρὺς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνεντήρι ἐοικῶς κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.	735
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη Πατρόκλεες ἵππευ· ὦ πόποι ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς ῥεῖα κυβιστᾷ. εἰ δὴ που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο, πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν νῆρς ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη, ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ.	740
ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.	745
	750

ὥς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει
 οἶμα Λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραῖζων
 ἔβλητο πρὸς στήθος, εἴ τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὥς ἐπὶ Κεβριόνῃ Πατρόκλεες ἄλσο μεμαῶς.
 Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε. 755
 τὼ περὶ Κεβριόναο Λέονθ' ὥς δηρινθήτην,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἄμφω πεινάοντε μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 ὥς περὶ Κεβριόναο δῦω μῆστωρες αὐτῆς
 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ 760
 ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῷ.
 Ἔκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν οὐχὶ μεθίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμινην.
 ὥς δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιν 765
 οὖρεος ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει
 ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῇφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης 775
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 ὄφρα μὲν Ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' Ἥλιος μετενίσετο βουλυτὸν δέ,
 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν. 780
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν
 Τρῶων ἔξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
 Πάτροκλος δὲ Τρῶσιν κακὰ φρονέων ἐνόρουσε.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν. 785
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 ἔνθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φάνη βιότοιο τελευτή·
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 δεινός· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν,
 ἡέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε· 790
 στή δ' ὀπιθεν, πληξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμῳ
 χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων 795
 αὐλῶπας τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
 αἵματι καὶ κονίησι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἵππόκομον πῆληκα μαιίνεσθαι κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἔκτορι δῶκεν
 ἡ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δὲ οἱ ἦεν ὀλεθρος. 800
 πᾶν δὲ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος

βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμίοεσσα.
 λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα, 805
 στή δὲ ταφῶν· ὅπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξείῃ δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ
 Πανθοΐδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχει θ' ἵπποσύνῃ τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων 810
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος Πατρόκλεες ἵππευ
 οὐδὲ δάμασς· ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινε
 Πάτροκλον γυμνὸν περ ἐόντ' ἐν δηϊότητι. 815
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς
 ἄψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἔκτωρ δ' ὥς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
 ἄψ' ἀναχαζόμενον βεβλημένον ὀξείῃ χαλκῷ,
 ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὗτα δὲ δουρὶ 820
 νεΐατον ἐς κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν·
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 πίδακος ἄμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω· 825
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὥς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχει θυμὸν ἀπηύρα,
 καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Πάτροκλ' ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραῖξέμεν ἀμήν,
 Τρωϊάδας δὲ γυναικας ἐλεύθερον ἤμαρ ἀπούρας
 ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς
 Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω 835
 ἤμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γυῖπες ἔδονται.
 ἄ δεῖλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραιῖσθησεν Ἀχιλλεύς,
 ὃς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
 μή μοι πρὶν ἰέναι Πατρόκλεες ἵπποκέλευθε
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς πρὶν Ἔκτορος ἀνδροφόνιοιο 840
 αἵματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
 ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πείθε.
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης Πατρόκλεες ἵππευ·
 ἦδη νῦν Ἔκτορ μεγάλ' εὐχεσ'· σοὶ γὰρ ἔδωκε
 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ με δάμασσαν 845
 ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντές κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις. 850
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη

ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο. ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·	855
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδος δὲ βεβήκει ὄν πότμον γοόωσα λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην. τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἔκτωρ· Πατρόκλεις τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον; τίς δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠϋκόμοιο	860
φθίῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι; ὥς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς εἷρυσε λαῖξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός. αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·	865
ἔετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.	

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς P

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεΐδης υἱὸν ἀρηϊφίλον Μενέλαον
Πάτροκλος Τρῶεσσι δαμείς ἐν δηϊότητι.
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
πρωτοτόκος κινυρὴ οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο· 5
ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐῖσιν,
τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐϋμμελὴς ἀμέλησε
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10
ἔσθη, καὶ προσέειπεν ἀρηϊφίλον Μενέλαον·
Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφεὲς ὄρχαμε λαῶν
χάζεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἕναρα βροτόεντα·
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὕσμινην· 15
τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρῶεσσιν ἀρέσθαι,
μή σε βάλῃ, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.
οὔτ' οὖν παρδάλιος τόσπον μένος οὔτε λέοντος 20
οὔτε σὺνὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,
ὅσπον Πάνθου υἱὲς ἐϋμμελῆαι φρονέουσιν.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίῃ Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο
ἧς ἥβης ἀπόνθηθ', ὅτε μ' ὦνατο καὶ μ' ὑπέμεινε 25
καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι πόδεσσί γε οἷσι κιόντα
εὐφροῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνοῦς τε τοκῆας.
ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος εἰ κέ μευ ἄντα
στήρης· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 30
ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο
πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
νῦν μὲν δὴ Μενέλαε διοτρεφεὲς ἦ μάλα τείσεις
γνωτὸν ἐμὸν τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις, 35
χήρῳσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,

ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
 ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῖν καὶ τεύχε' ἐνείκας
 Πάνθω ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δῖῃ. 40
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείροτος πόνος ἔσται
 οὐδ' ἔτ' ἀδήριτος ἦτ' ἀλκῆς ἦτε φόβοιο.
 ὥς εἰπὼν οὕτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐῖσιν·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπὶδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῷ 45
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
 ἅψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖν χεὶρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῆ,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 50
 αἵματι οἱ δεύοντο κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
 πλοχομοὶ θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθελὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβροχεν ὕδωρ,
 καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαί δονέουσι 55
 παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρῦει ἄνθει λευκῷ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πάνθου υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβον
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε τεύχε' ἐσύλα. 60
 ὥς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος ἀλκὶ πεποιθὼς
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ ἢ τις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
 δηῶν· ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες 65
 πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὥς τῶν οὐ τινὶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
 ἐνθά κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδο 70
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Απόλλων,
 ὅς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσε θεῶν ἀτάλαντον Ἄρηι
 ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 75
 Ἕκτορ νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων
 ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἦδ' ὀχέεσθαι
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήϊος Ἀτρεὺς υἱὸς 80
 Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε
 Πανθοῖδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 ὥς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' ὀνόναν ἀνδρῶν,
 Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω 85
 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείμενον· ἔρρει δ' αἶμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ

ὀξέα κεκλήγων φλογὶ εἵκελος Ἥφαιστοιο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρεὺς ὁξὺ βοήσας· 90
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼν εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
 Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μὴ τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται ὅς κεν ἴδῃται.
 εἰ δέ κεν Ἑκτορι μῶνος ἔων καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 αἰδεσθεῖς, μὴ πῶς με περιστήωσ' ἓνα πολλοί· 95
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 ἀλλὰ τί ἡ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὅππότε ἄνῃρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι
 ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
 τῷ μ' οὐ τις Δαναῶν νεμεσήσεται ὅς κεν ἴδῃται 100
 Ἑκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσσάμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη. 105
 εἶος ὁ ταῦθ' ὀρμαινέ κατα φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ.
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν
 ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λῖς ἡϋγένειος,
 ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δύνανται 110
 ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
 στῇ δὲ μεταστρεφθεὶς ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων
 παπταίνων Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱόν. 115
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 θεσπέσιον γὰρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα.
 Αἴαν δ' εὐρὸ πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος 120
 σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 ὥς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμόν ὄρινε·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἑκτωρ μὲν Πάτροκλον ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα, 125
 ἔλχ' ἴν' ἀπ' ὤμοισιν κεφαλὴν τάμοι ὀξεῖ χαλκῷ,
 τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἡϋτε πύργον·
 Ἑκτωρ δ' ἂψ ἐς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ 130
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστν, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὸν καλύψας
 ἐστήκει ὥς τίς τε λέων περὶ οἴσι τέκεσσιν,
 ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δὲ τε σθένει βλεμεαίνει, 135
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὥς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος

ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἄέξων.
 Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν 140
 Ἔκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·
 Ἔκτορ εἶδος ἄριστε μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.
 ἦ σ' αὐτῶς κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξην ἐόντα.
 φράζεο νῦν ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσης
 οἷος σὺν λαοῖς τοῖ Ἰλίῳ ἐγγεγάσιν· 145
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἴσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηϊοῖσιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεὶ.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεας μεθ' ὄμιλον
 σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδὸν' ἄμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον 150
 κάλλιπες Ἀργεῖοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτόλει τε καὶ αὐτῷ
 ζῶος ἑών· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκόμεναι κύνας ἔτλης.
 τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν
 οἴκαδ' ἵμεν, Τροίη δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. 155
 εἰ γὰρ νῦν Τρῶεσσι μένος πολυθαρσὺς ἐνείη
 ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσάμεθα Ἴλιον εἴσω.
 εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος 160
 ἔλθοι τεθνηώς καὶ μιν ἐρυσάμεθα χάρμης,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ' ἔντεα καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες. 165
 ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 στήμεναι ἄντα κατ' ὅσσε ἰδὼν δηῖων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρετός ἐστι.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Γλαῦκε τί ἦ δὲ σὺ τοῖος ἑὼν ὑπέροπλον ἔειπες; 170
 ὦ πόποι ἦ τ' ἐφάμην σὲ περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 τῶν ὅσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν·
 νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας οἷον ἔειπες,
 ὃς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομείναι.
 οὐ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσω νόος αἰγιόχοιο,
 ὃς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥῆϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον,
 ἦ ἢ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 180
 ἦ τίνα καὶ Δαναῶν ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα
 σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
 ὥς εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἄνδρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 185
 ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 δηῖου ἐκ πολέμοιο· θεῶν δ' ἐκίχανεν ἐταίρους

ὦκα μάλ' οὐ πῶ τῆλε ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών,
 οἱ προτὶ ἄστν φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
 στάς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἐντε' ἄμειβεν·
 ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἅ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἰρὴν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὃ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνε
 Πηλεΐδew Αχιλῆος ἅ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες
 πατρὶ φίλω ἔπορον· ὃ δ' ἄρα ᾧ παιδί ὅπασσε
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἷος ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθεν ἶδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείιοι,
 κινήσας ῥά κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 ἃ δεῖλ' οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν
 ὃς δή τοι σχεδὸν εἵσι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
 τοῦ δη ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε,
 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
 εἴλειν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
 τῶν ποιinh ὃ τοι οὗ τι μάχης ἐκνοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεϊωνος.
 ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.
 Ἐκτορι δ' ἡρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, δὴ δέ μιν Ἄρης
 δεινὸς ἐννάλιος, πλησθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεϊωνος.
 ὄτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ' Ἱππόθοόν τε
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἑννομον οἰωνιστήν·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 κέκλυτε μυρία φύλα περικτιόνων ἐπικούρων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἠγειρα ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ρύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδώδη
 λαούς, ὑμέτερον δὲ ἐκάστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
 ἢ σαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.
 ὃς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπηγ
 Τρώας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσει, εἴξη δέ οἱ Αἴας,
 ἥμισυ τῶ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγὼ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσsetai ὅσον ἐμοί περ.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο
 νήπιου· ἦ τε πολέssin ἐπ' αὐτῶ θυμὸν ἀπήρξα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοήν ἀγαθὸν Μενέλαιον·
 ᾧ πέπον ᾧ Μενέλαε διοτρεφές οὐκέτι νῶϊ
 ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
 οὐ τι τόσον νέκυος περιδείδια Πατρόκλοιο,

ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἢδ' οἰωνούς,
 ὅσπον ἐμῇ κεφαλῇ περιδεΐδια μή τι πάθῃσι,
 καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει
 Ἔκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 245 ἄλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἦϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἢδὲ μέδοντες
 οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 250 δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
 λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδην·
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
 255 Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
 ὥς ἔφατ', ὅξυ δ' ἄκουσεν Οἴλῆος ταχὺς Αἴας·
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δηϊότητα,
 τὸν δὲ μετ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος
 Μηριόνης ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
 260 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
 ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἡγείραν Ἀχαιῶν;
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διυπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κύμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 265 ἠϊόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω,
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχὴ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰσφί
 λαμπρῇσιν κορυθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
 270 χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἔχθαιρε πάρος γε,
 ὄφρα ζωὸς ἔων θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 μίσσησεν δ' ἄρα μιν δηῖων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῇσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὥρσεν ἑταίρους.
 ὥσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοῦς·
 275 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν ἰέμενοί περ,
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοῖ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 280 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συῖ εἵκελος ἀλκὴν
 καπρίῳ, ὃς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλεροὺς τ' αἰζηοὺς
 ῥῆϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσας·
 285 ὥς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος Αἴας
 ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας
 οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἦτοι τὸν Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
 290 Ἴππόθοος ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμινην
 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας
 Ἔκτορι καὶ Τρῶεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ

ἤλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος ἐπαῖξας δι' ὀμίλου
 πληξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 ἤρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ 295
 πληγεῖς ἔγχεῖ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχεΐῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
 αἱματόεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνῆς ἐπὶ νεκρῷ 300
 τῇλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος, οὐδὲ τοκεῦσι
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰῶν
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Ἐκτῶρ δ' αὐτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος 305
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίων μεγαθύμου Ἰφίτου υἱὸν
 Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπηΐ
 οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἄνδρεςσιν ἀνάσσων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε· 310
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα Φαίνοπος υἱὸν
 Ἴπποθόῳ περιβάντα μέσσην κατὰ γαστέρα τύψε·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσών ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 315
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἐκτῶρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱάχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς
 Φόρκυν θ' Ἴπποθόον τε, λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 ἐνθά κεν αὐτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες, 320
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὄτρυνε δέμας Περίφαντι ἐοικῶς
 κήρυκι Ἡπυτίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 κηρύσσων γήρασκε φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς· 325
 τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεία πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινήν; ὥς δὴ ἶδον ἀνέρας ἄλλους
 κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιθότας ἠνορέῃ τε
 πλήθεϊ τε σφετέρῳ καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας· 330
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσι
 νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.
 ὥς ἔφατ', Αἰνείας δ' ἐκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἐς ἄντα ἰδὼν, μέγα δ' Ἐκτορα εἶπε βοήσας·
 Ἐκτόρ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοῖ ἦδ' ἐπικούρων 335
 αἰδώς μὲν νῦν ἦδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείησι δαμέντας.
 ἀλλ' ἔτι γάρ τίς φησι θεῶν ἐμοὶ ἄγχι παραστάς
 Ζῆν' ὕπατον μήστρωρα μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
 τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μῆδ' οἳ γε ἔκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.
 ὥς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη

οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὔτασε δουρὶ
υἷον Ἀρίσβαντος Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον. 345
τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Λυκομήδης,
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν Ἴππασίδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει, 350
καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο. 355
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῶχετο πολλὰ κελεύων·
οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει
οὔτε τινα προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἑξοχὸν ἄλλων,
ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
ὥς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθών 360
δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων
καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμῶτί γε μάχοντο,
παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
ἀλλήλοισι ἄν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν. 365
ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
οὔτε ποτ' ἠέλιον σῶν ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπὶ θ' ὅσσον ἄριστοι
ἕστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 370
εὐκῆλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπανόμενοι δὲ μάχοντο
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα
πολλὸν ἀφεσταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον 375
ἠέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ
ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὐ πῶ φῶτε πεπύσθην
ἀνέρε κυδαλίμῳ Θρασυμήδῃ Ἀντίλοχός τε
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
ζῶν ἐνὶ πρῶτῳ ὁμάδῳ Τρῶεσσι μάχεσθαι. 380
τῷ δ' ἐπιουσιμένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ
ὀτρύνων πόλεμον δὲ μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
ἀργαλές· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῷ νώλεμὲς αἰεὶ 385
γούνατά τε κνήμαί τε πόδες θ' ὑπένερχθεν ἐκάστου
χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοιν
ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
λαοῖσιν δῶη τανύειν μεθύουσαν ἀλοιφῇ· 390
δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσι
κυκλὸς, ἄφαρ δὲ τε ἱκμὰς ἔβη, δύνει δὲ τ' ἀλοιφῇ
πολλῶν ἐλκόντων, τάννυται δὲ τε πᾶσα διὰ πρό·

ὥς οἱ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς 395
 Τρῶσιν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἔπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσασαί τ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
 τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
 ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἦδεε Πάτροκλον τεθνηότα διὸς Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γὰρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων
 τείχει ὑπὸ Τρῶων· τό μιν οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν ἐνιχυριμφθέντα πύλῃσιν 405
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάνπαν
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθην, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
 πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα.
 δὴ τότε γ' οὐ οἱ εἶπε κακὸν τόσον ὅσσον ἐτύχθη 410
 μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἐταῖρος.
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
 νωλεμέες ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 ὦ φίλοι οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεές ἀπονέεσθαι 415
 νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη
 εἰ τοῦτον Τρῶεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 ὥς δέ τις αὖ Τρῶων μεγαθύμων αὐδήσασκεν· 420
 ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.
 ὥς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐκάστου.
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
 χάλκεον οὐρανὸν ἵκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο· 425
 ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
 κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
 ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο.
 ἦ μὰν Αὐτομέδων Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς
 πολλὰ μὲν ἄρ' μᾶστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων, 430
 πολλὰ δὲ μιλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἄρειη·
 τῷ δ' οὐτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἠθελέτην ἵεναι οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοὺς,
 ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ
 ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἡὲ γυναικός, 435
 ὥς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες
 οὐδὲ ἐνισκίμψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφι
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
 ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. 440
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 ἄ δειλῷ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
 θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτῳ τε;

ἤ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχρητον;	445
οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἷζυρότερον ἀνδρὸς πάντων, ὅσά τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει. ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.	
ἤ οὐχ ἄλλις ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;	450
σφῶϊν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἡδ' ἐνὶ θυμῷ, ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθη·	455
ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἡϋ. τῷ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὐδας δὲ βαλόντε ρίμφα φέρον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς. τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἑταίρου ἵπποις αἰῶσων ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας·	460
ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ, ῥεῖα δ' ἐπαῖξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων. ἀλλ' οὐχ ἥρει φῶτας ὅτε σεύαιτο διώκειν· οὐ γὰρ πῶς ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους.	465
ὀψὲ δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν Ἀλκιμέδων υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο· στή δ' ὀπιθεν δίφροιο καὶ Αὐτομέδοντα προσήυδα· Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν ἐν στήθεσσι νῆθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;	470
οἶον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἐκτωρ αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο. τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη Διώρεος υἱός· Ἀλκιμέδον τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος	475
ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε, εἰ μὴ Πάτροκλος θεόφιν μῆστῳ ἀτάλαντος ζῶος ἐών; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει. ἀλλὰ σὺ μὲν μᾶστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.	480
ὥς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν, Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ, αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα· Αἰνεία Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων	485
ἵππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι· τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σὺ γε θυμῷ σῶ ἑθέλεις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἀρηϊ.	490
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαιο. τῷ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένῳ ὤμους αὐῇσι στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός. τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἀρητος θεοειδὴς ἦϊσαν ἀμφότεροι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς	495

αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
αὐτὶς ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὃ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἀλκῆς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα πιστὸν ἑταῖρον· 500
Ἀλκιμέδον μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἔκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἶω,
πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαί τε στίχας ἀνδρῶν 505
Ἀργείων, ἧ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλοίη.
ὥς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε
ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἳ περ ἄριστοι
ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν, 510
νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἡμαρ·
τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
Ἔκτωρ Αἰνεΐας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει. 515
ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασεν.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνῆρ 520
κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο
ἵνα τάμη διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν,
ὥς ἄρ' ὃ γε προθορῶν πέσεν ὕπτιος· ἐν δὲ οἳ ἔγχος
νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἔκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ· 525
ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρου μακρὸν
οὐδὲ ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμήχθη
ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἀρης.
καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην 530
εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἑταῖρου κικλήσκοντος·
τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτὶς
Ἔκτωρ Αἰνεΐας τ' ἠδὲ Χρομῖος θεοειδής,
Ἀρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον δεδαῖγμένον ἦτορ 535
κείμενον· Αὐτομέδων δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠὔδα·
ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
κῆρ ἄχεος μεθέηκα χερεῖονά περ καταπέφνων.
ὥς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἕναρα βροτόεντα 540
θήκε', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
αἱματόεις ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὕσμινη
ἀργαλέη πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη
οὐρανόθεν καταβάσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς 545
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.

ἤϋτε πορφυρέην ἱρὴν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
 ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει, 550
 ὥς ἢ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἔαυτὴν
 δύσεν· Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
 πρῶτον δ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα
 Ἴφθιμον Μενέλαον· ὃ γάρ ῥα οἱ ἐγγύθεν ἦεν·
 εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 555
 σοὶ μὲν δὴ Μενέλαε κατηφείῃ καὶ ὄνειδος
 ἔσσεται εἰ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
 τείχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν.
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· 560
 Φοῖνιξ ἄττα γεραῖε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
 δοίῃ κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
 τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρόκλῳ· μάλα γὰρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν.
 ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει 565
 χαλκῷ δηϊῶν· τῷ γὰρ Ζεὺς κύδος ὀπάζει.
 ὥς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὅττι ῥα οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
 ἐν δὲ βίην ὦμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε,
 καὶ οἱ μυῖς θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνήκεν, 570
 ἢ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χρὸς ἀνδρομέοιο
 ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
 τοίου μιν θάρσευς πλῆσε φρένας ἀμφὶ μελαίνας,
 βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος 575
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δὲ μιν τίεν Ἐκτωρ
 δῆμον, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
 αἰῶντα φόβον δέ, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 δούπησεν δὲ πεσὼν· ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταῖρων.
 Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὄτρυνεν Ἀπόλλων
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 ξείνων φίλτατος ἔσκεν Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
 τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων· 585
 Ἐκτορ τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος γε
 μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἷος αἰείρας
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι Ποδῆν υἱὸν Ἡετίωνος. 590
 ὥς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπὶ χαλκῷ.
 καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
 μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
 ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δὲ τίναξε, 595
 νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς.
 πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.

βλήτο γὰρ ὦμον δουρὶ πρόσω τετραμμένος αἰεὶ
 ἄκρον ἐπιλίγη· γράψεν δὲ οἱ ὅστέον ἄχρις
 αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών. 600
 Λήϊτον αὖθ' Ἐκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
 υἱὸν Ἀλεκτρυόνης μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
 τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
 ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
 Ἐκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρμηθέντα 605
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
 ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δὲ βόησαν
 Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδας
 δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνας ὀπάσῃ θ' ἠνίοχόν τε 610
 Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ·
 πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
 ἤλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
 εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
 καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἡμᾶρ, 615
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο·
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὥσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
 καὶ τὰ γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησι 620
 κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
 μάστιγε νῦν εἰός κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὅ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
 ὥς ἔφατ', Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ. 625
 οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ πόποι ἦδη μὲν κε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι
 γνοίη ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630
 τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται ὅς τις ἀφήη
 ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
 ἡμῖν δ' αὐτῶς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
 ἀλλ' ἄγετ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ 635
 χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
 οἳ που δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
 Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.
 εἴη δ' ὅς τις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα 640
 Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπύσθαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.
 ἀλλ' οὐ πῇ δύναμαι ιδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
 ἡέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 Ζεὺ πάτερ ἀλλὰ σὺ ρῦσαι ὑπ' ἡέρος νῆας Ἀχαιῶν, 645
 ποίησον δ' αἰθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι·
 ἐν δὲ φάει καὶ ὀλεσσον, ἐπεὶ νῦν τοι εὖαδεν οὕτως.
 ὥς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·

αὐτίκα δ' ἤερα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην,
 ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη· 650
 καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 σκέπτεο νῦν Μενέλαε διοτρεφὲς αἶ κεν ἴδῃαι
 ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
 ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
 εἰπεῖν ὅτι ρά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἑταῖρος. 655
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 βῆ δ' ἰέναι ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
 οἳ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι
 πάννυχον ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ κρειῶν ἐρατίζων 660
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον ἀΐσσουνσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καϊόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
 ἦϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηϊοῖσι λίποιεν.
 πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·
 Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε Μηριόνη τε
 νῦν τις ἐνηεῖς Πατροκλῆος δειλοῖο 670
 μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 ζῶδς ἑὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παπταίνων ὥς τ' αἰετός, ὃν ρά τέ φασιν
 ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675
 ὃν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
 θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
 ὥς τότε σοὶ Μενέλαε διοτρεφὲς ὅσσε φαεινῷ
 πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων, 680
 εἷ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶντα ἴδοιτο.
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ' εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφὲς ὄφρα πύθῃαι 685
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὠφελλε γενέσθαι.
 ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
 γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων πέφεται δ' ὠριστος Ἀχαιῶν
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690
 ἀλλὰ σύ γ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σώωσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἴκτωρ.
 ὥς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας·
 δὴν δὲ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τῷ δὲ οἱ ὅσσε 695
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.

τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο	700
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.	
οὐδ' ἄρα σοὶ Μενέλαε διοτρεφὲς ἤθελε θυμὸς	
τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν	
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·	705
ἀλλ' ὃ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνήκεν,	
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει,	
στή δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἴθαρ δὲ προσηύδα·	
κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν	
ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω	
νῦν ἰέναι μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δῖω·	710
οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.	
ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,	
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ	
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.	
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·	715
πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·	
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα	
νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὅπισθε	
νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἕκτορι δῖω	
ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ	720
μίννομεν ὁξύν Ἀρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.	
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο	
ὑψὶ μάλα μεγάλῳ· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὅπισθε	
Τρωϊκός, ὥς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοὺς.	
ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάπρῳ	725
βλημένῳ ἀἵξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·	
ἕως μὲν γάρ τε θεοῦσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,	
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται ἀλκὴ πεποιθώς,	
ἅψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.	
ὥς Τρῶες εἶος μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο	730
νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·	
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἶαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς	
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρῶς, οὐδέ τις ἔτλη	
πρόσσω ἄϊξας περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.	
ὥς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο	735
νῆας ἐπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν	
ἄγριος ἥϋτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν	
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι	
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο.	
ὥς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν	740
ἄζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν·	
οἳ δ' ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες	
ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν	
ἢ δοκὸν ἡὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς	
τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπευδόντεσσιν·	745
ὥς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὅπισθεν	
Αἶαντ' ἰσχάνετην, ὥς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ	
ύληϊς πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,	
ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα	
ἴσχει, ἄφαρ δὲ τε πᾶσι ῥόον πεδίον δὲ τίθησι	750

πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
ὥς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἳ δ' ἄμ' ἔποντο, δῦω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ.
τῶν δ' ὥς τε ψαυῶν νέφος ἔρχεται ἡὲ κολοιῶν
οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προῖδωσιν ἰόντα
κίρκον, ὃ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον
φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

755

760

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Σ

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

ὥς οἱ μὲν μάροναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
τὸν δ' εὖρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι ἔειπε
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώντος ἐμείοιο.
χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
ἢ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δῆϊον πῦρ
ἄψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν, μὴδ' Ἑκτορι ἴφι μάχεσθαι.
εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρ' αὖ οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἄγγελίην ἀλεγεινήν·
ὦ μοι Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος ἦ μάλα λυγρῆς
πεύσεαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.
κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.
ὥς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κακὰ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·
νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς
κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.
δμῳαὶ δ' ἄς Ἀχιεὺς ληϊσσατο Πάτροκλός τε
θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἵαχον, ἐκ δὲ θύραζε
ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων
χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστεινε κυδάλιμον κῆρ·
δεΐδῃε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπαμήσειε σιδήρῳ.
σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ
ἡμένῃ ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,

κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
 πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἄλός Νηρηΐδες ἦσαν.
 ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε
 Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλή τε βοῶπις 40
 Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
 καὶ Μελίτη καὶ Ἰαίρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυή
 Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια 45
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδής καὶ Καλλιάνασσα·
 ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα
 Μαίρα καὶ Ὠρείθυια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια
 ἄλλαι θ' αἱ κατὰ βένθος ἄλός Νηρηΐδες ἦσαν.
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλήτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξήρχε γόοιο·
 κλύτε κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
 εἶδετ' ἀκούουσαι ὅσ' ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια,
 ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε 55
 ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὥς γουνῶ ἀλωῆς
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
 οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊὸν εἴσω. 60
 ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
 ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἡδ' ἐπακούσω
 ὅττι μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
 ὥς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἵρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
 ὅξυν δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 τέκνον τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἐξαύδα, μὴ κεῖθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διός, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὖχεο χεῖρας ἀνασχών 75
 πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
 σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
 τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ' μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἐταῖρος 80
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τίον ἐταῖρων
 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ; τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
 δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια θαῦμα ἰδέσθαι
 καλά· τὰ μὲν Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἡματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἐμβαλον εὐνή. 85
 αἰθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλήισι
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.

νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὖτις
 οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε 90
 ζῶειν οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἑκτωρ
 πρῶτος ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσῃ.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 ὠκύμορος δὴ μοι τέκος ἔσσειαι, οἱ ἄγορεύεις· 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἑκτορα πότμος ἐτοῖμος.
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 αὐτίκα τεθναῖν, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος οὐδ' ἑτάροισι
 τοῖς ἄλλοις, οἱ δὴ πολέες δάμεν Ἑκτορι δῖῳ,
 ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἐὼν οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἐκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφείκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἢ ὅτε καπνός· 110
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
 νῦν δ' εἴμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
 Ἑκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὅππότε κεν δῇ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἢ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι·
 ἀλλὰ ἐμοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 ὥς καὶ ἐγών, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ' ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην,
 γνοῖεν δ' ὥς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι· 125
 μὴ δέ μ' ἔρκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐπήτυμον οὐ κακόν ἐστι
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὀλεθρον.
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἑκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μὴ πῶ καταδύσεο μῶλον Ἄρης
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆαι· 135
 ἤωθεν γὰρ νεῦμαι ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
 ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐοῖο,

καὶ στρεφθεῖς ἄλῃσι κασιγνήτησι μετηύδα·
 ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον 140
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἱ κ' ἐθέλῃσιν
 υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
 ὥς ἔφαθ', αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν· 145
 ἦ δ' αὖτ' Οὐλυμπον δὲ θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦεν ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι.
 τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπον δὲ πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνου
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. 150
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἑυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτίς γάρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
 ἔκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς φλογὶ εἵκελος ἀλκῇν.
 τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος ἔκτωρ 155
 ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρῶεσσιν ὁμόκλα·
 τρὶς δὲ δὴ Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκῇν
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὴ πεποιθὼς
 ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160
 ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λέοντ' αἰθῶνα δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δῖεσθαι,
 ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δῦω Αἴαντε κορυστὰ
 ἔκτορα Πριάμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
 καὶ νῦν κεν εἴρουσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165
 εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι
 κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκε μιν Ἥρη.
 ἀγχού δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὄρσεο Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὐ εἵνεκα φύλοπις αἰνῇ
 ἔσθηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
 οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος ἔκτωρ 175
 ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἐ θυμὸς ἄνωγε
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
 σοὶ λῶβη, αἱ κέν τι νέκυς ἡσχυμμένος ἔλθῃ. 180
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἴρι θεὰ τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
 Ἥρη με προέηκε Διὸς κυδρὴ παρὰ κοιτίτι·
 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
 ἀθανάτων, οἱ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 πῶς τὰρ ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκείνοι·
 μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι

πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλὰ. ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω, εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὃ γ' ἔλπομ' ἐνὶ πρώτοισιν ὀμιλεῖ ἔγχρ' ἡϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος. τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδὴννεμος ὤκέα Ἴρις· εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὃ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται· ἀλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρῶεσσι φάνηθι, αἱ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο. ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὤκέα Ἴρις, αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὤρτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν, ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεάων χρῦσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν. ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχωνται, οἳ τε πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἄρηϊ ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑπόσε δ' αὐγὴ γίγνεται αἴσσοῦσα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι, αἱ κέν πως σὺν νηυσὶν ἄρρω ἀλκτῆρες ἵκωνται· ὥς ἅπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε· στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν. ἐνθα στὰς ἦϋσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη φθέγγετ'· ἀτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδοιμόν. ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ ἄστ' περιπλομένων δῆϊων ὑπο θυμοραϊστέων, ὥς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο. οἱ δ' ὥς οὖν ἄϊον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο, πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι ἄψ' ὄχρα τρόπεον· ὅσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ. ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς, τρὶς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι. ἐνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δώδεκα φῶτες ἄριστοι ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεὺς δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαϊγμένον ὀξείῃ χαλκῶ, τόν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα. Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·	190 195 200 205 210 215 220 225 230 235 240
--	---

ἥελιος μὲν ἔδου, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖου πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω· 250
 Ἔκτορι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱὴ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο,
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
 ὁ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 ἄστυδε νῦν ἵεναι, μὴ μίμνειν ἡῶ διαν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμιν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ
 τόφρα δὲ ῥηῖτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεισκον γὰρ ἔγωγε θεῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων
 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260
 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἶος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
 μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἀρης δατέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν. 265
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι ὦδε γὰρ ἔσται·
 νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κινήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
 αὖριον ὀρμηθεῖς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν 270
 ὅς κε φύγῃ, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρῶων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὦδε γένοιτο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
 ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι 275
 μακραί· ἐϋξεστοὶ ἐξευγμένοι εἰρῴσσονται·
 πρῶϊ δ' ὑπηροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἄμ' πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἱ κ' ἐθέλησιν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
 ἄψ· πάλιν εἴς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
 παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων·
 εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Πουλυδάμα σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, 285
 ὅς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.
 ἦ οὐ πῶ κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθὶ πύργων;
 πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἀνθρῶποι
 πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ, 290
 πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν

κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσση τ' ἔλσαι Ἀχαιούς,
 νήπιε μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ· 295
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἑάσω.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300
 συλλέξας λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι·
 τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιούς.
 πρῶϊ δ' ὑπηροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
 εἰ δ' ἔτεδὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς, 305
 ἄλγιον αἶ κ' ἐθέλησι τῷ ἔσσεται· οὐ μιν ἔγωγε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἣ κε φέρησι μέγα κράτος, ἣ κε φεροίμην.
 ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.
 ὥς Ἴκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν 310
 νήπιοι· ἐκ γὰρ σφῶν φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ἴκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις ὅς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. 315
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι νηϊάρχου
 πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λῖς ἠϋγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφιβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ
 ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν, 320
 πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἰχνί· ἐρευνῶν
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ·
 ὥς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 ὦ πόποι ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἥματι κείνῳ
 θαρσύνων ἦρωα Μενoitίῳ ἐν μεγάροισι· 325
 φῆν δὲ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληϊδὸς αἶσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε σεῦ ὕστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐ σε πρὶν κτεριῶ πρὶν γ' Ἴκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σοῖο φονῆος· 335
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν κείσεαι αὐτῶς,
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡμέρας δάκρυ χέουσαι, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίῃφί τε δουρί τε μακρῷ
 πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.

ὥς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345
 οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέω,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες.
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 καὶ τότε δὴ λουσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες· 355
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 ἔπρηξας καὶ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
 ἀνστήσας Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
 ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 360
 αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδε·
 πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
 ἀμφότερον γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 365
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρῶεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἥφαιστος δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἄφθιτον ἀστερόεντα μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι 370
 χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα ἐλίσσόμενον περὶ φύσας
 σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὖσταθέος μεγάρου,
 χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν, 375
 ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαΐατ' ἀγῶνα
 ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο θαῦμα ἰδέσθαι.
 οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὐ πω
 δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἦρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
 ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσι, 380
 τόφρ' αἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
 καλή, τὴν ὥπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ 385
 αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.
 ὥς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε διὰ θεάων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν· 390
 κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἰπέ τε μῦθον·
 Ἥφαιστε πρόμολ' ὦδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·

ἥ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 ἥ μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα 395
 μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλησε
 κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
 τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλά, 400
 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους
 ἐν σπηϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
 ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 ἦδεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν. 405
 ἥ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει τῷ με μάλα χρεῶ
 πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζῳάγρια τίνειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλά,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλά τε πάντα.
 ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη 410
 χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώοντο ἀραιαί.
 φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλά τε πάντα
 λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
 σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
 αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα, 415
 δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
 χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἀνακτι
 χρύσειαι ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
 τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἅπο ἔργα ἴσασιν. 420
 αἶ μὲν ὕπαιθα ἀνακτος ἐποίπνυνον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων
 πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἔζε φαινοῦ,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίξεις. 425
 αὐδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
 τὸν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 "Ἥφαιστ', ἥ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσίν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ 430
 ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσε
 Αἰακίδῃ Πηλεΐ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὲ γῆραϊ λυγρῷ
 κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν, 435
 υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὥς γουνῷ ἀλωῆς
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
 Τρῳσὶ μαχρησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις 440
 οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊὸν εἴσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
 κούρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,

τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.	445
ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε εἶων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.	
ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμύναι,	450
αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσσε, πέμπε δέ μιν πόλεμον δέ, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὅπασσε. πᾶν δ' ἤμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι· καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν	455
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκε. τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν Ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν καὶ καλάς κνημίδας ἐπισφυρίοις ἀραρυίας καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος	460
Τρῶσι δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων. τὴν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις· θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων. αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὦδε δυναίμην νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι,	465
ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτε ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται. ὥς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας· τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι. φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων	470
παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιῖσαι, ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε, ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο. χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα	475
θήκεν ἐν ἄκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ ῥαιστίῃρα κρατερήν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην. ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.	480
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσιν. ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν, ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσας, ἐν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωνται,	485
Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένης Ὠρίωνος Ἄρκτόν θ', ἣν καὶ Ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν, ἢ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει, οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ωκεανοῖο. ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων	490
καλάς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε, νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὕπο λαμπομενάων ἠγίνεον ἀνὰ ἄστρῳ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει· κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες	495

ιστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἵνεκα ποινῆς
 ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὃ μὲν εὐχετο πάντ' ἀποδοῦναι
 δῆμῳ πιφαύσκων, ὃ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι· 500
 ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἵστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.
 λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυνον ἀμφὶς ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἰερῶ ἐνὶ κύκλῳ,
 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων· 505
 τοῖσιν ἔπειτ' ἥϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.
 κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 τῷ δόμεν ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴποι.
 τὴν δ' ἑτέρεην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ ἦατο λαῶν
 τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή, 510
 ἢ διαπραθέειν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι
 κτήσιν ὅσπιν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργεν·
 οἱ δ' οὐ πῶ πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
 τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὓς ἔχε γῆρας· 515
 οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρά σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἵματα ἔσθην,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ
 ἀμφὶς ἀριζήλῳ· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι 520
 ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἶθοπι χαλκῷ.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ εἶατο λαῶν
 δέγμενοι ὁππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.
 οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύο δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες 525
 τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πῶεα καλὰ
 ἀργεννέων οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν 530
 εἰράων προπάροικε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
 ἐν δ' Ἔρις ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ, 535
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
 εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὥμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
 ὠμίλευν δ' ὥς τε ζωὴ βροτοὶ ἦδ' ἐμάχοντο,
 νεκροὺς τ' ἀλλήλων ἔρπον κατατεθνηῶτας. 540
 ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν πίειραν ἄρουραν
 εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἰκοῖατο τέλος ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιδέος οἴνου 545
 δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,

ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.
 ἦ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐώκει,
 χρυσεὴ περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.
 ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βασιλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι 550
 ἥμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετήρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
 τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετήρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθε 555
 παῖδες δραγμεύοντες ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες
 ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,
 βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες 560
 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
 ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν
 καλὴν χρυσεῖην· μέλανεσ δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέησιν.
 ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε 565
 κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
 τῇ νίσοντο φορῆς ὅτε τρυγώφεν ἀλωήν.
 παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ 570
 ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶιδε
 λεπταλὴ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἀμαρτῇ
 μολπῇ τ' ἱυγμῷ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.
 ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραϊάων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε, 575
 μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομὸν δὲ
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακτῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
 τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι 580
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὃ δὲ μακρὰ μεμυκῶς
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἡδ' αἰζηοί.
 τῶ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῶς ἐνδίσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες. 585
 οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
 ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.
 ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυῖεις
 ἐν καλῇ βήσσει μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
 ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυῖεις, 590
 τῷ ἱκελὸν οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 ἔνθα μὲν ἡῖθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιοι
 ὀρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
 τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595
 εἴατ' ἐϋννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας

εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν 600
 ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν·
 ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
 πολλὸς δ' ἰμερόεντα χορὸν περιστάθ' ὄμιλος
 τερπόμενοι 604
 δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 605
 μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.
 ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
 ἄντυγα παρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς, 610
 τεῦξε δὲ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκε,
 τεῦξε δὲ οἱ κνημίδας ἐανοῦ κασσιτέροιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυῆεις,
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰέρας. 615
 ἦ δ' ἴρηξ ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Τ

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων
ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φώς φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
ἦ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἱὸν
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
μύρονθ'· ἦ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τέκνον ἐμὸν τοῦτον μὲν ἔασομεν ἀχνύμενοί περ
κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
τύνη δ' Ἥφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο
καλὰ μάλ', οἷ' οὐ πῶ τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
ὥς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδου χόλος, ἐν δέ οἱ ὅσσε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥς εἰ σέλας ἐξεφάνθεν·
τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσω
αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
μητρὲρ ἐμὴ τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρεν οἷ' ἐπιεικὲς
ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μὴ δὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήσομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
μῦθαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν,
ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χροά πάντα σαπήη.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
τέκνον μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
μῦθας, αἷ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν·
ἦν περ γὰρ κεῖται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
αἰεὶ τῷ γ' ἔσται χροῶς ἔμπεδος, ἦ καὶ ἀρείων.
ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς
μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν

αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκὴν. ὥς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσὲς ἐνήκε, Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρῶς ἔμπεδος εἴη.	
αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς. καὶ ῥ' οἳ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον οἳ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δοτήρες, καὶ μὴν οἳ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.	40
τῷ δὲ δὺω σκάζοντε βάρην Ἄρεος θεράποντε Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ διὸς Ὀδυσσεὺς ἔγχει ἐρειδομένῳ ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ· καδ δὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἴζοντο κιόντες.	45
αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ οὗτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δουρί. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολίσθησαν Ἀχαιοί, τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·	50
Ἀτρεΐδῃ ἣ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον ἔπλετο σοὶ καὶ ἐμοί, ὅ τε νῶϊ περ ἀχνυμένῳ κῆρ θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης; τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμὶς ἰῶ ἤματι τῷ ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·	55
τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν ἐμεῦ ἀπομνηνίσαντος. Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω.	60
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη· νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρῆ ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ὄτρυνον πόλεμον δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς, ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίον ἐλθὼν αἰὶ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλὰ τιν' οἴω ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησι δηῖου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.	65
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.	70
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς· ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοὶ θεράποντες Ἄρης ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἐόντι. ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.	75
Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἳ ἄλλοι σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος. πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον	80
	85

καί τέ με νεικεῖσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις Ἑρινύς,
οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβalon ἄγριον ἄτην,
ἤματι τῷ ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90
πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἥ πάντας ἀᾶται,
οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδὲι
πίλνεται, ἀλλ' ἄρα ἦ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
βλάπτουσι· ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.
καὶ γὰρ δὴ νῦν ποτε Ζεὺς ἄσατο, τὸν περ ἄριστον 95
ἀνδρῶν ἡδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
ἤματι τῷ ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληεῖην
Ἀλκμήνῃ τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
ἦτοι ὃ γ' ἐυχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι· 100
κέκλυτέ μεν πάντές τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῶγει.
σήμερον ἄνδρα φόως δὲ μογοστόκος Εἰλειθυία
ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
τῶν ἀνδρῶν γενεῆς οἳ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσὶ. 105
τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσήυδα πότνια Ἥρη·
ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὅμοσσον Ὀλύμπιε καρτερὸν ὄρκον,
ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν
ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέση μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
τῶν ἀνδρῶν οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
ὥς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
Ἥρη δ' αἵξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιικόν, ἔνθ' ἄρα ἦδη 115
ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.
ἦ δ' ἐκῦει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόως δὲ καὶ ἡλιτόμνηνον ἐόντα,
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.
αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα Δία Κρονίωνα προσήυδα· 120
Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει
Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο
σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
ὥς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν· 125
αὐτίκα δ' εἴλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
χωόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὄρκον
μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
αὐτὶς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἥ πάντας ἀᾶται.
ὥς εἰπὼν ἔρριπεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος 130
χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
τὴν αἰεὶ στενάχεσθ' ὅθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὀρῶτο
ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.
ὥς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
Ἀργεῖους ὀλέκεσεν ἐπὶ προμνήσι νέεσσιν, 135

οὐ δυνάμην λελαθέσθ' Ἄτης ἢ πρῶτον ἀάσθην.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἅψ' ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρσευ πόλεμον δὲ καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν ὅσά τοι ἐλθὼν
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἄρης,
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσουσ', ὅφρα ἴδῃαι ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 δῶρα μὲν αἶ κ' ἐθέλησθα παρασχέμεν, ὥς ἐπιεικές,
 ἢ τ' ἐχέμεν παρὰ σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρις
 αἰψά μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
 ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοις ἴδῃται
 ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 ὣδὲ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοεῖκελ' Ἀχιλλεῦ
 νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
 Τρῶσιν μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἰ περ γὰρ θυμῷ γε μενοιάα πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἡδὲ κιχάνει
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.
 ὁμνυέτω δέ τοι ὄρκον ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς
 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι·
 ἢ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
 πιείρῃ, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα.
 Ἀτρεΐδῃ σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλω
 ἔσσεαι. οὐ μὲν γὰρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἀνδρὶ ἀπαρέσσεσθαι ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 χαίρω σεῦ Λαερτιάδῃ τὸν μῦθον ἀκούσας·

ἐν μοίῳ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 μίμνεται αὐτόθι τεῖος ἐπειγόμενός περ Ἄρης· 190
 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
 ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνείκεμεν, ὅσσοι Ἀχιλλῆϊ
 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναικάς. 195
 Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοιμασάτω ταμέειν Διὶ τ' Ἡελίῳ τε.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 ἄλλοτὲ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, 200
 ὅππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται
 καὶ μένος οὐτόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσι.
 νῦν δ' οἳ μὲν κέεται δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσαν
 Ἑκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἳ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον· ἦ τ' ἂν ἔγωγε 205
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἱᾶς Ἀχαιῶν
 νηστίας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρυπον, ἐπὴν τεισαίμεθα λώβην.
 πρὶν δ' οὐ πῶς ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν εἰρή
 οὐ πόσις οὐδὲ βρώσις ἐταῖρου τεθνηῶτος 210
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ
 κεῖται ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μύρονται τό μοι οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἵμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 215
 ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν. 220
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἥς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχενεν,
 ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὐ πῶς ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς· 225
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἥματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρή τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνῃσι
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας ἐπ' ἥματι δακρυσαντας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται 230
 μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμέσ· αἰεὶ
 ἐσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
 λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχανάσθω·
 ἦδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται ὅς κε λίπηται 235

νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξύν Ἄρηα.
 ἦ, καὶ Νέστορος υἱὰς ὀπάσσατο κυδαλίμοιο
 Φυλεΐδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον· 240
 βὰν δ' ἵμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 245
 ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶν ἐναλγίγκιος αὐδὴν 250
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεςσι μάχαιραν,
 ἣ οἱ παρ' ἱφίφους μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωροτο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος Διὶ χεῖρας ἀνασχών
 εὐχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ 255
 Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος
 Γῇ τε καὶ Ἡέλιος καὶ Ἑρινύες, αἳ θ' ὑπὸ γαίαν
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση, 260
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπένεικα,
 οὐτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτε τευ ἄλλου.
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὅτις σφ' ἀλίττηται ὁμόσσας. 265
 ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῷ.
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥίψ' ἐπιδινῆσας βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστάς Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
 Ζεῦ πάτερ ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι διδοῖσθα· 270
 οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὥρине διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
 ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς
 ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα. 275
 ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο.
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας, 280
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
 Βρισηΐς δ' ἄρ' ἔπειτ' ἱκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ
 ὥς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξεῖ χαλκῷ,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
 στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285

εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ ἐΐκυϊα θεῆσι·
 Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ
 ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα,
 νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι ὄρχαμε λαῶν
 ἄψ ἄνιουσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ. 290
 ἄνδρα μὲν ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὃξέϊ χαλκῷ,
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 κηδεῖους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκύς Ἀχιλλεὺς 295
 ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
 κλαῖειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἐς Φθίην, δαΐσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
 τῷ σ' ἄμστον κλαίω τεθνηῶτα μείλιχον αἰεὶ. 300
 ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.
 αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
 λισσόμενοι δειπνήσαι· ὃ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·
 λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἐταίρων, 305
 μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει·
 δύντα δ' ἐς ἥλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.
 ὥς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 δοιῷ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ διὸς Ὀδυσσεὺς 310
 Νέστωρ Ἰδομενεὺς τε γέρων θ' ἵππηλάτα Φοῖνιξ
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·
 ἦ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σὺ δυσάμμορε φίλταθ' ἐταίρων 315
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοῖατ' Ἀχαιοὶ
 Τρῳσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυον Ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἔδητύος ἔνδον ἐόντων 320
 σῇ ποθῇ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 χήτεϊ τοιοῦδ' υἱός· ὃ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
 εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρῳσὶν πολεμίζω· 325
 ἦ ἐ τὸν ὃς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός,
 εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει
 οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἵπποβότοιο
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίην δὲ νέεσθαι, 330
 ὥς ἂν μοι τὸν παῖδα θοῇ ἐνὶ νηϊ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα
 κτήσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα.
 ἦδη γὰρ Πηληϊά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκάχησθαι 335

γήραϊ τε στυγερῶ καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται.
 ὥς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον·
 μυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἑῆος.
 ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κεῖνος ὃ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
 ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἵκηται.
 ὥς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 ἦ δ' ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ 350
 οὐρανοῦ ἐκκατεπᾶλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἦ δ' Ἀχιλλεῖ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκοιτο·
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ 355
 ᾤχετο, τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
 ὥς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
 ψυχραὶ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας,
 ὥς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι
 νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι 360
 θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
 αἶγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθών
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὄρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὅσσε 365
 λαμπέσθην ὥς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 δύν' ἄχος ἄτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
 δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370
 δεῦτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠϋτε μήνης.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήη 375
 καιομένοιο πυρός, τό τε καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι
 σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
 καλοῦ δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας 380
 κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἦ δ' ἀστήρ ὥς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεείοντο δ' ἔθειραι
 χρύσσαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 περὶ δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385

τῷ δ' εὐτε πτερὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρῷον ἐσπάσας ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύναται ἄλλος Ἀχαιῶν
 πᾶλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
 Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν·
 ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνυνον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς
 γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τείναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὃ δὲ μάστιγα φαεινὴν 395
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιον ἀνόρουσεν
 Αὐτομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων,
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρός ἐοῖο·
 Ξάνθῃ τε καὶ Βαλίῃ τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης 400
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον ἐπεὶ χ' ἔωμεν πολέμοιο,
 μηδ' ὥς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφῃ προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι· πᾶσα δὲ χαίτη 405
 ζευγλῆς ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἵκανεν·
 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
 αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταίῃ. 410
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῇτί τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὤμοιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἡϋκόμος τέκε Λητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκε.
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν, 415
 ἣν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι Ἴφι δαμῆναι.
 ὥς ἄρα φωνήσαντος Ἑρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ξάνθε τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή. 420
 εὖ νυ τὸ οἶδα καὶ αὐτὸς ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
 ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Υ

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσινι θωρήσσοντο
ἀμφὶ σὲ Πηλέος υἱὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο·
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορὴν δὲ καλέσσαι
κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἦ δ' ἄρα πάντῃ 5
φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην νόσφ' Ὀκεανοῖο,
οὔτ' ἄρα νυμφάων αἶτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσσα ποιήεντα.
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο 10
ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πρᾶπίδεςσιν.
ὥς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ' οὐδ' ἐνοσίχθων
νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἀλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
ἵζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν· 15
τίπτ' αὖτ' ἀργικέραυνε θεοὺς ἀγορὴν δὲ κάλεσσας;
ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηκε.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
ἔγνων ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν 20
ὧν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
ἦμενος, ἔνθ' ὀρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἔρχεσθ' ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
ἀμφοτέρωσι δ' ἀρήγεθ' ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου. 25
εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρῶεσσι μαχεῖται
οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσιν ποδῶκεα Πηλεΐωνα.
καὶ δέ τί μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρῶντες·
νῦν δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χέεται αἰνῶς
δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρμορον ἐξαλαπάξῃ. 30
ὥς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίσστον ἔγειρε.
βᾶν δ' ἵμεναι πόλεμον δὲ θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ἠδὲ Ποσειδάων γαιήροχος ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται· 35
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεαίνων

χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί.
 ἐς δὲ Τρώας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἄμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἦδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 Λητώ τε Ξάνθός τε φιλομειδής τ' Ἀφροδίτη. 40
 εἶος μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τεῖος Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
 Τρώας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον
 δειδιότας, ὅθ' ὀρῶντο ποδώκεα Πηλεΐωνα 45
 τεύχεσι λαμπόμενον βροτολοιγῷ ἴσον Ἄρηι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὖε δ' Ἀθήνη
 στάσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὖτει. 50
 αὖε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν ἐρεμνὴ λαίλαπι ἴσος
 ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
 ὥς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν· 55
 δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑψόθεν· αὐτὰρ νέρθε Ποσειδάων ἐτίναξε
 γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60
 ἔδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς,
 δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἴαχε, μὴ οἱ ὕπερθε
 γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 σμερδαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ· 65
 τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
 ἄντα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινὴ 70
 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα κασιγνήτη ἐκάτοιο·
 Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
 ἄντα δ' ἄρ' Ἥφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
 ὥς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 75
 Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δύναι ὅμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά ἐ θυμὸς ἀνώγει
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Αἰνεΐαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὥρσεν Ἀπόλλων
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνήκε δὲ οἱ μένος ἡϋ· 80
 υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἷσατο φωνήν·
 τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 ἄς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἶνοποτάζων
 Πηλεΐδω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν; 85
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
 Πριαμίδη τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις

ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90
 ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησι,
 πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.
 ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 ἦ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει φάος ἥδ' ἐκέλευεν 95
 ἔγχρ' ἡλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 τῶ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 πρὶν χρὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεὸς περ 100
 ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ κε μάλα ῥέα
 νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 ἦρως ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 εὐχεσθ'· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 105
 ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χερεῖονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
 ἦ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἦ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν
 λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
 ὥς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν, 110
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.
 οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιος πᾶσι λευκώλενον Ἥρην
 ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 ἦ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·
 φράζεσθον δὴ σφῶϊ Ποσειδάον καὶ Ἀθήνη 115
 ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνεΐας ὅδ' ἔβη κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
 αὐτόθεν, ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμεῖων Ἀχιλῆϊ 120
 παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ
 δευέσθω, ἵνα εἰδῇ ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι οἳ τὸ πάρος περ
 Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.
 πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες 125
 τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
 σήμερον· ὅστερον αὖτε τὰ πείσεται ἄσσοι οἳ αἴσα
 γιγνομένῳ ἐπένησε λίνῳ ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὀμφῆς
 δείσεται ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ 130
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἥρην μὴ χαλέπαινε παρ' ἐκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
 οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν· 135
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
 ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἀνδρεσσὶ μελήσει.
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,

ἢ Ἀχιλῆϊ ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόθι νεῖκος ὀρεῖται 140
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὤκα διακρινθέντας οἴω
 ἅψ' ἴμεν Οὐλυμπον δὲ θεῶν μεθ' ὀμήγυριν ἄλλων
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίῃφι δαμέντας.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο 145
 ὑψηλόν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέαιτο,
 ὅππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἡϊόνος πεδὶον δέ.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὥμοισιν ἔσαντο· 150
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
 ἀμφὶ σὲ ἦϊε Φοῖβε καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
 ὥς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθήατο μητιόωντες
 βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 ὄκνεον ἀμφοτέροι, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι κέλευε. 155
 τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδὶον καὶ λάμπετο χαλκῶ
 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
 ὀρνυμένων ἀμυδὶς. δύο δ' ἄνδρες ἔξοχ' ἄριστοι
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 160
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει
 νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
 πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο λέων ὥς
 σίντης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν 165
 ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθῶν αἰζηῶν
 δουρὶ βάλη ἑάλῃ τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ,
 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170
 μαστίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
 γλαυκῖων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἣν τινα πέφνη
 ἀνδρῶν, ἣ αὐτὸς φθίεται πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ·
 ὥς Ἀχιλῆϊ ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαιο. 175
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Αἰνεία τί σὺ τόσσον ὀμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔσθης; ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 ἐλπόμενον Τρῶεσσιν ἀνάξειν ἵπποδάμοισι 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξης,
 οὐ τοι τοῦνεκά γε Πριάμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
 εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὃ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
 ἢ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι 185
 αἶ κεν ἐμὲ κτείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
 ἤδη μὲν σέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
 ἢ οὐ μέμνη ὅτε πέρ σε βοῶν ἀπο μοῦνον ἐόντα
 σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι

καρπαλίμως· τότε δ' οὐ τι μετατροπαλίζεο φεύγων.	190
ένθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί, Ληϊάδας δὲ γυναιῖκας ἐλεύθερον ἤμαρ ἀπούρας ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.	
ἀλλ' οὐ νῦν ἐρύεσθαι οἶομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ	195
βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο, πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·	
Πηλεΐδῃ μὴ δὴ ἐπέεσσί με νηπύτιον ὥς	200
ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἴσυλα μυθήσασθαι. ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·	
ὄψει δ' οὐτ' ἄρ' πῶ σὺ ἐμοὺς ἴδες οὐτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.	205
φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι, μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἀλοσύδνης· αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο εὖχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη·	
τῶν δὴ νῦν ἕτεροὶ γε φίλον παῖδα κλαύσονται	210
σήμερον· οὐ γάρ φημι' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν ᾧδε διακρινθέντε μάχης ἐξαπονέεσθαι. εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·	
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,	215
κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐ πῶ Ἴλιος ἰρὴ ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μερόπων ἀνθρώπων, ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ὤκεον πολυπίδακος Ἴδης. Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἑριχθόνιον βασιλῆα, ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·	
τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο	220
θήλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι. τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων, ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη· αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλους.	
αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,	225
ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεόν οὐδὲ κατέκλων· ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης, ἄκρον ἐπὶ ῥηγμίνος ἀλὸς πολιοῖο θέεσκον.	
Τρῶα δ' Ἑριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·	230
Τρῳὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο Ἴλος τ' Ἀσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· τὸν καὶ ἀνηρεΐψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοεῦειν κάλλεος εἵνεκα οἷο Ἴν' ἀθανάτοισι μετεΐη.	
Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·	235
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμόν τε Λάμπόν τε Κλυτίον θ' Ἴκετάονά τ' ὅζον Ἄρης· Ἀσάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα· αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον.	
	240

ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἄρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε
 ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς
 ἐσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊότητος. 245
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδέα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ', οὐδ' ἂν νηῦς ἐκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
 στρεπτή δὲ γλῶσσοι ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὅπποῖόν κ' εἶπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαιο. 250
 ἀλλὰ τί ἦ ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον ὥς τε γυναικάς,
 αἷ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσθ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγνιαν ἰοῦσαι
 πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255
 ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
 ἦ ῥα καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος
 σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ. 260
 Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἔο χειρὶ παχείῃ
 ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ὥς οὐ ῥῆϊδι ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμῆμεναι οὐδ' ὑποεῖκιν.
 οὐδὲ τότε Αἰνείαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων, 270
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέροιο,
 τὴν δὲ μίαν χρυσεῖν, τῇ ῥ' ἔσχετο μείλινον ἔγχος.
 δεῦτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔστην
 ἄντυγ' ὑπὸ πρῶτῃ, ἣ λεπτότατος θέε χαλκός, 275
 λεπτοτάτῃ δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἣ δὲ διὰ πρὸ
 Πηλιάς ἦϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
 δείσας· ἐγχείῃ δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὃ δ' ἀλευάμενος δόρου μακρὸν
 ἔστη, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
 ταρβήσας ὃ οἱ ἄγχι πάγῃ βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν ἐρυσσάμενος ξίφος ὃξὺ
 σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ 285
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
 ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 ἣ κόρουθ' ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα, 290
 εἰ μὴ ἄρ' ὃξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
 ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμείς Ἄϊδος δὲ κάτεισι
 πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο 295
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει
 μάψ' ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲρ θανάτου ἀγάγωμεν, 300
 μὴ πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεύς
 τόνδε κατακτείνει· μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
 ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὀληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων
 οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν. 305
 ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἔχθηρε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει
 καὶ παίδων παῖδες, τοῖ κεν μετόπισθε γένωνται.
 τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον 310
 Αἰνείαν ἢ κέν μιν ἐρύσσειαι ἢ κεν ἑάσῃς
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα.
 ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ, 315
 μῆδ' ὅπότ' ἂν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
 καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ ῥ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 ἵξε δ' ὄθ' Αἰνείας ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. 320
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἄχλυν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελὶν εὐχαλκον
 ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
 καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
 Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' αἰείρας. 325
 πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνείας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 ἵξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαῖκος πολέμοιο,
 ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 ἀλλ' ἀναχωρῆσαι ὅτε κεν συμβλήσεται αὐτῷ, 335
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλλεύς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπη,
 θαρσύνσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γὰρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
 ὥς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἄχλυν
 θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα 345
 λεύσσω, τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὐτως εὐχετάασθαι.
 ἐρρέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350
 ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
 τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
 ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστω·
 μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε δίοι Ἀχαιοί,
 ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστί καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι
 τοσσοῦσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 οὐδέ κ' Ἄρης, ὃς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τοσσησδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
 ἀλλ' ὅσπον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε 360
 καὶ σθένει, οὐ μ' ἔτι φημί μεθυσμένον οὐδ' ἠβαιόν,
 ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὃς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
 ὥς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
 κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἵμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος· 365
 Τρώες ὑπέρθυμοι μὴ δεῖδτε Πηλεΐωνα.
 καὶ κεν ἐγὼ ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
 ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
 ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολοῦει. 370
 τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
 εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδήρῳ.
 ὥς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
 Τρώες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' αὐτή.
 καὶ τότε ἄρ' Ἔκτορα εἶπε παρὰστας Φοῖβος Ἀπόλλων· 375
 Ἔκτορ μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
 ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 μὴ πῶς σ' ἡὲ βάλη ἡὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.
 ὥς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
 ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
 ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε φρεσὶν εἰμένον ἀλκὴν
 σμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ' ἔλεν Ἴφιτίωνα
 ἐσθλὸν Ὀτρυντεΐδην πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 ὃν νύμφη τέκε νηῖς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ
 Τμῶλῳ ὑπο νιφόεντι Ὕδης ἐν πίοιι δῆμῳ· 385
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ διὸς Ἀχιλλεὺς
 μέσσην κᾶκ κεφαλὴν· ἦ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη,
 δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπεύξατο διὸς Ἀχιλλεὺς·
 κεῖσαι Ὀτρυντεΐδῃ πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δὲ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ 390
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστιν
 Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἐρμῷ δινήεντι.
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.

τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα 395
 ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης Ἀντήνορος υἱὸν
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἰεμένη ῥῆξ' ὅστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἵξαντα
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὐτάσε δουρί.
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴσθε καὶ ἥρουγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρουγεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
 κούρων ἐλκόντων· γάννυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων· 405
 ὥς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὅστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
 αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὐ τι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὐνέκα οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνιοιο,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα 410
 δὴ τότε νηπιέσσι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων
 θῦνε διὰ προμάχων, εἶος φίλον ὤλεσε θυμόν.
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς
 νῶτα παραῖσσοντος, ὅθι ζωστήρος ὀχῆες
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦν τετο θώρηξ· 415
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμῇ,
 γνύξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, νεφέλῃ δέ μιν ἀμφεκάλυψε
 κυανέῃ, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.
 Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ 420
 κάρ ῥα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκάς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ
 ὁξὺ δόρυ κραδᾶων φλογὶ εἵκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὥς εἶδ', ὥς ἀνεπᾶλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠὔδα·
 ἐγγὺς ἀνὴρ ὃς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμόν, 425
 ὃς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἔκτορα δῖον·
 ἄσπον ἴθ' ὥς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 430
 Πηλεΐδη μὴ δὴ ἐπέεσσὶ με νηπύτιον ὥς
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χεῖρων.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
 αἶ κέ σε χειρότερός περ ἑὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δουρὶ βαλὼν, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὁξὺ πάροιθεν.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθήνη
 πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἔκτορα δῖον, 440
 αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήραξεν Ἀπόλλων
 ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.

τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς	445
ἔγχρῃ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.	
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,	
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	
ἔξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι	450
ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,	
ᾧ μέλλεις εὖχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.	
ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,	
εἷ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάροθος ἐστί.	
νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.	
ὥς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·	455
ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,	
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἧῦν τε μέγαν τε	
κάγ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε. τὸν μὲν ἔπειτα	
οὐτάζων ξίφει μέγῳ ἐξαίνυτο θυμόν·	
αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον υἱε Βίαντος	460
ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμαῖζε,	
τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.	
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην, ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε γούνων,	
εἷ πῶς εὖ πεφίδοιτο λαβὼν καὶ ζῶν ἀφείη	465
μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικὴν ἐλεήσας,	
νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη ὁ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·	
οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,	
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς· ὁ μὲν ἤπτετο χεῖρεσι γούνων	
ἰέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἦπαρ·	470
ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὀλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἶμα κατ' αὐτοῦ	
κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε	
θυμοῦ δευόμενον· ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς	
δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὐατος ἦλθ' ἐτέροιο	
αἰχμῇ χαλκείῃ· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον	
μέσσην κακὴν κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι,	475
πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἶματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε	
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.	
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες	
ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν	
αἰχμῇ χαλκείῃ· ὁ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς	480
πρόσθ' ὀρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας	
τῇλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὖτε	
σφονδυλίων ἐκπαλθ', ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κείμενος ταυνοσθεὶς.	
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρῳ υἱὸν	
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβόλακος εἰληλούθει·	485
τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγῃ δ' ἐν νηδυίῃ χαλκός,	
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηϊθοῖον θεράποντα	
ἄψ ἵππους στρέψαντα μετάφρενον ὀξεῖ δουρὶ	
νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε· κυκλήθησαν δὲ οἱ ἵπποι.	
ὥς δ' ἀναμειμάει βαθέ' ἄγχεα θεσπιδαῆς πῦρ	490
οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,	
πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,	
ὥς ὅ γε πάντῃ θῦνε σὺν ἐγχεῖ δαίμονι ἴσος	
κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἶματι γαῖα μέλαινα.	
ὥς δ' ὅτε τις ζεύξη βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους	495

τριβέμεναι κροῖ λευκὸν ἐϋκτιμένη ἐν ἄλωϊ,
ρίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσο' ἐριμύκων,
ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἶματι δ' ἄξων
νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἶ περὶ δίφρον,
ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὃ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

500

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Φ

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
ἐνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδῖον δὲ δῖωκε
πρὸς πόλιν, ἣ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
ἥματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνεται φαίδιμος Ἔκτωρ 5
τῇ ῥ' οἷ γε προχέοντο πεφυζότες, ἥερα δ' Ἥρη
πίτνα πρόσθε βαθείαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίνην,
ἐν δ' ἔπεςον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἵαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ 10
ἔννεον ἐνθα καὶ ἐνθα ἐλίσσόμενοι περὶ δίνας.
ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥίπῃς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
φευγέμεναι ποταμὸν δέ· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
πλητὸ ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
κεκλιμένον μυρικήσιν, ὃ δ' ἔσθορε δαίμονι Ἴσος
φάσγανον οἷον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικῆς 20
ᾄοι θεינוμένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
ὥς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακῆτεος ἰχθύες ἄλλοι
φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου
δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὃν κε λάβησιν·
ὥς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα 25
πτώσσον ὑπὸ κρημνούς. ὃ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυνώδεκα λέξατο κούρους
ποινὴν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος·
τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἢ τε νεβρούς,
δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμάσι, 30
τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι,
δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε δαΐζέμεναι μενεαίνων.
ἐνθ' οὐ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς 35
ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα
ἐννύχιος προμολών· ὃ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ

τάμνε νέους ὄρπηκας, ἴν' ἄρματος ἀντυγες εἶεν·
τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε διὸς Ἀχιλλεύς.
καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσε 40
νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἴησονος ὦνον ἔδωκε·
κεῖθεν δὲ ξεινὸς μιν ἐλύσατο πολλὰ δ' ἔδωκεν
Ἴμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς διᾶν Ἀρίσβην·
ἐνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρῷον ἴκετο δῶμα.
ἐνδεκα δ' ἡματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν 45
ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
πέμψειν εἰς Αἶδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεὺς
γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος, 50
ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες οὖς περ ἔπεφνον 55
αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος,
οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγὼν ὑπο νηλεὲς ἡμαρ
Λῆμνον ἐς ἡγαθήν πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε
πόντος ἄλως πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60
γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω
ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
γῆ φυσίζοος, ἦ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
ὥς ὄρμαινε μένων· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθιπῶς
γούνων ἄψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ 65
ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
ἦτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο διὸς Ἀχιλλεὺς
οὐτάμεναι μεμαῶς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔσθη ἰεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70
αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
γουνούμαι σ' Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον·
ἀντί τοί εἰμ' ἰκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο· 75
πὰρ γὰρ σοὶ πρῶτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν
ἡματι τῷ ὅτε μ' εἴλες ἐϋκτιμένην ἐν ἄλωϊ,
καί μ' ἐπέρασσας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
Λῆμνον ἐς ἡγαθήν, ἐκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.
νῦν δὲ λύμην τρεῖς τόσσα πορῶν· ἠὼς δέ μοί ἐστιν 80
ἦδε δυωδεκάτῃ, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
πολλὰ παθῶν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρί,
ὅς με σοὶ αὖτις δῶκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
γείνατο Λαοθόη θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος 85
Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει
Πήδασον αἰπήεσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.
τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·

τῆς δὲ δύνω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις, ἦτοι τὸν πρῶτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·	90
νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἴω σὰς χειρὰς φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε daίμων. ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι· μὴ με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογᾶστριος Ἑκτορὸς εἰμι,	95
ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνὲά τε κρατερόν τε. ὥς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς λίσσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσε· νήπιε μὴ μοι ἄποινα πιφάυσκεο μηδ' ἀγόρευε· πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἦμαρ	100
τόφρ' αἶ τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἢδ' ἐπέρασσα· νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς τις θάνατον φύγῃ ὃν κε θεὸς γε Ἰλίου προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλησι καὶ πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.	105
ἀλλὰ φίλος θάνε καὶ σύ· τί ἡ ὀλοφύρεαι οὕτως; κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων. οὐχ ὀράας οἶος καὶ ἐγὼ καλὸς τε μέγας τε; πατὴρ δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ· ἀλλ' ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή· ἔσσεται ἢ ἡὼς ἢ δαίτη ἢ μέσον ἦμαρ ὅππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρη ἐκ θυμὸν ἔλῃται ἢ ὃ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἴστῳ. ὥς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ· ἔγχος μὲν ῥ' ἀφείκεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας	110
ἀμφοτέρως· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ οἱ εἴσω δῦ ξίφος ἀμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ κεῖτο ταθεῖς, ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦτε δὲ γαῖαν. τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμὸν δὲ λαβὼν ποδὸς ἤκε φέρεσθαι, καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· ἐνταυθοῖ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλὴν αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον· θρῶσκων τις κατὰ κύμα μέλαιναν φρεῖ· ὑπαῖξει ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν. φθείρεσθ' εἰς ὃ κεν ἄστνυ κιχέιομεν Ἰλίου ἱρῆς ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπιθεν κεραῖζων. οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ εὖροος ἀργυροδίνης ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἰερεῦετε ταύρους, ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους. ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὃ κε πάντες τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν, οὐς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.	115
ὥς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον, ὄρμηγεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσειε πόνοιο δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. τόφρ' αἶ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος	120
	125
	130
	135

Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων	140
υἱέϊ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξίος εὐρυρέεθρος	
γείνατο καὶ Περίβοια Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν	
πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.	
τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο	145
ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε	
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένωνν αἰζηῶν,	
τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.	
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,	
τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς·	
τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν ὃ μιν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;	150
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώωσι.	
τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·	
Πηλεΐδῃ μεγάλθυμε τί ἢ γενεὴν ἐρεεῖνεις;	
εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου τηλόθ' ἐούσης	
Παίονας ἀνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν	155
ἡὼς ἐνδεκάτῃ ὅτε Ἴλιον εἰλήλουθα.	
αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος	
Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἦρσιν,	
ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμέ φασι	
γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.	160
ὥς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο διὸς Ἀχιλλεύς	
Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἀμαρτῇ δούρασιν ἀμφίς	
ἦρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περικέξιος ἦεν.	
καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ	
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε δῶρα θεοῖο·	165
τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς	
δεξιτερῆς, σύτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ	
γαίῃ ἐνεστήρικτο λιλαιομένη χρὸς ἄσαι.	
δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα	
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων.	170
καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,	
μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.	
Πηλεΐδης δ' ἄορ ὁξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ	
ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαώς· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος	
οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ.	175
τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσασθαι μενεαίνων,	
τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἠθέλε θυμῷ	
ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,	
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.	
γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι	180
χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν	
ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας	
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠὔδα·	
κεῖσ' οὕτως· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος	
παισὶν ἐριζέμεναι ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι.	185
φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος,	
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.	
τίκτέ μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι	
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.	
τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρηέντων,	190

κρείσσων αὐτε Διὸς γενεῇ ποταμοῖο τέτυκται.
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι
 χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι,
 τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,
 οὐδὲ βαθυρρεῖταιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195
 ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
 καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
 ἀλλὰ καὶ ὃς δεῖδουκε Διὸς μέγαλοιο κεραυνὸν
 δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.
 ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200
 τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο
 δημόν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστάς, 205
 οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
 ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
 ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύτυλόν τε
 Μνῆσόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην· 210
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκύς Ἀχιλλεύς,
 εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης
 ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγξατο δίνης·
 ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
 ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. 215
 εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
 ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζε·
 πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
 οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλα διὰν
 στενόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως. 220
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγῃ μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 ἔσται ταῦτα Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.
 Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
 πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ καὶ Ἔκτορι πειρηθῆναι 225
 ἀντιβίην, ἣ κέν με δαμάσσεται, ἣ κεν ἐγὼ τόν.
 ὡς εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
 ὦ πόποι ἀργυρότοξε Διὸς τέκος οὐ σύ γε βουλὰς
 εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε 230
 Τρῶσι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
 δεῖλος ὅψ' ἐδύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
 ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἐνθορε μέσσω
 κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο οἰδματι θύων,
 πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥς δὲ νεκροὺς 235
 πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς
 τοὺς ἐκβαλλε θύραζε μεμυκῶς ἥϊτε ταῦρος
 χέρσον δέ· ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
 κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείησιν μεγάλῃσι.
 δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴστατο κῦμα, 240
 ὥθει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν

εἶχε στηρίξασθαι· ὁ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
 εὐφυέα μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα
 κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
 ὄχοισιν πυκινοῖσι, γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν 245
 εἶσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
 ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι
 δείσας· οὐδέ τ' ἔληγε θεὸς μέγας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἰετοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος,
 ὅς θ' ἄμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
 τῷ ἔϊκώς ἤϊξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς 255
 φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μέγλω ὀρυμαγδῶ.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύη
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
 τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἄπασαι 260
 ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
 χώρῳ ἔνι προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο
 καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 265
 στήναι ἐναντίβιον καὶ γινώμεναι εἰ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο
 πλάζ', ὦμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270
 λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλεΐδης δ' ὦμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ ὥς οὐ τίς με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
 ἄλλος δ' οὐ τις μοι τόσον αἵτιος Οὐρανιῶνων, 275
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν·
 ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Απόλλωνος βελέεσσιν.
 ὥς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δὲ κεν ἐξενάριξε· 280
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι
 ἐρχθέντ' ἐν μέγλω ποταμῷ ὥς παῖδα συφορβόν,
 ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.
 ὥς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν εἵκτην, 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Πηλεΐδη μήτ' ἄρ τι λῆην τρέε μήτέ τι τάρβει·
 τοίῳ γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν
 Ζηνὸς ἐπαινέσαντος ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290
 ὥς οὐ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἰσιμὸν ἐστίν,
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·

αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ' αἶ κε πίθῃαι·
μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο
πρὶν κατὰ Ἰλιόφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι 295
Τρῳϊκόν, ὅς κε φύγησι· σὺ δ' Ἑκτορι θυμὸν ἀπούρας
ἄψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.
τῶ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ὄτρυνεν ἐφετμή,
ἐς πεδῖον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο, 300
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαῖ κταμένων αἰζηῶν
πλῶον καὶ νέκυες· τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
πρὸς ῥόον ἄϊσσοντος ἄν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχευ
εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305
χώετο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο
ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας·
φίλε κασίγνητε σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν. 310
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,
ἴστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγχιον ἄνδρα
ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅ γε ἴσα θεοῖσι. 315
φημί γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν οὔτε τι εἶδος
οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
κεῖσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
εἰλύσω ψαμάθοισιν ἄλις χέραδος περιχεύας
μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ 320
ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
ἔσται τυμβοχόης, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων
μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσι. 325
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διπετέος ποταμοῖο
ἴστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἦρεε Πηλεΐωνα·
Ἥρη δὲ μέγ' αὔσε περιδείσασ' Ἀχιλῆϊ
μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμός βαθυδίνης,
αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν· 330
ὄρσεο κυλλοπόδιον ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχη ἠῖσκομεν εἶναι·
ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκειο δὲ φλόγα πολλήν.
αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστᾶο Νότοιο
εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν, 335
ἣ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι
φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
δένδρεα καὶ, ἐν δ' αὐτὸν ἱεὶ πυρί· μὴ δέ σε πάμπαν
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
μὴ δὲ πρὶν ἀπόπαυε τεδὸν μένος, ἀλλ' ὅπότε ἂν δῇ 340
φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.
ὥς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίῃ δὲ νεκρούς

πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345
ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἄλωήν
αἰψ' ἀγξηράνη· χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρῃ·
ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καὶ δ' ἄρα νεκροὺς
κῆεν· ὃ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
καίοντο πτελέαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι, 350
καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει·
τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας,
οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο. 355
καίετο δ' ἱς ποταμοῖο ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥφαιστ', οὐ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὦδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
λῆγ' ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα διὸς Ἀχιλλεύς
ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς; 360
φῆ πυρὶ καϊόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
ὥς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῶ
κνίστην μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο
πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
ὥς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ· 365
οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τείρε δ' αὐτμῇ
Ἥφαιστοιο βίῃφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὃ γ' Ἥρην
πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρῃ τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι 370
ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρῶεσσιν ἀρωγοί.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι εἰ σὺ κελεύεις,
πανέσθω δὲ καὶ οὗτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
μὴ ποτ' ἐπὶ Τρῶεσσιν ἀλεξήσιν κακὸν ἦμαρ,
μὴ δ' ὅπότε ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἱές Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ,
αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Ἥφαιστε σχέο τέκνον ἀγακλέες· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἄθνατον θεὸν ὦδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν. 380
ὥς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῆς πῦρ,
ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
παυσάσθην, Ἥρῃ γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα 385
ἀργαλή, δίχα δὲ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
ἦμενος Οὐλύμπῳ ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
γηθοσύνη, ὅθ' ὀρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390
ἐνθ' οἳ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέεσταν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδίειον φάτο μῦθον·
τίπτ' αὐτ' ὦ κυνάμυια θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις

θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;	395
ἢ οὐ μέμνη ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκες οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα ἰθὺς ἐμεῦ ὤσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψας; τῷ σ' αὖ νῦν ὅτ' ἄποτισέμεν ὅσσα ἔοργας.	
ὥς εἰπὼν οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός· τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μαιφόνος ἔγχει μακρῷ. ἢ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχεῖη κείμενον ἐν πεδίῳ μέλανα τροχὺν τε μέγαν τε, τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρουρῆς·	400
τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. ἐπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας, τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη, καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· νηπύτι' οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω ὅσσον ἀρείων εὖχομαι ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.	405
οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις, ἢ τοι χωομένη κακὰ μῆδεται οὔνεκ' Ἀχαιοὺς κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις. ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ·	410
τόν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν. τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ Λευκώλενος Ἥρη, αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· ὦ πόποι αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη	415
καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα δηϊοῦ ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε. ὥς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ, καὶ ῥ' ἐπιεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχεῖη ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.	420
τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, ἢ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε· τοιοῦτοι νῦν πάντες ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοὶ εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν, ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη	425
ἦλθεν Ἄρη ἐπίκουρος ἐμῷ μένει ἀντιώσας· τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο Ἰλίου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον. ὥς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ Λευκώλενος Ἥρη. αὐτὰρ Απόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·	430
Φοῖβε τί ἦ δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν ἀρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον αἶ κ' ἀμαχητὶ ἴομεν Οὐλυμπον δὲ Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ. ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.	435
νηπύτι' ὥς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ μέμνηται ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν μισθῷ ἔπι ῥητῶ· ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.	440
	445

ἦτοι ἐγὼ Τρῶεσσι πόλιν πέρι τείχος ἔδειμα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἴν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βοῦς βουκολέεσκες
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθές ὥραι 450
 ἐξέφερον, τότε νῶϊ βίησατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
 σὺν μὲν ὃ γ' ἠπέιλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε
 δῆσειν, καὶ περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπῶν·
 στεῦτο δ' ὃ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὐατα χαλκῶ. 455
 νῶϊ δὲ ἄψορροι κίομεν κεκοτητόι θυμῶ
 μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 πειρᾷ ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 πρόχῃ κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι 460
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ἐννοσίγαι' οὐκ ἂν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω
 δειλῶν, οἱ φύλλοισιν ἐοικότες ἄλλοτε μὲν τε
 ζαφλεγέες τελέθουσιν ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυνώμεσθα μάχης· οἱ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.
 ὥς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε πότνια θηρῶν 470
 Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·
 φεύγεις δὴ ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας·
 νηπύτιε τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
 μή σευ νῦν ἔτι πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475
 εὐχομένου, ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
 ὥς φάτο, τὴν δ' οὐ τι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παρὰκοιτις
 νείκεσεν ἰοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσι· 480
 πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας κύον ἀδεὲς ἀντί' ἐμῆο
 στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
 τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ, ἐπεὶ σὲ λέοντα γυναιξὶ
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν ἦν κ' ἐθέλησθα.
 ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὖρεα θῆρας ἐναίρειν 485
 ἀγροτέρας τ' ἐλάφους ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' ἐῷ εἰδῆς
 ὅσσον φερτέρη εἶμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῶ χεῖρας ἔμαρπτε
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυντο τόξα, 490
 αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὐατα μειδιώωσα
 ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἐκπιπτον οἷστοί.
 δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλεια,
 ἦ ῥα θ' ὑπ' ἰρηκός κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην
 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἀλώμεναι αἰσιμον ἦεν· 495
 ὥς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Λητώ δὲ προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 Λητοῖ ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 500
 εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίηφιν.
 ὥς ἄρ' ἔφη, Λητώ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα
 πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
 ἦ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
 ἦ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἵκανε Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, 505
 δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐάνος τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἱ
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἡδὺ γελάσσας·
 τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος Οὐραניῶνων
 μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ; 510
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος κελαδεινὴ·
 σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε πάτερ λευκώλενος Ἥρη,
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρὴν· 515
 μέμβλετο γάρ οἱ τείχος ἐϋδμήτοιο πόλης
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἥματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιώοντες·
 καδ' δ' ἴζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520
 Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
 ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκε,
 πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν,
 ὥς Ἀχιλλεὺς Τρῶεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν. 525
 ἐστήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖου ἐπὶ πύργου,
 ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκή
 γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε
 ὀτρύνων παρὰ τείχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς· 530
 πεπταμένους ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ' εἰς ὃ κε λαοὶ
 ἔλθωσι προτὶ ἄστρ' πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἶω λοίγι' ἔσεσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τείχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
 αὐτίς ἐπανθέμεναι σάνιδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535
 δεῖδια γὰρ μὴ οὐλὸς ἀνῆρ ἐς τείχος ἄλῃται.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπώσαν ὀχῆας·
 αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ἀντίος ἐξέθορε Τρῶων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
 οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο 540
 δίψῃ καρχαλέοι κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
 φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχρῃ, λύσσα δὲ οἱ κῆρ
 αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἐνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῖες Ἀχαιῶν,
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε 545
 φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
 ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δὲ οἱ αὐτὸς

ἔσθῃ, ὅπως θανάτοιο βαρείας χειρὸς ἀλάλκοι
 φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον 550
 ἔσθῃ, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
 φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
 αἰρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάκτιδα δειροτομήσει. 555
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλίου, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 Ἰδῆς τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήϊα δύω·
 ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο 560
 ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς προτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·
 ἀλλὰ τί ἢ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μ' ἀπαειρόμενον πόλιος πεδίον δὲ νοήσῃ
 καὶ με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.
 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι· 565
 λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κέ οἱ προπάροιθε πόλεος κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ γὰρ θὴν τούτῳ τρωτὸς χρῶς ὀξείῃ χαλκῶ,
 ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δὲ ἔφασ' ἀνθρώποι
 ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει. 570
 ὥς εἰπὼν Ἀχιλλῆα ἀλείς μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ
 ἄλκιμον ὀρμάτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 ἦ ὕτε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 ταρβεῖ οὐδέ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· 575
 εἰ περ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ ἠὲ βάλησιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·
 ὥς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ διὸς Ἀγήνωρ
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλῆος. 580
 ἀλλ' ὁ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἔϊσθην,
 ἐγχεῖν δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὖτε·
 ἦ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
 ἥματι τῶνδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων
 νηπύτι· ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585
 ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμέν,
 οἱ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
 Ἴλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις
 ὦδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
 ἦ ῥα, καὶ ὅξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε, 590
 καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν.
 ἀμφὶ δέ οἱ κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
 σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
 βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
 Πηλεΐδης δ' ὀρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο 595
 δεῦτερος· οὐδ' ἔτ' ἔασεν Απόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 ἠσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.

αὐτὰρ ὃ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·	
αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικῶς	600
ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν·	
εἷος ὃ τὸν πεδίῳ διώκετο πυροφόροιο	
τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον	
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων	
ὥς αἰεὶ ἔλποιο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·	605
τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ	
ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.	
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς	
μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι ὅς τε πεφεύγοι	
ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο	610
ἐς πόλιν, ὃν τινα τῶν γε πόδες καὶ γούνα σαώσαι.	

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Χ

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

ὥς οἱ μὲν κατὰ ἄστρῳ πεφυζότες ἤϊτε νεβροὶ
ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν
κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεος ἄσπον ἴσαν σάκε' ὥμοισι κλίναντες.
Ἔκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὅλοιη μοῖρα πέδησεν 5
Ἰλίου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.
αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Απόλλων·
τίπτέ με Πηλέος υἱὲ ποσὶν ταχέεσσι διώκεις
αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
ἔγνωσ' ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἄσπερχές μενεαίνεις. 10
ἢ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων πόνος, οὐς ἐφόβησας,
οἳ δὴ τοι εἰς ἄστρῳ ἄλυν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἔβλαψάς μ' ἐκάεργε θεῶν ὀλοώτατε πάντων 15
ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὁδὰξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ σάωσας
ῥῆϊδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδεισας ὀπίσσω.
ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δυνάμεις γε παρείη. 20
ὥς εἰπὼν προτὶ ἄστρῳ μέγα φρονέων ἐβέβηκει,
σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίῳ·
ὥς Ἀχιλλεύς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσι 25
παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίῳ,
ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἴσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,
ὄν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλέουσι.
λαμπρότατος μὲν ὁ γ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται, 30
καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
ᾧ μωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὁ γε κόψατο χερσὶν
ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει
λίσσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων 35
ἐσθίηκει ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·

Ἕκτορ μὴ μοι μίμνε φίλον τέκος ἀνέρα τοῦτον
 οἷος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς
 Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστι 40
 σχέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐκύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
 κείμενον· ἢ κέ μοι αἶνόν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε
 κτείνων καὶ περὶ νῆσων ἐπὶ τηλεδαπάων. 45
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
 οὐ δύναμαι ἰδέειν Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἢ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ', ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι τοῖ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρῶας καὶ Τρώας, μὴ δὲ μέγα κύδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 αἴσῃ ἐν ἀργαλήϊ φθίσει κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα
 υἱᾶς τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 ἐλκομένας τε νουὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρῶτησι θύρησιν
 ὤμῃσται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
 τύψας ἡὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πιόντες ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ 70
 κείσοντ' ἐν προθύροισι. νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
 ἄρῃ κταμένῳ δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ
 κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ ὅττι φανήη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολὶόν τε κάρη πολὶόν τε γένειον
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75
 τοῦτο δὴ οἰκτιστὸν πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 ἢ ῥ' ὁ γέρον, πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶ
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα
 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε· 80
 καὶ μιν δάκρυ χέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἕκτορ τέκνον ἐμὸν τάδε τ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον·
 τῶν μνησαί φίλε τέκνον ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα
 τείχεος ἐντὸς ἑών, μὴ δὲ πρόμος ἴστασο τοῦτῳ
 σχέτλιος· εἴ περ γὰρ σε κατακτάνῃ, οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶϊν

Αργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται. ὥς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱὸν πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἑκτορι θυμὸν ἔπειθον, ἀλλ' ὃ γε μῖμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα. ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησι βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ', ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός, σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλίσσόμενος περὶ χειρὶ· ὥς Ἑκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας· ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω, Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει, ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς. ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν. νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν, αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, μὴ ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο· Ἑκτωρ ἦφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν. ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολὺ κέρδιον εἴη ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι, ἢ ἐκεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐὺκλειῶς πρὸ πόλης. εἰ δὲ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τείχος ἐρείσας αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ, πάντα μάλ' ὅσά τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν ἡγάγετο Τροίηνδ', ἦ τ' ἔπλετο νεῖκεος ἀρχή, δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθε· Τρῶσιν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι μὴ τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἀνδιχα πάντα δάσασθαι κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει· ἀλλὰ τί ἢ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; μὴ μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα αὐτῶς ὥς τε γυναιῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. οὐ μὲν πῶς νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης τῷ ὀαριζέμεναι, ἃ τε παρθένος ἠῖθεός τε παρθένος ἠῖθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιν. βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα· εἶδομεν ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. ὥς ὀρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς ἴσος Ἐνναλίῳ κορυθαίκι πτολεμιστῇ σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῇ ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος. Ἑκτορα δ' ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς· Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς. ἦ ὅτε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετεηνῶν	90 95 100 105 110 115 120 125 130 135
---	---

ρήϊδίως οἶμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν, ἦ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκώς ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει· ὥς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεμαώς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἐκτωρ τείχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα. οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο, κρουνῶ δ' ἵκανον καλλιρρόω· ἔνθα δὲ πηγαὶ δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος. ἦ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὥς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο· ἦ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει ἑϊκὺς χαλάζη, ἦ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ. ἐνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγυὺς ἔασι καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἴματα σιγαλόεντα πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης πρὶν ἔλθειν υἱᾶς Ἀχαιῶν. τῇ ῥα παραδραμέτην φεύγων ὃ δ' ὀπισθε διώκων· πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον οὐδὲ βοεῖην ἀρνύσθην, ἃ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο. ὥς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον ἢ τρίπος ἢ ἐ γυνὴ ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος· ὥς τῶ τρις Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δ' ἐς πάντες ὄρῳντο· τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε· ὦ πόποι ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκηεν Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ ἐ δῖος Ἀχιλλεὺς ἄστνυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει. ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάσθε ἦέ μιν ἐκ θανάτοιο σώσομεν, ἦέ μιν ἤδη Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα. τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαϊνεφές οἶον ἔειπες· ἄνδρα θνητὸν ἐόντα πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ ἄψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι. τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· θάρσει Τριτογένεια φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι· ἔρξον ὅπῃ δὴ τοι νόος ἔπλετο, μὴ δ' ἔτ' ἐρώει. ὥς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην· βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴῃσας. Ἐκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς. ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται ὄρσας ἐξ εὐνῆς διὰ τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσας·	140 145 150 155 160 165 170 175 180 185 190
---	--

τὸν δ' εἴ περ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον ὄφρα κεν εὖρῃ·
 ὥς Ἴκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 ἀντίον ἀΐξασθαι εὐδμήτους ὑπὸ πύργους, 195
 εἴ πως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
 τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθαῖ
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
 ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὁ διώκειν· 200
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
 πῶς δέ κεν Ἴκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὃς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα;
 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς, 205
 οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἴκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μή τις κῦδος ἄροιο βαλὼν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 210
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἴκτορος ἵπποδάμοιο,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἴκτορος αἰσιμον ἥμαρ,
 ὥχετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δὲ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλεΐωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 215
 νῦν δὴ νῶϊ ἔολπα Διὶ φίλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας
 Ἴκτορα δηώσαντε μάχης ἄατόν περ ἑόντα.
 οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων 220
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 ὥς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 στή δ' ἄρ' ἐπὶ μελὶς χαλκογλώχινος ἐρεισθεῖς. 225
 ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἴκτορα δῖον
 Δηϊφόβῳ εἵκυϊα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦθεῖ ἢ μάλα δὴ σε βιάζεται ὤκυν Ἀχιλλεὺς
 ἄστνυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος Ἴκτωρ·
 Δηϊφοβ' ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 γνωπτῶν οὐς Ἐκάβῃ ἠδὲ Πριάμος τέκε παιδᾶς·
 νῦν δ' ἔτι καὶ μάλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
 ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
 τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦθεῖ ἢ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 λίσσονθ' ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240
 αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·

ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μὴ δέ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται 245
 νῆας ἐπι γλαφυράς, ἥ κεν σῶ δουρὶ δαμήη.
 ὥς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη·
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 οὐ σ' ἔτι Πηλέος υἱὲ φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ 250
 τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
 μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτὲ με θυμὸς ἀνῆκε
 στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν ἢ κεν ἀλοίην.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων· 255
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δῶη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐκέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε' Ἀχιλλεῦ
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέζειν.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἔκτορ μή μοι ἄλαστε συνημοσύνας ἀγόρευε·
 ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
 ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν 265
 ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δὲ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270
 ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
 καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
 ἔξετο γὰρ προΐδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἅψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἔκτορα ποιμένα λαῶν.
 Ἔκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
 ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἦ τοι ἔφης γε· 280
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπὶ κλοπὸς ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι 285
 χάλκεον· ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χρῶϊ πᾶν κομίσαιο.
 καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
 σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γὰρ σφισι πῆμα μέγιστον.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτε· 290
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χῶσατο δ' Ἔκτωρ
 ὅττι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἐκφυγε χειρός,

στη δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
 Δηϊφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὖσας·
 ἥτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' οὐ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295
 Ἔκτωρ δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 ὦ πόποι ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατον δὲ κάλεσσαν·
 Δηϊφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδ' ἔτ' ἀνευθεν, 300
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γὰρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
 Ζηνὶ τε καὶ Διὸς υἱὶ ἐκηβόλω, οἷ με πάρος γε
 πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὐτὲ με μοῖρα κιχάνει.
 μὴ μάν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. 305
 ὥς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
 τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἶμησεν δὲ ἀλείς ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετής,
 ὅς τ' εἴσιν πεδίον δὲ διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
 ἀρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγῶν· 310
 ὥς Ἔκτωρ οἶμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 ὀρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεῖοντο ἔθειραι 315
 χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἱεὶ λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 οἷος δ' ἀστήρ εἴσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστήρ,
 ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἔκτορι δίω 320
 εἰσορόων χρῶα καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρῶα χάλκεα τεύχεα
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνετο δ' ἡ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι
 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὀλεθρος· 325
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ διὸς Ἀχιλλεὺς,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 ἦριπε δ' ἐν κονίῃ· ὃ δ' ἐπεύξατο διὸς Ἀχιλλεὺς· 330
 Ἔκτορ ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα
 νήπιε· τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἦδ' οἰωνοὶ 335
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων
 μὴ με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλῃς χρυσόν τε δέδεξο 340
 δῶρα τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 μή με κύον γούνων γουνάζεο μὴ δὲ τοκήων· 345
 αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνήη
 ὦμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷα ἔοργας,
 ὥς οὐκ ἔσθ' ὅς σῃς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα, 350
 οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτόν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.
 τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 355
 ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς.
 φράζεο νῦν, μὴ τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
 ἥματι τῷ ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν. 360
 ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε,
 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδος δὲ βεβήκει
 ὃν πότμον γοόωσα λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα διὸς Ἀχιλλεύς·
 τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὅππότε κεν δὴ 365
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἡδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδράμον υἷες Ἀχαιῶν,
 οἱ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγῆτον 370
 Ἔκτορος· οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
 ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
 Ἔκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῃ.
 ὥς ἄρα τις εἶπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 σταῖς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
 ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν ὅς σ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι, 380
 εἰ δ' ἄγερ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 ὄφρα κ' ἔτι γινώμεν Τρώων νόον ὃν τιν' ἔχουσιν,
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
 ἢ ἐμένειν μεμάασι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἐόντος.
 ἀλλὰ τί ἢ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἄκλαντος ἄθαπτος 385
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
 ζωοῖσιν μετέω καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἴδαο
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἐταίρου. 390
 νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παιήονα κούροι Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἔκτορα διόν,
 ᾧ Τρῶες κατὰ ἄστρ' ἔω εὐχετόωντο.

ἦ ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα.	395
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε	
ἔς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξήπτεν ἱμάντας,	
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·	
ἔς δίφρον δ' ἀναβὰς ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας	
μάστιξεν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.	400
τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται	
κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησι	
κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι	
δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῖν πατρίδι γαίῃ.	
ὥς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ	405
τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην	
τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα·	
ῥῶμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατήρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ	
κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.	
τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλῖγκιον ὥς εἰ ἅπασα	410
Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.	
λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα	
ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.	
πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,	
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·	415
σχέσθε φίλοι, καί μ' οἶον ἔασατε κηδόμενοί περ	
ἐξελθόντα πόληος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.	
λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,	
ἦν πῶς ἡλικίην αἰδέσσεται ἡδ' ἐλεήσῃ	
γῆρας· καὶ δέ νυ τῷ γε πατήρ τοιόσδε τέτυκται	420
Πηλεύς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι	
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε.	
τόσσους γάρ μοι παιῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·	
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ	
ὥς ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὅξ' κατοίσεται Αἴδος εἰσω,	425
Ἑκτορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·	
τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένῳ τε	
μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἡδ' ἐγὼ αὐτός.	
ὥς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·	
Τρωῆσιν δ' Ἑκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·	430
τέκνον ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα	
σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτάς τε καὶ ἡμᾶρ	
εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειρα	
Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε θεὸν ὥς	
δειδέχατ'· ἣ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔσθαι	435
ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.	
ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἄλοχος δ' οὐ πῶ τι πέπυστο	
Ἑκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν	
ἡγγεῖλ' ὅττι ῥα οἱ πόσις ἐκτοθι μίμνε πυλάων,	
ἀλλ' ἣ γ' ἴσθ' ὅσον ὕφαινε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο	440
δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε.	
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα	
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο	
Ἑκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι	
νηπίῃ, οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν	445

χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 ἢ δ' αὖτις δμῶησιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
 δεῦτε δὴ μοι ἔπεσθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450
 αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
 στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
 πήγνυνται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δείδω μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἑκτορα διὸς Ἀχιλλεύς 455
 μῶνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίον δὲ δίηται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηορῆς ἀλεγεινῆς
 ἢ μιν ἔχεσκ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἴκων.
 ὥς φαμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση 460
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργόν τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον
 ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
 ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δὲ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε,ν,
 ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
 κρηδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσῇ Ἀφροδίτῃ 470
 ἥματι τῷ ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἑκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρῃ μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δὲ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
 αἶ ἔ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἔμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη 475
 ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
 Ἑκτορ ἐγὼ δύστηνος· ἦ ἄρα γεινόμεθ' αἴση
 ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσση
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν 480
 δύσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ ὠφέλλε τεκέσθαι.
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἴδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσεαι Ἑκτορ ὄνειαρ ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος.
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσουσιν ἀρούρας.
 ἥμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι· 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί,
 δευόμενος δὲ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε·
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε

χερσὶν πεπλήγων καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
 ἔρρ' οὕτως· οὐ σός γε πατήρ μεταδαίνυται ἡμῖν.
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην
 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὐδесκ' ἐν λέκτροισιν ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθησι φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν 505
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 οἶος γὰρ σφιν ἔρυσσεν πύλας καὶ τείχεα μακρὰ.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν νόσφι τοκήων
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται
 γυμνόν· ἀτάρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ
 οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
 ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναιῖκες. 515

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Ψ

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

ὥς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ὃ γε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι
μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσπον ἰόντες
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτριχας ἤλασαν ἵππους
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἴμερον ὤρσε.
δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μῆστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού' ἐξῆρχε γόοιο
χεΐρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι ἐταίρου·
χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην
Ἔκτορα δευρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμά δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα
πρηγέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσας
ἐν κονίῃς· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
χάλκεα μαρμαίροντα, λύνον δ' ὑψηχέας ἵππους,
κάδ δ' ἴζον παρὰ νηϊ ποδώκεος Αἰακίδαο
μυρίοι· αὐτὰρ ὃ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἶες καὶ μηκάδες αἶγες·
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν
σπουδῇ παρπεπιθόντες ἐταίρου χωόμενον κῆρ.

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνωνος ἴξον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθαιεν 40
Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
αὐτὰρ ὃ γ' ἤρνειτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμοσσεν·
οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τίς τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσπον ἰκέσθαι
πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι 45
κεῖρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
ἴξετ' ἄχος κραδίην ὄφρα ζωῶσι μετείω.
ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
ἠῶθεν δ' ὄτρυνον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
ὔλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχεῖν ὅσσ' ἐπιεικές 50
νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
ὄφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
θαῖσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
οἱ μὲν κακκεῖοντες ἔβαν κλισίην δὲ ἕκαστος,
Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
κεῖτο βαρὺ στενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 60
ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ
νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυνῖα
Ἔκτορ' ἐπαῖσσαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο 65
πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐῖκυῖα
καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
εὖδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
οὐ μὲν μεν ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70
θάπτέ με ὅττι τάχιστα πύλας Αἴδαο περήσω.
τῆλέ με εἰργουσι ψυχαὶ εἰδῶλα καμόντων,
οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν,
ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἂν' εὐρυπυλὲς Αἴδος δῶ.
καί μοι δὸς τὴν χεῖρ'· ὀλοφύρομαι, οὐ γὰρ ἔτ' αὐτίς 75
νίσομαι ἐξ Αἴδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.
οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
βουλὰς ἐζόμενοι βουλευσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
ἀμφέχανε στυγερῇ, ἣ περ λάχε γιγνόμενόν περ·
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
τείχει ὑπο Τρώων εὐηφενέων ἀπολέσθαι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι αἷ κε πίθηαι·
μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστε' Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ὁμοῦ ὥς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενόιτιος ἐξ Ὀπόντος 85
ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
ἥματι τῷ ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
νήπιος οὐκ ἐθέλων ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·

ἐνθά με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἵπποτα Πηλεὺς ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν· ὥς δὲ καὶ ὁστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι χρῦσεος ἀμφιφορεύς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ. τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· τίπτέ μοι ἡθείη κεφαλὴ δεῦρ' εἰλήλουθας καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὥς σὺ κελεύεις. ἀλλὰ μοι ἄσπον στήθι μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο. ὥς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἦϋτε καπνὸς ᾧχετο τετριγυῖα· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν· ὦ πόποι ἦ ῥά τίς ἐστι καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι ψυχὴ καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν· παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο ψυχὴ ἐφεστήκει γοώωσά τε μυρομένη τε, καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔϊκτο δὲ θέσκελον αὐτῶ. ὥς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἴμερον ὥρσε γόοιο· μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων οὐρῆας τ' ὄτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος. οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν. πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα ἀράραντά τε δόχμιά τ' ἤλθον· ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης, αὐτίκ' ἄρα δρυὺς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῶ τάμνον ἐπειγόμενοι· ται δὲ μεγάλα κτυπέουσai πῖπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ ἐκδεον ἡμιόνων· ται δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήϊα πυκνά. πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγει Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος. κάδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεύς φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἡρίον ἠδὲ οἱ αὐτῶ. αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην ἦατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε χαλκὸν ζώννυσθαι, ζευξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον ἵππους· οἱ δ' ὄρνυντο καὶ ἐν τεύχεσσι νῆδυνον, ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε, πρόσθε μὲν ἵππηες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν μυρῖοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι. θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεύς ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Αἴδος δέ. οἱ δ' ὅτε χώρον ἱκανὸν ὅθι σφισι πέφραδ' Ἀχιλλεύς κάτθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήσον ὕλην.	90 95 100 105 110 115 120 125 130 135
--	---

ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς·	140
στάς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,	
τὴν ῥα Σπερχειῶ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·	
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον·	
Σπερχεῖ ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς	145
κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν	
σοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην,	
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν	
ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυῆεις.	
ὥς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.	
νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν	150
Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.	
ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο	
θήκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἴμερον ὥρσε γόοιο.	
καὶ νύ κ' ὄδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἡελίοιο	
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἰψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·	155
Ἄτρεΐδη, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν	
πεῖσσονται μύθοισι, γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,	
νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι	
ὄπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ' οἷσι μάλιστα	
κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἳ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.	160
αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,	
αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἵσας,	
κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νήεον ὕλην,	
ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,	
ἐν δὲ πυρὴ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.	165
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς	
πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων	
δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς	
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.	
ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας	170
πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους	
ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρὴ μεγάλα στεναχίζων.	
ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,	
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρὴ δύο δειροτομήσας,	
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς	175
χαλκῷ δηϊῶν· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·	
ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον ὄφρα νέμοιτο.	
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·	
χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι·	
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέστην,	180
δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς	
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἑκτορα δ' οὐ τι	
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.	
ὥς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,	
ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη	185
ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ	
ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἑλκυστάζων.	
τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων	
οὐρανόθεν πεδίον δέ, κάλυψε δὲ χώρον ἅπαντα	
ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο	190

σκήλει' ἀμφὶ περὶ χροά ἵνεσιν ἡδὲ μέλεσσιν.
 οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος·
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἡρᾶτ' ἀνέμοισι
 Βορέη καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπίσχετο ἱερὰ καλά· 195
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
 ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροί,
 ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὦκα δὲ Ἴρις
 ἀράων ἀΐουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσάερος ἀθρόοι ἔνδον 200
 εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
 βηλῶ ἔπι λιθέῳ· τοὶ δ' ὥς ἶδον ὀφθαλμοῖσι
 πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἕκαστος·
 ἡ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον·
 οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα 205
 Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
 ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἰρῶν.
 ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἡδὲ Ζέφυρον κελαδαινὸν
 ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
 ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἡ ἔνι κεῖται 210
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
 ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κύμα
 πνοῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην, 215
 ἐν δὲ πυρὴ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
 φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὦκὺς Ἀχιλλεὺς
 χρυσέου ἐκ κρητῆρος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν 220
 ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 ὥς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων
 νυμφίου, ὅς τε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν ἀδινὰ στεναχίζων. 225
 ἦμος δ' ἑωσφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὃν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίδνεται ἥως,
 τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἀνεμοὶ πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκον δὲ νέεσθαι
 Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων. 230
 Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς
 κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν·
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν,
 ἔζετο δ' ὀρθωθείς καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν· 235
 Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἶθοπι οἴνῳ
 πᾶσαν, ὅποσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν
 εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν

ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμῖξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ
 θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Αἰδὶ κεύθωμαι.
 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
 ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο ποδῶκεϊ Πηλεΐωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαν αἶθοπι οἶνω 250
 ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐννέος ὅστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσῆν φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐάνῳ λιτὶ κάλυψαν·
 τορνῶσαντο δὲ σῆμα θεμειλιά τε προβάλλοντο 255
 ἀμφὶ πυρῇν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα λέβητάς τε τρίποδάς τε
 ἵππους θ' ἡμίονους τε βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα, 260
 ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους πολίων τε σίδηρον.
 ἵππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδῶκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
 καὶ τρίποδ' ὠτῶεντα δυωκαεικοσίμετρον
 τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν 265
 ἐξέτε' ἀδμήτην βρέφος ἡμίονον κυέουσιν·
 αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλὸν τέσσαρα μέτρα κεχανδότα λευκὸν ἔτ' αὐτῶς·
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε. 270
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἱππῆας τὰ δ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοὶ
 ἢ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίην δὲ φεροίμην. 275
 ἵστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ' αὐτοῦς
 πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο 280
 ἠπίου, ὅς σφωῖν μάλα πολλάκις ὕγρὸν ἔλαιον
 χαιτᾶν κατέχευε λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τῷ γ' ἐσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δέ σφι
 χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἔστατον ἀχνυμένῳ κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 ὥς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἄγερθεν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμηλος
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἵπποσύνῃ ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδῃς ὦρτο κρατερός Διομήδης, 290
 ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο Ξανθὸς Μενέλαος
 διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους
 Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἐόν τε Πόδαργον· 295
 τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὃ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
 τὴν δ' ὃ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν. 300
 Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὖτριχας ὀπλίσαθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμιοιο ἄνακτος
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλοιγενέες δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα· πατήρ δέ οἱ ἄγχι παραστάς
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ· 305
 Ἀντίλοχ' ἦτοι μὲν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύννας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκέμεν οὐ τι μάλα χρεώ·
 οἴσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
 βάρδιστοι θεῖειν· τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσεσθαι. 310
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἕασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ φίλος μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἡ ἐβίηφι· 315
 μῆτι δ' αὐτὲ κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θεὸν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
 μῆτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνιόχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθώς
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα, 320
 ἵπποι δὲ πλανώνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὀρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδὲ ἐλήθει
 ὅπως τὸ πρῶτον τανύση βοέοισιν ἱμάσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει. 325
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
 ἔσθηκε ξύλον αὖτον ὅσον τ' ὄργυι' ὑπὲρ αἶψας
 ἡ δρυὸς ἡ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,
 λαῖε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῷ
 ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λείος δ' ἵπποδρομος ἀμφίς 330
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ 335
 ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, εἷξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
 ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
 ὥς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340
 μὴ πως ἵππους τε τρώσης κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσσεται· ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.

εἰ γάρ κ' ἐν νύσση γε παρεξελάσθησθα διώκων,
 οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλησι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ,
 οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρίονα δῖον ἐλαύνει
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί.
 ὥς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῖος ἅψ' ἐνὶ χώρῃ
 ἔζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπε. 345
 Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὀπλίσαθ' ἵππους.
 ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλλοντο
 πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο
 Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλος·
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος,
 τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν ὕστατος αὐτε 355
 Τυδεΐδης ὅχ' ἄριστος ἑὼν λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
 στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμνην δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
 ἀντίθεον Φοίνικα ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
 ὥς μεμνέωτο δρόμους καὶ ἀληθείην ἀποείποι.
 οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιν μάστιγας ἄειραν,
 πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 ἐσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίοιο
 νόσφι νεῶν ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη 360
 ἴστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἠὲ θύελλα,
 χαῖται δ' ἐρρῶντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλνατο πουλυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' αἵξασκε μετήροα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
 ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 ἅψ' ἐφ' ἄλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθῃ δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα 375
 αἰ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
 Τρώϊοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἵκτην,
 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμω
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νῦν κεν ἢ παρέλασσ' ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
 εἰ μὴ Τυδέος υἱὶ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο, 385
 οὐνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
 δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν· 390
 ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
 ἵππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δὲ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ὄυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,

ἀγκωνάς τε περιδρούφθη στόμα τε ῥινάς τε, θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὄσσε δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους, πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε. τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος. Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο· ἔμβητον καὶ σφῶϊ· τιταίνετον ὅττι τάχιστα. ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὐ τι κελεύω Τυδεΐδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ νῦν ὥρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν· ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μὴ δὲ λίπησθον, καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχεῖν καταχεύῃ Αἴθῃ θῆλυς ἐοῦσα· τί ἢ λείπεσθε φέριστοι; ᾧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὀξείῃ χαλκῷ, αἷ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον. ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα· ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἡδὲ νοήσω στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει. ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης. ῥωχμὸς ἦν γαίης, ἥ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα· τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλεείνων. Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν. Ἀτρεΐδης δ' ἔδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει· Ἀντίλοχ' ἀφραδέως ἱππάζεαι, ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους· στεινωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσαι· μὴ πως ἀμφοτέρους δηλήσεται ἄρματι κύρσας. ὥς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε κέντρῳ ἐπισπέρχων ὥς οὐκ αἴοντι ἐοικώς. ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίῳ πέλονται, ὄν τ' αἰζιὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης, τόσπον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω Ἀτρεΐδew· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν μὴ πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι, δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ ἐν κονίησι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης. τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος· Ἀντίλοχ' οὐ τις σείο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ἔρρ', ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί. ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὥς ἄτερ ὄρκου οἴσῃ ἄεθλον. ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε· μὴ μοι ἐρύκεσθον μὴ δ' ἔστατον ἀχνυμένῳ κῆρ. φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.	395 400 405 410 415 420 425 430 435 440 445
---	---

ὥς ἔφαθ' , οἳ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γένοντο.
 Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίῳ. 450
 πρῶτος δ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἐφράσαθ' ἵππους·
 ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
 τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω, φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ 455
 λευκὸν σῆμα τέτυκτο περίτροχον ἥϋτε μήνη.
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
 οἷος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι ἤε καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκεῖσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται· αἶ δέ που αὐτοῦ 460
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἶ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν·
 ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ' οὐ πη δύναμαι ἰδέειν· πάντη δέ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν ἄμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι·
 ἦε τὸν ἠνίοχον φύγον ἠνία, οὐδὲ δυνάσθη 465
 εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 ἐνθά μιν ἐκπεσέειν ὁῶ σύν θ' ἄρματα ἄξαι,
 αἶ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
 ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ 470
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει
 Τυδεὸς ἵπποδάμου υἱὸς κρατερὸς Διομήδης.
 τὸν δ' αἰσχροῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 Ἴδομενεῦ τί πάρος λαβρεύεαι; αἶ δέ τ' ἄνευθεν
 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίῳ διένται. 475
 οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρεται ὅσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
 λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἶ τὸ πάρος περ, 480
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρὰ βέβηκε.
 τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠὔδα·
 Αἴαν νεῖκος ἄριστε κακοφραδὲς ἅλλά τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 δεῦρό νυν ἡ τρίποδος περιδῶμεθον ἢ ἐλέβητος, 485
 ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 ὅππότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνῶης ἀποτίνων.
 ὥς ἔφατ', ὄρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
 καὶ νῦν κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένητ' ἀμφοτέροισιν, 490
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον·
 μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν
 Αἴαν Ἴδομενεῦ τε κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
 καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράσθε 495
 ἵππους· οἳ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης

ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
 ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οἳ τε πάροιθεν.
 ὥς φάτο, Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
 μᾶστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἳ δὲ οἳ ἵπποι 500
 ὑψὸς' αἰερέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
 αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
 ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
 ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή
 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχιή κατόπισθεν 505
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
 στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκιεν ἰδρῶς
 ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 κλίνει δ' ἄρα μᾶστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μᾶτησεν 510
 ἴφθιμος Σθένηςλος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναιῖκα
 καὶ τρίποδ' ὠτώνεντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυνεν ὑφ' ἵππους.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊὸς ἤλασεν ἵππους
 κέρδεσιν, οὗ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον· 515
 ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥα ἄνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφι·
 τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
 οὐραῖαι· ὃ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή 520
 χώρη μεσσηγὺς πολέος πεδίοιο θέοντος·
 τόσπον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπεται· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἡϋ
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης· 525
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρῳ γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
 τῷ κέν μιν παρέλασσ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων εὖς Ἰδομενῆος
 λείπεται· ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
 βάρδιστοι μὲν γὰρ οἳ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530
 ἠκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτιο πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων
 ἔλκων ἄρματα καλὰ ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὦκτειρε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς,
 στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε· 535
 Λοῖσθος ἀνὴρ ὠριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἳ δῶμεν ἀέθλιον ὥς ἐπιεικὲς
 δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὥς ἐκέλευε.
 καὶ νύ κέ οἳ πόρεν ἵππον, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί, 540
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμεῖψατ' ἀναστάς·
 ὦ Ἀχιλεῦ μάλα τοι κεχολώσομαι αἶ κε τελέεσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον
 τὰ φρονέων ὅτι οἳ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω 545
 αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἔων· ἀλλ' ὦφελεν ἀθανάτοισιν
 εὖχεσθαι· τό κεν οὗ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.

εἰ δέ μιν οἰκτίρεις καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ
 ἔστί τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι· 550
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον
 ἦε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.
 ὥς φάτο, μείδῃσεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 555
 χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.
 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων 560
 χάλκεον, ᾧ περὶ χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.
 ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταῖρῳ
 οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὃ δ' ὥχετο καὶ οἱ ἔνεικεν,
 Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δὲ δέξατο χαίρων. 565
 τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων
 Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
 χειρὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τε κέλευσεν
 Ἀργεῖους· ὃ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς·
 Ἀντίλοχε πρόσθεν πεπνυμένε ποῖον ἔρεξας. 570
 ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους
 τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.
 ἀλλ' ἄγετ' Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μὴ δ' ἐπ' ἀρωγῇ,
 μὴ ποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· 575
 Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βηισάμενος Μενέλαος
 οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
 ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.
 εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐ τινά φημι
 ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580
 Ἀντίλοχ' εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφές, ἦ θέμις ἔστί,
 σταῖς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἰμάσθλην
 χερσὶν ἔχε ῥαδινὴν, ἣ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
 ἵππων ἀψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον
 ὄμνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδηῖσαι. 585
 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
 σεῖο ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 οἷσθ' οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
 κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις. 590
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίῃ· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
 δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
 μεῖζον ἐπαιτήσεας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
 βουλοίμην ἢ σοί γε διοτρεφές ἥματα πάντα
 ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός. 595
 ἦ ῥα καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη ὥς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση

Ληϊῖου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 ὥς ἄρα σοὶ Μενέλαε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίλοχε νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
 χῳόμενος, ἐπεὶ οὐ τι παρήγορος οὐδ' ἁεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἡπεροπεύειν. 605
 οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγησας
 σός τε πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἵνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἡδὲ καὶ ἵππον
 δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνῶσι καὶ οἶδε 610
 ὥς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηγής.
 ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐταίρῳ
 ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δῶν χρυσοῖο τάλαντα
 τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον, 615
 ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·
 τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο γέρον κειμήλιον ἔστω
 Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 ὄψῃ ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον 620
 αὐτῶς· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδ' ἔτ' ἀκοντιστὴν ἐσδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσι
 θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.
 ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα φίλος πόδες, οὐδέ τι χεῖρες
 ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί.
 εἴθ' ὥς ἡβῶοιμι βίῃ τέ μοι ἔμπεδος εἴη
 ὥς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630
 Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 ἔνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὐτ' ἄρ' Ἐπειῶν
 οὐτ' αὐτῶν Πυλίων οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἴηνοπος υἱόν,
 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635
 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα,
 δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 οἰοσὶν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε
 πλήθει πρόσθε βαλόντες ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόθι λείπετ' ἄεθλα. 640
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
 ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μᾶστιγι κέλευεν.
 ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γῆραϊ λυγρῷ
 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν. 645
 ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερέϊζε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὥς μεν ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω,
 τιμῆς ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.

σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν. 650
 ὥς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
 ὥχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι 655
 ἐξέτε' ἀδμήτην, ἥ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἀρίστῳ, 660
 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν· ὧ δέ κ' Ἀπόλλων
 δῶη καμμονίην, γνῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίην δὲ νεέσθω·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον.
 ὥς ἔφατ', ὄρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἡϋς τε μέγας τε 665
 εἰδῶς πυγμαχίης υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός,
 ἄψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ φώνησέν τε·
 ἄσσον ἴτω ὅς τις δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
 πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος. 670
 ἦ οὐχ ἄλλῃς ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσι· ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺ χροά τε ῥήξω σύν τ' ὅστέ' ἀράξω.
 κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐθι μενόντων,
 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα. 675
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο ἰσόθεος φῶς
 Μηκιστῆρος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὅς ποτε Θήβας δ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας. 680
 τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρὶ κλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
 θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
 τῶ δὲ ζωσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 685
 ἅντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῆσιν ἄμ' ἄμφω
 σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.
 δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος Ἐπειός,
 κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690
 ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 θίν' ἐν φυκίοεντι, μέλαν δὲ ἐκῦμα κάλυψεν,
 ὥς πληγεῖς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
 χερσὶ λαβὼν ὥρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἐταῖροι, 695
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεςσιν
 αἶμα παχὺ πτύοντα κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 κὰδ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
 Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα 700

δεικνύμενος Δαναοῖσι παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς,
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τιόν Ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναικ' ἐς μέσσον ἔθηκε,
 705
 πολλά δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δέ ἐ τεσσαράβοιον.
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο κέρδεα εἰδώς.
 710
 ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν
 ὥς ὅτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἥραρε τέκτων
 δώματος ὑψηλοῖο βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
 715
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς,
 πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὦμους
 αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο·
 οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὐδὲ τε πελάσσαι,
 οὐτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἱς Ὀδυσῆος.
 720
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζον ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
 ἦ μ' ἀνάειρ, ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
 725
 ὥς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
 κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα,
 καὶ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
 δεῦτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 730
 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδ' ἔτ' ἄειρεν,
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 πλησίοι ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κονίη.
 καὶ νῦ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκε·
 735
 μηκέτ' ἐρεΐδεσθον, μὴ δὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
 νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
 καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
 740
 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα
 ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἕξ δ' ἄρα μέτρα
 χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἴαν
 πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἥσκησαν,
 Φοῖνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
 745
 στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνήρος.
 καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἄεθλον οὐ ἑτάροιο,
 ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 750
 δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ,
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λoiseθή' ἔθηκε.

στη δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὄρνυσθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 ὥς ἔφατ', ὄρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 ἄνδ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς 755
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτὲ νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
 στὰν δὲ μεταστοιχί' σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο 760
 στήθεός ἐστι κανών, ὃν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
 πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὀπισθεν
 ἵχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 καὶ δ' ἄρα οἳ κεφαλῆς χεῖ' αὐτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς 765
 αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἰεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
 κλυθὶ θεά, ἀγαθὴ μοι ἐπίρροθος ἔλθε ποδοῖν. 770
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαῖξασθαι ἄεθλον,
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων, βλάβην γὰρ Ἀθήνη,
 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων, 775
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πλητο στόμα τε ῥῖνάς τε·
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὥς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 στη δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο 780
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ πόποι ἦ μ' ἐβλάψε θεὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὥς Ὀδυσῆϊ παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασαν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον 785
 μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 εἰδόσιν ὕμμι' ἐρέω πᾶσιν φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.
 Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων· 790
 ὠμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι ἀργαλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
 ὥς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 τὸν δ' Ἀχιλλεύς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 Ἀντίλοχ' οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἴνος, 795
 ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
 ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
 τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα. 800
 στη δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ἄνδρες δῦω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὦ περ ἀρίστω,

τεύχεα ἔσσαμένω ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε
 ἀλλήλων προπάροιθεν ὀμίλου πειρηθῆναι.
 ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρῶα καλόν, 805
 ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
 καλὸν Θρηϊκίον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
 τεύχεα δ' ἀμφοτέρω ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
 καὶ σφιν δαίτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν. 810
 ὥς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἄν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὥρτο, κρατερός Διομήδης.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὀμίλου θωρήχθησαν,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι
 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τρεῖς μὲν ἐπήϊξαν, τρεῖς δὲ σχεδὸν ὀρμήθησαν.
 ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσιν
 νύξ', οὐδὲ χρό' ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ·
 Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο 820
 αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
 καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ
 παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρωος
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι. 825
 αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον
 ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν· 830
 ὄρνυσθ' οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἴς' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει. 835
 ὥς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ἄν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
 ἄν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἑπειός.
 ἐξεΐης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἑπειός,
 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840
 δεῦτερος αὖτ' ἀφείκε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρης·
 τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἴλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ὅσσον' τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ, 845
 ἦ δέ θ' ἐλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας,
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
 αὐτὰρ ὁ τοξευτῇσι τίθει ἰόντα σίδηρον, 850
 καδ' δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν

λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἣς ἄρ' ἀνώγει
 τοξεύειν· ὃς μὲν κε βάλη τρήρωνα πέλειαν, 855
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἶκον δὲ φερέσθω
 ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχη ὄρνιθος ἀμαρτῶν,
 ἥσων γὰρ δὴ κείνος, ὃ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος. 860
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὼν
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγηρε γάρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων· 865
 αὐτὰρ ὃ μηρίνθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεται ὄρνις·
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μηρίνθον τάμε πικρὸς οἰστός.
 ἦ μὲν ἔπειτ' ἦϊξε πρὸς οὐρανόν, ἦ δὲ παρείθη
 μηρίνθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξεύρυσσε χειρὸς 870
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰστὸν ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυνεν.
 αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
 τῇ ῥ' ὅ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην, 875
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἦ ὄρνις
 ἰστῶ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
 ὠκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῇλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880
 κάμπεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 καδ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα 885
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέστησαν·
 ἄν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἀπάντων 890
 ἦδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
 εἰ σύ γε σῶ θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 895
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

]+[

www.e-e-e.gr

ΠΗΓΗ: <http://users.otenet.gr/~aper/t2t.htm>

Ὅμηρου Ἰλιάς Ω

(ed. D. B. Monro and T. W. Allen. Oxford, 1920)

Λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὑπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα
Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἦϋ,
ἦδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα
ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε
ὑπτιος, ἄλλοτε δὲ προηνής· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἄλός· οὐδέ μιν ἠὼς
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἡϊόνας τε.
ἀλλ' ὁ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθεν,
τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο, τὸν δέ τ' ἔασκεν
ἐν κόνι ἐκτανύσας προπροηνέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ φῶτ' ἐλεαίρων
καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε
χρυσείῃ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἔλκυστάζων.
ὥς ὁ μὲν Ἔκτορα δῖον ἀεΐκιζεν μενεαίνων·
τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐϋσκοπον ἀργεῖφόντην.
ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη
οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι Κούρη,
ἀλλ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
ὃς νείκεσσε θεὰς ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
τὴν δ' ἦνυσ' ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἠώς,
καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
σχέτλιοί ἐστε θεοί, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
Ἔκτωρ μηρί' ἔκκε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι
ἢ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ
καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα

ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
 ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆϊ θεοὶ βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 ᾧ οὐτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι οὔτε νόημα 40
 γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὥς ἄγρια οἶδεν,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 εἷξας εἷς' ἐπὶ μῆλα βροτῶν ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
 ὥς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς
 γίγνεται, ἣ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησι. 45
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι
 ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἱόν·
 ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκε·
 τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὁ γ' Ἑκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιον
 ἔλκει· οὐ μὲν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.
 μὴ ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθέωμέν οἱ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη· 55
 εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος ἀργυρότοξε
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἑκτορι θήσετε τιμῆν.
 Ἑκτῶρ μὲν θνητός τε γυναικὰ τε θήσατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ἐστὶ θεᾶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν 60
 Πηλεΐ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι.
 πάντες δ' ἀντιάσθε θεοὶ γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη μὴ δὴ πᾶμπαν ἀποσκύδμινε θεοῖσιν· 65
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἑκτῶρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσὶν·
 ὥς γὰρ ἔμοιγ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
 οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης
 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70
 ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, οὐδέ πη ἔστι,
 λάθρη Ἀχιλλῆος θρασὺν Ἑκτορα· ἦ γὰρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσπον ἐμεῖο,
 ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς 75
 δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἑκτορα λύσῃ.
 ὥς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης
 ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνῃ.
 ἦ δὲ μολυβδαίνῃ ἱκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80
 ἦ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
 ἔρχεται ὠμηστήσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 εὖρε δ' ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὁμηγερέες ἄλαι θεαί· ἦ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖε μόνον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὃς οἱ ἔμελλε 85
 φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι τηλόθι πάτρης.
 ἀγχού δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 ὄρσο Θέτι· καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδῶς.

τὴν δ' ἡμεῖβεν· ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 τίπτει με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχρ' ἄκριτα θυμῷ.
 εἶμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται ὅττι κεν εἴπῃ.
 ὥς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεῶν
 κυάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις
 ἤγεϊτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' ἐξαναβάσαι ἐς οὐρανὸν αἰχθήτην,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἑόντες.
 ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
 Ἥρῃ δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χερσὶ θῆκε
 καὶ ῥ' εὐφρογν' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὥρεξε πιοῦσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ἦλυθες Οὐλυμπον δὲ θεὰ Θέτι κηδομένη περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
 ἐννήμαρ δὴ νείκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἑκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν ἐῦσκοπον ἀργεῖφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τότε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω
 αἰδῶ καὶ φιλότῃ τετὴν μετόπισθε φυλάσσων.
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθε καὶ νιέει σῶ ἐπίτειλον·
 σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἑκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν,
 αἶ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ ἀπό θ' Ἑκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἵξασα,
 ἶξεν δ' ἐς κλισίην οὐ υἱέος· ἐνθ' ἄρα τόν γε
 εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
 ἦ δὲ μάλ' ἄγχι αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τέκνον ἐμὸν τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 σὴν ἔδδει κραδίην μεμνημένος οὔτε τι σίτου
 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
 σκύζεσθαι σοὶ φησι θεούς, ἐξ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἑκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λύσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 τῇδ' εἴη· ὅς ἄποινα φέροι καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,

εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.	140
ὥς οἳ γ' ἐν νηῶν ἀγύρῃ μῆτηρ τε καὶ υἱὸς πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.	
Ἴριν δ' ὄτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἰρήν· βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμπιο	145
ἄγγελον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,	
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ οἶον, μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.	
κῆρύξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἥδ' ἐκ αὐτῆς	150
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστρ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. μὴ δέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μὴ δέ τι τάρβος·	
τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν ἀργεῖφόντην, ὅς ἄξει εἰὸς κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.	
αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,	155
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,	
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός. ὥς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα.	
ἶξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπὴν τε γόον τε.	160
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς δάκρυσιν εἴματ' ἔφτυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραίος	
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλή κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος	165
τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐῆσι. θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο	
τῶν μιμνησκόμεναι οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.	
στῇ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἥδ' ἐπ' ἑσθλὰ τυτθὸν φθελγασμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·	170
θάρσει Δαρδανίδη Πρίαμ' ἐφρεσὶ, μὴ δέ τι τάρβει· οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω	
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός ἐμι, ὅς σευ ἀνενθεν ἐὼν μέγα κήδεαι ἥδ' ἐλεαίρει.	
λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἐκτορα δῖον,	175
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνῃ οἶον, μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.	
κῆρύξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἥδ' ἐκ αὐτῆς	180
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστρ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. μὴ δέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδὲ τι τάρβος·	
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται ἀργεῖφόντης, ὅς σ' ἄξει εἰὸς κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.	
αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,	185
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,	
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός. ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,	
αὐτὰρ ὃ γ' υἱὰς ἅμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖν ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.	190

αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώνετα
 κέδρινον ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
 ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
 δαιμονίη Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν τά κε θυμὸν ἰήνη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγε
 κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 ὥς φάτο, κῶκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200
 ὦ μοι πῇ δὴ τοι φρένες οἶχονθ', ἥς τὸ πάρος περ
 ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἡδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἷος
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἱέας ἐξενάριξε· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205
 εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὠμηστής καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὃ γε οὐ σ' ἐλεήσει,
 οὐδὲ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνενυθεν
 ἡμενοὶ ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταιή
 γιγνομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή, 210
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι ἐὼν ἀπάνευθε τοκήων
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότε ἄντιτα ἔργα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὐ ἐκακίζόμενόν γε κατέκτα,
 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων 215
 ἔσταότ' οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μὴ δέ μοι αὐτὴ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· οὐδέ με πείσεις.
 εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερεῖες,
 ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
 εἴμι καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
 τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 225
 βούλομαι· αὐτίκα γὰρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
 ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἶην.
 ἦ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν·
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230
 τόσσα δὲ φάρεα λευκά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
 ἐκ δὲ δύο ἄθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες
 ἐξεσίην ἐλθόντι μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ 235
 φείσατ' ἐνὶ μεγάροισι ὃ γέρων, περὶ δ' ἠθέλε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον υἱόν. ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
 ἔρρετε λωβητῆρες ἐλεγχείες· οὐ νυ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἦλθετε κηδήσοντες; 240
 ἦ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε

παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες·
 ῥῆῖτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἔγωγε
 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε 245
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν βαίην δόμον Ἀΐδος εἴσω.
 ἦ καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρας· οἳ δ' ἴσαν ἔξω
 σπερχομένοιο γέροντος· ὃ δ' υἷασιν οἷσιν ὁμόκλα
 νεικείων Ἑλενὸν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθὸν τε Πολίτην 250
 Δηϊφοβὸν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ δῖον Ἀγαυόν·
 ἐννέα τοῖς ὃ γεραῖος ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
 σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα κατηφόνες· αἶθ' ἅμα πάντες
 Ἑκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θεῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους 255
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθαι,
 Μῆστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἵππιοχάρμην
 Ἑκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐφκει
 ἀνδρὸς γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι ἀλλὰ θεοῖο.
 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται 260
 ψευδσταί τ' ὀρχησταί τε χοροῖτυπῖήσιν ἄριστοι
 ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλήν 265
 ἐκ μὲν ἅμαξαν αἰεραν ἐϋτροχον ἡμιονεῖην
 καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
 καδ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον
 πύξινον ὁμφαλόεν εὐ οἰήκεσσιν ἀρηρός·
 ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῶ ἐννεάπηχυ. 270
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέστω ἐπὶ ῥυμῶ
 πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρῖκον ἔστορι βάλλον,
 τρεῖς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὁμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐξεῖς κατέδησαν, ὑπὸ γλαγχίνα δ' ἔκαμψαν.
 ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέστης ἐπ' ἀπῆνης 275
 νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
 ζευῖξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
 τοὺς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὃ γεραῖος
 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστη ἐπὶ φάτνῃ. 280
 τῶ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῶ
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι
 χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην· 285
 στή δ' ἵππων προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 τῇ σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
 ἅψ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας ἐμείο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
 ἀλλ' εὖχεο σύ γ' ἔπειτα κελαινεφείῃ Κρονίωνι 290
 Ἰδαίῳ, ὃς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,
 αἶτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὃς τέ οἱ αὐτῶ

φίλτατος οἰωνῶν, καί εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἦς Δαναῶν ταχυπάλων. 295
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἔδν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἵεναι μάλα περ μεμαῶτα.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
 ὦ γύναι οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω. 300
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν αἶ κ' ἐλεήση.
 ἦ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμῖν ὄτρυν' ὁ γεραῖος
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἦ δὲ παρέστη
 χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἦς ἀλόχοιο· 305
 εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
 Ζεῦ πάτερ Ἰδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν ἢ δ' ἐλεεινόν,
 πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ 310
 φίλτατος οἰωνῶν, καί εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπάλων.
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελειότατον πετεηνῶν 315
 μόρφον θηρητῆρ' ὃν καὶ περικνὸν καλέουσιν.
 ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρῃ θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῖο εὖ κληῖσ' ἀραρυῖα,
 τόσσοι ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἴσατο δὲ σφι
 δεξιὸς αἵξας διὰ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες 320
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 σπερχόμενος δ' ὁ γεραῖος εἰς ἐπεβήσετο δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὀπισθεν 325
 ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μᾶστιγι κέλευε
 καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὥς εἰ θάνατον δὲ κiónτα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο 330
 παῖδες καὶ γαμβροί, τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
 αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ηὔδα·
 Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλησθα, 335
 βάσκ' ἴθι καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὥς ἄγαγ', ὥς μήτ' ἄρ τις ἴδη μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνα δ' ἰκέσθαι.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργεῖφόντης.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 340
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἢ δ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει

ὦν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώνοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεῖφόντης. 345
 αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε,
 βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῇρι ἐοικῶς
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρῆξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
 στήσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους ὄφρα πίοιεν 350
 ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
 τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε·
 φράζεο Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 ἄνδρ' ὁρώω, τάχα δ' ἄμμε διαρραΐσεσθαι οἴω. 355
 ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἣ μιν ἔπειτα
 γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν αἶ κ' ἐλεήση.
 ὥς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δεΐδιε δ' αἰνῶς,
 ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 στή δὲ ταφών· αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν 360
 χεῖρα γέροντος ἐλὼν ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
 πῇ πάτερ ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 οὐδὲ σύ γ' ἔδεισας μένεα πνείνοντας Ἀχαιοὺς,
 οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασι; 365
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 τοσσάδ' ὀνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
 οὐτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνην.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον 370
 σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἴσκω.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 οὕτω πῃ τάδε γ' ἐστὶ φίλον τέκος ὥς ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι 375
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
 πέπνυσσά τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξεσσι τοκήων.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380
 ἥέ πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαποὺς ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη,
 ἣ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρήν
 δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὠριστος ὄλωλε
 σὸς πάϊς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπιδεύετ' Ἀχαιῶν. 385
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε τέων δ' ἔξεσσι τοκήων;
 ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνισπες.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 πειρᾷ ἐμεῖο γεραίε καὶ εἴρεαι Ἑκτορα δῖον. 390
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργεῖους κτείνεσκε δαΐζων ὀξεῖ χαλκῷ·
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς

εἶα μάργνασθαι κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι. τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηὺς εὐεργής· Μυρμιδόνων δ' ἔξειμι, πατὴρ δέ μοι ἐστί Πολύκτωρ. ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστί, γέρων δὲ δὴ ὥς σύ περ ὦδε, ἔξ δέ οἱ νῆες ἔασιν, ἐγὼ δέ οἱ ἔβδομός εἰμι·	395
τῶν μέτα παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι. νῦν δ' ἦλθον πεδίον δ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ θήσονται περὶ ἄστν μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί. ἀσχαλόωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν. τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·	400
εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος εἶς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον, ἢ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἢέ μιν ἤδη ἦσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προύθηκεν Ἀχιλλεύς. τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·	405
ὦ γέρον οὐ πῶ τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί, ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἡὼς κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ ἔσθουσ', αἶρά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.	410
ἢ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἐτάροιο φίλοιο ἔλκει ἀκηδέστως ἡὼς ὅτε διὰ φανήῃ, οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖο κεν αὐτὸς ἐπελθὼν οἶον ἐρρήεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται, οὐδέ ποθι μιαρὸς· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν	415
ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν. ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔῃς καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι. ὥς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ· ὦ τέκος, ἢ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι	420
ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔην γε, λήθητ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἱ Ὀλύμπῳ ἔχουσι· τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἶσῃ. ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειςον, αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν,	425
ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι. τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης· πειρᾷ ἐμεῖο γεραίε νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις, ὅς με κέλη σέο δῶρα παρὲς Ἀχιλῆα δέχεσθαι. τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι	430
συλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε γένηται. σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην, ἐνδυκέως ἐν νηϊ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων· οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο. ἢ καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους	435
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν, ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦϋ. ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο, οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο, τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργεῖφόντης	440
	445

πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὥϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
 ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν 450
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλής
 εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων 455
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ῥά τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὥξε γέροντι,
 ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
 ὦ γέρον ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἵσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ὦδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 τύνη δ' εἰσελθὼν λαβέ γούνατα Πηλεΐωνος, 465
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἡϋκόμοιο
 λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
 Ἴδαϊον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470
 ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
 τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθήατο· τῷ δὲ δὴ οἶω
 ἦρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος
 ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δεινὰς ἀνδροφόνους, αἶ οἱ πολέας κτάνον υἱάς.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβη, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ 480
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
 ὥς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε 485
 μνησai πατρὸς σοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου ὥς περ ἐγών, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ·
 καὶ μὲν που κεῖνον περυναίεται ἀμφὶς ἐόντες
 τεύρουσ', οὐδέ τίς ἐστιν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
 ἀλλ' ἦτοι κεῖνός γε σέθεν ζῶοντος ἀκούων 490
 χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἥματα πάντα
 ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίῃθεν ἰόντα·
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθαι.
 πεντήκοντά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον υἱες Ἀχαιῶν· 495
 ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἱὴς ἐκ νηδύος ἦσαν,

τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θεοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὃς δέ μοι οἶος ἦν, εἴρυστο δὲ ἄστνυ καὶ αὐτούς,
 τὸν σὺ πρῶην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης 500
 Ἑκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν
 λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 ἔτλην δ' οἱ' οὐ πῶ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφόνιοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὕφ' ἴμερον ὥρσε γόοιο·
 ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τῷ δὲ μνησαμένῳ ὁ μὲν Ἑκτορὸς ἀνδροφόνιοιο
 κλαῖ' ἀδινὰ προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθείς, 510
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο διὸς Ἀχιλλεύς,
 καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἴμερος ἦδ' ἀπὸ γυνίων,
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὥρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη 515
 οἰκτίρων πολὶόν τε κάρη πολὶόν τε γένειον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἄ δειλ', ἣ δὴ πολλὰ κάκ' ἀνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520
 υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἔασομεν ἀχνύμενοί περ·
 οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο·
 ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι 525
 ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
 δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὐδὲι
 δώρων οἷα δίδωσι κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων·
 ᾧ μὲν κ' ἀμμίξας δῶη Ζεὺς τερπικέραυνος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ· 530
 ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκε,
 καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει,
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
 ὥς μὲν καὶ Πηλεΐδῃ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
 καὶ οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅττι οἱ οὐ τι
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
 ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε 540
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἤματι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σὲ γέρον τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος ἐντὸς ἐέργει
 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων, 545
 τῶν σε γέρον πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίῳνες

αἰεὶ τοι περὶ ἄστῳ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 ἄνσχεο, μὴ δ' ἀλῖαστον ὀδύρgeo σὸν κατὰ θυμόν·
 οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἥρος, 550
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 μὴ πω μ' ἐς θρόνον ἵζε διοτρεφὲς ὄφρα κεν Ἑκτωρ
 κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα
 λῦσον ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶ· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555
 πολλά, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρᾱν φάος ἡελίοιο.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560
 Ἑκτορά τοι λῦσαι, Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος.
 καὶ δέ σε γινώσκω Πρίαμε φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν, 565
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
 ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
 τῶ νῦν μὴ μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μὴ σε γέρον οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω
 καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτῳμαι ἐφετμάς. 570
 ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὥς ἄλτο θύραζε
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἔποντο
 ἥρως Αὐτομέδων ἠδ' Ἀλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
 τί' Ἀχιλεὺς ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα, 575
 οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 καὶ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
 ἦρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 καὶ δ' ἔλιπον δύο φάρε' εὐννητόν τε χιτῶνα, 580
 ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίῃ οἶκον δὲ φέρεσθαι.
 δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λουῖσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλεῖψαι
 νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν,
 μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένην κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείῃ φίλον ἦτορ, 585
 καὶ ἐ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτῃται ἐφετμάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λουῖσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τόν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
 σὺν δ' ἔταροι ἦειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590
 ὦμῳξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον·
 μὴ μοι Πάτροκλε σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθῃται
 εἰν Αἰδὸς περ ἐὼν ὅτι Ἑκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέουκεν. 595
 ἣ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαϊδάλῳ ἔνθεν ἀνέστη
 τοίχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·

υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται γέρον ὥς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοὶ φαινομένην φιν 600
 ὄψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
 καὶ γάρ τ' ἠϋκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο
 ἐξ μὲν θυγατέρες, ἐξ δ' υἱέες ἠβώνοντες.
 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο 605
 χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήφ'·
 φῇ δοιὼ τεκέειν, ἥ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τῷ δ' ἄρα καὶ δοιὼ περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν 610
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἥ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
 νῦν δὲ πού ἐν πέτρῃσιν ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς 615
 νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
 ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα διε γεραιέ
 σίτου· ἔπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
 Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται. 620
 ἥ καὶ ἀναΐξας οἷν ἀργυφον ὠκύς Ἀχιλλεύς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἀμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὀπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ 625
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πριάμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα
 ὅσσοις ἔην οἴος τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἔρκει 630
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πριάμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς
 εἰσορώων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πριάμος θεοειδής·
 λέξον νῦν με τάχιστα διοτρεφές, ὄφρα καὶ ἤδη 635
 ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν,
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω
 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἶθοπα οἶνον
 λαυκανίης καθήκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμην.
 ἦ ῥ', Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσε
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθε νῆσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν 650
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἢ θέμις ἐστί·
 τῶν εἰ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν, 655
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσημαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἑκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής· 660
 εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἑκτορι δῖῳ,
 ὧδέ κέ μοι ῥέζων Ἀχιλεῦ κεχαρισμένα θείης.
 οἴσθα γὰρ ὥς κατὰ ἄστρ' ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
 ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν, 665
 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός,
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσῃμεν,
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν εἰ περ ἀνάγκη.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἔσται τοι καὶ ταῦτα γέρον Πρίαμ' ὥς σὺ κελεύεις· 670
 στήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον ὅσσον ἄνωγας.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλλαβε δεξιτερὴν, μή πως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
 οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες, 675
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὐδε μυχῷ κλισίης ἐϋπῆκτον·
 τῷ δὲ Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
 ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
 εὐδον παννύχιοι μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
 ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνην ὕπνος ἔμαρπτεν 680
 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
 νηῶν ἐκπέμψειε λαθὼν ἱερὸν πυλαωρούς.
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ γέρον οὐ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὐδεις
 ἀνδράσιν ἐν δηϊοῖσιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας· 685
 σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα
 παῖδες τοῖ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
 γνῶη σ' Ἀτρεΐδης, γνῶωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
 ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμιόνους τε, 690
 ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ἥως δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, 695
 οἳ δ' εἰς ἄστρ' ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ ἱκέλῃ χρυσεῇ Ἀφροδίτῃ
 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν 700

ἔσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
 τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἶδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ
 ὄψεσθε Τρῶες καὶ Τρῳάδες Ἑκτορ' ἰόντες,
 εἴ ποτε καὶ ζῶοντι μάχης ἐκνοστήσαντι 705
 χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
 ὥς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ
 οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀσχετον ἵκετο πένθος·
 ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
 πρῶται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710
 τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἰῖξασαι
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 καὶ νῦ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἑκτορα δάκρυ χέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα· 715
 εἴξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμον δέ.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἁοιδούς 720
 θρήνων ἐξάρχους, οἳ τε στονόεσσιν ἁοιδὴν
 οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο
 Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 ἄνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, κὰδ δέ με χήρην 725
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς
 ὄν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται· ἢ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
 ῥύσκει, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα, 730
 αἱ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ τέκος ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔψει, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο
 ἀθλεύων πρὸ ἀνακτος ἀμειλίχου, ἢ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψει χειρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον 735
 χωόμενος, ᾧ δὴ που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἑκτωρ
 ἢ πατέρ' ἢ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἑκτορος ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεὸς ἐν δαΐ λυγρῇ·
 τῶ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ, 740
 ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας
 Ἑκτορ' ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρὰ.
 οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χειρὸς ὄρεξας,
 οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ
 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέρας δάκρυ χέουσα. 745
 ὥς ἔφατο κλαίουσα, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἑκτορ' ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 ἢ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. 750
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεὺς

πέρνασχ' ὄν τιν' ἔλεσκε πέρην ἀλὸς ἀτρυγέτοιο,
 ἐς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λήμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
 σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῶ,
 πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο 755
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὦς.
 νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
 κεῖσαι, τῷ ἵκελος ὄν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
 ὦς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίσστον ὄρινε. 760
 τῆσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἔκτορ ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
 ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι.
 ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν 765
 ἐξ οὗ κείθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἀλλ' οὐ πω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
 ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαέρων ἢ γαλῶν ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐκυρή, ἐκυρὸς δὲ πατήρ ὥς ἦπιος αἰεὶ, 770
 ἀλλὰ σὺ τὸν ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες
 σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
 τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἅμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
 οὐ γὰρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 ἦπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν. 775
 ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
 λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 ἄξετε νῦν Τρῶες ξύλα ἄστυ δέ, μὴ δέ τι θυμῷ
 δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 πέμπων μ' ὦδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν 780
 μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡώς.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάχησιν βόας ἡμιόνους τε
 ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
 ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φαεσίμβροτος ἡώς, 785
 καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἔκτορα δάκρυ χέοντες,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἔκτορος ἔγρετο λαός.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερεθὲν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο 790
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἶθοπι οἶνω
 πᾶσαν, ὅποσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοὶ θ' ἔταροί τε
 μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.
 καὶ τά γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες 795
 πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν.
 αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὑπερθε
 πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι·
 ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ ἦατο πάντῃ,
 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί. 800
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα

δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
ὥς οἱ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.